ΦΟΥΝΤΩΝΕΙ ΤΟ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΚΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΙΡΑΚ ΣΕΛ. 13

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Αρ. Φύλλου 17
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2003
1 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

2003
1 ΕΥΡΩ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΤΟΥΣ 7 ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΑΠΟ 9/7 ΕΩΣ 5/8

Είναι αλήθεια ότι παραδοσιακά οι αλλαγές στο εκλογικό σύστημα πραγματοποιούνται λίγο πριν από κάθε εκλογική αναμέτρηση και φυσικά εις όφελος και σε σχέση με τους σχεδιασμούς του κόμματος, που κάθε φορά έχει τον πρώτο λόγο στη διαχείριση των κρατικών υποθέσεων.

Η επικείμενη και πολυσυζητημένη, λοιπόν, μετάλλαξη του εκλογικού νόμου δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση, κατά πόσο μάλλον όταν υπολογίζεται σοβαρά και μία προ των πυλών εναλλαγή στη κυβερνητική διαχείριση με την επάνοδο της Ν.Δ. μετά από περίπου 10 χρόνια, αλλά και με το ενδεχόμενο σύντομης επανάληψης της εκλογικής διαδικασίας το 2005 σε περίπτωση μη εκλογής προέδρου της δημοκρατίας.

Παρ' όλα αυτά η ασφάλεια της κυβερνητικής σταθερότητας μέσω των αυτοδύναμων κυβερνήσεων συνεχίζει να διασφαλίζεται ως κόρη οφθαλμού και μέσα από την συγκεκριμένη πρόταση νόμου, ενώ η «δυνατότητα» να ψηφίζονται βουλευτές άλλου κόμματος προωθεί τη συνεργασία, κυρίως, προσώπων και όχι κομμάτων, παρ' ότι προτείνεται η άρση της απαγόρευσης προεκλογικών κομματικών συνασπισμών που ισχύει μέχρι τώρα.

Η πρόταση από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ για έναν νέο εκλογικό νόμο έρχεται να συμβαδίσει χρονικά και όχι μόνο με τη τοποθέτηση του Χρυσοχοΐδη, υπουργού «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας» στη θέση του γραμματέα του κόμματος.

Μία κίνηση με διττό χαρακτήρα. Η εξάρθρωση... συγνώμη ο έλεγχος του κόμματος από τη μία με κεντρικό πρωταγωνιστή ένα πρόσωπο που έχει προτείνει σε ανύποπτο χρόνο την αλλαγή ονόματος και συμβόλων και από την άλλη ένα σαφές μήνυμα προς κάθε ενδιαφερόμενο **μέσα, έξω, πάνω και κάτω** από το κόμμα ότι τα ψέματα τελείωσαν. Και ας φώναζαν επί ένα τρίλεπτο οι νεολαίοι του κόμματος στο καλοκαιρινό φεστιβάλ τους *Φονιάδες των λαών αμερικάνοι*, όταν ανέβηκε στο βήμα ο Χρυσοχοΐδης που γλίτωσε στο παρά πέντε το εγκεφαλικό...

Μπορεί, βέβαια, να αποδειχτεί ότι έχουν δίκιο αυτοί που προβλέπουν ότι ο Σημίτης θα τινάξει τα πέταλα ξεχασμένος στις Βρυξέλλες, ότι στο κόμμα θα ξεσπάσει επιτέλους ένας πραγματικός εμφύλιος με το που θα χάσουν οι Πασόκοι την κουτάλα, ότι ο Πάγκαλος θα φτιάξει επιτέλους ένα νέο κόμμα το παλιό... για να συνεργαστεί με το νέο... α-

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 7 ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Συνεχίζεται η προφυλάκιση των επτά διαδηλωτών που συνελήφθησαν στην Θεσσαλονίκη κατά τη διάρκεια της μαχητικής πορείας του Black Block και των συγκρούσεων που ακολούθησαν με τις δυνάμεις καταστολής στις 21 Ιούνη 2003.

Αναδημοσιεύουμε τα κείμενα του συντρόφου Fernando Perez από τη φυλακή Διαβατών (το κείμενο δημοσιεύθηκε στο Indymedia Θεσσαλονίκης στις 29 Ιουλίου 2003 και απευθύνεται κυρίως σε ισπανούς συντρόφους) και του Κάστρο.

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΕ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΣΤΗ ΒΑΛΕΝΘΙΑ

Όπως πάντα έτσι και τώρα τα βλέμματα συγκεντρώνονται στον πόλεμο που μεγαλώνει μέρα με τη μέρα, στον οποίο συμμετέχουμε και εμείς και στον οποίο πρέπει να επιλέξουμε «στρατόπεδο». Μερικοί επιμένουν να τον αρνούνται (οι δειλοί) και άλλοι να κρύβονται, να τον παρερμηνεύουν (η εξουσία και τα μέσα της στην παραγωγή ηλιθίων). Δε μπορείς να κοιτάζεις από την άλλη και να παραβλέπεις το γεγονός ότι και εμείς όπως και εσείς, όλοι που βρισκόμαστε φυλακισμένοι προσεβλήθησαν, ταπεινώθηκαν και βασανίστηκαν στα «δημοκρατικά» αστυνομικά τμήματα. Μπορείτε να αρνηθείτε το γεγονός, να πείτε ότι ήταν μια εξαίρεση, ότι υποτίθεται ότι γνωρίζαμε ότι μπορεί να υπήρχε πρόβλημα, ότι μόνο λίγοι αστυνομικοί είναι αυτοί που κάνουν αυτά τα πράγματα και ότι θα αποδοθεί δικαιοσύνη. Ή για αλλαγή μπορείτε να αμφισβητήσετε την εξουσία.

Πρέπει να ξέρετε όμως ότι μέχρι όλοι να αφεθούμε ελεύθεροι και να πάψουμε να είμαστε σκλάβοι δεν θα δώσουμε ούτε ανάσα σ' αυτούς που μας εμπόδισαν να είμαστε ελεύθεροι και μας ανάγκασαν να είμαστε σκλάβοι. Γι' αυτό το λόγο το κράτος έφτιαξε αυτά τα «ωραία» μέρη και τα ονόμασε φυλακές, για όλους τους ανεπιθύμητους αυτής της κοινωνίας. Ο μοναδικός τρόπος για να είμαστε ελεύθεροι και να αποφύγουν τα παιδιά, εγγόνια και φίλοι μας να αποτελειώσουν τη ζωή τους πίσω από τα κάγκελα είναι να επιτεθούμε και να καταστρέψουμε αυτή τη σάπια κοινωνία της μιζέριας, βαρεμάρας, σκλαβιάς, των ιμπεριαλιστικών πολέμων, των οικολογικών καταστροφών των φυλακών του ΘΑΝΑΤΟΥ. Ο αγώνας που γίνεται για μας ακόμα και καλοπροαίρετα και ο οποίος βρίσκεται μέσα στα όρια νομιμότητας που επιτρέπει το κράτος (κοινωνικό φόρουμ, συνεντεύξεις τύπου) είναι μακριά από τον πραγματικό αγώνα, απλώς παίζουν το παιχνίδι που τους αφήνει η δημοκρατία.

Δεν είμαι εγώ αυτός που θα πει πώς πρέπει να είναι αυτός ο αγώνας, ο καθένας κρίνει βάσει του εαυτού και της πολιτικής. Από τα μικρά σαμποτάζ μέχρι τις ενέργειες των Ρώσων αναρχικών στα τέλη του 19ου αι. όλα που η ευτυχία δεν θα συνταξιοδοτείται στα 60 και η ελευθερία δεν θα χρειάζεται τιμολόγιο. Από την άλλη δεν μπορούμε να κάνουμε διάκριση ανάμεσα σε καλούς και κακούς αναρχικούς. Όλοι οι αναρχικοί είμαστε κακοί και αυτό που μας διαφοροποιεί είναι η μέθοδος του αγώνα που επιλέξαμε στη συγκεκριμένη φάση της ζωής μας.

Όλοι είναι αποδεκτοί όπως είπα παραπάνω αρκεί να μην ξεπέφτουμε σε ρεφορμιστικές θέσεις και άρα ανώδυνες για το σύστημα. Τέλος θέλω να πω σ' αυτούς που χρησιμοποιούν δικαιολογίες για να μη δώσουν την αλληλεγγύη τους στους συντρόφους της Βαλένθια, να μη δώσουν αλληλεγγύη ούτε σε μένα γιατί ο δικός τους αγώνας είναι και δικός μου.

ΖΗΤΩ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ
ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ

Fernando Perez - Φυλακή Διαβατών

● ● ● ● ●

Γράμμα προς κάθε ελεύθερο άνθρωπο 25/7/2003

Συντρόφισσες και σύντροφοι, φίλες και φίλοι,

Έχει περάσει ήδη ένας μήνας από τη μέρα της σύλληψής μας (21/6/2003), από τη μέρα της απόφασης των «υπηρετών του δικαίου», των ανακριτών και των εισαγγελέων. Ένας μήνας ταλαιπωρίας και εμπειριών, που ξεκαθάρισαν κάθε αμφιβολία: η αστυνομία είναι αστυνομία σε οποιοδήποτε καθεστώς και να βρισκόμαστε. Στον «οίκο του δικαίου» θα σταμάταγε, δήθεν, να λειτουργεί η ισχύς του αστυνομικού κράτους και το άδικο, και θα άρχιζε να λειτουργεί η αλήθεια και το δίκαιο. Όμως όταν αποδείχτηκε ότι είναι κέντρο εφαρμογής των εντολών και διαταγών της αστυνομίας, ξεκαθαρίστηκε κι αυτή η αμφιβολία: ότι το κράτος είναι κράτος ό,τι ταμπέλα και να του βάλεις.

Δε με προβληματίζει που μετά τη μάχη της 21/6 βρίσκομαι όμηρος του κράτους, που μια ζωή κηρύσσει καθημερινό πόλεμο ενάντια σε κάθε άνθρωπο που είτε το υπηρετεί αποδεχόμενος την εκμετάλλευση είτε αρνείται να το υπηρετήσει. Αυτό που με προβληματίζει είναι ότι α-

Είναι αλήθεια ότι παραδοσιακά οι αλλαγές στο εκλογικό σύστημα πραγματοποιούνται λίγο πριν από κάθε εκλογική αναμέτρηση και φυσικά εις όφελος και σε σχέση με τους σχεδιασμούς του κόμματος, που κάθε φορά έχει τον πρώτο λόγο στη διαχείριση των κρατικών υποθέσεων.

Η επικείμενη και πολυσυζητημένη, λοιπόν, μετάλλαξη του εκλογικού νόμου δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση, κατά πόσο μάλλον όταν υπολογίζεται σοβαρά και μία προ των πυλών εναλλαγή στη κυβερνητική διαχείριση με την επάνοδο της Ν.Δ. μετά από περίπου 10 χρόνια, αλλά και με το ενδεχόμενο σύντομης επανάληψης της εκλογικής διαδικασίας το 2005 σε περίπτωση μη εκλογής προέδρου της δημοκρατίας.

Παρ' όλα αυτά η ασφάλεια της κυβερνητικής σταθερότητας μέσω των αυτοδύναμων κυβερνήσεων συνεχίζει να διασφαλίζεται ως κόρη οφθαλμού και μέσα από την συγκεκριμένη πρόταση νόμου, ενώ η «δυνατότητα» να ψηφίζονται βουλευτές άλλου κόμματος προωθεί τη συνεργασία, κυρίως, προσώπων και όχι κομμάτων, παρ' ότι προτείνεται η άρση της απαγόρευσης προεκλογικών κομματικών συνασπισμών που ισχύει μέχρι τώρα.

Η πρόταση από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ για έναν νέο εκλογικό νόμο έρχεται να συμβαδίσει χρονικά και όχι μόνο με τη τοποθέτηση του Χρυσοχοΐδη, υπουργού «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας» στη θέση του γραμματέα του κόμματος.

Μία κίνηση με διττό χαρακτήρα. Η εξάρθρωση... συγνώμη ο έλεγχος του κόμματος από τη μία με κεντρικό πρωταγωνιστή ένα πρόσωπο που έχει προτείνει σε ανύποπτο χρόνο την αλλαγή ονόματος και συμβόλων και από την άλλη ένα σαφές μήνυμα προς κάθε ενδιαφερόμενο **μέσα, έξω, πάνω και κάτω** από το κόμμα ότι τα ψέματα τελείωσαν. Και ας φώναζαν επί ένα τρίλεπτο οι νεολαίοι του κόμματος στο καλοκαιρινό φεστιβάλ τους *Φονιάδες των λαών αμερικάνοι*, όταν ανέβηκε στο βήμα ο Χρυσοχοΐδης που γλίτωσε στο παρά πέντε το εγκεφαλικό...

Μπορεί, βέβαια, να αποδειχτεί ότι έχουν δίκιο αυτοί που προβλέπουν ότι ο Σημίτης θα τινάξει τα πέταλα ξεχασμένος στις Βρυξέλλες, ότι στο κόμμα θα ξεσπάσει επιτέλους ένας πραγματικός εμφύλιος με το που θα χάσουν οι Πασόκοι την κουτάλα, ότι ο Πάγκαλος θα φτιάξει επιτέλους ένα νέο κόμμα το παλιό... για να συνεργαστεί με το νέο.... ανασυγκροτημένο Πα.σό.κ, ενώ θα μαίνονται οι άγριες απεργίες του Σταμούλου και του Κολλά που θα ξαναπάρουν τα αεροβόλα στους ώμους...

Έτσι για να πάρουν ένα γερό μάθημα η σοσιαλδημοκρατία στη Γερμανία, οι εμπνευστές των νέων εκλογικών νόμων, ο νέος γραμματέας, αυτοί που θα προτείνουν τα Θεοδωράκη για πρόεδρο της δημοκρατίας για να ακρύν κάθε μέρα αντάρτικα και οι θιασώτες της ενσωμάτωσης της αριστεράς στη κυβερνητική διαχείριση... ακούς Μπίστη και εσύ αποστάτη της δεξιάς Κοντογιαννόπουλε;;;

Κύκλος Σύνταξης

νται στον πόλεμο που μεγαλώνει μέρα με τη μέρα, στον οποίο συμμετέχουμε και εμείς και στον οποίο πρέπει να επιλέξουμε «στρατόπεδο». Μερικοί επιμένουν να τον αρνούνται (οι δειλοί) και άλλοι να κρύβονται, να τον παρερμηνεύουν (η εξουσία και τα μέσα της στην παραγωγή ηλιθίων). Δε μπορείς να κοιτάζεις από την άλλη και να παραβλέπεις το γεγονός ότι και εμείς όπως και εσείς, όλοι που βρισκόμαστε φυλακισμένοι προσεβλήθησαν, ταπεινώθηκαν και βασανίστηκαν στα «δημοκρατικά» αστυνομικά τμήματα. Μπορείτε να αρνηθείτε το γεγονός, να πείτε ότι ήταν μια εξαίρεση, ότι υποτίθεται ότι γνωρίζαμε ότι μπορεί να υπήρχε πρόβλημα, ότι μόνο λίγοι αστυνομικοί είναι αυτοί που κάνουν αυτά τα πράγματα και ότι θα αποδοθεί δικαιοσύνη. Ή για αλλαγή μπορείτε να αμφισβητήσετε την εξουσία.

Πρέπει να ξέρετε όμως ότι μέχρι όλοι να αφεθούμε ελεύθεροι και να πάψουμε να είμαστε σκλάβοι δεν θα δώσουμε ούτε ανάσα σ' αυτούς που μας εμπόδισαν να είμαστε ελεύθεροι και μας ανάγκασαν να είμαστε σκλάβοι. Γι' αυτό το λόγο το κράτος έφτιαξε αυτά τα «ωραία» μέρη και τα ονόμασε φυλακές, για όλους τους ανεπιθύμητους αυτής της κοινωνίας. Ο μοναδικός τρόπος για να είμαστε ελεύθεροι και να αποφύγουν τα παιδιά, εγγόνια και φίλοι μας να αποτελειώσουν τη ζωή τους πίσω από τα κάγκελα είναι να επιτεθούμε και να καταστρέψουμε αυτή τη σάπια κοινωνία της μιζέριας, βαρεμάρας, σκλαβιάς, των ιμπεριαλιστικών πολέμων, των οικολογικών καταστροφών των φυλακών του ΘΑΝΑΤΟΥ. Ο αγώνας που γίνεται για μας ακόμα και καλοπροαίρετα και ο οποίος βρίσκεται μέσα στα όρια νομιμότητας που επιτρέπει το κράτος (κοινωνικό φόρουμ, συνεντεύξεις τύπου) είναι μακριά από τον πραγματικό αγώνα, απλώς παίζουν το παιχνίδι που τους αφήνει η δημοκρατία.

Δεν είμαι εγώ αυτός που θα πει πώς πρέπει να είναι αυτός ο αγώνας, ο καθένας κρίνει βάσει του εαυτού και της πολιτικής. Από τα μικρά σαμποτάζ μέχρι τις ενέργειες των Ρώσων αναρχικών στα τέλη του 19ου αι. όλα είναι χρήσιμα για να καταδείξουμε τον εχθρό μας και να υιοθετήσουμε τους τρόπους για να αντιμετωπίσουμε τον φασισμό, τη δημοκρατία, τη στρατοκρατία, τον καπιταλισμό που όλα είναι διαφορετικά πρόσωπα του Κράτους. Όχι μόνο είναι δίκαιη αλλά και απαραίτητη η καταστροφή των θεμελίων αυτού του γέρικου κόσμου του εμπορεύματος, του χρήματος, της αυταρχικότητας, των βασανιστηρίων...

...για να δημιουργήσουμε έναν κόσμο στον οποίο η αλληλεγγύη δεν θα είναι χριστιανική ευσπλαχνία και όπου η ισότητα δεν θα είναι προσόν βλακείας για τις γυναίκες (γυναίκες δεσμοφύλακες, στρατιωτικοί, αστυνομικοί) ό-

αυτό που μας διαφοροποιεί είναι η μέθοδος του αγώνα που επιλέξαμε στη συγκεκριμένη φάση της ζωής μας.

Όλοι είναι αποδεκτοί όπως είπα παραπάνω αρκεί να μην ξεπέφτουμε σε ρεφορμιστικές θέσεις και άρα ακίνδυνες για το σύστημα. Τέλος θέλω να πω σ' αυτούς που χρησιμοποιούν δικαιολογίες για να μη δώσουν την αλληλεγγύη τους στους συντρόφους της Βαλένθια, να μη δώσουν αλληλεγγύη ούτε σε μένα γιατί ο δικός τους αγώνας είναι και δικός μου.

ΖΗΤΩ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ
ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ

***Fernando Perez** - Φυλακή Διαβατών*

● ● ● ● ●

Γράμμα προς κάθε ελεύθερο άνθρωπο 25/7/2003

Συντρόφισσες και σύντροφοι, φίλες και φίλοι,

Έχει περάσει ήδη ένας μήνας από τη μέρα της σύλληψής μας (21/6/2003), από τη μέρα της απόφασης των «υπηρετών του δικαίου», των ανακριτών και των εισαγγελέων. Ένας μήνας ταλαιπωρίας και εμπειριών, που ξεκαθάρισαν κάθε αμφιβολία: η αστυνομία είναι αστυνομία σε οποιοδήποτε καθεστώς και να βρισκόμαστε. Στον «οίκο του δικαίου» θα σταμάταγε, δήθεν, να λειτουργεί η ισχύς του αστυνομικού κράτους και το άδικο, και θα άρχιζε να λειτουργεί η αλήθεια και το δίκαιο. Όμως όταν αποδείχτηκε ότι είναι κέντρο εφαρμογής των εντολών και διαταγών της αστυνομίας, ξεκαθαρίστηκε κι αυτή η αμφιβολία: ότι το κράτος είναι κράτος ό,τι ταμπέλα και να του βάλεις.

Δε με προβληματίζει που μετά τη μάχη της 21/6 βρίσκομαι όμηρος του κράτους, που μια ζωή κηρύσσει καθημερινό πόλεμο ενάντια σε κάθε άνθρωπο που είτε το υπηρετεί αποδεχόμενος την εκμετάλλευση είτε αρνείται να το υπηρετήσει. Αυτό που με προβληματίζει είναι ότι από τον τρόπο της σύλληψής μου, από τις ψεύτικες και υπερβολικές κατηγορίες σε βάρος μου για να δικαιολογήσουν όλα αυτά που κάνουν, από την προφυλάκισή μου αλλά και από την άνεση με την οποία τα κάνουν όλα αυτά χωρίς να μπορεί να τους εμποδίσει κανείς, φαίνεται πως αυτό μπορεί να συμβεί σε κάθε άνθρωπο που εκφράζει τη διαμαρτυρία του κατά των «νόμιμων» εγκληματιών του πλανήτη, που «νόμιμα» συνεχίζουν ν' αποφασίζουν ποιος λαός θα σφαγιαστεί, ποιος θα ξεφτιλιστεί και ποιος θα πεινάσει. Με προβληματίζει που με την ίδια λογική, σε μικρότερη κλίμακα, κάποιοι «νόμιμα» και χωρίς φραγμό, με τόση άνεση, μπορούν να αποφασίσουν για ένα χρονικό διάστημα τη διακοπή της ζωής κάποιων άλλων ανθρώπων, με μία προσωρινή ποινή θανάτου- λες και η ζωή κάποιων έχει σημασία ενώ κάποιων άλλων όχι. Κάθε άνθρωπος ξέρει μόνο ο ίδιος πόση σημασία έχει η ζωή του. Κανένας εισαγγελέας και κανένας ανακριτής δεν το αποφασίζει αυτό.

Οι ποινές που ισχύουν αυτή τη στιγμή για

Σύντροφοι/ισσες και φίλοι/ες,

Οι καιροί βρίσκονται με το μέρος όσων αγωνίζονται. Αυτό επιβεβαιώθηκε τις μέρες της συνόδου κορυφής των εγκληματιών και τρομοκρατών της Ε.Ε. Η ορμή και το μαχητικό πνεύμα των συντρόφων και των συντροφισσών του Black Block άφησε εμβρόντητους τους εχθρούς της ελευθερίας.
Μπροστά μας τώρα ξανοίγονται καινούργιοι δρόμοι και μέτωπα δράσης. Το καταστροφικό και συνάμα κατασταλτικό έργο των κρατούντων εν όψει και με πρόσχημα τους ολυ-

Αρ. Λογ/σμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα)
116/611-838-03

Χρυσοχοΐδη, υπουργού «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας» στη θέση του γραμματέα του κόμματος.

Μία κίνηση με διττό χαρακτήρα. Η εξάρθρωση... συγνώμη ο έλεγχος του κόμματος από τη μία με κεντρικό πρωταγωνιστή ένα πρόσωπο που έχει προτείνει σε ανύποπτο χρόνο την αλλαγή ονόματος και συμβόλων και από την άλλη ένα σαφές μήνυμα προς κάθε ενδιαφερόμενο **μέσα, έξω, πάνω και κάτω** από το κόμμα ότι τα ψέματα τελείωσαν. Και ας φώναζαν επί ένα τρίλεπτο οι νεολαίοι του κόμματος στο καλοκαιρινό φεστιβάλ τους Φονιάδες *των λαών αμερικάνοι*, όταν ανέβηκε στο βήμα ο Χρυσοχοΐδης που γλίτωσε στο παρά πέντε το εγκεφαλικό...

Μπορεί, βέβαια, να αποδειχτεί ότι έχουν δίκιο αυτοί που προβλέπουν ότι ο Σημίτης θα τινάξει τα πέταλα ξεχασμένος στις Βρυξέλλες, ότι στο κόμμα θα ξεσπάσει επιτέλους ένας πραγματικός εμφύλιος με το που θα χάσουν οι Πασόκοι την κουτάλα, ότι ο Πάγκαλος θα φτιάξει επιτέλους ένα νέο κόμμα το παλιό... για να συνεργαστεί με το νέο.... ανασυγκροτημένο Πα.σό.κ, ενώ θα μαίνονται οι άγριες απεργίες του Σταμούλου και του Κολλά που θα ξαναπάρουν τα αεροβόλα στους ώμους...

Έτσι για να πάρουν ένα γερό μάθημα η σοσιαλδημοκρατία στη Γερμανία, οι εμπνευστές των νέων εκλογικών νόμων, ο νέος γραμματέας, αυτοί που θα προτείνουν τα Θεοδωράκη για πρόεδρο της δημοκρατίας για να ακούν κάθε μέρα αντάρτικα και οι θιασώτες της ενσωμάτωσης της αριστεράς στη κυβερνητική διαχείριση... ακούς Μπίστη και εσύ αποστάτη της δεξιάς Κοντογιαννόπουλε;;;

Κύκλος Σύνταξης

είμαστε ελεύθεροι και να αποφύγουν τα παιδιά, εγγόνια και φίλοι μας να αποτελειώσουν τη ζωή τους πίσω από τα κάγκελα είναι να επιτεθούμε και να καταστρέψουμε αυτή τη σάπια κοινωνία της μιζέριας, βαρεμάρας, σκλαβιάς, των ιμπεριαλιστικών πολέμων, των οικολογικών καταστροφών των φυλακών του ΘΑΝΑΤΟΥ. Ο αγώνας που γίνεται για μας ακόμα και καλοπροαίρετα και ο οποίος βρίσκεται μέσα στα όρια νομιμότητας που επιτρέπει το κράτος (κοινωνικό φόρουμ, συνεντεύξεις τύπου) είναι μακριά από τον πραγματικό αγώνα, απλώς παίζουν το παιχνίδι που τους αφήνει η δημοκρατία.

Δεν είμαι εγώ αυτός που θα πει πώς πρέπει να είναι αυτός ο αγώνας, ο καθένας κρίνει βάσει του εαυτού και της πολιτικής. Από τα μικρά σαμποτάζ μέχρι τις ενέργειες των Ρώσων αναρχικών στα τέλη του 19ου αι. όλα είναι χρήσιμα για να καταδείξουμε τον εχθρό μας και να υιοθετήσουμε τους τρόπους για να αντιμετωπίσουμε τον φασισμό, τη δημοκρατία, τη στρατοκρατία, τον καπιταλισμό που όλα είναι διαφορετικά πρόσωπα του Κράτους. Όχι μόνο είναι δίκαιη αλλά και απαραίτητη η καταστροφή των θεμελίων αυτού του γέρικου κόσμου του εμπορεύματος, του χρήματος, της αυταρχικότητας, των βασανιστηρίων...

...για να δημιουργήσουμε έναν κόσμο στον οποίο η αλληλεγγύη δεν θα είναι χριστιανική ευσπλαχνία και όπου η ισότητα δεν θα είναι προσόν βλακείας για τις γυναίκες (γυναίκες δεσμοφύλακες, στρατιωτικοί, αστυνομικοί) ό-

Ένας μήνας ταλαιπωρίας και εμπειριών, που ξεκαθάρισαν κάθε αμφιβολία: η αστυνομία είναι αστυνομία σε οποιοδήποτε καθεστώς και να βρισκόμαστε. Στον «οίκο του δικαίου» θα σταμάταγε, δήθεν, να λειτουργεί η ισχύς του αστυνομικού κράτους και το άδικο, και θα άρχιζε να λειτουργεί η αλήθεια και το δίκαιο. Όμως όταν αποδείχτηκε ότι είναι κέντρο εφαρμογής των εντολών και διαταγών της αστυνομίας, ξεκαθαρίστηκε κι αυτή η αμφιβολία: ότι το κράτος είναι κράτος ό,τι ταμπέλα και να του βάλεις.

Δε με προβληματίζει που μετά τη μάχη της 21/6 βρίσκομαι όμηρος του κράτους, που μια ζωή κηρύσσει καθημερινό πόλεμο ενάντια σε κάθε άνθρωπο που είτε το υπηρετεί αποδεχόμενος την εκμετάλλευση είτε αρνείται να το υπηρετήσει. Αυτό που με προβληματίζει είναι ότι από τον τρόπο της σύλληψής μου, από τις ψεύτικες και υπερβολικές κατηγορίες σε βάρος μου για να δικαιολογήσουν όλα αυτά που κάνουν, από την προφυλάκισή μου αλλά και από την άνεση με την οποία τα κάνουν όλα αυτά χωρίς να μπορεί να τους εμποδίσει κανείς, φαίνεται πως αυτό μπορεί να συμβεί σε κάθε άνθρωπο που εκφράζει τη διαμαρτυρία του κατά των «νόμιμων» εγκληματιών του πλανήτη, που «νόμιμα» συνεχίζουν ν' αποφασίζουν ποιος λαός θα σφαγιαστεί, ποιος θα ξεφτιλιστεί και ποιος θα πεινάσει. Με προβληματίζει που με την ίδια λογική, σε μικρότερη κλίμακα, κάποιοι «νόμιμα» και χωρίς φραγμό, με τόση άνεση, μπορούν να αποφασίσουν για ένα χρονικό διάστημα τη διακοπή της ζωής κάποιων άλλων ανθρώπων, με μία προσωρινή ποινή θανάτου- λες και η ζωή κάποιων έχει σημασία ενώ κάποιων άλλων όχι. Κάθε άνθρωπος ξέρει μόνο ο ίδιος πόση σημασία έχει η ζωή του. Κανένας εισαγγελέας και κανένας ανακριτής δεν το αποφασίζει αυτό.

Οι ποινές που ισχύουν αυτή τη στιγμή για τους εφτά προφυλακισμένους, παρόλο που τα πάντα δείχνουν το ψέμα και την υπερβολή των κατηγοριών της αστυνομίας και τη συνενοχή των «υπηρετών του δικαίου», ξεκαθαρίζουν ότι αυτό μπορεί να συμβεί σε οποιονδήποτε πολίτη, οποιαδήποτε στιγμή θέλουν. Αλλά υπάρχουν άνθρωποι που δεν πρόκειται να σταματήσουν να ονειρεύονται , να αγαπούν ή να μισούν, και να ζουν κάθε στιγμή με πάθος – γιατί στην πραγματικότητα είναι πάντα ελεύθεροι.

Ζήτω ο αγώνας για την ελευθερία, τη ζωή και την αξιοπρέπεια,

Κάτω η δουλεία και ο φασισμός.

25/7/2003 **Κάστρο**

Δικαστικές Φυλακές Διαβατών Θεσσαλονίκης

Σύντροφοι/ισσες και φίλοι/ες,

Οι καιροί βρίσκονται με το μέρος όσων αγωνίζονται. Αυτό επιβεβαιώθηκε τις μέρες της συνόδου κορυφής των εγκληματιών και τρομοκρατών της Ε.Ε. Η ορμή και το μαχητικό πνεύμα των συντρόφων και των συντροφισσών του Black Block άφησε εμβρόντητους τους εχθρούς της ελευθερίας.
Μπροστά μας τώρα ξανοίγονται καινούργιοι δρόμοι και μέτωπα δράσης. Το καταστροφικό και συνάμα κατασταλτικό έργο των κρατούντων εν όψει και με πρόσχημα τους ολυμπιακούς αγώνες, συνεχίζεται.
Μπορούμε να δείξουμε σ' όλη αυτή τη συνασπισμένη κομπανία ότι είμαστε διαρκώς εθελοντές στον αγώνα για την κοινωνική δικαιοσύνη και την ελευθερία.
Σ' αυτόν τον αγώνα πάντα υπάρχουν οι όμηροι και οι αιχμάλωτοι. Επτά σύντροφοί μας βρίσκονται στα χέρια του κράτους από τις 21 Ιουνη. Να δυναμώσουμε την αλληλεγγύη και τις προσπάθειές μας μέχρι να τους έχουμε και πάλι δίπλα μας στους κοινούς μας αγώνες.
Σύντροφοι/σες και φίλοι/ες,
Θέλουμε, και πάλι, να σας ευχαριστήσουμε, που με τη συμβολή σας δεν αφήνετε να «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ στις αποθήκες των εφημεριδοπωλών. Η αλληλεγγύη και η βοήθειά σας σ' αυτόν τον τομέα μας δυναμώνει. Παρ' όλα αυτά, η επιμονή στην αναζήτησή της και η συμβολή σας στην διακίνηση εξακολουθεί να είναι απαραίτητη...
Όποιοι/ες επιθυμούν να μοιράσουν προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ χωρίς αντίτιμο στην πόλη τους (δεν υπάρχει περιορισμός στον αριθμό των φύλλων) ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλ. 6946231610 ή στο email: diadromi@revolution.gr

Με συντροφικούς χαιρετισμούς!

Ο Κύκλος Σύνταξης

Αρ. Λογ/σμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα)
116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 2ος•ΦΥΛΛΟ 17•
•ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2003•
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Θ. 30557 - 10033
Υπεύθυνος Έκδοσης: Μαριάννα Παπαδάκη
email: diadromi@revolution.gr

Ο «ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ» ΜΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑ BLACKOUT

Στις ΗΠΑ και στον Καναδά είδαμε στις 14 Αυγούστου από τις 4μμ, να καταρρέουν τα πάντα, μέσα σε λίγη ώρα. Ένας άλλος κόσμος άρχισε να εμφανίζεται.

Στις ΗΠΑ και στον Καναδά συζητείται εδώ και δεκαετίες ο κίνδυνος του blackout (το 1982 είχε πρωτοδιαπιστωθεί από επιστήμονες που βλέπανε ότι μεγαλώνει η κατανάλωση πιο γρήγορα από την παραγωγή τους). Χτίσανε τότε κάποιους σταθμούς αλλά δεν

τους βάλανε ποτέ να λειτουργήσουν. Για δικαιολογία έλεγαν ότι «όταν τους χρειαστούμε τότε θα τους βάλουμε σε λειτουργία». Αλλά όταν είδαν ότι τους χρειάζονται δεν ήταν σε θέση να τους θέσουν σε λειτουργία (όπως ο σταθμός στο Peterborough του Καναδά, ο οποίος φτιάχνεται εδώ και 2 χρόνια και θα χρειαστούν άλλα 3 χρόνια για την λειτουργία του). Στο Οντάριο του Καναδά συζητούσαν να αγοράσουν 10 κινούμενους σταθμούς ενέργειας για να μπορούν να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες τους. Αλλά αυτό απορρίφθηκε λόγω του μεγάλου κόστους της αγοράς τους και της λειτουργίας τους. Περίπου η ίδια ιστορία και στις ΗΠΑ. Στο μεταξύ ο Καναδάς αρχίζει να ψάχνει για άλλους τρόπους παραγωγής ενέργειας (συμφωνία του ΚΥΟΤΟ). Όλα αυτά όμως βρίσκονται στο στάδιο της έρευνας και πολύ μακριά από την πραγματικότητα...

ποία πέφτουν σε ένα δέντρο και κόβεται η γραμμή.

3:41μμ Μια υπερφόρτωση της γραμμής 345 kilovolt ρίχνει την ασφάλεια στο διακλαδωτήρα που συνδέει τους σταθμούς της First Energy με το δίκτυο της American Electric Power Co. και το σταθμό της AEP

3:46μμ Η γραμμή 345 kilovolt της AEP που συνδέεται με την First Energy στο Καντόνιο Οχάιο πέφτει.

4:06μμ Μια ακόμα γραμμή 345 kilovolt πέφτει αλλά επανέρχεται.

4:08μμ Σε σταθμούς στον Καναδά και στις ΗΠΑ παρατηρούν απλά να ανεβοκατεβαίνει η τάση ρεύματος, χωρίς να μπορούν να επέμβουν.

4:09μμ Η ενέργεια στην πόλη του Κλήβελαντ πέφτει από 300 megawatts στο μηδέν.

4:10μμ Η μονάδα 3 στο σταθμό της Campbell κλείνει.

4:10μμ Δυο γραμμές για την περιοχή του Μίτσιγκαν κλείνουν.

4:11μμ Η μονάδα 9 στο σταθμό της Orion Avon Lake κλείνει.

4:11μμ Άλλη γραμμή που πάει στο σταθμό πυρηνικής ενέργειας Davis-Besse πέφτει κοντά στο Τολέδο, Οχάιο.

4:11μμ Άλλη γραμμή μετάδοσης που συνδέει Midway, Lemoyne και Foster πέφτει.

4:11μμ Ο σταθμός της μονάδας 1 στο Perry

ναν κλίσεις για άτομα που εγκλωβίστηκαν σε ασανσέρ ή γιατί δεν είχανε νερό ή γιατί δεν μπορούσαν να δούνε στο δρόμο ή γιατί είχανε μπλοκάρει οι δρόμοι και είχανε τρακάρει. Τα κινητά σταμάτησαν να λειτουργούν. Σε ορισμένες περιοχές σταμάτησε να λειτουργεί και το τηλέφωνο. Ορισμένοι σταθμοί τηλεόρασης και ραδιόφωνου σταμάτησαν να εκπέμπουν. Τα νοσοκομεία δούλευαν με γεννήτριες. Αυτοί που έμεναν ή δούλευαν σε κτίρια με πάνω από 10 ορόφους δεν είχανε νερό και έπρεπε να κατεβούνε με τις σκάλες χωρίς φώτα σε ορισμένες περιπτώσεις. Τα μεγάλα μαγαζιά έχουν σύστημα ασφάλειας που κλείνει τις πόρτες όταν δεν έχουν ρεύμα (για να ελέγχουν τον κόσμο, αφού το σύστημα τους για κλοπή δεν δουλεύει). Στο Ντιτρόιτ σημειώθηκε διακοπή νερού σε μεγάλο μέρος της πόλης. Βενζινάδικα έκλεισαν γιατί έμειναν χωρίς ρεύμα ή γιατί τελείωσαν τα καύσιμα τους, επειδή πανικοβλήθηκαν οι άνθρωποι και φουλάριζαν τα αυτοκίνητα τους. Την Παρασκευή δεν λειτούργησε τίποτα και περιοδικά υπήρχε συσκότιση παντού. Το κράτος ζήτησε να μην πάει κανείς στην δουλειά του και να μην λειτουργήσουν οι βιομηχανίες. Τη Δευτέρα ζητήθηκε να μην δουλεύουνε όλες οι βιομηχανίες μαζί, αλλά σε βάρδιες. Ούτε τράπεζες δεν ανοίξανε, ούτε τα κέντρα διασκέδασης. Η Νέα Υόρκη μέσα σε λιγότερο από 24 ώρες έχασε 80 εκ. δολάρια από την τοπική της οικονομία (δεν ξέρουμε τι έχασε σε παγκόσμια κλίμακα). Σε Τορόντο, Ντιτρόιτ, Μίτσιγκαν και άλλες πόλεις δεν ξέρουμε ποσά χρήματα έχασαν.

Η αστυνομία δεν ήξερε που να πάει. Γίνονταν διαρρήξεις παντού. Είχαν να ελέγξουν τροχαία ατυχήματα, καθώς και παράπονα για φασαρία στους δρόμους (γιατί ο κόσμος διασκέδαζε στους δρόμους έξω από το σπίτι τους ή έξω από κάποιο μπαρ).

Ο κόσμος ξαφνικά δεν είχε πώς να πάει στην δουλειά και εκείνοι που ήταν ήδη εκεί έφευγαν για το σπίτι τους. Και διαπίστωναν ότι δεν υπάρχει συγκοινωνία, τα φανάρια δεν λειτουργούσαν. Τα τρένα είχαν σταματήσει, αεροπλάνα δεν πετούσαν.

Και όποιος έφτανε στο σπίτι του δεν είχε το κομπιούτερ του ή την τηλεόραση να αποβλακωθεί. Ο χρόνος μηδενίστηκε και δεν τον ένοιαζε γιατί δεν είχε που να πάει. Όλα τα μα-

«Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ, ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΒΑΓΓΕΛΗ ΘΑ' ΣΑΙ ΜΠΡΟΣ ΜΑΣ»

Μέσα στην κάψα του Αυγούστου, στις διακοπές σου, μάς έφυγες. Κάτι είχα ακούσει στις ειδήσεις, «ταχύπλοο παρέσυρε κολυμβητή» (έτσι λένε τώρα τον κάθε καραγκιόζη που οργώνει τις θάλασσες και θερίζει κόσμο) αλλά δεν πήγε το μυαλό μου σε κάποιον. Και κάποια στιγμή, Σάββατο βράδυ, με πήρε τηλέφωνο μια κοινή μας γνωστή.

«Ρε συ τον Βαγγέλη απ' την σχολή στον Πειραιά τον ξέρεις;» Και βέβαια σε ξέρω. Πόσες φορές δεν τα λέγαμε στην σχολή, πώς μπορούμε να κάνουμε τίποτα εδώ μέσα. Οργανώσαμε και ένα σχήμα αλλά στις συνελεύσεις δεν μας έβγαινε. Η φωνή συνέχισε στο τηλέφωνο: «Ο Βαγγέλης έφυγε...». «Πώς; Τι έγινε;», «Τον παρέσυρε ταχύπλοο. Ήταν ψαροντουφεκάς, κάπου έκανε ένα μακροβούτι και πέρασε ένα σκάφος...».

Πάγωσα. Μου το είχαν πει πως αυτός, στις ειδήσεις, που έφυγε ήταν δικός μας. Που να φανταστώ όμως; Μήπως και τώρα που μου το έλεγαν, μπορούσε να το χωρέσει το μυαλό μου; Έκλεισα το τηλέφωνο και έκατσα στο μπαλκόνι, κοιτώντας τον ουρανό που σουρούπωνε. Προσπάθησα να συνειδητοποιήσω τι είχε γίνει αλλά δεν μπορούσα.

Σε θυμήθηκα, ωστόσο, να κόβεις βόλτες στην σχολή, στους πίνακες αποτελεσμάτων. «Τι θα γίνει ρε Νίκο, θα πάρουμε ποτέ πτυχίο; Πότε θα φύγουμε από 'δω μέσα;». Εγώ το πήρα ρε Βαγγέλη, μόλις φέτος αλλά είμαι και 3 έτη μεγαλύτερος. Και που το πήρα δεν άλλαξε τίποτα. Αλλού είναι η δικιά μας η αλήθεια και όχι στα κωλοπτυχία.

Σε θυμήθηκα και στα μαθητικά, το '98. Απ' τις πρώτες πορείες τις άγριες, πριν μπλέξουν οι κνίτες και τα γαμήσουν όλα. Εγώ ήμουν στο μπλοκ της αρχιτεκτονικής. Ο πρόεδρος της σχολής είχε αποφασίσει να μείνει κλειστό το Πολυτεχνείο, για να μην γίνουν «επεισόδια». Οι «αρχιτέκτονες» αποφάσισαν να γυρίσουν πίσω μετά την πορεία και να μπουν μέσα. Κατεβαίνοντας την Σόλωνος, στο ύψος της Θεμιστοκλέους, οι μπάτσοι μας σταμάτησαν.

Λίγο πιο κάτω ήταν 6-7 σύντροφοι κυκλω-

1982 είχε πρωτοδιαπιστωθεί από επιστήμονες που βλέπανε ότι μεγαλώνει η κατανάλωση πιο γρήγορα από την παραγωγή τους). Χτίσανε τότε κάποιους σταθμούς αλλά δεν

τους βάλανε ποτέ να λειτουργήσουν. Για δικαιολογία έλεγαν ότι «όταν τους χρειαστούμε τότε θα τους βάλουμε σε λειτουργία». Αλλά όταν είδαν ότι τους χρειάζονται δεν ήταν σε θέση να τους θέσουν σε λειτουργία (όπως ο σταθμός στο Peterborough του Καναδά, ο οποίος φτιάχνεται εδώ και 2 χρόνια και θα χρειαστούν άλλα 3 χρόνια για την λειτουργία του). Στο Οντάριο του Καναδά συζητούσαν να αγοράσουν 10 κινούμενους σταθμούς ενέργειας για να μπορούν να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες τους. Αλλά αυτό απορρίφθηκε λόγω του μεγάλου κόστους της αγοράς τους και της λειτουργίας τους. Περίπου η ίδια ιστορία και στις ΗΠΑ. Στο μεταξύ ο Καναδάς αρχίζει να ψάχνει για άλλους τρόπους παραγωγής ενέργειας (συμφωνία του ΚΥΟΤΟ). Όλα αυτά όμως βρίσκονται στο στάδιο της έρευνας και πολύ μακριά από την πραγματικότητα…

Χρονικό της κατάστασης

Οι ομοσπονδιακοί και οι βιομηχανικοί ελεγκτές που ερευνούν τι προκάλεσε τη βορειοανατολική συσκότιση της Πέμπτης έχουν στενέψει την αναζήτησή τους στις γραμμές μετάδοσης κοντά στο Κλήβελαντ.

Αυτό που θεώρησαν ως ένα ακόμα κοινότυπο γεγονός, λόγω καλοκαιριού, –«υπερφορτώσεις γραμμών» συνοπτικά κλεισίματα γραμμών μετάδοσης, που συνήθως οφείλονται σε πτώση τάσης, προκαλούμενη ακόμα κι από ένα πουλί που χτυπά υπερφορτωμένες γραμμές– εξελίχτηκε στη μεγαλύτερη διακοπή λειτουργίας στην ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ιστορία.

Πενήντα εκατομμύρια άνθρωποι σε οκτώ πολιτείες και μέρη του Καναδά έμειναν χωρίς ρεύμα.

Αν και μερικά προβλήματα άρχισαν νωρίτερα, η πραγματική συσκότιση δεν άρχισε μέχρι

Power Co. και το σταθμό της AEP

3:46μμ Η γραμμή 345 kilovolt της AEP που συνδέεται με την First Energy στο Καντόνιο Οχάιο πέφτει.

4:06μμ Μια ακόμα γραμμή 345 kilovolt πέφτει αλλά επανέρχεται.

4:08μμ Σε σταθμούς στον Καναδά και στις ΗΠΑ παρατηρούν απλά να ανεβοκατεβαίνει η τάση ρεύματος, χωρίς να μπορούν να επέμβουν.

4:09μμ Η ενέργεια στην πόλη του Κλήβελαντ πέφτει από 300 megawatts στο μηδέν.

4:10μμ Η μονάδα 3 στο σταθμό της Campbell κλείνει.

4:10μμ Δυο γραμμές για την περιοχή του Μίτσιγκαν κλείνουν.

4:11μμ Η μονάδα 9 στο σταθμό της Orion Avon Lake κλείνει.

4:11μμ Άλλη γραμμή που πάει στο σταθμό πυρηνικής ενέργειας Davis-Besse πέφτει κοντά στο Τολέδο, Οχάιο.

4:11μμ Άλλη γραμμή μετάδοσης που συνδέει Midway, Lemoyne και Foster πέφτει.

4:11μμ Ο σταθμός της μονάδας 1 στο Perry κλείνει αυτόματα μόλις χάσει όλη την ενέργεια της.

4:11μμ Σταθμός FitzPatrick στο Oswego, Νέα Υόρκη κλείνει και αυτός αυτόματα.

4:12μμ Ο σταθμός στο Οντάριο του Καναδά κλείνει.

4:12μ Ο σταθμός Rochester Gas & Electric's Ginna στη Νέα Υόρκη κλείνει.

4:12μμ Σταθμός της Nine Mile Point στην NY κλείνει.

4:15μμ Γραμμή της First Energy πέφτει και επανέρχεται.

4:16μμ Ο σταθμός Oyster Creek κλείνει λόγω της ανωμαλίας της τάσης στο δίκτυο.

4:17μμ Ο σταθμός Enrico Fermi κοντά στο Ντητρόιτ κλείνει

4:21μμ Πολλές γραμμές κλείνουν στο Μίτσιγκαν.

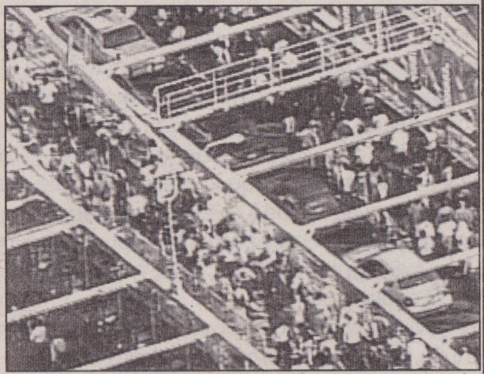
4:25μμ Οι πυρηνικοί σταθμοί 2 και 3 της Indian Point στην Νέα Υόρκη κλείνουν.

που κλείνει τις πόρτες όταν δεν έχουν ρεύμα (για να ελέγχουν τον κόσμο, αφού το σύστημα τους για κλοπή δεν δουλεύει). Στο Ντιτρόιτ σημειώθηκε διακοπή νερού σε μεγάλο μέρος της πόλης. Βενζινάδικα έκλεισαν γιατί έμειναν χωρίς ρεύμα ή γιατί τελείωσαν τα καύσιμα τους, επειδή πανικοβλήθηκαν οι άνθρωποι και φουλάριζαν τα αυτοκίνητα τους. Την Παρασκευή δεν λειτούργησε τίποτα και περιοδικά υπήρχε συσκότιση παντού. Το κράτος ζήτησε να μην πάει κανείς στην δουλειά του και να μην λειτουργήσουν οι βιομηχανίες. Τη Δευτέρα ζητήθηκε να μην δουλεύουνε όλες οι βιομηχανίες μαζί, αλλά σε βάρδιες. Ούτε τράπεζες δεν ανοίξανε, ούτε τα κέντρα διασκέδασης. Η Νέα Υόρκη μέσα σε λιγότερο από 24 ώρες έχασε 80 εκ. δολάρια από την τοπική της οικονομία (δεν ξέρουμε τι έχασε σε παγκόσμια κλίμακα). Σε Τορόντο, Ντιτρόιτ, Μίτσιγκαν και άλλες πόλεις δεν ξέρουμε ποσά χρήματα έχασαν.

Η αστυνομία δεν ήξερε που να πάει. Γίνονταν διαρρήξεις παντού. Είχαν να ελέγξουν τροχαία ατυχήματα, καθώς και παράπονα για φασαρία στους δρόμους (γιατί ο κόσμος διασκέδαζε στους δρόμους έξω από το σπίτι τους ή έξω από κάποιο μπαρ).

Ο κόσμος ξαφνικά δεν είχε πώς να πάει στην δουλειά και εκείνοι που ήταν ήδη εκεί έφευγαν για το σπίτι τους. Και διαπίστωναν ότι δεν υπάρχει συγκοινωνία, τα φανάρια δεν λειτουργούσαν. Τα τρένα είχαν σταματήσει, αεροπλάνα δεν πετούσαν.

Και όποιος έφτανε στο σπίτι του δεν είχε το κομπιούτερ του ή την τηλεόραση να αποβλακωθεί. Ο χρόνος μηδενίστηκε και δεν τον ένοιαζε γιατί δεν είχε που να πάει. Όλα τα μαγαζιά ήταν κλειστά. Τα μόνα που ήταν ανοι-

χτά ήταν τα ψιλικατζίδικα για να πουλήσουν μπαταρίες, κεριά και τσιγάρα (και αυτό αν είχε ο άλλος λεφτά πάνω του). Αρκετοί έκατσαν σπίτια τους με την οικογένεια τους ή πήγαν σε κανένα μπαράκι ή έκατσαν στο

«Ρε συ τον Βαγγέλη απ' την σχολή στον Πειραιά τον ξέρεις;» Και βέβαια σε ξέρω. Πόσες φορές δεν τα λέγαμε στην σχολή, πώς μπορούμε να κάνουμε τίποτα εδώ μέσα. Οργανώσαμε και ένα σχήμα αλλά στις συνελεύσεις δεν μας έβγαινε. Η φωνή συνέχισε στο τηλέφωνο: «Ο Βαγγέλης έφυγε…». «Πώς; Τι έγινε;», «Τον παρέσυρε ταχύπλοο. Ήταν ψαροντουφεκάς, κάπου έκανε ένα μακροβούτι και πέρασε ένα σκάφος…».

Πάγωσα. Μου το είχαν πει πως αυτός, στις ειδήσεις, που έφυγε ήταν δικός μας. Που να φανταστώ όμως; Μήπως και τώρα που μου το έλεγαν, μπορούσε να το χωρέσει το μυαλό μου;Έκλεισα το τηλέφωνο και έκατσα στο μπαλκόνι, κοιτώντας τον ουρανό που σουρούπωνε. Προσπάθησα να συνειδητοποιήσω τι είχε γίνει αλλά δεν μπορούσα.

Σε θυμήθηκα, ωστόσο, να κόβεις βόλτες στην σχολή, στους πίνακες αποτελεσμάτων. «Τι θα γίνει ρε Νίκο, θα πάρουμε ποτέ πτυχίο; Πότε θα φύγουμε από 'δω μέσα;». Εγώ το πήρα ρε Βαγγέλη, μόλις φέτος αλλά είμαι και 3 έτη μεγαλύτερος. Και που το πήρα δεν άλλαξε τίποτα. Αλλού είναι η δικιά μας η αλήθεια και όχι στα κωλοπτυχία.

Σε θυμήθηκα και στα μαθητικά, το '98. Απ' τις πρώτες πορείες τις άγριες, πριν μπλέξουν οι κνίτες και τα γαμήσουν όλα. Εγώ ήμουν στο μπλοκ της αρχιτεκτονικής. Ο πρόεδρος της σχολής είχε αποφασίσει να μείνει κλειστό το Πολυτεχνείο, για να μην γίνουν «επεισόδια». Οι «αρχιτέκτονες» αποφάσισαν να γυρίσουν πίσω μετά την πορεία και να μπουν μέσα. Κατεβαίνοντας την Σόλωνος, στο ύψος της Θεμιστοκλέους, οι μπάτσοι μας σταμάτησαν.

Λίγο πιο κάτω ήταν 6-7 σύντροφοι κυκλωμένοι από μια διμοιρία, ακινητοποιημένοι, που μόλις είχαν συλληφθεί. Ένας από αυτούς ήσουν εσύ. Όταν σας πήραν, μετά μας πήγαν στο Πολυτεχνείο περικυκλωμένους με εκατοντάδες μπάτσους. Σε πέτυχα πάλι λίγο καιρό αργότερα. Σε ρώτησα ποιο δικηγόρο είχες. «Τον Παπαδάκη» μου είχες πει. «Ελα ρε, τον Παπαδάκη τον είχα και 'γω όταν πέρναγα ανακριτή, που με είχαν συλλάβει στον ΑΣΕΠ το καλοκαίρι» σου απάντησα.

Όταν ηρέμησα λίγο, πήρα τηλέφωνο κάποιους κοινούς φίλους και γνωστούς για να τους πω τι έχει γίνει. Όλοι να σε θυμούνται με καλές σκέψεις: «Ποιος, ο Βαγγέλης ο ψηλός; Είμασταν μαζί στη Γένοβα.», «Το παλικάρι που μιλάγαμε μαζί για την παγκοσμιοποίηση τις προάλλες;», «Τον είχα πετύχει στη σχολή πριν κάνα μήνα και ετοιμαζόταν για διακοπές.»…

θα χρειαστούν άλλα 3 χρόνια για την λειτουργία του). Στο Οντάριο του Καναδά συζητούσαν να αγοράσουν 10 κινούμενους σταθμούς ενέργειας για να μπορούν να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες τους. Αλλά αυτό απορρίφθηκε λόγω του μεγάλου κόστους της αγοράς τους και της λειτουργίας τους. Περίπου η ίδια ιστορία και στις ΗΠΑ. Στο μεταξύ ο Καναδάς αρχίζει να ψάχνει για άλλους τρόπους παραγωγής ενέργειας (συμφωνία του ΚΥΟΤΟ). Όλα αυτά όμως βρίσκονται στο στάδιο της έρευνας και πολύ μακριά από την πραγματικότητα...

Χρονικό της κατάστασης

Οι ομοσπονδιακοί και οι βιομηχανικοί ελεγκτές που ερευνούν τι προκάλεσε τη βορειοανατολική συσκότιση της Πέμπτης έχουν στενέψει την αναζήτησή τους στις γραμμές μετάδοσης κοντά στο Κλήβελαντ.

Αυτό που θεώρησαν ως ένα ακόμα κοινότυπο γεγονός, λόγω καλοκαιριού, -«υπερφορτώσεις γραμμών» συνοπτικά κλεισίματα γραμμών μετάδοσης, που συνήθως οφείλονται σε πτώση τάσης, προκαλούμενη ακόμα κι από ένα πουλί που χτυπά υπερφορτωμένες γραμμές- εξελίχτηκε στη μεγαλύτερη διακοπή λειτουργίας στην ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ιστορία.

Πενήντα εκατομμύρια άνθρωποι σε οκτώ πολιτείες και μέρη του Καναδά έμειναν χωρίς ρεύμα.

Αν και μερικά προβλήματα άρχισαν νωρίτερα, η πραγματική συσκότιση δεν άρχισε πριν τις 4μ.μ. τοπική ώρα.

2μμ Η Μονάδα 5, στις εγκαταστάσεις Eastlake Οχάιο της εταιρίας «First Energy» παραγωγής ενέργειας 680-μεγαβάτ, κλείνει αυτόματα σε μια πολύ ζεστή μέρα. Κάποιες γραμμές βγαίνουν εκτός λειτουργίας, χωρίς να μπορούν να διαγνώσουν από πού προέρχεται το πρόβλημα, αλλά τίποτα δεν δείχνει τη σοβαρότητα της κατάστασης.

3:06μμ Η γραμμή μετάδοσης 345-kilovolt στο βορειοανατολικό Οχάιο της First Energy's Chamberlin-Harding κλείνει. Η εταιρία δεν ενημερώνει για το γεγονός και υπερφορτώνει τη γραμμή της First Energy's Hanna-Juniper.

3:32μμ Η πρόσθετη δύναμη που κυλά μέσω της γραμμής 345 kilovolt της First Energy's Hanna-Juniper θερμαίνει τα καλώδια, τα ο-

4:11μμ Άλλη γραμμή μετάδοσης που συνδέει Midway, Lemoyne και Foster πέφτει.

4:11μμ Ο σταθμός της μονάδας 1 στο Perry κλείνει αυτόματα μόλις χάσει όλη την ενέργεια της.

4:11μμ Σταθμός FitzPatrick στο Oswego, Νέα Υόρκη κλείνει και αυτός αυτόματα.

4:12μμ Ο σταθμός στο Οντάριο του Καναδά κλείνει.

4:12μ Ο σταθμός Rochester Gas & Electric's Ginna στη Νέα Υόρκη κλείνει.

4:12μμ Σταθμός της Nine Mile Point στην NY κλείνει.

4:15μμ Γραμμή της First Energy πέφτει και επανέρχεται.

4:16μμ Ο σταθμός Oyster Creek κλείνει λόγω της ανωμαλίας της τάσης στο δίκτυο.

4:17μμ Ο σταθμός Enrico Fermi κοντά στο Ντητρόιτ κλείνει

4:21μμ Πολλές γραμμές κλείνουν στο Μίτσιγκαν.

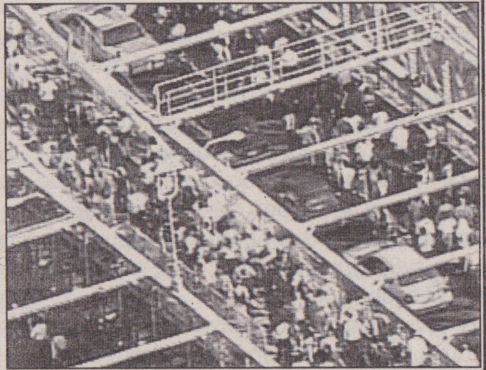
4:25μμ Οι πυρηνικοί σταθμοί 2 και 3 της Indian Point στην Νέα Υόρκη κλείνουν.

Μέσα σε 2 ώρες είδαν ότι δεν μπορούσε να λειτουργήσει τίποτα και ότι αυτό θα τους κόστιζε πολύ ακριβά. Το κράτος άρχισε να χάνει τον έλεγχο. Έγινε πανικός στους δρόμους. Οι βιομηχανίες σταμάτησαν να λειτουργούν. Μαγαζιά έκλεισαν επειδή δεν μπορούσαν να πουλήσουν. Οι συγκοινωνίες πάγωσαν και οι αυτοκινητοβιομηχανίες έκλεισαν. Τράπεζες δεν μπορούσαν να πάρουν ή να δώσουν χρήματα. Τα αεροδρόμια έκλεισαν και τα τρένα ακινητοποιήθηκαν. Μεγάλα supermarkets και πολυκαταστήματα αναγκάστηκαν να πετάξουν τα τρόφιμα που χάλασαν και φώναζαν το προσωπικό τους να έρθει να καθαρίσει τα μαγαζιά τους. Αστυνομία, πυροσβεστική και ασθενοφόρα επαιρ-

χαία ατυχήματα, καθώς και παράπονα για φασαρία στους δρόμους (γιατί ο κόσμος διασκέδαζε στους δρόμους έξω από το σπίτι τους ή έξω από κάποιο μπαρ).

Ο κόσμος ξαφνικά δεν είχε πώς να πάει στην δουλειά και εκείνοι που ήταν ήδη εκεί έφευγαν για το σπίτι τους. Και διαπίστωναν ότι δεν υπάρχει συγκοινωνία, τα φανάρια δεν λειτουργούσαν. Τα τρένα είχαν σταματήσει, αεροπλάνα δεν πετούσαν.

Και όποιος έφτανε στο σπίτι του δεν είχε το κομπιούτερ του ή την τηλεόραση να αποβλακωθεί. Ο χρόνος μηδενίστηκε και δεν τον ένοιαζε γιατί δεν είχε που να πάει. Όλα τα μαγαζιά ήταν κλειστά. Τα μόνα που ήταν ανοι-

χτά ήταν τα ψιλικατζίδικα για να πουλήσουν μπαταρίες, κεριά και τσιγάρα (και αυτό αν είχε ο άλλος λεφτά πάνω του). Αρκετοί έκατσαν σπίτια τους με την οικογένεια τους ή πήγαν σε κανένα μπαράκι ή έκατσαν στο δρόμο να μιλήσουν με τους γείτονες τους. Τα μεγάλα κέντρα διασκέδασης είχαν κλείσει. Όταν είχε ξαναγίνει κάτι παρόμοιο το 1965 στη Νέα Υόρκη είχαν δεκαπλασιαστεί οι γέννες παιδιών μετά από 9 μήνες.

Οι άνθρωποι ξύπνησαν το πρωί και είδαν ότι δεν έχει επανέλθει ακόμα το ρεύμα ή ότι αναβοσβήνει. Ότι δεν υπάρχει ο θόρυβος της μεγάλης πόλης, όλα είναι νέκρα. Άκουγαν, όσοι μπορούσαν από το ράδιο, ότι δεν χρειάζεται να πάνε στη δουλειά, γιατί δεν θα δουλεύει τίποτα, και ότι αν δεν είναι απαραίτητο να μην κάνουν μετακινήσεις με το αυτοκίνητο τους.

Αυτό είναι κάτι που χρειάζεται όλος ο κόσμος και μας το έδειξε η Αμερική.

Καναδός

άλλαξε τίποτα. Αλλού είναι η δικιά μας η αλήθεια και όχι στα κωλοπτυχία.

Σε θυμήθηκα και στα μαθητικά, το '98. Απ' τις πρώτες πορείες τις άγριες, πριν μπλέξουν οι κνίτες και τα γαμήσουν όλα. Εγώ ήμουν στο μπλοκ της αρχιτεκτονικής. Ο πρόεδρος της σχολής είχε αποφασίσει να μείνει κλειστό το Πολυτεχνείο, για να μην γίνουν «επεισόδια». Οι «αρχιτέκτονες» αποφάσισαν να γυρίσουν πίσω μετά την πορεία και να μπουν μέσα. Κατεβαίνοντας την Σόλωνος, στο ύψος της Θεμιστοκλέους, οι μπάτσοι μας σταμάτησαν.

Λίγο πιο κάτω ήταν 6-7 σύντροφοι κυκλωμένοι από μια διμοιρία, ακινητοποιημένοι, που μόλις είχαν συλληφθεί. Ένας από αυτούς ήσουν εσύ. Όταν σας πήραν, μετά μας πήγαν στο Πολυτεχνείο περικυκλωμένους με εκατοντάδες μπάτσους. Σε πέτυχα πάλι λίγο καιρό αργότερα. Σε ρώτησα ποιο δικηγόρο είχες. «Τον Παπαδάκη» μου είχες πει. «Ελα ρε, τον Παπαδάκη τον είχα και 'γω όταν πέρναγα ανακριτή, που με είχαν συλλάβει στον ΑΣΕΠ το καλοκαίρι» σου απάντησα.

Όταν ηρέμησα λίγο, πήρα τηλέφωνο κάποιους κοινούς φίλους και γνωστούς για να τους πω τι έχει γίνει. Όλοι να σε θυμούνται με καλές σκέψεις: «Ποιος, ο Βαγγέλης ο ψηλός; Είμασταν μαζί στη Γένοβα.», «Το παλικάρι που μιλάγαμε μαζί για την παγκοσμιοποίηση τις προάλλες;», «Τον είχα πετύχει στη σχολή πριν κάνα μήνα και ετοιμαζόταν για διακοπές.»...

Εγώ τον τελευταίο χρόνο είχα αραιώσει απ' τη σχολή. Κατέβαινα μόνο για να δω τα τελευταία μου αποτελέσματα και σε πετύχαινα συχνά να μετράς συνέχεια τα μαθήματα που σου μένουν και όλο να τα βγάζεις πολλά. Σε πετύχαινα όμως και στις πορείες, στις εκδηλώσεις του «χώρου», σε καμιά συνέλευση. Τώρα τελευταία, μάλιστα, είχες μπει και στο σχήμα που φτιάχτηκε φέτος στα Λιόσια.

Δυστυχώς, όμως, δεν θα σε ξαναδούμε από κοντά ρε Βαγγέλη. Από 'δω και μπρος θα μας συντροφεύεις μόνο στις σκέψεις μας και στα όνειρα μας, που θα θέλουμε να φέρουμε τον κόσμο στα μέτρα μας.

ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΥΝΤΡΟΦΕ... ΝΙΚΟΣ

ΥΓ. Ο Βαγγέλης κηδεύτηκε στις 25/8 στο Π. Ηράκλειο Αττικής.

«ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ» ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΙ...

Σε γενικές γραμμές, η κυριαρχία πάντα επιδιώκει την ύπαρξη δύο τουλάχιστον, (φαινομενικά) αντιθετικών εξουσιαστικών πόλων, όπου ο ένας θα εμφανίζεται ως το «κακό» για τον άλλο. Ο στόχος, είναι πάντα ο εγκλωβισμός και η συσπείρωση των ανθρώπων, γύρω από εξουσιαστικά στρατόπεδα και η εκμετάλλευση αυτών μέσα από τον «αγώνα» του ενός ενάντια στον άλλο, τον «κακό». Αυτό, έχει ως συνέπεια τη διατήρηση της κυριαρχίας τόσο μέσα από τον φαύλο κύκλο του συνεχούς «αγώνα επικράτησης» του ενός στρατοπέδου στο άλλο, (και που όταν τελικά συμβαίνει... συνήθως εμφανίζεται ένας «νέος» κακός, «αναγεννημένος από τις στάχτες» του ηττημένου) όσο και μέσα από την επίλυση των διαφορών των κυρίαρχων, (συχνά - πυκνά με το αίμα των ανθρώπων).

Αυτή είναι και η βάση, πάνω στην οποία έχουν δομηθεί τα σημερινά μοντέλα κυριαρχίας, όπου υπάρχουν παραπάνω από δύο πόλοι, διαφορετικής δυναμικής και απεύθυνσης, που έχουν όμως πάντα μια κοινή συνισταμένη. Τον διαχωρισμό των ανθρώπων. Έναν διαχωρισμό, που δεν έχει να κάνει απαραίτητα με την «αντιπαλότητα» μεταξύ «διαφορετικών» μοντέλων διαχείρισης, όπως προσπαθεί να πείσει ο Γκουντιέρες, αλλά μπορεί να «διευρυνθεί» στην «διαφορετικότητα των εθνών» ή να «περιοριστεί» στην υποστήριξη διαφορετικών αθλητικών ομάδων.

Στα μέσα Ιουλίου, πραγματοποιείται στην Κω, πενθήμερο συμπόσιο από το «Ίδρυμα Γ. Παπανδρέου». Σε αυτό, συμμετέχουν «προσωπικότητες της παγκόσμιας Κεντροαριστεράς», από τον Ρ. Χόλμπρουκ (πρώην πρεσβευτή των Η.Π.Α. στον Ο.Η.Ε.) και τον Μπ. Κλίντον (πρ. πρόεδρο Η.Π.Α.) μέχρι τον Α. Γκόυντιέρες (πρώην πρωθ. Πορτογαλίας νυν πρόεδρο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς) και τον Γ. Φίσερ (υπ. εξωτερικών Γερμανίας) αλλά και τον Γ. Καστανέτα (πρώην υπ. Εξωτερικών του Μεξικό).

Στο συμπόσιο αυτό, συζητούνται διάφορα θέματα όπως οι οικονομικές ανισότητες στον κόσμο, η διεθνής ασφάλεια, οι σχέσεις Ευρώπης - Η.Π.Α., η τρομοκρατία, η προοπτική μιας παγκόσμιας δημοκρατικής κυβέρνησης, κ.α.. Αναζητείται η ταυτότητα και οι πολιτικές για την Κεντροαριστερά και γενικότερα για την Σοσιαλδημοκρατία, μέσα στα πλαίσια αναδιαμόρφωσης της παγκόσμιας τάξης, ειδικότερα μετά την 11η Σεπτεμβρίου.

Με άλλα λόγια, το ζήτημα της «διαχείρισης της παγκοσμιοποίησης» από το κομμάτι εκείνο της κυριαρχίας, που προσδιορίζεται ως Κεντροαριστερά. «Χωρίς τη Σοσιαλδημοκρατία, δεν θα ήθελα καν να φανταστώ πως θα γινόταν η διαχείριση της παγκοσμιοποίησης, δηλώνει ο Αντόνιο Γκουντιέρες, προσθέτοντας, (σε σχέση με τη «Δεξιά») πως «...υπάρχει διαφορά στον τρόπο που οι δυο παρατάξεις αντιλαμβάνονται το ρόλο τους, στον τρόπο που διαχειρίζονται την παγκοσμιοποίηση. Ακόμη και αν αυξάνονται οι ανισότητες, αυξάνονται πολύ λιγότερο με σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις».

Λίγες ημέρες αργότερα, ο πρωθυπουργός Σημίτης, (στο Φεστιβάλ της Διεθνούς Ένωσης Σοσιαλιστικών Νεολαιών), σε ομιλία του επιχειρεί να θέσει ένα, (απλοϊκό, με την πρώτη ματιά) ιδεολογικό υπόβαθρο του «Δημοκρατικού Σοσιαλισμού», (όπως τον ονομάζει). Αυτός λοιπόν, υπερέχει και διαφοροποιείται από την «Παραδοσιακή Αριστερά», (που μετά την «πτώση» των κομμουνιστικών καθεστώτων, αυτή έχει οδηγηθεί «...στην πλήρη άρνηση της πραγματικότητας ή στην περιθωριοποίηση») και την «Παραδοσιακή

Ταυτόχρονα, κινούνται και προωθούν τους σχεδιασμούς εκείνους, βάση των οποίων η ευρωπαϊκή ήπειρος θα ενωθεί κάτω από ένα κοινό (αρχικά) νόμισμα, στη συνέχεια νομοθεσία, στρατό κ.λπ. κ.λπ.

Από την άλλη, οι κινήσεις αυτές των κυριάρχων δεν πέρασαν απαρατήρητες από τα εκατομμύρια των ανθρώπων, που καθημερινά πληρώνουν το τίμημα αυτών των σχεδιασμών. Οι κινήσεις και τα οράματα μιας «ισχυρής Ευρώπης», αλλά και γενικότερα δεν μπόρεσαν να ανακόψουν την κοινωνική οργή ενάντι στην εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης, μέσα σε κινηματικά πλαίσια, με αδιάφορα αιτήματα και βασικό σύνθημα «να ακουστεί και η δική τους φωνή, να συμμετέχουν στις αποφάσεις». Σιγά σιγά, μέσα από διαδηλώσεις, σύσταση φόρουμ και αντί - συνόδων, και με την βοήθεια πολλές φορές των Σοσιαλδημοκρατών, (συμμετοχή π.χ. στα αντί - συνέδρια του Π. Αλέγκρε γάλλων υπουργών) η λεγόμενη Παραδοσιακή Αριστερά καταφέρνει να αποκτήσει την δική της φωνή, μέσα κυρίως από την όπου - να - είναι

γκοσμιοποίηση», έχει αποκτήσει στενότατους δεσμούς με ανάλογες αριστερές τάσεις, πέρα από την Ευρώπη, όπου οι συνθήκες και ο ρόλος τους, είναι διαφορετικά από τα ευρωπαϊκά δεδομένα.

ΣΤΟΝ ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΧΩΡΟ ΤΩΡΑ. Καθ' όλη τη διάρκεια των δύο τελευταίων μηνών, γίνεται πολύς λόγος για τις επερχόμενες εκλογές, που κανονικά θα πρέπει να διεξαχθούν την άνοιξη του 2004. Ως εδώ καλά.

Μέσα από τα Μ.Μ.Ε. λοιπόν, και κυρίως μέσα από τον τύπο, ανακοινώνονται εξαγγελίες, τις οποίες λίγο - πολύ, όλοι έχουν κάπου ξανακούσει. Μέσα στα πολλά, (αυξήσεις μισθών / συντάξεων, πόλεμος κατά της... διαφθοράς και της γραφειοκρατίας, πόλεμος κατά της ακρίβειας κ.λπ. κ.λπ., ποιος τους πιστεύει άλλωστε;), ας σταθούμε σε ένα σημείο. Τις κινήσεις σχετικά με την αλλαγή του εκλογικού νόμου.

Κατά πολλούς, ο εκλογικός νόμος έχει να κάνει ξεκάθαρα με το πολιτικό σύστημα του κάθε κράτους, αποτελώντας τη βάση πάνω στην οποία στηρίζεται η (τόσο σημαντική για την Δημοκρατία) εκλογική διαδικασία. Είναι πολύ σημαντικός, γιατί ακριβώς ορίζει τον τρόπο μέσα από τον οποίο εκλέγονται οι... πατέρες του έθνους, που εκπροσωπούν εμάς στο κοινοβούλιο, που κάνουν τη Δημοκρατία να λειτουργεί... κ.λπ. κ.λπ.

Η πρόταση αυτή που έχει κατατεθεί λοιπόν, είναι για αρκετούς αναλυτές και ειδικούς, ένα «ανακάτεμα γερμανικών μοντέλων, αναλογικό και πλειοψηφικό, με σταυρούς και λίστες, με έναν και δύο γύρους, με την αναδιάρθρωση των εκλογικών περιφερειών» κ.α.

Σύμφωνα με αυτούς λοιπόν, η κίνηση αυτή αποσκοπεί σε τρία βασικά σημεία.

Το πρώτο έχει να κάνει, στο να «να ελεγχθούν μελλοντικά πολιτικές εξελίξεις, αν ηττηθεί στις προσεχείς εκλογές» το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Βασίζεται σε διάφορα σενάρια, που θέλουν τη Ν.Δ. να κερδίζει αυτές τις εκλογές, (με τον νέο εκλογικό νόμο ψηφισμένο). Μέσα στο 2005, υπάρχει εκλογή προέδρου της δημοκρατίας, στην οποία εκλογή η τότε κυβέρ-

ρα θέματα όπως οι οικονομικές ανισότητες στον κόσμο, η διεθνής ασφάλεια, οι σχέσεις Ευρώπης - Η.Π.Α., η τρομοκρατία, η προοπτική μιας παγκόσμιας δημοκρατικής κυβέρνησης, κ.α.. Αναζητείται η ταυτότητα και οι πολιτικές για την Κεντροαριστερά και γενικότερα για την Σοσιαλδημοκρατία, μέσα στα πλαίσια αναδιαμόρφωσης της παγκόσμιας τάξης, ειδικότερα μετά την 11η Σεπτεμβρίου.

Με άλλα λόγια, το ζήτημα της «διαχείρισης της παγκοσμιοποίησης» από το κομμάτι εκείνο της κυριαρχίας, που προσδιορίζεται ως Κεντροαριστερά. «Χωρίς τη Σοσιαλδημοκρατία, δεν θα ήθελα καν να φανταστώ πως θα γινόταν η διαχείριση της παγκοσμιοποίησης, δηλώνει ο Αντόνιο Γκουντιέρες, προσθέτοντας, (σε σχέση με τη «Δεξιά») πως «...υπάρχει διαφορά στον τρόπο που οι δυο παρατάξεις αντιλαμβάνονται το ρόλο τους, στον τρόπο που διαχειρίζονται την παγκοσμιοποίηση. Ακόμη και αν αυξάνονται οι ανισότητες, αυξάνονται πολύ λιγότερο με σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις».

Λίγες ημέρες αργότερα, ο πρωθυπουργός Σημίτης, (στο Φεστιβάλ της Διεθνούς Ένωσης Σοσιαλιστικών Νεολαιών), σε ομιλία του επιχειρεί να θέσει ένα, (απλοϊκό, με την πρώτη ματιά) ιδεολογικό υπόβαθρο του «Δημοκρατικού Σοσιαλισμού», (όπως τον ονομάζει). Αυτός λοιπόν, υπερέχει και διαφοροποιείται από την «Παραδοσιακή Αριστερά», (που μετά την «πτώση» των κομμουνιστικών καθεστώτων, αυτή έχει οδηγηθεί «...στην πλήρη άρνηση της πραγματικότητας ή στην περιθωριοποίηση») και την «Παραδοσιακή Δεξιά», (όπου οι εξελίξεις «...οδηγούν στην άκριτη αποδοχή της πραγματικότητας, στην υπόκλιση και στην παράδοση στις δυνάμεις της αγοράς»).

Ο διαχωρισμός αυτός, δεν είναι τυχαίος, ούτε έρχεται από το πουθενά, αν και η διάκριση μεταξύ των δύο αυτών τάσεων –αν θα μπορούσε να ειπωθεί– της Αριστεράς, είναι πιο ευδιάκριτη στον ελλαδικό χώρο από ότι στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Με λίγα λόγια, ο «Δημοκρατικός Σοσιαλισμός», είναι το κομμάτι εκείνο της κυριαρχίας, το οποίο ιδεολογικά ανήκει στην λεγόμενη Αριστερά, που οι αρχές της δεκαετίας του '90 το βρήκαν να διαχειρίζεται την εξουσία, στο μεγαλύτερο τουλάχιστον μέρος της Ευρωπαϊκής ηπείρου. Αυτό που ανέλαβε να διεκπεραιώσει τις πρώτες φάσεις των ενοποιητικών σχεδιασμών της κυριαρχίας (αυτό που πολλοί ονομάζουν παγκοσμιοποίηση) στον Ευρωπαϊκό αρχικά χώρο, (με την σταδιακή και συνεχή διαμόρφωση της Ευρω-

ξη δύο τουλάχιστον, (φαινομενικά) αντιθετικών εξουσιαστικών πόλων, όπου ο ένας θα εμφανίζεται ως το «κακό» για τον άλλο. Ο στόχος, είναι πάντα ο εγκλωβισμός και η συσπείρωση των ανθρώπων, γύρω από εξουσιαστικά στρατόπεδα και η εκμετάλλευση αυτών μέσα από τον «αγώνα» του ενός ενάντια στον άλλο, τον «κακό». Αυτό, έχει ως συνέπεια τη διατήρηση της κυριαρχίας τόσο μέσα από τον φαύλο κύκλο του συνεχούς «αγώνα επικράτησης» του ενός στρατοπέδου στο άλλο, (και που όταν τελικά συμβαίνει... συνήθως εμφανίζεται ένας «νέος» κακός, «αναγεννημένος από τις στάχτες» του ηττημένου) όσο και μέσα από την επίλυση των διαφορών των κυρίαρχων, (συχνά - πυκνά με το αίμα των ανθρώπων).

Αυτή είναι και η βάση, πάνω στην οποία έχουν δομηθεί τα σημερινά μοντέλα κυριαρχίας, όπου υπάρχουν παραπάνω από δύο πόλοι, διαφορετικής δυναμικής και απεύθυνσης, πού έχουν όμως πάντα μια κοινή συνισταμένη. Τον διαχωρισμό των ανθρώπων. Έναν διαχωρισμό, που δεν έχει να κάνει απαραίτητα με την «αντιπαλότητα» μεταξύ «διαφορετικών» μοντέλων διαχείρισης, όπως προσπαθεί να πείσει ο Γκουντιέρες, αλλά μπορεί να «διευρυνθεί» στην «διαφορετικότητα των εθνών» ή να «περιοριστεί» στην υποστήριξη διαφορετικών αθλητικών ομάδων.

Ταυτόχρονα, κινούνται και προωθούν τους σχεδιασμούς εκείνους, βάση των οποίων η ευρωπαϊκή ήπειρος θα ενωθεί κάτω από ένα κοινό (αρχικά) νόμισμα, στη συνέχεια νομοθεσία, στρατό κ.λπ. κ.λπ.

Από την άλλη, οι κινήσεις αυτές των κυριάρχων δεν πέρασαν απαρατήρητες από τα εκατομμύρια των ανθρώπων, που καθημερινά πληρώνουν το τίμημα αυτών των σχεδιασμών. Οι κινήσεις και τα οράματα μιας «ισχυρής Ευρώπης», αλλά και γενικότερα δεν μπόρεσαν να ανακόψουν την κοινωνική οργή που συχνά - πυκνά ξεσπούσε και με διάφορες αφορμές, τόσο στα επιμέρους κράτη - μέλη της Ε.Ε. με αφορμή «τοπικά ζητήματα» όσο και σε πιο γενικευμένες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, απέναντι στην απροκάλυπτη πλέον επίθεση των κρατιστών, που κάτω από την ομπρέλα του «πλανητικού χωριού», δήλωναν ξεκάθαρα αυτό που ίσχυε πάντα. Πως δηλαδή, ήταν πάντα μαζί, όλοι και ανεξάρτητα από τις όποιες διαφορές εμφανίζουν να έχουν, ο εχθρός και ο στόχος τους παραμένει ένας. Ο άνθρωπος.

Η γενίκευση των διαμαρτυριών απέναντι σε αυτή την κατάσταση και ο κίνδυνος ξεσπάσματος ανεξέλεγκτων –από την κυριαρχία– καταστάσεων, έφερε στο προσκήνιο ένα άλλο, ξεχασμένο κομμάτι της κυριαρχίας, την λεγόμενη και ως «Παραδοσιακή Αριστερά». Στο κομμάτι αυτό, θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν τόσο οι πρώην θιασώτες του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού, (που με την «κατάρρευση» της «μαμάς - ΕΣΣΔ», επέναντι στην εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης, μέσα σε κινηματικά πλαίσια, με αδιάφορα αιτήματα και βασικό σύνθημα «να ακουστεί και η δική τους φωνή, να συμμετέχουν στις αποφάσεις». Σιγά σιγά, μέσα από διαδηλώσεις, σύσταση φόρουμ και αντί - συνόδων, και με την βοήθεια πολλές φορές των Σοσιαλδημοκρατών, (συμμετοχή π.χ. στα αντί - συνέδρια του Π. Αλέγκρε γάλλων υπουργών) η λεγόμενη Παραδοσιακή Αριστερά καταφέρνει να αποκτήσει την δική της φωνή, μέσα κυρίως από την όπου - να - είναι επίσημη σύσταση του Ευρωπαϊκού Κόμματος, στα πρότυπα των υπολοίπων δύο, του Σοσιαλδημοκρατικού και του Λαϊκού.

Η σταδιακή «ρεφορμοποίηση» των πάλαι ποτέ «μη ενταγμένων αριστερών» είναι γεγονός. Εδώ, ακόμη και οι Ζαπατίστας, η εξέχουσα και ίσως από τις πιο ριζοσπαστικές τάσεις του κινήματος, δήλωσαν πως αλλάζει η μορφή του αγώνα τους, από τα όπλα στην πολιτική. Και με δεδομένο πως τουλάχιστον οι συναντήσεις των ευρωπαίων ηγετών θα γίνονται πλέον στις Βρυξέλλες, μπορούν να βγουν αρκετά συμπεράσματα.

Από την άλλη, ο ρόλος αυτής της «νέας» τάσης της Αριστεράς, δεν θα περιοριστεί απλά στην πιθανότερη τοποθέτηση «αριστερότερα» της σημερινής Κεντροαριστεράς (Σοσιαλδημοκρατίας) ή στο προχώρημα, (σύνηθες φαινόμενο στην Ευρωπαϊκή πραγματικότητα) κάποιας μορφής συνεργασίας με αυτή, (απέναντι στην Δεξιά). Τα «καθήκοντα» της θα έχουν να κάνουν με τον εγκλω-

που ξανακούσει. Μέσα στα πολλά, (αυξήσεις μισθών / συντάξεων, πόλεμος κατά της... διαφθοράς και της γραφειοκρατίας, πόλεμος κατά της ακρίβειας κ.λπ. κ.λπ., ποιος τους πιστεύει άλλωστε;), ας σταθούμε σε ένα σημείο. Τις κινήσεις σχετικά με την αλλαγή του εκλογικού νόμου.

Κατά πολλούς, ο εκλογικός νόμος έχει να κάνει ξεκάθαρα με το πολιτικό σύστημα του κάθε κράτους, αποτελώντας τη βάση πάνω στην οποία στηρίζεται η (τόσο σημαντική για την Δημοκρατία) εκλογική διαδικασία. Είναι πολύ σημαντικός, γιατί ακριβώς ορίζει τον τρόπο μέσα από τον οποίο εκλέγονται οι... πατέρες του έθνους, που εκπροσωπούν εμάς στο κοινοβούλιο, που κάνουν τη Δημοκρατία να λειτουργεί... κ.λπ. κ.λπ.

Η πρόταση αυτή που έχει κατατεθεί λοιπόν, είναι για αρκετούς αναλυτές και ειδικούς, ένα «ανακάτεμα γερμανικών μοντέλων, αναλογικό και πλειοψηφικό, με σταυρούς και λίστες, με έναν και δύο γύρους, με την αναδιάρθρωση των εκλογικών περιφερειών» κ.α.

Σύμφωνα με αυτούς λοιπόν, η κίνηση αυτή αποσκοπεί σε τρία βασικά σημεία.

Το πρώτο έχει να κάνει, στο να «να ελεγχθούν μελλοντικά πολιτικές εξελίξεις, αν ηττηθεί στις προσεχείς εκλογές» το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Βασίζεται σε διάφορα σενάρια, που θέλουν την Ν.Δ. να κερδίζει αυτές τις εκλογές, (με τον νέο εκλογικό νόμο ψηφισμένο). Μέσα στο 2005, υπάρχει εκλογή προέδρου της δημοκρατίας, στην οποία εκλογή η τότε κυβέρνηση δεν θα μπορεί να εκλέξει τον υποψήφιο της, πολιτική κρίση, εκλογές και αληθινός ο Σκανδαλίδης σε αυτό που είπε σχετικά με μια μικρή - δεξιά - παρένθεση. Βέβαια, υπάρχει και ο κίνδυνος η Ν.Δ. να υποστηρίξει - ψηφίσει υποψήφιο που θα «κατεβάσει» το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να αποφευχθούν περιπέτειες, αλλά... Σενάρια...

Το δεύτερο σημείο, είναι «να εμφανιστεί η κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως «δύναμη αλλαγής και μεταρρύθμισης». Αυτό, παρουσιάζεται «επιβεβλημένο», ειδικότερα μέσα στα πλαίσια της «επικοινωνιακής πολιτικής», εν όψει μάλιστα εκλογών.

Μέσα από την «διαμάχη» που έχει ξεσπάσει με την Ν.Δ., και την «αρνητική εικόνα» που έχει... διαμορφωθεί όπου οι μεν κατηγορούν τους δε για «καθεστώς», με «πολλά πολλά χρόνια στην εξουσία». Αυτό βέβαια, είναι αρκετά απλοϊκή εξήγηση. Γεγονός πάντως παραμένει, πως σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει τις δυνατότητες εγκλωβισμού και

σότητες, αυξάνονται πολύ λιγότερο με σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις».

Λίγες ημέρες αργότερα, ο πρωθυπουργός Σημίτης, (στο Φεστιβάλ της Διεθνούς Ένωσης Σοσιαλιστικών Νεολαιών), σε ομιλία του επιχειρεί να θέσει ένα, (απλοϊκό, με την πρώτη ματιά) ιδεολογικό υπόβαθρο του «Δημοκρατικού Σοσιαλισμού», (όπως τον ονομάζει). Αυτός λοιπόν, υπερέχει και διαφοροποιείται από την «Παραδοσιακή Αριστερά», (που μετά την «πτώση» των κομμουνιστικών καθεστώτων, αυτή έχει οδηγηθεί «...στην πλήρη άρνηση της πραγματικότητας ή στην περιθωριοποίηση») και την «Παραδοσιακή Δεξιά», (όπου οι εξελίξεις «...οδηγούν στην άκριτη αποδοχή της πραγματικότητας, στην υπόκλιση και στην παράδοση στις δυνάμεις της αγοράς»).

Ο διαχωρισμός αυτός, δεν είναι τυχαίος, ούτε έρχεται από το πουθενά, αν και η διάκριση μεταξύ των δύο αυτών τάσεων –αν θα μπορούσε να ειπωθεί– της Αριστεράς, είναι πιο ευδιάκριτη στον ελλαδικό χώρο από ότι στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Με λίγα λόγια, ο «Δημοκρατικός Σοσιαλισμός», είναι το κομμάτι εκείνο της κυριαρχίας, το οποίο ιδεολογικά ανήκει στην λεγόμενη Αριστερά, που οι αρχές της δεκαετίας του '90 το βρήκαν να διαχειρίζεται την εξουσία, στο μεγαλύτερο τουλάχιστον μέρος της Ευρωπαϊκής ηπείρου. Είναι αυτό που ανέλαβε να διεκπεραιώσει τις πρώτες φάσεις των ενοποιητικών σχεδιασμών της κυριαρχίας (αυτό που πολλοί ονομάζουν παγκοσμιοποίηση) στον Ευρωπαϊκό αρχικά χώρο, (με την σταδιακή και συνεχή διαμόρφωση της Ευρωπαϊκής Αυτοκρατορίας) και στη συνέχεια σε ολόκληρο τον πλανήτη, στο κομμάτι που του αναλογούσε και με συγκεκριμένο ρόλο.

Έτσι λοιπόν, οι Σοσιαλιστικές κυβερνήσεις, (με κυριότερους εκφραστές Γερμανία - Γαλλία - Μ. Βρετανία, αν και η τελευταία διαφοροποιήθηκε αργότερα για άλλους λόγους), στήριξαν και τοποθετήθηκαν επίσημα υπέρ της «απελευθέρωσης της Γιουγκοσλαβίας από τον τελευταίο δικτάτορα», δεν έβγαλαν τσιμουδιά για την Τσετσενία, έκαναν τους δύσκολους για το Αφγανιστάν, (στο οποίο σήμερα και υπό τη σημαία του ΝΑΤΟ διατηρούν στρατεύματα), ενώ «τσινούν» στα περί του Ιράκ.

Ταυτόχρονα, κινούνται και προωθούν τους σχεδιασμούς εκείνους, βάση των οποίων η ευρωπαϊκή ήπειρος θα ενωθεί κάτω από ένα κοινό (αρχικά) νόμισμα, στη συνέχεια νομοθεσία, στρατό κ.λπ. κ.λπ.

Από την άλλη, οι κινήσεις αυτές των κυριάρχων δεν πέρασαν απαρατήρητες από τα εκατομμύρια των ανθρώπων, που καθημερινά πληρώνουν το τίμημα αυτών των σχεδιασμών. Οι κινήσεις και τα οράματα μιας «ισχυρής Ευρώπης», αλλά και γενικότερα δεν μπόρεσαν να ανακόψουν την κοινωνική οργή που συχνά - πυκνά ξεσπούσε και με διάφορες αφορμές, τόσο στα επιμέρους κράτη - μέλη της Ε.Ε. με αφορμή «τοπικά ζητήματα» όσο και σε πιο γενικευμένες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, απέναντι στην απροκάλυπτη πλέον επίθεση των κρατιστών, που κάτω από την ομπρέλα του «πλανητικού χωριού», δήλωναν ξεκάθαρα αυτό που ίσχυε πάντα. Πως δηλαδή, ήταν πάντα μαζί, όλοι και ανεξάρτητα από τις όποιες διαφορές εμφανίζουν να έχουν, ο εχθρός και ο στόχος τους παραμένει ένας. Ο άνθρωπος.

Η γενίκευση των διαμαρτυριών απέναντι σε αυτή την κατάσταση και ο κίνδυνος ξεσπάσματος ανεξέλεγκτων –από την κυριαρχία– καταστάσεων, έφερε στο προσκήνιο ένα άλλο, ξεχασμένο κομμάτι της κυριαρχίας, την λεγόμενη και ως «Παραδοσιακή Αριστερά». Στο κομμάτι αυτό, θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν τόσο οι πρώην θιασώτες του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού, (που με την «κατάρρευση» της «μαμάς - ΕΣΣΔ», επέλεξαν να ενσωματωθούν ή να συνεργαστούν με την Σοσιαλδημοκρατία ή να «κρατήσουν τις αρχές τους» μένοντας απελπιστικά μόνοι ή να πέσουν σε μια κατάσταση ύπνωσης περιμένοντας να τους ανατεθεί κάποιος νέος ρόλος ή απλά διαλύθηκαν), όσο και μικρότερης εμβέλειας και δυναμικής κόμματα και κομματίδια, γενικά αριστερών κατευθύνσεων που δεν ευτύχησαν να δουν τους εαυτούς τους στη διαχείριση των πραγμάτων ή απλά είχαν ξεπέσει.

Όλοι αυτοί λοιπόν, ανέλαβαν και την προσπάθεια ελέγχου του ανεξέλεγκτου, επιχειρώντας να εγκλωβίσουν τις, ούτως ή άλλως δεδομένες, αντιδράσεις των ανθρώπων απέναντι στην εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης, μέσα σε κινηματικά πλαίσια, με αδιάφορα αιτήματα και βασικό σύνθημα «να ακουστεί και η δική τους φωνή, να συμμετέχουν στις αποφάσεις». Σιγά σιγά, μέσα από διαδηλώσεις, σύσταση φόρουμ και αντί - συνόδων, και με την βοήθεια πολλές φορές των Σοσιαλδημοκρατών, (συμμετοχή π.χ. στα αντί - συνέδρια του Π. Αλέγκρε γάλλων υπουργών) η λεγόμενη Παραδοσιακή Αριστερά καταφέρνει να αποκτήσει την δική της φωνή, μέσα κυρίως από την όπου - να - είναι επίσημη σύσταση του Ευρωπαϊκού Κόμματος, στα πρότυπα των υπολοίπων δύο, του Σοσιαλδημοκρατικού και του Λαϊκού.

Η σταδιακή «ρεφορμοποίηση» των πάλαι πότε «μη ενταγμένων αριστερών» είναι γεγονός. Εδώ, ακόμη και οι Ζαπατίστας, η εξέχουσα και ίσως από τις πιο ριζοσπαστικές τάσεις του κινήματος, δήλωσαν πως αλλάζει η μορφή του αγώνα τους, από τα όπλα στην πολιτική. Και με δεδομένο πως τουλάχιστον οι συναντήσεις των ευρωπαίων ηγετών θα γίνονται πλέον στις Βρυξέλλες, μπορούν να βγουν αρκετά συμπεράσματα.

Από την άλλη, ο ρόλος αυτής της «νέας» τάσης της Αριστεράς, δεν θα περιοριστεί απλά στην πιθανότερη τοποθέτηση «αριστερότερα» της σημερινής Κεντροαριστεράς (Σοσιαλδημοκρατίας) ή στο προχώρημα, (σύνηθες φαινόμενο στην Ευρωπαϊκή πραγματικότητα) κάποιας μορφής συνεργασίας με αυτή, (απέναντι στην Δεξιά). Τα «καθήκοντα» της θα έχουν να κάνουν με τον εγκλωβισμό και τη συμμετοχή σε δημοκρατικά τερτίπια και διαδικασίες, όσων περισσοτέρων ανθρώπων δεν έχουν πειστεί από τον... σοσιαλισμό της Σοσιαλδημοκρατίας, (που με τη σειρά της προσεγγίζει όσο το δυνατόν τους κεντρώους, σε σημείο... παρεξηγήσεως!).

Η ουσία, έγκειται στην διαμόρφωση όσο το δυνατόν περισσοτέρων εναλλακτικών πόλων, μέσα από τους οποίους θα συμμετέχουν οι άνθρωποι τουλάχιστον στο εκλογικό παιχνίδι, (με τα ποσοστά αποχής σε εθνικές εκλογές, να αγγίζουν το 40% με 50%). Μια «Παραδοσιακή Αριστερά», που μέσα από τη συμμετοχή της στο «κίνημα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση», αναλογικό και πλειοψηφικό, με σταυρούς και λίστες, με έναν και δύο γύρους, με την αναδιάρθρωση των εκλογικών περιφερειών» κ.α.

Σύμφωνα με αυτούς λοιπόν, η κίνηση αυτή αποσκοπεί σε τρία βασικά σημεία.

Το πρώτο έχει να κάνει, στο να «να ελεγχθούν μελλοντικά πολιτικές εξελίξεις, αν ηττηθεί στις προσεχείς εκλογές» το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Βασίζεται σε διάφορα σενάρια, που θέλουν τη Ν.Δ. να κερδίζει αυτές τις εκλογές, (με τον νέο εκλογικό νόμο ψηφισμένο). Μέσα στο 2005, υπάρχει εκλογή προέδρου της δημοκρατίας, στην οποία εκλογή η τότε κυβέρνηση δεν θα μπορεί να εκλέξει τον υποψήφιο της, πολιτική κρίση, εκλογές και αληθινός ο Σκανδαλίδης σε αυτό που είπε σχετικά με μια μικρή - δεξιά - παρένθεση. Βέβαια, υπάρχει και ο κίνδυνος η Ν.Δ. να υποστηρίξει - ψηφίσει υποψήφιο που θα «κατεβάσει» το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να αποφευχθούν περιπέτειες, αλλά... Σενάρια...

Το δεύτερο σημείο, είναι «να εμφανιστεί η κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως "δύναμη αλλαγής και μεταρρύθμισης"». Αυτό, παρουσιάζεται «επιβεβλημένο», ειδικότερα μέσα στα πλαίσια της «επικοινωνιακής πολιτικής», εν όψει μάλιστα εκλογών.

Μέσα από την «διαμάχη» που έχει ξεσπάσει με την Ν.Δ., και την «αρνητική εικόνα» που έχει... διαμορφωθεί όπου οι μεν κατηγορούν τους δε για «καθεστώς», με «πολλά πολλά χρόνια στην εξουσία». Αυτό βέβαια, είναι αρκετά απλοϊκή εξήγηση. Γεγονός πάντως παραμένει, πως σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει τις δυνατότητες εγκλωβισμού και καθυπόταξης των ανθρώπων, τόσο μέσα σε «σοσιαλιστικά όνειρα και ουτοπίες» όσο και ανοχής στους κρατικούς σχεδιασμούς.

Τρίτο και –ίσως– σημαντικότερο, έχει να κάνει ακριβώς με την διαρκώς αυξανόμενη αδυναμία διαχείρισης, όπως αυτή προαναφέρθηκε, και ελέγχου της ελληνικής κοινωνίας.

Έτσι λοιπόν, αναφέρεται πως στόχος είναι «να αφεθεί ανοιχτός ο δίαυλος επικοινωνίας με τα μικρότερα κόμματα... ... Παράλληλα, καταργεί την διάταξη του ισχύοντος εκλογικού νόμου, που ουσιαστικά απαγορεύει τη συγκρότηση προεκλογικών συνασπισμών κομμάτων. Έτσι, αφήνει ανοιχτό παράθυρο προεκλογικής συμφωνίας με κάποιο μικρό κόμμα για τη συγκρότηση μετε-

κλογικής κυβερνητικής συνεργασίας, παρά το γεγονός ότι ο νόμος εξασφαλίζει την αυτοδυναμία» (Ελευθεροτυπία, 19/7/2003).

Εδώ, θα μπορούσε να υπάρξει προβληματισμός, σχετικά με το κατά πόσο τα παραπάνω, όσον αφορά τουλάχιστον την προοπτική υιοθέτησης του μοντέλου συγκυβερνήσεων, δεν αποτελούν τίποτε άλλο, πέρα από «προεκλογικά ανοίγματα», όπου ο ένας προσπαθεί να πάρει ψήφους από τον άλλο. Στον «Κόσμο του Επενδυτή» (19-20/7/2003), σε κειμένο κείμενο σχετικά με την πρόταση αυτή, αναφέρεται πως «Ο εκλογικός νόμος δείχνει προγραμματικές συνεργασίες», ενώ σε κάποιο άλλο σημείο, αναφέρεται πως «αργά αλλά σταθερά το κομματικό σύστημα ισορρόπησε στο βάθρο του δικομματισμού. Τώρα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο πρόεδρος του Κ. Σημίτης θεωρούν ότι πρέπει να περάσουμε στην εποχή του διπολισμού. Επειδή έτσι πιστεύουν ότι η χώρα και το πολιτικό σύστημα θα ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της νέας εποχής».

Από την άλλη, υπάρχει και ο αντίλογος.

Κάποιοι άλλοι, αναφερόμενοι σε εκλογικά συστήματα, σημειώνουν πως ο βασικός στόχος κάθε εκλογικού συστήματος, είναι η «προσπάθεια να συνδυαστεί η αρχή της αντιπροσώπευσης με την αρχή της κυβερνητικής σταθερότητας».Και σημειώνουν πως αυτό που επιχειρείται να διαμορφωθεί με την συγκεκριμένη πρόταση, δεν είναι ένα εκλογικό σύστημα που θα βασίζεται σε συγκυβερνήσεις, τη στιγμή που ο εκλογικός νόμος δεν αλλάζει ουσιαστικά το σημείο ισορροπίας του ισχύοντος σήμερα εκλογικού συστήματος, αλλά «αυτό που αλλάζει, δεν είναι η πολιτική λογική του πλειοψηφικού δικομματισμού στην οποία υπακούει, αλλά οι τεχνικές προϋποθέσεις για την ασφάλεια της αυτοδυναμίας».

Ο υπουργός εσωτερικών Σκανδαλίδης τώρα, σε συνέντευξή του στις αρχές Αυγούστου, αναφέρει πως «...δεν τους προτείνουμε μόνο κατά πολύ αναλογικότερο και δικαιότερο σύστημα, τους προ-

Το σίγουρο είναι πως με αφορμή όμως την πρόταση αυτή, βρίσκεται στο τραπέζι το σύνολο σχεδόν της – κατά Σημίτη – «Παραδοσιακής Αριστεράς». Όχι με αφορμή τις κινητοποιήσεις ενάντια στον πόλεμο ή την παγκοσμιοποίηση, αλλά με αφορμή τον... εκλογικό νόμο και με αίτημα (όλων), την θεσμοθέτηση της «απλής αναλογικής», (που πάντως αρκετά εύστοχα είπε κάποιος «μα η απλή αναλογική δεν έχει υιοθετηθεί πουθενά στον κόσμο»).

Σε αυτό το τραπέζι, και κάτω από το φλάμπουρο της «απλής αναλογικής», (αφού έσπευσαν να δηλώσουν πως δεν πρόκειται να συνεργαστούν στις εκλογές), πέρα από το ΣΥΝ, (που κάπου το '89 είχε απορρίψει ανάλογη πρόταση για «απλή αναλογική»), το ΚΚΕ, (που δηλώνει πως ο νέος νόμος «εγγυάται την διασφάλιση του δικομματισμού και στην καλύτερη περίπτωση μετατροπή σε διπολισμό με κυβερνήσεις συνεργασίας») και το ΔΗ.ΚΚΙ., βρίσκονται κομματίδια τύπου ΑΚΟΑ, (με τον ΣΥΝ να έχει ήδη ανακοινώσει μελλοντικά πως θα έχει κάποιου είδους εκλογικής συνεργασίας με μικρότερα κομματίδια, με την εκχώρηση βουλευτικής έδρας). Επίσης, «προσωπικότητες» τύπου Γλέζου και Κύρκου, πρώην υπουργοί, (Δρετάκης, Μαγκάκης, Βερυβάκης), βουλευτές, (Παπαθεμελής) και γενικότερα δημαρχαίοι και εκπρόσωποι συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Σημαντικό να αναφερθεί και το ότι ο νέος αυτός εκλογικός νόμος, κάθε άλλο παρά απειλή αποτελεί για τα μικρότερα κόμματα. Αν ίσχυε σε προηγούμενες εκλογικές (από '93 έως σήμερα) αναμετρήσεις, (ανεξάρτητα από τις επιμέρους διαφοροποιήσεις του, τη στιγμή που η πρόταση δεν είναι ακόμη ολοκληρωμένη), τα λεγόμενα μικρά κόμματα, θα έβγαζαν από 1 μέχρι 3 παραπάνω βουλευτές, τη στιγμή που οι διαφορές, (σε σχέση με την αυτοδυναμία πάντα) μεταξύ ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Ν.Δ. θα ήταν ελάχιστες έως αδιάφορες.

Αυτό δηλαδή που έχει φανεί πως έχει κάποια σημασία μέχρι σήμερα είναι τελικά η «κατάργηση περιορισμών συνασπι-

Η «πιθανή ελληνοτουρκική διένεξη» έχει δώσει τη θέση της στο «πιθανό τρομοκρατικό χτύπημα». Η «αντί - τρομοκρατική σταυροφορία» και γενικότερα η «ανάγκη για ασφάλεια» και η «καταπολέμηση της τρομοκρατίας», μόνο προβλήματα έχει επιφέρει σε ένα ελληνικό κράτος, που προσπαθεί με νύχια και με δόντια, (από γλοιώδεις δημοσιογράφους μέχρι «σοβαρούς» αναλυτές), να πείσει άραγε ποιους και τι;

Πως οι αγωνιστές, είναι εγκληματίες; Πως ο καθένας από εμάς, είναι εν δυνάμει τρομοκράτης; Πως όποιος διαδηλώνει, βρίσκεται σε «προτρομοκρατικό στάδιο»; Πως ο «αγώνας ενάντια στην τρομοκρατία», γίνεται για να πάψουν να υπάρχουν ανισότητες, γίνεται για το «καλό μας»;

Και εδώ ακριβώς εντοπίζεται και ο ρόλος της «Παραδοσιακής Αριστεράς» και στον ελλαδικό χώρο. Η μόνη ίσως ακόμη φορά, που εμφανίστηκε τόσο δυναμικά «ενωμένη», ήταν όταν σύσσωμη έτρεξε να κάνει αυτό που όλοι οι όμοιοι της έχουν κάνει σε ολόκληρη την Ευρώπη: Την αποκήρυξη της «ατομικής τρομοκρατίας» – με ό,τι και αν σημαίνει αυτό. Το ζητούμενο άλλωστε, εδώ και πολλά χρόνια είναι η συμμετοχή, με δημοκρατικούς όρους, στον «αγώνα για ένα καλύτερο κόσμο».

Χωρίς να σημαίνει πως αυτός δεν ήταν πάντοτε ο ρόλος τους, μια πιθανή σχηματοποίηση και σύμπραξη, με τα όποια χαρακτηριστικά, («διατήρηση αυτοτέλειας» κ.λπ.), με τα τωρινά δεδομένα, αυξάνει κατά πολύ τις δυνατότητες αποδοχής της ύπαρξης της και εγκλωβισμού στα κανάλια συνδιαλλαγής και «πολιτικού αγώνα» μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες, ανθρώπων που δεν είναι δυνατόν να ελεγχθούν από άλλους σχηματισμούς.

Μπορεί, με μια πρώτη ματιά, να φαίνεται αμελητέος ο αριθμός των ανθρώπων που (σε εκλογική πάντα βάση) μπορεί να στοχεύει μια τέτοια κίνηση, δεν είναι όμως έτσι. Γιατί σημασία έχει και το πλασάρισμα και η λειτουργία πίσω από ένα επαναστατικό και αιρετικό προσωπείο,

ΣΠΑΡΤΗ: *Σάββατο το βράδυ 19 Ιούλη, με αφορμή το πανόραμα των ολυμπιακών αθλημάτων που έκανε γνωστή τράπεζα-«μεγαλοχορηγός» των ολυμπιακών αγώνων στην πόλη της Σπάρτης (στο χώρο της κεντρικής πλατείας) και έπειτα από πρωτοβουλία μερικών ατόμων από όλη τη Λακωνία, πραγματοποιήθηκε παρέμβαση στην κεντρική πλατεία της πόλης ενάντια στην ολυμπιάδα και τον εθελοντισμό.*

Η παρέμβαση είχε να κάνει με το μοίρασμα προκήρυξης, σε κόσμο που περνούσε από την πλατεία, αλλά και που καθόταν στις γύρω καφετέριες, που εξηγούσε τις θέσεις μας ενάντια στους ολυμπιακούς αγώνες καθώς και με αφισοκόλληση ενάντια στον εθελοντισμό.

Αξίζει να σημειωθεί πως η παρέμβαση μας συνάντησε θετικές αντιδράσεις από αρκετό κόσμο που έτυχε να διασχίσει την πλατεία εκείνη την ώρα.

Ακολουθεί ολόκληρη η προκήρυξη που μοιράστηκε:

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΘΗΝΑ-2004

ΚΑΛΩΣΗΡΘΑΤΕ: στην καταστροφή του περιβάλλοντος, της καταστολής, των αναβολικών και των ντόπιων-ξένων πολυεθνικών.

Επιτέλους ήρθε και στη Σπάρτη το πανόραμα των ολυμπιακών αθλημάτων ΑΘΗΝΑ-2004, που έχει ως σκοπό να προπαγανδίσει τους ολυμπιακούς αγώνες και τον εθελοντισμό. Μια καμπάνια προπαγάνδισης που έχουν ξεκινήσει οι πολυεθνικές και λόγω του ότι βλέπουν, ότι ο ελληνικός λαός δεν «τρώει» τους μύθους που του διακηρύσσουν.

1ος Μύθος: ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ: Μας λένε ότι ο εθελοντισμός σημαίνει ευγενή άμιλλα, αλληλεγγύη και συνεργασία των πολιτών για την επίτευξη ενός μεγάλου έργου «εθνικής» σημασίας. Η πραγματικότητα όμως είναι ότι ο εθελοντισμός σημαίνει ένα μέσο που χρησιμοποιούν οι εκάστοτε διοργανωτές των Ο.Α., για να καταφέρουν αφ' ενός να μειώσουν σημαντικά το κόστος των αγώνων και αφετέρου να δημιουργήσουν την ψευδή εντύπωση, ότι η κοινωνία συμμετέχει στην οργάνωση του εμπορικού «υπερθεάματος».Γιατί μόνο περί ενός εμπορικού «υπερθεάματος» πρόκειται, που ο μόνος κερδισμένος θα είναι οι ντόπιες και ξένες πολυεθνικές, καθώς και η οργανωτική επιτροπή των αγώνων, που την ίδια ώρα που μιλά για «υψηλά» ιδανικά και εθελοντισμό, τα μέλη της (μεγαλο-εθελοντές), αμείβονται πλουσιοπάροχα.

2ος Μύθος: ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ: Μας λένε ότι ολυμπιακά αθλήματα σημαίνουν προσφορά στον αθλητισμό και ότι οι αθλητές συμμετέχουν στη «φιέστα» των Ο.Α. αφιλοκερδώς. Στην πραγματικότητα όμως η προσφορά σημαίνει αναβολικά και τα «απλά» μετάλλια στους αθλητές συνεπάγονται με πλουσιοπάροχες αμοιβές.

αναφέρεται πως «Ο εκλογικός νόμος δεί-
χνει προγραμματικές συνεργασίες», ενώ σε κάποιο άλλο σημείο, αναφέρεται πως «αργά αλλά σταθερά το κομματικό σύστημα ισορρόπησε στο βάθρο του δικομματισμού. Τώρα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο πρόεδρός του Κ. Σημίτης θεωρούν ότι πρέπει να περάσουμε στην εποχή του διπολισμού. Επειδή έτσι πιστεύουν ότι η χώρα και το πολιτικό σύστημα θα ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της νέας εποχής».

Από την άλλη, υπάρχει και ο αντίλογος.

Κάποιοι άλλοι, αναφερόμενοι σε εκλογικά συστήματα, σημειώνουν πως ο βασικός στόχος κάθε εκλογικού συστήματος, είναι η «προσπάθεια να συνδυαστεί η αρχή της αντιπροσώπευσης με την αρχή της κυβερνητικής σταθερότητας».Και σημειώνουν πως αυτό που επιχειρείται να διαμορφωθεί με την συγκεκριμένη πρόταση, δεν είναι ένα εκλογικό σύστημα που θα βασίζεται σε συγκυβερνήσεις, τη στιγμή που ο εκλογικός νόμος δεν αλλάζει ουσιαστικά το σημείο ισορροπίας του ισχύοντος σήμερα εκλογικού συστήματος, αλλά «αυτό που αλλάζει, δεν είναι η πολιτική λογική του πλειοψηφικού δικομματισμού στην οποία υπακούει, αλλά οι τεχνικές προϋποθέσεις για την ασφάλεια της αυτοδυναμίας».

Ο υπουργός εσωτερικών Σκανδαλίδης τώρα, σε συνέντευξή του στις αρχές Αυγούστου, αναφέρει πως «...δεν τους προτείνουμε μόνο κατά πολύ αναλογικότερο και δικαιότερο σύστημα, τους προτείνουμε το γκρέμισμα των τειχών που απαγορεύουν προεκλογικές συμπράξεις κυβερνητικού τύπου».

Το ζήτημα λοιπόν – για την ώρα – δεν είναι ή μάλλον δεν μπορεί να εντοπιστεί άμεσα στην αναγκαιότητα ύπαρξης ή επιδίωξης τέτοιου είδους συνεργασιών, με την έννοια τουλάχιστον των συγκυβερνήσεων. Άλλωστε, ο εκλογικός νόμος, βρίσκεται ακόμη υπό διαμόρφωση και αυτό που ζητεί η κυβέρνηση είναι ο διάλογος για τα περαιτέρω. Σε αυτό πάνω, η Ν.Δ. ανακοινώνει πως δεν συμμετέχει, ο ΣΥΝ και το ΚΚΕ το ίδιο, αν και οι τελευταίοι καταθέτουν γραπτώς τις τοποθετήσεις τους σχετικά με την «απλή αναλογική», (ο πρόεδρος του ΣΥΝ τελικά τα λέει και απευθείας στο αρμόδιο υπουργό).

πρόκειται να συνεργαστούν στις εκλογές), πέρα από το ΣΥΝ, (που κάπου το '89 είχε απορρίψει ανάλογη πρόταση για «απλή αναλογική»), το ΚΚΕ, (που δηλώνει πως ο νέος νόμος «εγγυάται την διασφάλιση του δικομματισμού και στην καλύτερη περίπτωση μετατροπή σε διπολισμό με κυβερνήσεις συνεργασίας») και το ΔΗ.Κ.ΚΙ., βρίσκονται κομματίδια τύπου ΑΚΟΑ, (με τον ΣΥΝ να έχει ήδη ανακοινώσει μελλοντικά πως θα έχει κάποιου είδους εκλογικής συνεργασίας με μικρότερα κομματίδια, με την εκχώρηση βουλευτικής έδρας). Επίσης, «προσωπικότητες» τύπου Γλέζου και Κύρκου, πρώην υπουργοί, (Δρετάκης, Μαγκάκης, Βερυβάκης), βουλευτές, (Παπαθεμέλης) και γενικότερα δημαρχαίοι και εκπρόσωποι συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Σημαντικό να αναφερθεί και το ότι ο νέος αυτός εκλογικός νόμος, κάθε άλλο παρά απειλή αποτελεί για τα μικρότερα κόμματα. Αν ίσχυε σε προηγούμενες εκλογικές (από '93 έως σήμερα) αναμετρήσεις, (ανεξάρτητα από τις επιμέρους διαφοροποιήσεις του, τη στιγμή που η πρόταση δεν είναι ακόμη ολοκληρωμένη), τα λεγόμενα μικρά κόμματα, θα έβγαζαν από 1 μέχρι 3 παραπάνω βουλευτές, τη στιγμή που οι διαφορές, (σε σχέση με την αυτοδυναμία πάντα) μεταξύ ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Ν.Δ. θα ήταν ελάχιστες έως αδιάφορες.

Αυτό δηλαδή που έχει φανεί πως έχει κάποια σημασία μέχρι σήμερα είναι τελικά η «κατάργηση περιορισμών συνασπισμού κομμάτων», κάτι που «ανοίγει τον δρόμο για να ξεκινήσουν οι συζητήσεις μιας πιθανής σύμπραξης, χωρίς να χάνεται η αυτοτέλεια κάθε σχηματισμού, που, όπως επιμένουν αρκετοί, μπορεί να φέρει πολιτικά και κοινοβουλευτικά κέρδη για όλα τα κόμματα της Αριστεράς». (Κόσμος του Επενδυτή, 23/24-8-2003).

Τα κέρδη αυτά, δεν θα μπορούσαν να είναι τίποτε άλλο, πέρα από τον εγκλωβισμό όσο το δυνατόν περισσότερων ανθρώπων, μέσα στα δίχτυα λογικών «αλλαγής» των πραγμάτων, μέσα και από τις εκλογές. Τη στιγμή που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αδυνατεί να ελέγξει, μην έχοντας σχέση με τις δυνατότητες και δυναμικές που μπορούσε να αναπτύξει στην προ Σημίτη εποχή. Ο «εκσυγχρονισμός», η «ισχυρή οικονομία / ελλάδα κ.λπ.», η «ομότιμη συμμετοχή», δεν στάθηκαν αρκετά για

διο»; Πως ο «αγώνας ενάντια στην τρομοκρατία», γίνεται για να πάψουν να υπάρχουν ανισότητες, γίνεται για το «καλό μας»;

Και εδώ ακριβώς εντοπίζεται και ο ρόλος της «Παραδοσιακής Αριστεράς» και στον ελλαδικό χώρο. Η μόνη ίσως ακόμη φορά, που εμφανίστηκε τόσο δυναμικά «ενωμένη», ήταν όταν σύσσωμη έτρεξε να κάνει αυτό που όλοι οι όμοιοί της έχουν κάνει σε ολόκληρη την Ευρώπη: Την αποκήρυξη της «ατομικής τρομοκρατίας» – με ό,τι και αν σημαίνει αυτό. Το ζητούμενο άλλωστε, εδώ και πολλά χρόνια είναι η συμμετοχή, με δημοκρατικούς όρους, στον «αγώνα για ένα καλύτερο κόσμο».

Χωρίς να σημαίνει πως αυτός δεν ήταν πάντοτε ο ρόλος τους, μια πιθανή σχηματοποίηση και σύμπραξη, με τα όποια χαρακτηριστικά, («διατήρηση αυτοτέλειας» κ.λπ.), με τα τωρινά δεδομένα, αυξάνει κατά πολύ τις δυνατότητες αποδοχής της ύπαρξής της και εγκλωβισμού στα κανάλια συνδιαλλαγής και «πολιτικού αγώνα» μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες, ανθρώπων που δεν είναι δυνατόν να ελεγχθούν από άλλους σχηματισμούς.

Μπορεί, με μια πρώτη ματιά, να φαίνεται αμελητέος ο αριθμός των ανθρώπων που (σε εκλογική πάντα βάση) μπορεί να στοχεύει μια τέτοια κίνηση, δεν είναι όμως έτσι. Γιατί σημασία έχει και το πλασάρισμα και η λειτουργία πίσω από ένα επαναστατικό και αιρετικό προσωπείο, το οποίο επιχειρεί να οικειοποιηθεί – κλείνοντας πονηρά το μάτι – αν μη τι άλλο, (και κυρίως μέσα από το «κίνημα αντιπαγκοσμιοποίησης») ακόμη και συγκρουσιακά γεγονότα και πρακτικές.

Το προσωπείο του επαναστάτη και του αιρετικού, έχοντας ως target group νεότερα ηλικιακά κομμάτια του πληθυσμού, αλλά και μεγαλύτερους ανθρώπους που συγκινημένοι ίσως από «μία ακόμη προσπάθεια της Αριστεράς», θα στηρίξουν θα εγκλωβιστούν σε αυτή την κίνηση. Ενώ και τα ποσοστά των λεγόμενων αναποφάσιστων άλλωστε, είναι εξίσου υψηλά με αυτά της αποχής.

Ένας ακόμη μηχανισμός «πολιτικοποίησης» των –όπως πολλοί αρέσκονται να λένε– απολιτίκ νέων. Μια ακόμη δικλείδα ασφαλείας και αποσυμπίεσης, τη στιγμή μάλιστα που οι αφορμές ξεσπάσματος

θετικές αντιδράσεις από αρκετό κόσμο που έτυχε να διασχίσει την πλατεία εκείνη την ώρα.

Ακολουθεί ολόκληρη η προκήρυξη που μοιράστηκε:

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΘΗΝΑ-2004

ΚΑΛΩΣΗΡΘΑΤΕ: στην καταστροφή του περιβάλλοντος, της καταστολής, των αναβολικών και των ντόπιων-ξένων πολυεθνικών.

Επιτέλους ήρθε και στη Σπάρτη το πανόραμα των ολυμπιακών αθλημάτων ΑΘΗΝΑ-2004, που έχει ως σκοπό να προπαγανδίσει τους ολυμπιακούς αγώνες και τον εθελοντισμό. Μια καμπάνια προπαγάνδισης που έχουν ξεκινήσει οι πολυεθνικές και λόγω του ότι βλέπουν, ότι ο ελληνικός λαός δεν «τρώει» τους μύθους που του διακηρύσσουν.

1ος Μύθος: ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ: Μας λένε ότι ο εθελοντισμός σημαίνει ευγενή άμιλλα, αλληλεγγύη και συνεργασία των πολιτών για την επίτευξη ενός μεγάλου έργου «εθνικής» σημασίας. Η πραγματικότητα όμως είναι ότι ο εθελοντισμός σημαίνει ένα μέσο που χρησιμοποιούν οι εκάστοτε διοργανωτές των Ο.Α., για να καταφέρουν αφ' ενός να μειώσουν σημαντικά το κόστος των αγώνων και αφετέρου να δημιουργήσουν την ψευδή εντύπωση, ότι η κοινωνία συμμετέχει στην οργάνωση του εμπορικού «υπερθεάματος».Γιατί μόνο περί ενός εμπορικού «υπερθεάματος» πρόκειται, που ο μόνος κερδισμένος θα είναι οι ντόπιες και ξένες πολυεθνικές, καθώς και η οργανωτική επιτροπή των αγώνων, που την ίδια ώρα που μιλά για «υψηλά» ιδανικά και εθελοντισμό, τα μέλη της (μεγαλο-εθελοντές), αμείβονται πλουσιοπάροχα.

2ος Μύθος: ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ: Μας λένε ότι ολυμπιακά αθλήματα σημαίνουν προσφορά στον αθλητισμό και ότι οι αθλητές συμμετέχουν στη «φιέστα» των Ο.Α. αφιλοκερδώς. Στην πραγματικότητα όμως η προσφορά σημαίνει αναβολικά και τα «απλά» μετάλλια στους αθλητές συνεπάγονται με πλουσιοπάροχες αμοιβές.

3ος Μύθος: ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΕΡΓΑ: Μας λένε ότι ολυμπιακά έργα σημαίνουν όχι μόνο προσφορά στους αγώνες, αλλά και προσφορά στους πολίτες μετά το τέλος των αγώνων. Στην πραγματικότητα όμως τα ολυμπιακά έργα συνδέονται με μεγάλες και βάρβαρες καταστροφές του φυσικού περιβάλλοντος. Η καταστροφή του υδροβιότοπου του Σχοινιά, η Αττική οδός, τα Κ.Υ.Τ. (Κέντρο Υπερυψηλής Τάσης) στην Ηλιούπολη και στα Βριλήσσια, είναι μερικά μόνο παραδείγματα που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με την ολυμπιάδα.

Εκτός όμως από την καταστροφή του περιβάλλοντος προκειμένου τα έργα να παραδοθούν εντός της χρονικής προθεσμίας, επιβάλλονται στους εργάτες εξαντλητικά ωράρια και άθλιες συνθήκες εργασίας. Η παντελής έλλειψη στοιχειωδών μέτρων ασφαλείας στα εργοτάξια, συνεπάγεται σοβαρά εργατικά ατυχήματα (δολοφονίες) σε καθημερινή βάση. Ήδη αρκετοί εργάτες έχουν χάσει τη ζωή τους στα ολυμπιακά κάτεργα και πολλοί περισσότεροι έχουν τραυματιστεί σοβαρά, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να εργαστούν ξανά.

4ος Μύθος: ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ: Μας λένε

μα που θα βασίζεται σε συγκυβερνήσεις, τη στιγμή που ο εκλογικός νόμος δεν αλλάζει ουσιαστικά το σημείο ισορροπίας του ισχύοντος σήμερα εκλογικού συστήματος, αλλά «αυτό που αλλάζει, δεν είναι η πολιτική λογική του πλειοψηφικού δικομματισμού στην οποία υπακούει, αλλά οι τεχνικές προϋποθέσεις για την ασφάλεια της αυτοδυναμίας».

Ο υπουργός εσωτερικών Σκανδαλίδης τώρα, σε συνέντευξή του στις αρχές Αυγούστου, αναφέρει πως «...δεν τους προτείνουμε μόνο κατά πολύ αναλογικότερο και δικαιότερο σύστημα, τους προτείνουμε το γκρέμισμα των τειχών που απαγορεύουν προεκλογικές συμπράξεις κυβερνητικού τύπου».

Το ζήτημα λοιπόν – για την ώρα – δεν είναι ή μάλλον δεν μπορεί να εντοπιστεί άμεσα στην αναγκαιότητα ύπαρξης ή επιδίωξης τέτοιου είδους συνεργασιών, με την έννοια τουλάχιστον των συγκυβερνήσεων. Άλλωστε, ο εκλογικός νόμος, βρίσκεται ακόμη υπό διαμόρφωση και αυτό που ζητεί η κυβέρνηση είναι ο διάλογος για τα περαιτέρω. Σε αυτό πάνω, η Ν.Δ. ανακοινώνει πως δεν συμμετέχει, ο ΣΥΝ και το ΚΚΕ το ίδιο, αν και οι τελευταίοι καταθέτουν γραπτώς τις τοποθετήσεις τους σχετικά με την «απλή αναλογική», (ο πρόεδρος του ΣΥΝ τελικά τα λέει και απευθείας στο αρμόδιο υπουργό).

Βέβαια, δεδομένο παραμένει το ότι οι μνήμες στον ελλαδικό χώρο σχετικά με συγκυβερνήσεις (1989 κ.λπ.), ανάγουν μάλλον σε πολιτικές κρίσεις, προβλήματα και αδιέξοδα παρά με τη λογική, (που επικρατεί σε ολόκληρη σχεδόν την Ευρώπη), του ότι η συγκυβέρνηση εξυπηρετεί την πλειοψηφία στην διαχείριση της εξουσίας. Από την άλλη όμως, μια ενδεχόμενη και ιδιόμορφη συμμετοχή σε κάποιον κυβερνητικό σχηματισμό μελλοντικά, δεν είναι και κάτι που μπορεί να αποκλειστεί, όχι ίσως τόσο στην κατεύθυνση της εξασφάλισης κάποιας αυτοδυναμίας αλλά στην εξομάλυνση κάποιας επικίνδυνης κοινωνικής αναταραχής.

κόμματα. Αν ίσχυε σε προηγούμενες εκλογικές (από '93 έως σήμερα) αναμετρήσεις, (ανεξάρτητα από τις επιμέρους διαφοροποιήσεις του, τη στιγμή που η πρόταση δεν είναι ακόμη ολοκληρωμένη), τα λεγόμενα μικρά κόμματα, θα έβγαζαν από 1 μέχρι 3 παραπάνω βουλευτές, τη στιγμή που οι διαφορές, (σε σχέση με την αυτοδυναμία πάντα) μεταξύ ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Ν.Δ. θα ήταν ελάχιστες έως αδιάφορες.

Αυτό δηλαδή που έχει φανεί πως έχει κάποια σημασία μέχρι σήμερα είναι τελικά η «κατάργηση περιορισμών συνασπισμού κομμάτων», κάτι που «ανοίγει τον δρόμο για να ξεκινήσουν οι συζητήσεις μιας πιθανής σύμπραξης, χωρίς να χάνεται η αυτοτέλεια κάθε σχηματισμού, που, όπως επιμένουν αρκετοί, μπορεί να φέρει πολιτικά και κοινοβουλευτικά κέρδη για όλα τα κόμματα της Αριστεράς». (Κόσμος του Επενδυτή, 23/24-8-2003).

Τα κέρδη αυτά, δεν θα μπορούσαν να είναι τίποτε άλλο, πέρα από τον εγκλωβισμό όσο το δυνατόν περισσότερων ανθρώπων, μέσα στα δίχτυα λογικών «αλλαγής» των πραγμάτων, μέσα και από τις εκλογές. Τη στιγμή που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αδυνατεί να ελέγξει, μην έχοντας σχέση με τις δυνατότητες και δυναμικές που μπορούσε να αναπτύξει στην προ Σημίτη εποχή. Ο «εκσυγχρονισμός», η «ισχυρή οικονομία / ελλάδα κ.λπ.», η «ομότιμη συμμετοχή», δεν στάθηκαν αρκετά για την επίτευξη της τόσο πολυπόθητης «κοινωνικής ειρήνης» και συναίνεσης στους όποιους σχεδιασμούς.

Η λιτότητα έγινε η «προσπάθεια να επιτευχθεί πραγματική σύγκλιση με τα δεδομένα της Ε.Ε.», όπου όμως τα πάντα ακριβαίνουν και ακριβαίνουν. Η «ισχυρή οικονομία», το χρηματιστήριο των 6.355 μονάδων, (17/9/1999) και σήμερα, περισσότεροι από 7.000.000 κάτοικοι του ελλαδικού χώρου, ζούνε με δανεικά, ενώ παραπάνω από 2.500.000 ζούνε κάτω από το όριο της φτώχιας.

Το «όραμα της Ολυμπιάδας» δεν πείθει και το μόνο που προσφέρει είναι καθημερινές λίστες με θύματα «εργατικών ατυχημάτων».

αυξάνει κατά πολύ τις δυνατότητες αποδοχής της ύπαρξης της και εγκλωβισμού στα κανάλια συνδιαλλαγής και «πολιτικού αγώνα» μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες, ανθρώπων που δεν είναι δυνατόν να ελεγχθούν από άλλους σχηματισμούς.

Μπορεί, με μια πρώτη ματιά, να φαίνεται αμελητέος ο αριθμός των ανθρώπων που (σε εκλογική πάντα βάση) μπορεί να στοχεύει μια τέτοια κίνηση, δεν είναι όμως έτσι. Γιατί σημασία έχει και το πλασάρισμα και η λειτουργία πίσω από ένα επαναστατικό και αιρετικό προσωπείο, το οποίο επιχειρεί να οικειοποιηθεί – κλείνοντας πονηρά το μάτι – αν μη τι άλλο, (και κυρίως μέσα από το «κίνημα αντιπαγκοσμιοποίησης») ακόμη και συγκρουσιακά γεγονότα και πρακτικές.

Το προσωπείο του επαναστάτη και του αιρετικού, έχοντας ως target group νεότερα ηλικιακά κομμάτια του πληθυσμού, αλλά και μεγαλύτερους ανθρώπους που συγκινημένοι ίσως από «μία ακόμη προσπάθεια της Αριστεράς», θα στηρίξουν και θα εγκλωβιστούν σε αυτή την κίνηση. Ενώ και τα ποσοστά των λεγόμενων αναποφάσιστων άλλωστε, είναι εξίσου υψηλά με αυτά της αποχής.

Ένας ακόμη μηχανισμός «πολιτικοποίησης» των –όπως πολλοί αρέσκονται να λένε– απολιτίκ νέων. Μια ακόμη δικλείδα ασφαλείας και αποσυμπίεσης, τη στιγμή μάλιστα που οι αφορμές ξεσπάσματος της κοινωνικής οργής, μέσα από την εξάπλωση της –οικονομικής κυρίως– εξαθλίωσης, είναι δεδομένες και σίγουρα αρκετά δυσοίωνες, τόσο για τους έλληνες όσο και για τους απανταχού κρατιστές.

Ο ρόλος που θα ανατεθεί σε ένα μελλοντικό σχήμα σύμπραξης της «Παραδοσιακής Αριστεράς», δεν θα είναι άλλος από το να συγκρατήσουν, να ελέγξουν, να χειραγωγήσουν, να εγκλωβίσουν, αυτό που πάντοτε φοβούνται οι κάθε απόχρωσης εξουσιαστές.

Την κοινωνική οργή και την αγανάκτηση, που πηγάζει ακριβώς από την ύπαρξή τους.

Αναρχική Παρέμβαση

φετέρου να δημιουργήσουν την ψεύτη εντύπωση, ότι η κοινωνία συμμετέχει στην οργάνωση του εμπορικού «υπερθεάματος».Γιατί μόνο περί ενός εμπορικού «υπερθεάματος» πρόκειται, που ο μόνος κερδισμένος θα είναι οι ντόπιες και ξένες πολυεθνικές, καθώς και η οργανωτική επιτροπή των αγώνων, που την ίδια ώρα που μιλά για «υψηλά» ιδανικά και εθελοντισμό, τα μέλη της (μεγαλο-εθελοντές), αμείβονται πλουσιοπάροχα.

2ος Μύθος: ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ: Μας λένε ότι ολυμπιακά αθλήματα σημαίνουν προσφορά στον αθλητισμό και ότι οι αθλητές συμμετέχουν στη «φιέστα» των Ο.Α. αφιλοκερδώς. Στην πραγματικότητα όμως η προσφορά σημαίνει αναβολικά και τα «απλά» μετάλλια στους αθλητές συνεπάγονται με πλουσιοπάροχες αμοιβές.

3ος Μύθος: ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΕΡΓΑ: Μας λένε ότι ολυμπιακά έργα σημαίνουν όχι μόνο προσφορά στους αγώνες, αλλά και προσφορά στους πολίτες μετά το τέλος των αγώνων. Στην πραγματικότητα όμως τα ολυμπιακά έργα συνδέονται με μεγάλες και βάρβαρες καταστροφές του φυσικού περιβάλλοντος. Η καταστροφή του υδροβιότοπου του Σχοινιά, η Αττική οδός, τα Κ.Υ.Τ. (Κέντρο Υπερυψηλής Τάσης) στην Ηλιούπολη και στα Βριλήσσια, είναι μερικά μόνο παραδείγματα που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με την ολυμπιάδα.

Εκτός όμως από την καταστροφή του περιβάλλοντος προκειμένου τα έργα να παραδοθούν εντός της χρονικής προθεσμίας, επιβάλλονται στους εργάτες εξαντλητικά ωράρια και άθλιες συνθήκες εργασίας. Η παντελής έλλειψη στοιχειωδών μέτρων ασφαλείας στα εργοτάξια, συνεπάγεται σοβαρά εργατικά ατυχήματα (δολοφονίες) σε καθημερινή βάση. Ήδη αρκετοί εργάτες έχουν χάσει τη ζωή τους στα ολυμπιακά κάτεργα και πολλοί περισσότεροι έχουν τραυματιστεί σοβαρά, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να εργαστούν ξανά.

4ος Μύθος: ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ: Μας λένε για τη συμβολή των Ο.Α. στη δημοκρατία. Μια δημοκρατία που με κάθε τρόπο έχει κάνει σαφές ότι οποιαδήποτε κοινωνική διεκδίκηση με οποιοδήποτε μέσο (απεργίες, διαδηλώσεις κλπ.) δε θα επιτραπούν την περίοδο των αγώνων. Αντιτρομοκρατικοί νόμοι, νέα τεχνολογία καταστολής, κάμερες παντού και πολλά ακόμα μέσα θωρακίζουν το κράτος για παν ενδεχόμενο.

Στις 17 μέρες των αγώνων τους θα επιβληθούν ειδικά περιοριστικά μέτρα για τους κατοίκους γύρω από τα στάδια, όπως ειδική κάρτα εισόδου στις «κόκκινες» ζώνες καθώς και μπλόκα της αστυνομίας στους δρόμους και έρευνες μέσα σε σπίτια.

ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΦΡΑΓΜΟ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥΣ
ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΑΓΩΝΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ-ΟΧΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΤΟΙΚΩΝ της ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Πόσο αξιόπιστα είναι τα αποτυπώματα;

Μέρος Β΄

Ολοκληρώνουμε σ' αυτό το τεύχος της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ το κείμενο που αναφέρεται στην αναξιοπιστία των αποτυπωμάτων. Ένα κείμενο μέσα από το οποίο γίνεται φανερό με ποιους τρόπους το κράτος και τα όργανά του μπορούν να χρησιμοποιούν τα διάφορα «στοιχεία». Το κατά πόσο το κύριο αποδεικτικό στοιχείο (αποτύπωμα) είναι αδιαμφισβήτητο φαίνεται μέσα από την αφήγηση ενός πραγματικού γεγονότος. Το κείμενο βασίζεται σε άρθρο του Μάικλ Σπέκτερ που δημοσιεύτηκε στο «The New Yorker», τ. 27 Μαΐου του 2002

ΤΑ ΛΑΝΘΑΝΟΝΤΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

Η αστυνομία χρησιμοποιεί διάφορες μεθόδους για να ανακαλύψει τα «λανθάνοντα αποτυπώματα». Πρώτα ρίχνουν φως ή λέιζερ στις καθαρές και συμπαγείς επιφάνειες, όπου είναι πιο πιθανό να έχει μείνει ένα αποτύπωμα, λόγω του ιδρώτα και της λιπαρότητας που υπάρχουν στο ακροδάχτυλο. Όταν ανακαλύπτεται ένα αποτύπωμα, οι επιθεωρητές χρησιμοποιούν μία βούρτσα και σκόνη για να το καταγράψουν, τρόπος ο οποίος δεν απέχει πολύ απ' ότι έκαναν τον 19ο αιώνα, καθώς η σκόνη επικάθεται στα ίχνη ιδρώτα. (Η μέθοδος αυτή είναι περισσότερο επιτυχής σε λείες επιφάνειες όπως το γυαλί). **Το αποτύπωμα τότε φωτογραφίζεται και ξεσηκώνεται με αυτοκόλλητη ταινία.**

Η τεχνολογία με την οποία συλλέγονται τα μερικά ή τα λανθάνοντα αποτυπώματα ολοένα και βελτιώνεται. Σε ένα επεισόδιο του τηλεοπτικού προγράμματος C.S.I. υπήρχαν επιθεωρητές που χρησιμοποιούσαν μία τεχνική η οποία λέγεται superglue fuming («αιθάλη από ειδική κόλλα», glue=κόλλα και fume=ατμός, καπνός, αιθάλη, φούμο) για να αποκαλύψουν το περίγραμμα ενός προσώπου πάνω σε μια πλαστική σακούλα. Μία μη συμβατική χρήση μιας κοινής πρακτικής. Έτσι για να βρουν «δύσκολα» αποτυπώματα πάνω σε μια ανομοιογενή επιφάνεια, όπως αυτή του ανθρώπινου σώματος, φυσούν σωματίδια ειδικής κόλλας πάνω σε αυτή. Καθώς τα σωματίδια φθάνουν στην επιφάνεια, οι κορυφογραμμές κάθε ενδεχόμενου αποτυπώματος που έχει μείνει χρωματίζονται λευκές και προβάλλουν ξεκάθαρα. Μία άλλη συνηθισμένη μέθοδος έχει να κάνει με την ουσία νινυδρίνη, η οποία λειτουργεί όπως το αόρατο μελάνι. Όταν βουτήξεις χαρτί μέσα σε αυτό το χημικό, ξεπροβάλλει κάθε ίχνος ιδρώτα που μπορεί να έχει μείνει από τα ακροδάχτυλα. Η νινυδρίνη είναι ιδιαιτέρως χρήσιμη σε ότι έχει να κάνει με παλιά αποτυπώματα ή αυτά που είναι καλυμμένα με αίμα.

Οι ειδικοί του FBI που εξετάζουν αποτυπώματα έχουν μία

βιβλίο «Ποσοτική και Ποιοτική Ανάλυση των Δακτυλικών Αποτυπωμάτων» (Quantitative - Qualitative Friction Ridge Analysis), το οποίο θεωρείται ως η βίβλος του τομέα αυτού. Και παρόλο που η ανάλυση αποτυπωμάτων χρησιμοποιείται εδώ και δεκαετίες, ποτέ δεν υπήρξε συμφωνία σχετικά με τα επαγγελματικά στάνταρντς (δεδομένα). Πόσα διαφορετικά χαρακτηριστικά χρειάζονται για να αποδείξουν ότι ένα «λανθάνων αποτύπωμα» προέρχεται από ένα συγκεκριμένο άνθρωπο; Η απάντηση είναι διαφορετική στη Νέα Υόρκη και διαφορετική στην Καλιφόρνια και διαφορετική στο Λονδίνο. Σε ορισμένες πολιτείες και σε πολλές χώρες, οι ειδικοί πρέπει να αποδείξουν ότι τα αποτυπώματα έχουν κοινό ένα σετ αριθμών του Galton, προτού να πουν ότι έχουν καταλήξει σε μία ταυτοποίηση. Η Αυστραλία και η Γαλλία απαιτούν τουλάχιστον 12 σημεία Galton. Στην Ιταλία απαιτούν 16. Στην Αμερική τα στάνταρντς είναι διαφορετικά σε κάθε πολιτεία. Το FBI δεν απαιτεί ένα ελάχιστο αριθμό σημείων. Τέτοιοι κανονισμοί αποσύρθηκαν πριν 50 χρόνια, καθώς, κατά τον Stephen B. Meagher, διευθυντή του τμήματος «λανθανόντων αποτυπωμάτων» του FBI, το να κάνει κανείς μία ταυτοποίηση με βάση τα σημεία Galton, μόνο λάθη μπορεί να επιφέρει. Ο Meagher λέει πως η ανάλυση των αποτυπωμάτων είναι μία αντικειμενική επιστήμη. Όμως ο Robert Epstein, ο δικηγόρος της Φιλαδέλφειας, ο οποίος ηγήθηκε του αγώνα κατά της προσκόμισης του αποτυπώματος ως αποδεικτικού στοιχείου στις δίκες, λέει πως δεν είναι καν επιστήμη. Ούτε η μία άποψη ούτε η άλλη είναι ακριβώς σωστές. Αν κανείς εξετάσει τα «σχέδια» του ανθρώπινου ακροδαχτύλου, δεν είναι σαν να εξετάζει τη θερμοκρασία ή το βάρος κάποιου ή σα να δημιουργεί ένα νέο εμβόλιο. Ούτε όμως είναι κάτι το αφηρημένο. Εμπεριέχει αναπόφευκτα την ανθρώπινη κρίση και οι περισσότεροι άνθρωποι συμφωνούν στο ότι, όταν γίνεται σωστά η ταυτοποίηση το αποτέλεσμα είναι αρκετά έγκυρο. Η δυσκολία έγκειται στο να καθορίσει κανείς αν η δουλειά αυ-

ται για βδέλλες ή για ασπιρίνη. Ένα από τα πράγματα που σου μαθαίνει η επιστήμη είναι ότι δεν μπορείς να γνωρίζεις τις απαντήσεις, αν δεν έχεις θέσει πρώτα τις ερωτήσεις. Η συζήτηση γύρω από τη δακτυλοσκόπηση είναι το πιο ορατό στοιχείο σε μία πιο ευρεία αντιπαράθεση για το πως η επιστήμη της σήμανσης εισχωρεί στο νομικό σύστημα. Για χρόνια κάθε σοφιστικέ δικηγόρος σίγουρα ζητούσε την μαρτυρία των εμπειρογνωμόνων - γιατρών - ψυχιάτρων - πωλητών της εταιρίας παπουτσιών Bruno Magli για να επιβεβαιώσει οτιδήποτε μπορεί να βοηθούσε στην υπόθεση. Και οι μελέτες έχουν δείξει ότι οι ένορκοι είναι στην πραγματικότητα επιρρεπείς στην επιρροή τέτοιων εμπειρογνωμόνων. Μέχρι πρόσφατα, παρ' όλο αυτά, δεν υπήρχαν κατευθυντήριες γραμμές για την επαγγελματική δεινότητα του καθενός, σχεδόν ο καθένας μπορούσε να θεωρηθεί ότι ήταν ειδικός, πράγμα το οποίο σήμαινε, σε αντίθεση με τους υπόλοιπους μάρτυρες, πως ο ειδικός μπορούσε να παρουσιάσει την «άποψή» του σχεδόν σαν να ήταν δεδομένο. Έχει ζητηθεί από τους ειδικούς εμπειρογνώμονες να καταθέσουν, σχετικά με το πόσο γρήγορα μπορεί να φρενάρει ένα λάστιχο και την απόσταση στην οποία θα πεταγόταν το αίμα από συγκεκριμένης διαμέτρου σφαίρα, η οποία θα είχε διαπεράσει ένα κρανίο. Έκαναν αγόρευση σε ενόρκους σχετικά με την πιθανότητα ένα φάρμακο να προκαλέσει συγκεκριμένες παρενέργειες, ερμήνευσαν τα τεστ αλήθειας και το γραφικό χαρακτήρα και αποφάσισαν σχετικά με το αν ένα σημάδι δαγκωματιάς έγινε από συγκεκριμένα δόντια και όχι από άλλα. Παρ' όλο που τα αποδεικτικά στοιχεία έχουν αποδειχτεί ιδιαίτερα ισχυρά ως προς τον επηρεασμό των ενόρκων, είναι ιδιαιτέρως αδύναμα ως επιστήμη. Γύρω στο 1980, το είδος των πειστηρίων που συνήθως επιτρέπονταν στη δίκη, χωρίς στατιστική βάση ή λογική, είχαν πάρει την ονομασία «επιστήμη των σκουπιδιών». Και η επιστήμη των σκουπιδιών έγινε ευρέως διαδεδομένη. Με το πρόβλημα να ξεφεύγει από τον έλεγχο, το Ανώτατο Δικαστήριο ανέλαβε το 1993 μία αγωγή (Daubert κατά Merrel Dow Φαρμακευτική). Η υπόθεση είχε να κάνει με ένα παιδί το οποίο υπέφερε από σοβαρές αναπηρίες εκ γενετής. Οι δικηγόροι του υποστήριζαν ότι αυτές οι αναπηρίες ήταν αποτέλεσμα της χρήσης του φαρμάκου Bendectin, ένα φάρμακο που για πολλά χρόνια χορηγούνταν τακτικά για τις πρωινές ζαλάδες της εγκυμοσύνης. Η εταιρία υποστηρίζει ότι δεν υπήρχαν έγκυρα πειστήρια για να υποστηρίξουν την αγωγή αυτή. Η απόφαση του Δικαστηρίου έθεσε ένα νέο πρότυπο για τα επιστημονικά αποδεικτικά στοιχεία στην Αμερική. Για πρώτη φορά υποστηρίχτηκε ότι δεν ήταν επιτρεπτό ένας εμπειρογνώμονας μάρτυρας να καταθέσει ότι, ό,τι ήταν γενικά αποδεκτό ήταν και αλήθεια στον τομέα τους. Το Δικαστήριο είπε ότι οι δικαστές έπρεπε να συμπεριφερθούν σαν φρουροί των πυλών. Εάν ένας εμπειρογνώμονας δεν ήταν τόσο αξιόπιστος δεν θα γινόταν στο εξής δεκτός μέσα στην αίθουσα. Η από-

ΤΑ ΛΑΝΘΑΝΟΝΤΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

Η αστυνομία χρησιμοποιεί διάφορες μεθόδους για να ανακαλύψει τα «λανθάνοντα αποτυπώματα». Πρώτα ρίχνουν φως ή λέιζερ στις καθαρές και συμπαγείς επιφάνειες, όπου είναι πιο πιθανό να έχει μείνει ένα αποτύπωμα, λόγω του ιδρώτα και της λιπαρότητας που υπάρχουν στο ακροδάχτυλο. Όταν ανακαλύπτεται ένα αποτύπωμα, οι επιθεωρητές χρησιμοποιούν μία βούρτσα και σκόνη για να το καταγράψουν, τρόπος ο οποίος δεν απέχει πολύ απ' ότι έκαναν τον 19ο αιώνα, καθώς η σκόνη επικάθεται στα ίχνη ιδρώτα. (Η μέθοδος αυτή είναι περισσότερο επιτυχής σε λείες επιφάνειες όπως το γυαλί). **Το αποτύπωμα τότε φωτογραφίζεται και ξεσηκώνεται με αυτοκόλλητη ταινία.**

Η τεχνολογία με την οποία συλλέγονται τα μερικά ή τα λανθάνοντα αποτυπώματα ολοένα και βελτιώνεται. Σε ένα επεισόδιο του τηλεοπτικού προγράμματος C.S.I. υπήρχαν επιθεωρητές που χρησιμοποιούσαν μία τεχνική η οποία λέγεται superglue fuming («αιθάλη από ειδική κόλα», glue=κόλλα και fume=ατμός, καπνός, αιθάλη, φούμο) για να αποκαλύψουν το περίγραμμα ενός προσώπου πάνω σε μια πλαστική σακούλα. Μία μη συμβατική χρήση μιας κοινής πρακτικής. Έτσι για να βρουν «δύσκολα» αποτυπώματα πάνω σε μια ανομοιογενή επιφάνεια, όπως αυτή του ανθρώπινου σώματος, φυσούν σωματίδια ειδικής κόλλας πάνω σε αυτή. Καθώς τα σωματίδια φθάνουν στην επιφάνεια, οι κορυφογραμμές κάθε ενδεχόμενου αποτυπώματος που έχει μείνει χρωματίζονται λευκές και προβάλλουν ξεκάθαρα. Μία άλλη συνηθισμένη μέθοδος έχει να κάνει με την ουσία νινυδρίνη, η οποία λειτουργεί όπως το αόρατο μελάνι. Όταν βουτήξεις χαρτί μέσα σε αυτό το χημικό, ξεπροβάλλει κάθε ίχνος ιδρώτα που μπορεί να έχει μείνει από τα ακροδάχτυλα. Η νινυδρίνη είναι ιδιαιτέρως χρήσιμη σε ότι έχει να κάνει με παλιά αποτυπώματα ή αυτά που είναι καλυμμένα με αίμα.

Οι ειδικοί του FBI που εξετάζουν αποτυπώματα έχουν μία ποικιλία εργαλείων στον υπολογιστή. Κάτι σαν μία εξειδικευμένη έκδοση του Photoshop (πρόγραμμα επεξεργασίας εικόνας). Το πρόγραμμα αυτό τους βοηθά να συγκρίνουν τα αποτυπώματα που μόλις έχουν ληφθεί με αυτά που έχουν στο αρχείο τους μέσα στον υπολογιστή τους. Ένας ειδικός του κέντρου, καθηλωμένος μπροστά στην οθόνη του ακούει με προσοχή τις επεξηγήσεις του εκπαιδευτή Charles W. Jones, Jr, σχετικά με τη δουλειά του: «Ψάχνει για «σχέδια» (ridges) που σχηματίζουν σημεία. Συνήθως ψάχνουμε για έξι ή επτά από αυτά. Οι ειδικοί που εξετάζουν τα αποτυπώματα δουλεύουν όλο το 24ωρο σε 3 βάρδιες. Είναι υποχρεωτικό να εξετάσουν τουλάχιστον 30 αποτυπώματα ανά ώρα. Δεν ξέρουν τίποτα για τους ανθρώπους που έχουν αφήσει αυτά τα αποτυπώματα. Τα αποτυπώματα θα μπορούσαν να είναι ενός βιαστή, ενός serial killer, του Οσάμα Μπιν Λάντεν, μιας γυναίκας που μόλις έχει κάνει αίτηση για να προσληφθεί στις μυστικές υπηρεσίες ή ενός οδηγού λεωφορείου στην περιοχή Κουίνς της Νέας Υόρκης». «Χθες έκανα 51 για δύο ώρες συνεχόμενες», είπε με περηφάνια ο ειδικός.

«Στο κάτω μέρος της οθόνης υπάρχουν τρία «κουτάκια» («πλήκτρα» επιλογής του Η/Υ) -»Όμοιο», «Μη ικανό (για ταυτοποίηση)» και «Μη όμοιο». Ο ειδικός πρέπει να επιλέξει κά-

τυπωμάτων» (Quantitative - Qualitative Friction Ridge Analysis), το οποίο θεωρείται ως η βίβλος του τομέα αυτού. Και παρόλο που η ανάλυση αποτυπωμάτων χρησιμοποιείται εδώ και δεκαετίες, ποτέ δεν υπήρξε συμφωνία σχετικά με τα επαγγελματικά στάνταρντς (δεδομένα). Πόσα διαφορετικά χαρακτηριστικά χρειάζονται για να αποδείξουν ότι ένα «λανθάνων αποτύπωμα» προέρχεται από ένα συγκεκριμένο άνθρωπο; Η απάντηση είναι διαφορετική στη Νέα Υόρκη και διαφορετική στην Καλιφόρνια και διαφορετική στο Λονδίνο. Σε ορισμένες πολιτείες και σε πολλές χώρες, οι ειδικοί πρέπει να αποδείξουν ότι τα αποτυπώματα έχουν κοινό ένα σετ αριθμών του Galton, προτού να πουν ότι έχουν καταλήξει σε μία ταυτοποίηση. Η Αυστραλία και η Γαλλία απαιτούν τουλάχιστον 12 σημεία Galton. Στην Ιταλία απαιτούν 16. Στην Αμερική τα στάνταρντς είναι διαφορετικά σε κάθε πολιτεία. Το FBI δεν απαιτεί ένα ελάχιστο αριθμό σημείων. Τέτοιοι κανονισμοί αποσύρθηκαν πριν 50 χρόνια, καθώς, κατά τον Stephen B. Meagher, διευθυντή του τμήματος «λανθανόντων αποτυπωμάτων» του FBI, το να κάνει κανείς μία ταυτοποίηση με βάση τα σημεία Galton, μόνο λάθη μπορεί να επιφέρει. Ο Meagher λέει πως η ανάλυση των αποτυπωμάτων είναι μία αντικειμενική επιστήμη. Όμως ο Robert Epstein, ο δικηγόρος της Φιλαδέλφειας, ο οποίος ηγήθηκε του αγώνα κατά της προσκόμισης του αποτυπώματος ως αποδεικτικού στοιχείου στις δίκες, λέει πως δεν είναι καν επιστήμη. Ούτε η μία άποψη ούτε η άλλη είναι ακριβώς σωστές. Αν κανείς εξετάσει τα «σχέδια» του ανθρώπινου ακροδαχτύλου, δεν είναι σαν να εξετάζει τη θερμοκρασία ή το βάρος κάποιου ή σα να δημιουργεί ένα νέο εμβόλιο. Ούτε όμως είναι κάτι το αφηρημένο. Εμπεριέχει αναπόφευκτα την ανθρώπινη κρίση και οι περισσότεροι άνθρωποι συμφωνούν στο ότι, όταν γίνεται σωστά η ταυτοποίηση το αποτέλεσμα είναι αρκετά έγκυρο. Η δυσκολία έγκειται στο να καθορίσει κανείς αν η δουλειά αυτή έγινε σωστά.

Η επιστημονική μεθοδολογία βασίζεται στη δημιουργία υποθέσεων, οι οποίες μετά υποβάλλονται σε πείραμα για να δούμε αν τελικά ισχύουν. Στα εργαστήρια σε όλο τον κόσμο, οι ερευνητές ξοδεύουν τουλάχιστον τον ίδιο χρόνο προσπαθώντας να καταρρίψουν μια θεωρία, όσο και για να την αποδείξουν. Στην πράξη, όσες ιδέες δεν αποδεικνύονται λανθασμένες, θεωρούνται σωστές. Όμως, **η δακτυλοσκόπηση ανακαλύφθηκε από την αστυνομία, όχι από τους επιστήμονες και ποτέ δεν έχει υποβληθεί σε αυστηρή λεπτομερή ανάλυση.** Δεν γίνεται να πας στο Χάρβαρντ, στο Μπέρκλεϊ ή στην Οξφόρδη και να συζητήσεις με τον ακαδημαϊκό που ασχολείται με την έρευνα γύρω από τη δακτυλοσκόπηση. Παρ' όλο αυτά, έως τις αρχές του 20ου αιώνα, η μέθοδος της δακτυλοσκόπησης είχε γίνει ευρέως αποδεκτή στα αμερικανικά δικαστήρια, ώστε περαιτέρω έρευνα δεν είχε θεωρηθεί απαραίτητη και καμία ουσιαστική έρευνα δεν ολοκληρώθηκε ποτέ.

Ο David L. Faigman, που διδάσκει στη νομική σχολή του Hastings και ο οποίος είναι ο εκδότης της ετήσιας έκδοσης για τη δακτυλοσκόπηση με το τίτλο «σύγχρονα επιστημονικά αποδεικτικά στοιχεία» - «Modern Scientific Evidence», πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της καριέρας του κάνοντας καμπάνιες

πως ο ειδικός μπορούσε να παρουσιάσει την «άποψη» του σχεδόν σαν να ήταν δεδομένο. Έχει ζητηθεί από τους ειδικούς εμπειρογνώμονες να καταθέσουν, σχετικά με το πόσο γρήγορα μπορεί να φρενάρει ένα λάστιχο και την απόσταση στην οποία θα πεταγόταν το αίμα από συγκεκριμένης διαμέτρου σφαίρα, η οποία θα είχε διαπεράσει ένα κρανίο. Έκαναν αγόρευση σε ενόρκους σχετικά με την πιθανότητα ένα φάρμακο να προκαλέσει συγκεκριμένες παρενέργειες, ερμήνευσαν τα τεστ αλήθειας και το γραφικό χαρακτήρα και αποφάσισαν σχετικά με το αν ένα σημάδι δαγκωματιάς έγινε από συγκεκριμένα δόντια και όχι από άλλα. Παρ' όλο που τα αποδεικτικά στοιχεία έχουν αποδειχτεί ιδιαίτερα ισχυρά ως προς τον επηρεασμό των ενόρκων, είναι ιδιαιτέρως αδύναμα ως επιστήμη. Γύρω στο 1980, το είδος των πειστηρίων που συνήθως επιτρέπονταν στη δίκη, χωρίς στατιστική βάση ή λογική, είχαν πάρει την ονομασία «επιστήμη των σκουπιδιών». Και η επιστήμη των σκουπιδιών έγινε ευρέως διαδεδομένη. Με το πρόβλημα να ξεφεύγει από τον έλεγχο, το Ανώτατο Δικαστήριο ανέλαβε το 1993 μία αγωγή (Daubert κατά Merrel Dow Φαρμακευτική). Η υπόθεση είχε να κάνει με ένα παιδί το οποίο υπέφερε από σοβαρές αναπηρίες εκ γενετής. Οι δικηγόροι του υποστήριζαν ότι αυτές οι αναπηρίες ήταν αποτέλεσμα της χρήσης του φαρμάκου Bendectin, ένα φάρμακο που για πολλά χρόνια χορηγούνταν τακτικά για τις πρωινές ζαλάδες της εγκυμοσύνης. Η εταιρία υποστήριζει ότι δεν υπήρχαν έγκυρα πειστήρια για να υποστηρίξουν την αγωγή αυτή. Η απόφαση του Δικαστηρίου έθεσε ένα νέο πρότυπο για τα επιστημονικά αποδεικτικά στοιχεία στην Αμερική. Για πρώτη φορά υποστηρίχτηκε ότι δεν ήταν επιτρεπτό ένας εμπειρογνώμονας μάρτυρας να καταθέσει ότι, ό,τι ήταν γενικά αποδεκτό ήταν και αλήθεια στον τομέα τους. Το Δικαστήριο είπε ότι οι δικαστές έπρεπε να συμπεριφερθούν σαν φρουροί των πυλών. Εάν ένας εμπειρογνώμονας δεν ήταν τόσο αξιόπιστος δεν θα γινόταν στο εξής δεκτός μέσα στην αίθουσα. Η απόφαση και άλλες που βασίστηκαν πάνω της έκαναν ξεκάθαρες τις κατευθυντήριες γραμμές για τους ομοσπονδιακούς δικαστές, απαιτώντας από αυτούς να λάβουν υπόψη τους μια σειρά από ερωτήματα. Κατά πόσον μία τεχνική μπορούσε να δοκιμαστεί ή να αποδειχτεί λάθος; Υπήρχε ένα γνωστό ή πιθανό ποσοστό λάθους;

Η απόφαση Daubert (Ντώμπερτ) ανάγκασε τους ομοσπονδιακούς δικαστές να γίνουν ακόμη πιο διεξοδικοί σε ό,τι αφορά την επιστήμη, πράγμα που δεν ήταν εύκολο γι' αυτούς. Ο Michael J. Saks (Μάικλ Τζ. Σακς), καθηγητής νομικών στο Πανεπιστήμιο της Αριζόνα, ο οποίος έχει πλούσιο συγγραφικό έργο πάνω στο θέμα αυτό μου είπε: «Είναι ξεκάθαρο πως όταν πρόκειται για τέτοιου είδους κριτήρια, η δακτυλοσκόπηση δεν ικανοποιεί ούτε ένα απ' αυτά. Από την απόφαση Daubert κι έπειτα, τα ομοσπονδιακά δικαστήρια έχουν εκδώσει αποφάσεις που να λένε πως αποδεικτικά στοιχεία, όπως τρίχες και δείγματα γραφικού χαρακτήρα είναι μη επιστημονικά. Η χρήση του ανιχνευτή ψεύδους (πολύγραφος) έχει επίσης μειωθεί. Έχουν τεθεί ερωτήματα για τη βαλλιστική έρευνα -κατά πόσον ας πούμε μπορεί να βρεθεί από ποιο όπλο προήλθε μια σφαίρα-. Κατά κάποιο τρόπο, μέχρι την απόφαση του Δικαστή Pollak (Πόλλακ) η αμφισβήτηση της δα-

κούλα. Μία μη συμβατική χρήση μιας κοινής πρακτικής. Έτσι για να βρουν «δύσκολα» αποτυπώματα πάνω σε μια ανομοιογενή επιφάνεια, όπως αυτή του ανθρώπινου σώματος, φυσούν σωματίδια ειδικής κόλλας πάνω σε αυτή. Καθώς τα σωματίδια φθάνουν στην επιφάνεια, οι κορυφογραμμές κάθε ενδεχόμενου αποτυπώματος που έχει μείνει χρωματίζονται λευκές και προβάλλουν ξεκάθαρα. Μία άλλη συνηθισμένη μέθοδος έχει να κάνει με την ουσία νινυδρίνη, η οποία λειτουργεί όπως το αόρατο μελάνι. Όταν βουτήξεις χαρτί μέσα σε αυτό το χημικό, ξεπροβάλλει κάθε ίχνος ιδρώτα που μπορεί να έχει μείνει από τα ακροδάχτυλα. Η νινυδρίνη είναι ιδιαιτέρως χρήσιμη σε ότι έχει να κάνει με παλιά αποτυπώματα ή αυτά που είναι καλυμμένα με αίμα.

Οι ειδικοί του FBI που εξετάζουν αποτυπώματα έχουν μία ποικιλία εργαλείων στον υπολογιστή. Κάτι σαν μία εξειδικευμένη έκδοση του Photoshop (πρόγραμμα επεξεργασίας εικόνας). Το πρόγραμμα αυτό τους βοηθά να συγκρίνουν τα αποτυπώματα που μόλις έχουν ληφθεί με αυτά που έχουν στο αρχείο τους μέσα στον υπολογιστή τους. Ένας ειδικός του κέντρου, καθηλωμένος μπροστά στην οθόνη του ακούει με προσοχή τις επεξηγήσεις του εκπαιδευτή Charles W. Jones, Jr, σχετικά με τη δουλειά του: «Ψάχνει για «σχέδια» (ridges) που σχηματίζουν σημεία. Συνήθως ψάχνουμε για έξι ή επτά από αυτά. Οι ειδικοί που εξετάζουν τα αποτυπώματα δουλεύουν όλο το 24ωρο σε 3 βάρδιες. Είναι υποχρεωτικό να εξετάσουν τουλάχιστον 30 αποτυπώματα ανά ώρα. Δεν ξέρουν τίποτα για τους ανθρώπους που έχουν αφήσει αυτά τα αποτυπώματα. Τα αποτυπώματα θα μπορούσαν να είναι ενός βιαστή, ενός serial killer, του Οσάμα Μπιν Λάντεν, μιας γυναίκας που μόλις έχει κάνει αίτηση για να προσληφθεί στις μυστικές υπηρεσίες ή ενός οδηγού λεωφορείου στην περιοχή Κουίνς της Νέας Υόρκης». «Εχθές έκανα 51 για δύο ώρες συνεχόμενες», είπε με περηφάνια ο ειδικός.

«Στο κάτω μέρος της οθόνης υπάρχουν τρία «κουτάκια» («πλήκτρα» επιλογής του Η/Υ) -»Όμοιο», «Μη ικανό (για ταυτοποίηση)» και «Μη όμοιο». Ο ειδικός πρέπει να επιλέξει κάποιο από όλα αυτά. Αν τελικά ταυτοποιήσει ένα αποτύπωμα, το αποτύπωμα πηγαίνει σε έναν άλλον αναλυτή. Εάν και οι δύο αναλυτές καταλήξουν στο ίδιο συμπέρασμα, το αποτύπωμα θεωρείται ότι έχει ταυτοποιηθεί. Αν όχι, το αποτύπωμα προωθείται σε έναν ειδικό με περισσότερη εμπειρία. Έχουμε ένα σχετικά αλάνθαστο σύστημα. Οι υπολογιστές βοηθούν πάρα πολύ, όμως εμείς είμαστε αυτοί που αποφασίζουμε. Αυτή είναι η δουλειά μας».

Μόνο ένας άνθρωπος μπορεί να πάρει κρίσιμες αποφάσεις για την ταυτότητα και ακόμα και οι ταλαντούχοι, εκπαιδευμένοι και έμπειροι ειδικοί διαφοροποιούνται. «Το παρόν σύστημα ταυτοποίησης είναι τόσο μοναδικό, όσο οι γνώσεις, η εμπειρία και η ικανότητα του ειδικού που κάνει τη σύγκριση», γράφει ο David R.Ashbugh, ένας αξιωματικός του προσωπικού της βασιλικής έφιππης Καναδικής αστυνομίας, στο ση τα σημεία Galton, μόνο λάθη μπορεί να επιφέρει. Ο Meagher λέει πως η ανάλυση των αποτυπωμάτων είναι μία αντικειμενική επιστήμη. Όμως ο Robert Epstein, ο δικηγόρος της Φιλαδέλφειας, ο οποίος ηγήθηκε του αγώνα κατά της προσκόμισης του αποτυπώματος ως αποδεικτικού στοιχείου στις δίκες, λέει πως δεν είναι καν επιστήμη. Ούτε η μία άποψη ούτε η άλλη είναι ακριβώς σωστές. Αν κανείς εξετάσει τα «σχέδια» του ανθρώπινου ακροδαχτύλου, δεν είναι σαν να εξετάζει τη θερμοκρασία ή το βάρος κάποιου ή σα να δημιουργεί ένα νέο εμβόλιο. Ούτε όμως είναι κάτι το αφηρημένο. Εμπεριέχει αναπόφευκτα την ανθρώπινη κρίση και οι περισσότεροι άνθρωποι συμφωνούν στο ότι, όταν γίνεται σωστά η ταυτοποίηση το αποτέλεσμα είναι αρκετά έγκυρο. Η δυσκολία έγκειται στο να καθορίσει κανείς αν η δουλειά αυτή έγινε σωστά.

Η επιστημονική μεθοδολογία βασίζεται στη δημιουργία υποθέσεων, οι οποίες μετά υποβάλλονται σε πείραμα για να δούμε αν τελικά ισχύουν. Στα εργαστήρια σε όλο τον κόσμο, οι ερευνητές ξοδεύουν τουλάχιστον τον ίδιο χρόνο προσπαθώντας να καταρρίψουν μια θεωρία, όσο και για να την αποδείξουν. Στην πράξη, όσες ιδέες δεν αποδεικνύονται λανθασμένες, θεωρούνται σωστές. Όμως, **η δακτυλοσκόπηση αναλύφθηκε από την αστυνομία, όχι από τους επιστήμονες και ποτέ δεν έχει υποβληθεί σε αυστηρή λεπτομερή ανάλυση.** Δεν γίνεται να πας στο Χάρβαρντ, στο Μπέρκλεϊ ή στην Οξφόρδη και να συζητήσεις με τον ακαδημαϊκό που ασχολείται με την έρευνα γύρω από τη δακτυλοσκόπηση. Παρ' όλο αυτά, έως τις αρχές του 20ου αιώνα, η μέθοδος της δακτυλοσκόπησης είχε γίνει ευρέως αποδεκτή στα αμερικανικά δικαστήρια, ώστε περαιτέρω έρευνα δεν είχε θεωρηθεί απαραίτητη και καμία ουσιαστική έρευνα δεν ολοκληρώθηκε ποτέ.

Ο David L. Faigman, που διδάσκει στη νομική σχολή του Hastings και ο οποίος είναι ο εκδότης της ετήσιας έκδοσης για τη δακτυλοσκόπηση με το τίτλο «σύγχρονα επιστημονικά αποδεικτικά στοιχεία» - «Modern Scientific Evidence», πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της καριέρας του κάνοντας καμπάνιες για την αύξηση της επιστημονικής κατάρτισης των δικαστών και των ενόρκων. Ο David L.Faigman παρομοιάζει την παραδοχή των αποτυπωμάτων ως αποδεικτικού στοιχείου, με τον τρόπο που οι βδέλλες θεωρούνταν κάποτε ότι είχαν μεγάλη ιατρική αξία. Οι βδέλλες χρησιμοποιούνταν για αιώνες', μου είπε. 'Ηταν μια συνηθισμένη θεραπεία για την πνευμονία και θεωρείτο και αποτελεσματική. Πολύ αργότερα, μέσα στον 19ο αιώνα έκαναν κλινικές δοκιμές, οι οποίες έδειξαν ότι, όχι μόνο δεν βοηθούσαν οι βδέλλες στην καταπολέμηση της πνευμονίας, αλλά μπορεί και να έβλαπταν. Η δακτυλοσκόπηση είναι σαν την παραπάνω περίπτωση τουλάχιστον κατά έναν σημαντικό τρόπο: Είναι μία μέθοδος για την οποία θεωρούμε ότι υφίσταται, όμως δεν την έχουμε στην πραγματικότητα ποτέ εξετάσει ορθά. Μέχρις ότου να εξετάσουμε τις θεωρίες μας, δεν μπορούμε να πούμε στα σίγουρα αν πρόκει- φαρμακευτική). Η υπόθεση είχε να κάνει με ένα παιδί το οποίο υπέφερε από σοβαρές αναπηρίες εκ γενετής. Οι δικηγόροι του υποστήριζαν ότι αυτές οι αναπηρίες ήταν αποτέλεσμα της χρήσης του φαρμάκου Bendectin, ένα φάρμακο που για πολλά χρόνια χορηγούνταν τακτικά για τις πρωινές ζαλάδες της εγκυμοσύνης. Η εταιρία υποστηρίζει ότι δεν υπήρχαν έγκυρα πειστήρια για να υποστηρίξουν την αγωγή αυτή. Η απόφαση του Δικαστηρίου έθεσε ένα νέο πρότυπο για τα επιστημονικά αποδεικτικά στοιχεία στην Αμερική. Για πρώτη φορά υποστηρίχτηκε ότι δεν ήταν επιτρεπτό ένας εμπειρογνώμονας μάρτυρας να καταθέσει ότι, ό,τι ήταν γενικά αποδεκτό ήταν και αλήθεια στον τομέα τους. Το Δικαστήριο είπε ότι οι δικαστές έπρεπε να συμπεριφερθούν σαν φρουροί των πυλών. Εάν ένας εμπειρογνώμονας δεν ήταν τόσο αξιόπιστος δεν θα γινόταν στο εξής δεκτός μέσα στην αίθουσα. Η απόφαση και άλλες που βασίστηκαν πάνω της έκαναν ξεκάθαρες τις κατευθυντήριες γραμμές για τους ομοσπονδιακούς δικαστές, απαιτώντας από αυτούς να λάβουν υπόψη τους μια σειρά από ερωτήματα. Κατά πόσον μία τεχνική μπορούσε να δοκιμαστεί ή να αποδειχτεί λάθος; Υπήρχε ένα γνωστό ή πιθανό ποσοστό λάθους;

Η απόφαση Daubert (Ντώμπερτ) ανάγκασε τους ομοσπονδιακούς δικαστές να γίνουν ακόμη πιο διεξοδικοί σε ό,τι αφορά την επιστήμη, πράγμα που δεν ήταν εύκολο γι' αυτούς. Ο Michael J. Saks (Μάικλ Τζ. Σακς), καθηγητής νομικών στο Πανεπιστήμιο της Αριζόνα, ο οποίος έχει πλούσιο συγγραφικό έργο πάνω στο θέμα αυτό μου είπε: «Είναι ξεκάθαρο πως όταν πρόκειται για τέτοιου είδους κριτήρια, η δακτυλοσκόπηση δεν ικανοποιεί ούτε ένα απ' αυτά. Από την απόφαση Daubert κι έπειτα, τα ομοσπονδιακά δικαστήρια έχουν εκδώσει αποφάσεις που να λένε πως αποδεικτικά στοιχεία, όπως τρίχες και δείγματα γραφικού χαρακτήρα είναι μη επιστημονικά. Η χρήση του ανιχνευτή ψεύδους (πολύγραφος) έχει επίσης μειωθεί. Έχουν τεθεί ερωτήματα για τη βαλλιστική έρευνα -κατά πόσον ας πούμε μπορεί να βρεθεί από ποιο όπλο προήλθε μια σφαίρα-. Κατά κάποιο τρόπο, μέχρι την απόφαση του Δικαστή Pollak (Πόλλακ) η αμφισβήτηση της δακτυλοσκοπίας θεωρούταν αιρετική άποψη».

Βασιζόμενος κατά πολύ στην μαρτυρία την οποία παρουσίασε ο Robert Epstein (Ρόμπερτ Έπσταιν) στην υπόθεση Η.Π.Α. κατά Byron Mitchel (Μπάιρον Μίτσελ), στην πρώτη μεταγενέστερη υπόθεση που είχε να κάνει με δαχτυλικό αποτύπωμα, την υπόθεση Daubert, ο Δικαστής Pollak αποφάνθηκε τον Ιανουάριο, πως ένας ειδικός μπορούσε να πει κατά πόσον θεωρούσε ότι τα αποτυπώματα ανήκαν στους ανθρώπους που κατηγορούνται για μια υπόθεση, αλλά όχι πως ανήκουν με βεβαιότητα σ' αυτούς.

Στα τέλη Φεβρουαρίου, ο ομοσπονδιακός δικαστής Pollak διέταξε μια ακρόαση για το κατά πόσο τα δαχτυλικά αποτυπώματα μπορούσαν να είναι αξιόπιστα πειστήρια. Για τρεις μέρες, πολλοί από τους σημαντικότερους ειδικούς συζήτησαν στην δικαστική αίθουσα για αυτό το θέμα. Ο Stephen

B.Meager (Στήβεν Μπ.Μήγκερ, του FBI) κατέθεσε ότι κανένας αναλυτής του FBI δεν είχε ποτέ κάνει λάθος στην ταυτοποίηση ενός αποτυπώματος σε κάποια δίκη και ότι το γεγονός πως το FBI διενεργεί ετήσια τεστ επαγγελματικής ικανότητας θα πρέπει να καθησυχάσει τον δικαστή. Ο Allan Bayle (Άλαν Μπέιλι), ο ειδικός της Βρετανικής Σήμανσης, ο οποίος ήρθε από το Λονδίνο μετά από αίτημα της υπεράσπισης, είχε την ακριβώς αντίθετη άποψη. Είπε στον Pollak, ότι το τεστ επαγγελματικής ικανότητας του FBI ήταν τόσο εύκολο ώστε μόνο με έξι βδομάδες εκπαίδευσης μπορούσε κανείς να επιτύχει σε αυτό. «Εάν έδινα στους ειδικούς μου (στη Σκότλαντ Γιάρντ) αυτά τα τεστ, θα έπεφταν κάτω από τα γέλια.», είπε στο Δικαστήριο. Αργότερα, σε κατ' ιδίαν συζήτηση έγινε ακόμα πιο λεπτομερής: «Το FBI κοροϊδεύει τον εαυτό του και κανέναν άλλον», είπε. «Ούτε καν χρησιμοποιούν αληθινά αποτυπώματα σε αυτά τα τεστ». Κατέδειξε ότι τα αποτυπώματα που χρησιμοποιούνται στα τεστ είναι τόσο διαφορετικά το ένα από το άλλο ώστε ο καθένας να μπορεί να δει τη διαφορά. «Αν σου ζητήσω να δεις μια ζέβρα, έναν ελέφαντα κι ένα λιοντάρι και έπειτα σου ζητήσω να μου πεις ποια είναι η ζέβρα, πόσο δύσκολο να 'ναι; Αυτό που θα έπρεπε να γίνεται είναι να υπάρχουν πέντε ζέβρες και να πρέπει να επιλέξεις κάποια συγκρίνοντάς τες». Ο Bayle και άλλοι επικριτές της δακτυλοσκοπικής μεθόδου σταμάτησαν απότομα να την αποκαλούν «επιστήμη των σκουπιδιών», αλλά σημείωσαν πως υπάρχουν πολύ λίγα στοιχεία που να μας δείχνουν πόσο συχνά τα «λανθάνοντα» αποτυπώματα ταυτοποιούνται ορθά.

Μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου, τη τελευταία μέρα της ακρόασης, οι ρωγμές στο οικοδόμημα μιας παλιάς και παραδεκτής θεωρίας είχαν γίνει ορατές και ο Δικαστής Pollak υποχώρησε να εκδώσει μια απόφαση μέσα σε διάστημα δύο εβδομάδων.

Λίγες μέρες μετά τη λήξη της ακρόασης αυτής πήγα στο Κάρντιφ για να παρακολουθήσω την ετήσια συνάντηση της Ένωσης Ειδικών της Δαχτυλοσκόπησης. (Fingerprint Society). Ήταν μια βροχερή μέρα στην Ουαλία και τα μέλη της ένωσης ήταν πολύ απογοητευμένα με την επίθεση που είχε δεχτεί ο κλάδος τους. Κάθε χρόνο η ένωση συγκεντρώνει τα μέλη της για λίγες μέρες για να ακούσουν διαλέξεις και να συζητήσουν γύρω από τις εξελίξεις στον τομέα. Η Ένωση ήταν πάντα κάτι σαν Λέσχη -που εκεί θα μπορούσε κανείς να συναντήσει τον Σέρλοκ Χόλμς ή τον G. K. Chesterton (Τζι Κει Τσέστερτον)-. Το μπαρ στο Thistle Hotel, όπου γινόταν η συγκέντρωση, είχε γεμίσει από αστυνομικούς από το Σάσεξ, το Άμπερντιν και τα άλλα μέρη εκεί γύρω. Υπήρχε μεγάλη συμμετοχή από εκπροσώπους των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ και από το FBI. Υπήρχαν και ορισμένοι ακαδημαϊκοί οι οποίοι ενδιαφέρονταν για την τελευταία 'ομιχλώδη' τεχνολογία, όπως η μαγνητική σκόνη από νανονιφάδες, που μπορεί να προβάλλει τα αποτυπώματα χωρίς να καταστρέψει πιθανά ίχνη DNA. (Με τις παραδοσιακές μεθόδους, ένας επιθεστής αμφισβήτησε την εγκυρότητα του αποτυπώματος το οποίο είχε οδηγήσει στην αρχική καταδίκη του.) Στο Κάρντιφ, ο Μακ Κη είπε στην ένωση ότι «το σύστημα που αντιπροσώπευαν ήταν αιμομικτικό, μυστικοπαθές και υπεροπτικό. Διερευνήθηκε για πρώτη φορά και τώρα αποδεικνύεται πως δεν ευσταθεί. Με στεναχωρεί γιατί ήμουν αστυνομικός για τριάντα χρόνια. Καταδικάζεται κάποιος εξ αιτίας ενός αποτυπώματος. Δεν είναι όμως αθώος μέχρις αποδείξεως του εναντίου; **Αν η αστυνομία βρει ένα αποτύπωμά σου θεωρείσαι ένοχος. Πρέπει να αλλάξει αυτή η θεώρηση. Η λογική ότι τα αποτυπώματα και η αστυνομία δεν κάνουν ποτέ λάθος και όλοι οι άλλοι λένε ψέματα πρέπει να εξαλειφθεί».**

Έπειτα, οι διάδρομοι και οι αίθουσες γέμισαν με συζητήσεις λες και κάποιος είχε τολμήσει να αμφισβητήσει τις βασικές αρχές της γραμματικής στην Ένωση Γλωσσολόγων. Όμως ο Μακ Κη δεν ήταν ο μόνος που έθεσε τέτοιο ζήτημα. Ο Christophe Champod (Κρίστοφ Τσείμποντ), ο οποίος εργάζεται σε έναν βρετανικό οργανισμό, την Υπηρεσία της Επιστήμης της Σήμανσης (Forensic Science Service), έχει εδώ και καιρό επιχειρήσει να εφαρμόσει ακριβείς στατιστικές μεθόδους στην δακτυλοσκόπηση. Μίλησε με έναν μη εμφατικό και ακαδημαϊκό τρόπο, όμως ό,τι είπε ήταν ακόμη πιο εντυπωσιακό από την ομιλία του Μακ Κη. Είπε στο κοινό ότι μόνο εκείνοι έφταιγαν για την κατάσταση του τομέα και ότι για χρόνια είχαν αποφύγει να φέρουν εις πέρας μεγάλες δίκες, διότι αργότερα θα μπορούσε να επιτραπεί στους ειδικούς να παρέχουν κατευθυντήριες γραμμές στους ενόρκους σχετικά με την αξία της ανάλυσής τους, όπως στην περίπτωση του DNA. «Αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε σε αυτόν τον τομέα είναι να μειώσουμε με τη μέθοδο της απάλειψης τις πιθανότητες να βρίσκονται στον πληθυσμό δύο άτομα με το ίδιο σετ αποτυπωμάτων... Όμως, δεν μπορούμε να εξετάσουμε τα αποτυπώματα όλης της οικουμένης. Έτσι, βασιζόμενοι στην εμπειρία μας βγάζουμε ένα λογικό συμπέρασμα: η πιθανότητα να υπάρχει ένα άλλο άτομο στον πλανήτη με το ίδιο σετ αποτυπωμάτων είναι πολύ μικρή. Τελικά μοιάζει με δοξασία. Μικρή μεν, αλλά υφίσταται».

Ο Allan Bayle με προσκάλεσε να τον συναντήσω στο Λονδίνο. Όταν συναντηθήκαμε ήταν εκνευρισμένος. Τα τελευταία πέντε χρόνια εργαζόταν περισσότερο ως εισηγητής στα θέματα δακτυλοσκόπησης για την αστυνομία του Λονδίνου. «Δίδασκα το μάθημα της εξέτασης από τη σήμανση του χώρου του εγκλήματος, και το λάτρευα. Μόλις είπα ότι θα έδινα στοιχεία για την υπόθεση της Μακ Κη, δεν μου επέτρεψαν πλέον να πηγαίνω στις συγκεντρώσεις. Δεν είναι όμως μόνο αυτός ο λόγος για τον οποίο έφυγα. Δεν έκαναν τίποτα για το γεγονός ότι έκαναν λάθος στην ταυτοποίηση. Όταν ξέρεις πως κάτι είναι λάθος, πως μπορείς να μη μιλάς;» Η ζωή του Bayle έχει αλλάξει. Τώρα εργάζεται ως ανεξάρτητος σύμβουλος. Παρόλο που έχει σκιαγραφηθεί ως επικριτής της διαφορετικές. Μπορείς να είσαι ειδικός στον τομέα της δακτυλοσκόπησης και να καταθέσεις μια μαρτυρία χωρίς να έχεις ακαδημαϊκές ή επιστημονικές γνώσεις. Δεν είναι εφικτό να πάρεις καθαρή επιστήμη και να την εφαρμόσεις σε μια δίκη'. Αυτό μοιάζει εντυπωσιακό, αφού ο Meager συχνά έλεγε πως όταν γίνεται σωστά η δακτυλοσκόπηση είναι μια «αντικειμενική» επιστήμη. Το 1999, όταν ρωτήθηκε σε μια δίκη για το αν, βασιζόμενος στα μοναδικά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των αποτυπωμάτων, είχε μια γνώμη σχετικά με το ποσοστό αποτυχίας αυτής της μεθόδου είχε πει: «Σε ό,τι αφορά την επιστημονική μεθοδολογία είναι μηδενική». (Οι επιστήμονες δεν μιλάνε έτσι. Είναι αξίωμα μεταξύ των ερευνητών της βιοϊατρικής, ότι τίποτα στη βιολογία δεν είναι 100% πραγματικό.)

Αργότερα, όταν ρώτησα τον David Faigman (Ντέιβιντ Φέγκμαν), τον καθηγητή νομικής στο Πανεπιστήμιο Χέιστινγκς (Hastings University), για το κατά πόσον είχε νόημα να χωρίσει κανείς την επιστήμη σε νομικό, ακαδημαϊκό και δακτυλοσκοπικό τομέα, γέλασε.

«Φυσικά και δεν έχει νόημα!», μου είπε. «Ο κύριος και ο Stephen B. Meager τα λέει αυτά με βάση μια έννοια τού 16ου αιώνα (μια ιδέα του Φράνσις Μπέικον) για το τι είναι επιστήμη. Για μένα, το ανάλογο της νομικής είναι η μετεωρολογία. Έχει να κάνει με τη φυσική και τη χημεία -τις πιο βασικές επιστήμες. Πρέπει όμως να κάνει προβλέψεις και εμπειρικούς ισχυρισμούς πάνω σε μια πολύπλευρη πραγματικότητα. Αυτό γίνεται επειδή είναι τόσο πολλοί οι παράγοντες που καθορίζουν τον καιρό ώστε μετατρέπεται σχεδόν σε μια πιθανολογική επιστήμη. Και νομίζω πως με την δακτυλοσκόπηση συμβαίνει ακριβώς το ίδιο».

«Οι περισσότεροι τομείς της επιστήμης έχουν δεκάδες εκατοντάδες αν όχι δεκάδες χιλιάδες μελέτες πάνω σε πειράματα των διαφόρων υποθέσεων και συμβατικών κανόνων που έχουν πραγματοποιηθεί τις περασμένες δεκαετίες ή τον περασμένο αιώνα και μπορούν να δοθούν σε μια δίκη», γράφει ο Michel Saks (Μίτσελ Σακς) στο βιβλίο του «Σύγχρονα Επιστημονικά Πειστήρια» (Modern Scientific Evidence). Για την δακτυλοσκόπηση δεν υπάρχει κάτι αντίστοιχο. Το 1999, το FBI έκανε μια μελέτη για να προετοιμαστεί για την δίκη κατά Bayron Mitchell. Η μελέτη είχε ως εξής: έπρεπε οι ειδικοί να ταιριάξουν δύο πραγματικά «λανθάνοντα» αποτυπώματα που βρέθηκαν στο αυτοκίνητο με τα αποτυπώματα του ίδιου του κατηγορουμένου. Και τα μεν και τα δε στέλνονται σε εγκληματολογικά εργαστήρια σε 53 διαφορετικές υπηρεσίες (Α.Τ.). Από τις 35 που τα εξέτασαν και ανταποκρίθηκαν, οι περισσότερες κατέληξαν στο ότι τα αποτυπώματα ταίριαζαν. Οκτώ είπαν ότι δεν ήταν δυνατή η αντιστοιχία με το ένα από τα δύο «λανθάνοντα» αποτυπώματα και 6 ότι δεν ήταν δυνατή η αντιστοιχία με το κανονικό αποτύπωμα του κατηγορουμένου. Το FBI, καταλαβαίνοντας πως προέκυπτε πρόβλημα, έστειλε μεγεθυμένα τα αποτυπώματα σε όσες υπηρεσίες εί-

κανέναν άλλον», είπε. «Ούτε καν χρησιμοποιούν αληθινά αποτυπώματα σε αυτά τα τεστ». Κατέδειξε ότι τα αποτυπώματα που χρησιμοποιούνται στα τεστ είναι τόσο διαφορετικά το ένα από το άλλο ώστε ο καθένας να μπορεί να δει τη διαφορά. «Αν σου ζητήσω να δεις μια ζέβρα, έναν ελέφαντα κι ένα λιοντάρι και έπειτα σου ζητήσω να μου πεις ποια είναι η ζέβρα, πόσο δύσκολο να 'ναι; Αυτό που θα έπρεπε να γίνεται είναι να υπάρχουν πέντε ζέβρες και να πρέπει να επιλέξεις κάποια συγκρίνοντάς τες». Ο Bayle και άλλοι επικριτές της δακτυλοσκοπικής μεθόδου σταμάτησαν απότομα να την αποκαλούν «επιστήμη των σκουπιδιών», αλλά σημείωσαν πως υπάρχουν πολύ λίγα στοιχεία που να μας δείχνουν πόσο συχνά τα «λανθάνοντα» αποτυπώματα ταυτοποιούνται ορθά.

Μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου, τη τελευταία μέρα της ακρόασης, οι ρωγμές στο οικοδόμημα μιας παλιάς και παραδεκτής θεωρίας είχαν γίνει ορατές και ο Δικαστής Pollak υποσχέθηκε να εκδώσει μια απόφαση μέσα σε διάστημα δύο εβδομάδων.

Λίγες μέρες μετά τη λήξη της ακρόασης αυτής πήγα στο Κάρντιφ για να παρακολουθήσω την ετήσια συνάντηση της Ένωσης Ειδικών της Δαχτυλοσκόπησης. (Fingerprint Society). Ήταν μια βροχερή μέρα στην Ουαλία και τα μέλη της ένωσης ήταν πολύ απογοητευμένα με την επίθεση που είχε δεχτεί ο κλάδος τους. Κάθε χρόνο η ένωση συγκεντρώνει τα μέλη της για λίγες μέρες για να ακούσουν διαλέξεις και να συζητήσουν γύρω από τις εξελίξεις στον τομέα. Η Ένωση ήταν πάντα κάτι σαν Λέσχη -που εκεί θα μπορούσε κανείς να συναντήσει τον Σέρλοκ Χόλμς ή τον G. K. Chesterton (Τζι Κει Τσέστερτον)-. Το μπαρ στο Thistle Hotel, όπου γινόταν η συγκέντρωση, είχε γεμίσει από αστυνομικούς από το Σάσεξ, το Άμπερντην και τα άλλα μέρη εκεί γύρω. Υπήρχε μεγάλη συμμετοχή από εκπροσώπους των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ και από το FBI. Υπήρχαν και ορισμένοι ακαδημαϊκοί οι οποίοι ενδιαφέρονταν για την τελευταία 'ομιχλώδη' τεχνολογία, όπως η μαγνητική σκόνη από νανονιφάδες, που μπορεί να προβάλλει τα αποτυπώματα χωρίς να καταστρέψει πιθανά ίχνη DNA. (Με τις παραδοσιακές μεθόδους, ένας επιθεωρητής έπρεπε να διαλέξει: είτε να καταστρέψει ένα αποτύπωμα ώστε να αφήσει το DNA άθικτο, είτε να πάρει το αποτύπωμα καταστρέφοντας το DNA.)

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΜΙΑΣ ΜΠΑΤΣΙΝΑΣ!...

Όταν έφθασα, η Ένωση συζητούσε γύρω από δύο θέματα: τις ακροάσεις του Δικαστή Pollak και την προβληματική υπόθεση Mac Kie (Μακ Κη) στη Σκοτία. Ένας από τους συμμετέχοντες ήταν και ο Stephen B.Meager (Στήβεν Μπ.Μήγκερ), ο κύριος μάρτυρας του FBI στο δικαστήριο του Pollak. Συστήθηκα και του είπα πως κατανοούσα πως δεν μπορούσε να συζητήσει την υπόθεση της Φιλαδέλφειας, αφού ακόμη βρίσκονταν σε εξέλιξη, όμως τον ρώτησα αν θα μπορούσε να μιλήσει γενικά πάνω στο θέμα. «Όχι», είπε χωρίς περιστροφές. Ο Ian Mac Kie (Ιαν Μακ Κη), ο πατέρας της Μακ Κη, είχε επίσης έρθει στην συγκέντρωση, καθώς και ο Allan Bayle. Ο Mac Kie, μίλησε πάνω στο θέμα της ηθικής της δακτυλοσκόπησης. Εξακολουθούσε να είναι εξαγριωμένος με το γεγονός ότι ένα αποτύπωμα είχε... καταστρέψει την καριέρα της μπατσίνας και παρ' όλο που είχε αθωωθεί για την κατηγορία της ψευδορκίας, ήταν πολύ θυμωμένος που οι Σκωτσέζοι αλλά και άλλοι κάνουν λάθη ή, πιο σημαντικό, που δεν είναι έτοιμοι να παραδεχθούν τα λάθη που κάνουν ... Η στάση του Mac Kie ήταν να δείξει ότι οι ε-

κές αρχές της γραμματικής στην Ένωση Γλωσσολόγων. Όμως ο Μακ Κη δεν ήταν ο μόνος που έθεσε τέτοιο ζήτημα. Ο Christophe Champod (Κρίστοφ Τσεϊμποντ), ο οποίος εργάζεται σε έναν βρετανικό οργανισμό, την Υπηρεσία της Επιστήμης της Σήμανσης (Forensic Science Service), έχει εδώ και καιρό επιχειρήσει να εφαρμόσει ακριβείς στατιστικές μεθόδους στην δακτυλοσκόπηση. Μίλησε με έναν μη εμφατικό και ακαδημαϊκό τρόπο, όμως ό,τι είπε ήταν ακόμη πιο εντυπωσιακό από την ομιλία του Μακ Κη. Είπε στο κοινό ότι μόνο εκείνοι έφταιγαν για την κατάσταση του τομέα και ότι για χρόνια είχαν αποφύγει να φέρουν εις πέρας μεγάλες δίκες, διότι αργότερα θα μπορούσε να επιτραπεί στους ειδικούς να παρέχουν κατευθυντήριες γραμμές στους ενόρκους σχετικά με την αξία της ανάλυσής τους, όπως στην περίπτωση του DNA. «Αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε σε αυτόν τον τομέα είναι να μειώσουμε με τη μέθοδο της απάλειψης τις πιθανότητες να βρίσκονται στον πληθυσμό δύο άτομα με το ίδιο σετ αποτυπωμάτων... Όμως, δεν μπορούμε να εξετάσουμε τα αποτυπώματα όλης της οικουμένης. Έτσι, βασιζόμενοι στην εμπειρία μας βγάζουμε ένα λογικό συμπέρασμα: η πιθανότητα να υπάρχει ένα άλλο άτομο στον πλανήτη με το ίδιο σετ αποτυπωμάτων είναι πολύ μικρή. Τελικά μοιάζει με δοξασία. Μικρή μεν, αλλά υφίσταται».

Ο Allan Bayle με προσκάλεσε να τον συναντήσω στο Λονδίνο. Όταν συναντηθήκαμε ήταν εκνευρισμένος. Τα τελευταία πέντε χρόνια εργαζόταν περισσότερο ως εισηγητής στα θέματα δακτυλοσκόπησης για την αστυνομία του Λονδίνου. «Δίδασκα το μάθημα της εξέτασης από τη σήμανση του χώρου του εγκλήματος, και το λάτρευα. Μόλις είπα ότι θα έδινα στοιχεία για την υπόθεση της Μακ Κη, δεν μου επέτρεψαν πλέον να πηγαίνω στις συγκεντρώσεις. Δεν είναι όμως μόνο αυτός ο λόγος για τον οποίο έφυγα. Δεν έκαναν τίποτα για το γεγονός ότι έκαναν λάθος στην ταυτοποίηση. Όταν ξέρεις πως κάτι είναι λάθος, πως μπορείς να μη μιλάς;» Η ζωή του Bayle έχει αλλάξει. Τώρα εργάζεται ως ανεξάρτητος σύμβουλος. Παρόλο που έχει σκιαγραφηθεί ως επικριτής της δακτυλοσκόπησης, είναι μονάχα επικριτής του γεγονότος ότι θεωρείται αλάνθαστη. «Είναι μια χρήσιμη μέθοδος», λέει. Όμως, είναι επιστήμη, σαν την φυσική ή την βιολογία; Φυσικά και όχι. Αυτό που είπα μονάχα ήταν πως πρέπει να παραδεχόμαστε ότι κάνουμε λάθη και να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να τα περιορίσουμε. Είναι μια τόσο υποκειμενική εργασία. Το FBI λέει πως δεν είναι. Όμως, κοιτάξτε τι είπε ο David Ashbaugh (Ντέιβιντ Άσμπω), ένας από τους καλύτερους ειδικούς στη δακτυλοσκόπηση, όταν κατέθεσε στην υπόθεση Mitchell (Μίτσελ). Ο Ashbaugh είχε δηλώσει σαφώς πως η ταυτοποίηση μέσω αποτυπώματος είναι «υποκειμενική» προσθέτοντας ότι τα ταλέντα του ειδικού είναι «οι προσωπικές του γνώσεις, η ικανότητά του και η εμπειρία του».

Ο Bayle έβγαλε έναν μεγάλο φάκελο ο οποίος περιείχε δεκάδες αποτυπώματα, καθώς και φρικτές φωτογραφίες από εγκλήματα. «Κοιτάξτε αυτό το χάλι!», μου είπε. Μου έδειξε μια σειρά από φωτογραφίες: ανομοιογενή αποτυπώματα - μαύρες μουτζούρες ουσιαστικά- που είχαν βρεθεί στον τόπο των δολοφονιών σε υποθέσεις που ο ίδιος είχε ερευνήσει. «Με όλη αυτή την πληροφόρηση μπορείς να βγάλεις συμπέρασμα».

Όταν ρώτησα τον Andre Moenssens (Αντρέ Μοένσενς) (Αντρέ Μουνσενς), καθηγητή νομικής στο Πανεπιστήμιο Χέιστινγκς

γκμαν), τον καθηγητή νομικής στο Πανεπιστήμιο Χέιστινγκς (Hastings University), για το κατά πόσον είχε νόημα να χωρίσει κανείς την επιστήμη σε νομικό, ακαδημαϊκό και δακτυλοσκοπικό τομέα, γέλασε.

«Φυσικά και δεν έχει νόημα!», μου είπε. «Ο κύριος και ο Stephen B. Meager τα λέει αυτά με βάση μια έννοια του 16ου αιώνα (μια ιδέα του Φράνσις Μπέικον) για το τι είναι επιστήμη. Για μένα, το ανάλογο της νομικής είναι η μετεωρολογία. Έχει να κάνει με τη φυσική και τη χημεία -τις πιο βασικές επιστήμες. Πρέπει όμως να κάνει προβλέψεις και εμπειρικούς ισχυρισμούς πάνω σε μια πολύπλευρη πραγματικότητα. Αυτό γίνεται επειδή είναι τόσο πολλοί οι παράγοντες που καθορίζουν τον καιρό ώστε μετατρέπεται σχεδόν σε μια πιθανολογική επιστήμη. Και νομίζω πως με την δακτυλοσκόπηση συμβαίνει ακριβώς το ίδιο».

«Οι περισσότεροι τομείς της επιστήμης έχουν δεκάδες εκατοντάδες αν όχι δεκάδες χιλιάδες μελέτες πάνω σε πειράματα των διαφόρων υποθέσεων και συμβατικών κανόνων που έχουν πραγματοποιηθεί τις περασμένες δεκαετίες ή τον περασμένο αιώνα και μπορούν να δοθούν σε μια δίκη», γράφει ο Michel Saks (Μίτσελ Σακς) στο βιβλίο του «Σύγχρονα Επιστημονικά Πειστήρια» (Modern Scientific Evidence). Για την δακτυλοσκόπηση δεν υπάρχει κάτι αντίστοιχο. Το 1999, το FBI έκανε μια μελέτη για να προετοιμαστεί για την δίκη κατά Bayron Mitchell. Η μελέτη είχε ως εξής: έπρεπε οι ειδικοί να ταιριάξουν δύο πραγματικά «λανθάνοντα» αποτυπώματα που βρέθηκαν στο αυτοκίνητο με τα αποτυπώματα του ιδίου του κατηγορουμένου. Και τα μεν και τα δε στέλνονται σε εγκληματολογικά εργαστήρια σε 53 διαφορετικές υπηρεσίες (Α.Τ.). Από τις 35 που τα εξέτασαν και ανταποκρίθηκαν, οι περισσότερες κατέληξαν στο ότι τα αποτυπώματα ταίριαζαν. Οκτώ είπαν ότι δεν ήταν δυνατή η αντιστοιχία με το ένα από τα δύο «λανθάνοντα» αποτυπώματα και 6 ότι δεν ήταν δυνατή η αντιστοιχία με το κανονικό αποτύπωμα του κατηγορούμενου. Το FBI, καταλαβαίνοντας πως προέκυπτε πρόβλημα, έστειλε μεγενθυμένα τα αποτυπώματα σε όσες υπηρεσίες είχαν απαντήσει αρνητικά. Σε αυτές τις φωτογραφίες, τα σημεία ομοιότητας στα ακροδάχτυλα ήταν ξεκάθαρα. Έτσι όλες οι υπηρεσίες υιοθέτησαν την άποψη του FBI.

Γ. - Α. - Ι. - Κ.

ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ

Με τις βαρύτατες κατηγορίες κατοχής και κατασκευής εκρηκτικών υλών από κοινού, έκρηξης τετελεσμένης κατ' εξακολούθηση και απόπειρας έκρηξης από κοινού, παραπέμπονται σε δίκη οι σύντροφοι **ΘΩΜΑΣ ΦΟΥΡΛΗΣ**, 29 χρόνων και **ΘΟΔΩΡΟΣ ΓΚΙΝΑΛΑΣ**, 23, που θα γίνει στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Θεσσαλονίκης. Είχαν συλληφθεί τον Μάρτιο του 2001 και κατηγορήθηκαν για την τοποθέτηση αυτοσχέδιων εμπρηστικών-εκρηκτικών μηχανισμών («γκαζάκια»). Τότε είχαν τοπο-

είχε δεχτεί ο κλάδος τους. Κάθε χρόνο η ένωση συγκεντρώνει τα μέλη της για λίγες μέρες για να ακούσουν διαλέξεις και να συζητήσουν γύρω από τις εξελίξεις στον τομέα. Η Ένωση ήταν πάντα κάτι σαν Λέσχη -που εκεί θα μπορούσε κανείς να συναντήσει τον Σέρλοκ Χόλμς ή τον G. K. Chesterton (Τζι Κει Τσέστερτον)-. Το μπαρ στο Thistle Hotel, όπου γινόταν η συγκέντρωση, είχε γεμίσει από αστυνομικούς από το Σάσεξ, το Άμπερντην και τα άλλα μέρη εκεί γύρω. Υπήρχε μεγάλη συμμετοχή από εκπροσώπους των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ και από το FBI. Υπήρχαν και ορισμένοι ακαδημαϊκοί οι οποίοι ενδιαφέρονταν για την τελευταία 'ομιχλώδη' τεχνολογία, όπως η μαγνητική σκόνη από νανονιφάδες, που μπορεί να προβάλλει τα αποτυπώματα χωρίς να καταστρέψει πιθανά ίχνη DNA. (Με τις παραδοσιακές μεθόδους, ένας επιθεωρητής έπρεπε να διαλέξει: είτε να καταστρέψει ένα αποτύπωμα ώστε να αφήσει το DNA άθικτο, είτε να πάρει το αποτύπωμα καταστρέφοντας το DNA.)

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΜΙΑΣ ΜΠΑΤΣΙΝΑΣ!...

Όταν έφθασα, η Ένωση συζητούσε γύρω από δύο θέματα: τις ακροάσεις του Δικαστή Pollak και την προβληματική υπόθεση Mac Kie (Μακ Κη) στη Σκοτία. Ένας από τους συμμετέχοντες ήταν και ο Stephen B.Meager (Στήβεν Μπ.Μήγκερ), ο κύριος μάρτυρας του FBI στο δικαστήριο του Pollak. Συστήθηκα και του είπα πως κατανοούσα πως δεν μπορούσε να συζητήσει την υπόθεση της Φιλαδέλφειας, αφού ακόμη βρίσκονταν σε εξέλιξη, όμως τον ρώτησα αν θα μπορούσε να μιλήσει γενικά πάνω στο θέμα. «Όχι», είπε χωρίς περιστροφές. Ο Ian Mac Kie (Ιαν Μακ Κη), ο πατέρας της Μακ Κη, είχε επίσης έρθει στην συγκέντρωση, καθώς και ο Allan Bayle. Ο Mac Kie, μίλησε πάνω στο θέμα της ηθικής της δακτυλοσκόπησης. Εξακολουθούσε να είναι εξαγριωμένος με το γεγονός ότι ένα αποτύπωμα είχε... καταστρέψει την καριέρα της μπατσίνας και παρ' όλο που είχε αθωωθεί για την κατηγορία της ψευδορκίας είχε... νιώσει ανεπιθύμητη στο σώμα, καθώς οι συνάδελφοί της την είχαν ξεγυμνώσει, της είχαν κάνει σωματικό έλεγχο και την είχαν προφυλακίσει. Έτσι, λίγο καιρό μετά το τέλος της δίκης παραιτήθηκε. Η μπατσίνα λοιπόν, δεν επέστρεψε ποτέ στην δουλειά της. Σήμερα, ξοδεύει πολύ από τον χρόνο της προσπαθώντας να πείσει τις αρχές της Σκοτίας να παραδεχτούν πως ό,τι της έκαναν ήταν λάθος. «Πιστεύω ότι κάποιος έκανε ένα λάθος και αντί να πουν πως συνέβη αυτό, ήταν έτοιμοι να με κλείσουν στη φυλακή», είπε λίγο μετά την αθώωσή της. «Μου κατέστρεψαν τη ζωή και τώρα προσπαθώ να σταθώ πάλι στα πόδια μου». Το Γραφείο Καταγραφής Εγκληματιών της Σκωτίας (Scottish Criminal Record Office) δεν παραδέχτηκε ποτέ το λάθος, ούτε η Ένωση Ειδικών Δακτυλοσκόπησης έκανε κάποια δήλωση πάνω σ' αυτό. (O David Asbury -Ντέιβιντ Άσμπιουρι- ο άνδρας που είχε καταδικαστεί για το φόνο, αφέθηκε ελεύθερος τον Αύγουστο του 2000, μετά από έφεση. Όπως αναμενόταν, ο δικα-

σία. Μικρή μεν, αλλά υφίσταται».

Ο Allan Bayle με προσκάλεσε να τον συναντήσω στο Λονδίνο. Όταν συναντηθήκαμε ήταν εκνευρισμένος. Τα τελευταία πέντε χρόνια εργαζόταν περισσότερο ως εισηγητής στα θέματα δακτυλοσκόπησης για την αστυνομία του Λονδίνου. «Δίδασκα το μάθημα της εξέτασης από τη σήμανση του χώρου του εγκλήματος, και το λάτρευα. Μόλις είπα ότι θα έδινα στοιχεία για την υπόθεσης της Μακ Κη, δεν μου επέτρεψαν πλέον να πηγαίνω στις συγκεντρώσεις. Δεν είναι όμως μόνο αυτός ο λόγος για τον οποίο έφυγα. Δεν έκαναν τίποτα για το γεγονός ότι έκαναν λάθος στην ταυτοποίηση. Όταν ξέρεις πως κάτι είναι λάθος, πως μπορείς να μη μιλάς;» Η ζωή του Bayle έχει αλλάξει. Τώρα εργάζεται ως ανεξάρτητος σύμβουλος. Παρόλο που έχει σκιαγραφηθεί ως επικριτής της δακτυλοσκόπησης, είναι μονάχα επικριτής του γεγονότος ότι θεωρείται αλάνθαστη. «Είναι μια χρήσιμη μέθοδος», λέει. Όμως, είναι επιστήμη, σαν την φυσική ή την βιολογία; Φυσικά όχι. Αυτό που είπα μονάχα ήταν πως πρέπει να παραδεχόμαστε ότι κάνουμε λάθη και να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να τα περιορίσουμε. Είναι μια τόσο υποκειμενική εργασία. Το FBI λέει πως δεν είναι. Όμως, κοιτάξτε τι είπε ο David Ashbaugh (Ντέιβιντ Άσμπω), ένας από τους καλύτερους ειδικούς στη δακτυλοσκόπηση, όταν κατέθεσε στην υπόθεση Mitchell (Μίτσελ). Ο Ashbaugh είχε δηλώσει σαφώς πως η ταυτοποίηση μέσω αποτυπώματος είναι «υποκειμενική» προσθέτοντας ότι τα ταλέντα του ειδικού είναι «οι προσωπικές του γνώσεις, η ικανότητά του και η εμπειρία του».

Ο Bayle έβγαλε έναν μεγάλο φάκελο ο οποίος περιείχε δεκάδες αποτυπώματα, καθώς και φρικτές φωτογραφίες από εγκλήματα. «Κοιτάξτε αυτό το χάλι!», μου είπε. Μου έδειξε μια σειρά από φωτογραφίες: ανομοιογενή αποτυπώματα - μαύρες μουτζούρες ουσιαστικά- που είχαν βρεθεί στον τόπο των δολοφονιών σε υποθέσεις που ο ίδιος είχε ερευνήσει. «Με όλη αυτή την πληροφόρηση μπορείς να βγάλεις συμπέρασμα.; Πρέπει κατά κάποιο τρόπο να ταιριάξεις αυτή τη μουτζούρα με αυτή την καθαρή εικόνα», και μου δείχνει μια εικόνα ενός ολοκάθαρου αποτυπώματος που είχε πάρει η αστυνομία στο τμήμα μετά τη προσαγωγή κάποιου, «και να πεις πως αυτά τα δύο ανήκουν στον ίδιο άνθρωπο. Πρέπει να ελέγξεις τα πάντα, όχι μόνο τα σημεία (points)». [...]Την επόμενη εβδομάδα ο Stephen B.Meager (Στήβεν Μπ.Μήγκερ) συμφώνησε να μου μιλήσει στα κεντρικά του FBI. Ο Meager είναι ο πιο γνωστός και ο πιο πειστικός συνήγορος της άποψης ότι η δακτυλοσκόπηση είναι επιστημονικά ορθή και πρέπει να χρησιμοποιείται στις δίκες.

«Είναι όμως πράγματι μια επιστήμη;», ρώτησα μόλις κάτσαμε στο γραφείο του. Ο Meager είπε πως δεν πιστεύει ότι ο όρος επιστήμη είναι ένας όρος που να ορίζεται ή να κόβεται στα μέτρα, έτσι ώστε να ταιριάζει σε όλες τις θεωρίες κατά τον ίδιο τρόπο. «Υπάρχει ή ακαδημαϊκή επιστήμη, η νομική και η επιστήμη της δακτυλοσκόπησης», μου είπε. Είναι

δακτυλοσκόπηση δεν υπάρχει κάτι αντίστοιχο. Το 1999, το FBI έκανε μια μελέτη για να προετοιμαστεί για την δίκη κατά Bayron Mitchell. Η μελέτη είχε ως εξής: έπρεπε οι ειδικοί να ταιριάξουν δύο πραγματικά «λανθάνοντα» αποτυπώματα που βρέθηκαν στο αυτοκίνητο με τα αποτυπώματα του ιδίου του κατηγορουμένου. Και τα μεν και τα δε στέλνονται σε εγκληματολογικά εργαστήρια σε 53 διαφορετικές υπηρεσίες (Α.Τ.). Από τις 35 που τα εξέτασαν και ανταποκρίθηκαν, οι περισσότερες κατέληξαν στο ότι τα αποτυπώματα ταίριαζαν. Οκτώ είπαν ότι δεν ήταν δυνατή η αντιστοιχία με το ένα από τα δύο «λανθάνοντα» αποτυπώματα και 6 ότι δεν ήταν δυνατή η αντιστοιχία με το κανονικό αποτύπωμα του κατηγορούμενου. Το FBI, καταλαβαίνοντας πως προέκυπτε πρόβλημα, έστειλε μεγενθυμένα τα αποτυπώματα σε όσες υπηρεσίες είχαν απαντήσει αρνητικά. Σε αυτές τις φωτογραφίες, τα σημεία ομοιότητας στα ακροδάχτυλα ήταν ξεκάθαρα. Έτσι όλες οι υπηρεσίες υιοθέτησαν την άποψη του FBI.

Γ. - Α. - Ι. - Κ.

ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ

Με τις βαρύτατες κατηγορίες κατοχής και κατασκευής εκρηκτικών υλών από κοινού, έκρηξης τετελεσμένης κατ' εξακολούθηση και απόπειρας έκρηξης από κοινού, παραπέμπονται σε δίκη οι σύντροφοι **ΘΩΜΑΣ ΦΟΥΡΛΗΣ**, 29 χρόνων και **ΘΟΔΩΡΟΣ ΓΚΙΝΑΛΑΣ**, 23, που θα γίνει στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Θεσσαλονίκης. Είχαν συλληφθεί τον Μάρτιο του 2001 και κατηγορήθηκαν για την τοποθέτηση αυτοσχέδιων εμπρηστικών-εκρηκτικών μηχανισμών («γκαζάκια»). Τότε είχαν τοποθετηθεί γκαζάκια σε υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας, σε γραφεία της Επιθεώρησης Υγείας και Πρόνοιας και στα γραφεία του Star Channel στη Θεσσαλονίκη. Σύμφωνα με τρυκάκια που αφέθηκαν στα σημεία των επιθέσεων, αυτές στρέφονταν ενάντια στους κρατικούς μηχανισμούς για τις ευθύνες τους στο θάνατο του 3χρονου Παναγιώτη Βασιλέλη από τη Μυτιλήνη που έπασχε από λευχαιμία. Τα τρυκάκια έγραφαν:

ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΤΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΟΝΟ ΣΕ ΑΚΡΟΑΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΜΙΣΕΤΕ ΤΙΣ ΤΣΕΠΕΣ ΣΑΣ.
ΕΙΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΥΝΥΠΕΥΘΥΝΟΙ. ΦΩΤΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΒΑ ΣΑΣ
ΑΞΙΟΣ Ο ΜΙΣΘΟΣ ΣΑΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ.
Η ΦΩΤΙΑ ΘΑ ΣΑΣ ΑΝΤΑΜΕΙΨΕΙ
ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΣΤΑ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ ΣΑΣ
ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ.
ΣΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΜΕ ΦΩΤΙΑ ΜΕ ΤΟΚΟΥΣ

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΜΥΘΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΤΑ ΑΙΩΝΙΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Μέρος Β΄

Αναλαμβάνοντας την ηγεμονία της κοινωνίας η αστική τάξη βρέθηκε ευθύς εξαρχής αντιμέτωπη με το ίδιο εκείνο πρόβλημα που είχαν αντιμετωπίσει στον καιρό τους οι προκάτοχοί της εξουσιαστές: αυτό της νομιμοποίησης της εξουσίας της στα μάτια του λαού. Η υπόθεση φάνταζε απελπιστικά δύσκολη. Γιατί αν η χιλιόχρονη διάρκειά της είχε περιβάλει την εξουσία των ευπατρίδων με μια κάποια αίγλη, κάνοντας το λαό, με τη δύναμη της συνήθειας, να θεωρεί φυσικό να τον εξουσιάζουν αυτοί που λες κι ήτανε φτιαγμένοι για τούτη τη δουλειά, ο σφετερισμός της εξουσίας από τους αστούς ήταν πασιφανής, γιατί ήταν πάρα πολύ πρόσφατος: οι φλόγες της επανάστασης μαίνονταν ακόμα, όταν οι εντολοδόχοι της αστικής τάξης προωθούνταν κιόλας έντεχνα και έθεταν υπό τον έλεγχό τους τον κυβερνητικό μηχανισμό. Ο λόγος που πέτυχαν κάτι τέτοιο ήταν ότι κρύβοντας τις αληθινές προθέσεις τους, εμφανίζονταν σαν ταπεινοί υπηρέτες του λαού, που διεκδικούσαν τη διεύθυνση των υποθέσεων του Κράτους μόνο και μόνο επειδή χάρη στην οικονομική τους άνεση και τη μόρφωσή τους, ήταν οι πιο κατάλληλοι να υπερασπίσουν τα ιδεώδη της επανάστασης ενάντια στις δόλιες επιθέσεις των βασιλικών.

Ωστόσο η αστική εξουσία, όπως και κάθε εξουσία μιας μειοψηφίας προνομιούχων, έτρεφε βαθύ φόβο για το λαό. Ήταν πεπεισμένη πως αν παραχωρούσε στις λαϊκές μάζες τα ίδια με τα δικά της δικαιώματα, μέσα στα πλαίσια του πολιτικού της συστήματος της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας που είχε εγκαταστήσει, θα ήταν σαν να τους έδινε τα όπλα για να την ανατρέψει. Απέκλεισε λοιπόν τις λαϊκές τάξεις από την οποιαδήποτε συμμετοχή στα πολιτικά πράγματα, στερώντας τους τόσο το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι, όσο φυσικά κι εκείνο του να ασκούν δημόσια αξιώματα. Παράλληλα περιόρισε τις δημοκρατικές ελευθερίες, όπως εκείνες του λόγου, του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι. Οι κοινοβουλευτικές δημοκρατίες που είδαν λοιπόν το φως σε κάποιες ευρω-

Πολέμου και τη νίκη της Σοβιετικής Επανάστασης στη Ρωσία, και εν μέσω επαναστατικού αναβρασμού σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Το ζήτημα της παραχώρησης του γενικού εκλογικού δικαιώματος αποτελούσε πηγή μεγάλων φόβων για τους αστούς, που έβλεπαν σ' αυτό τον κίνδυνο ανατροπής της εξουσίας τους, και ταυτόχρονα πηγή μεγάλων ελπίδων για τους σοσιαλιστές για τον ίδιο ακριβώς λόγο. Φόβοι και ελπίδες αβάσιμοι. Ήταν ότι αγνοούσαν και οι μεν και οι δε μια βασική αλήθεια - που εν πολλοίς αγνοείται ακόμα σήμερα - ότι δηλαδή χωρίς οικονομική δημοκρατία η πολιτική παραμένει πάντα πλασματική. Όπως το απέδειξε η ιστορική εμπειρία, η παραχώρηση του καθολικού εκλογικού δικαιώματος, αντί να βλάψει την αστική εξουσία, την ωφέλησε τα μέγιστα, γιατί της πρόσφερε αυτό που της έλειπε ως τότε: το άλλοθι της νομιμότητας, και μάλιστα τέτοιας που καμιά προγενέστερη εξουσία δεν είχε καν ονειρευτεί: της νομιμότητας της βασισμένης στην ελεύθερη έκφραση της κυρίαρχης λαϊκής βούλησης.

Πώς όμως αυτός ο ίδιος ο λαός, που επί έναν αιώνα είχε πολεμήσει την αστική εξουσία, δέχτηκε στη συνέχεια με τόσο μεγάλη ευκολία να της δώσει τη συγκατάθεσή του; Για πρώτο και καλύτερο λόγο επειδή πείστηκε πως αυτοί που τον κυβερνούσαν ήταν στην ουσία οι αντιπρόσωποί του, αυτοί που ο ίδιος με την ψήφο του είχε στείλει

καθεστώς, έχει τη δική του μυθολογία. Η βάση αυτής της μυθολογίας είναι, όπως είπαμε, η έννοια του κυρίαρχου λαού. Σύμφωνα με αυτήν τα πάντα εξαρτώνται από τη θέληση της πλειοψηφίας. Ο λαός, μέσω της ψήφου του, έχει την εξουσία να καθορίζει, όχι μόνο ποιοι θα τον κυβερνήσουν την επόμενη τετραετία, παρά και το είδος του καθεστώτος στο οποίο επιθυμεί να ζει. Με λίγα λόγια όλα μπορούν να γίνουν, αρκεί να το θελήσει η πλειοψηφία. Το αξίωμα αυτό χρησιμοποιείται κατά κόρον για να δυσφημίζει κάθε εξωκοινοβουλευτικό αντιπολιτευτικό κίνημα και ακόμα και να δικαιολογεί τη βίαια καταστολή του, εφόσον η δράση του θεωρείται ότι αντιτίθεται στην εκφρασμένη στην κυβερνητική πλειοψηφία θέληση των πολιτών.

Αυτά στη θεωρία βέβαια, γιατί στην πράξη τα πράγματα είναι βέβαια πολύ διαφορετικά. Στην πράξη, ο λαός μπορεί μεν να διαλέγει αυτούς που θα τον κυβερνήσουν - ανάμεσα στη μάζα των υποψηφίων, κατά κανόνα επαγγελματιών πολιτικών - δεν έχει όμως σε καμιά περίπτωση τη δυνατότητα να θέσει σε αμφισβήτηση, με μόνη την ψήφο του, το κοινωνικό σύστημα της ηγεμονίας της αστικής τάξης, του οποίου ο ακρογωνιαίος λίθος είναι ο μονοπωλιακός, δικτατορικός έλεγχος της οικονομικής ζωής της κοινωνίας. Αυτός ο έλεγχος είναι που κάνει ουτοπική κάθε με κοινοβουλευτικά μέσα προσπάθεια ριζικής κοινωνικής αλλαγής. Οποιαδήποτε δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση θεωρηθεί επικίνδυνη, ή απλώς ε-

Η απάτη της λαϊκής κυριαρχίας είναι λοιπόν εξόφθαλμη, και παρ' όλα αυτά, η πλειοψηφία των πολιτών μοιάζει να μην την αντιλαμβάνεται, ή αν την αντιλαμβάνεται να μην συγκινείται ιδιαίτερα απ' αυτήν. Είναι γιατί το παρόν εξουσιαστικό σύστημα έχει την ικανότητα, με τα ήθη και τον τρόπο ζωής που επιβάλλει στους ανθρώπους να αλλοτριώνει την αντίληψή τους και να αποκοιμίζει το κριτικό τους πνεύμα. Σε άλλες εποχές αυτό επιτυγχανόταν, όπως ήδη το αναφέραμε, με τον αποκλεισμό των λαϊκών μαζών από την παιδεία και την παράδοσή τους στη θρησκοληψία και τη δεισιδαιμονία. Στο καθεστώς όμως του σύγχρονου καπιταλισμού, με την κατάργηση των ταξικών στεγανών που απαιτεί η κοινωνία της μαζικής κατανάλωσης και τη ραγδαία ανάπτυξη των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, κάτι τέτοιο δε θα ήταν πια δυνατό, αλλά ούτε καν ευκταίο. Για να ενισχυθεί ο μύθος της λαϊκής κυριαρχίας, ήταν απαραίτητο να καλλιεργηθεί στον απλό πολίτη η αίσθηση ότι τίποτα το ουσιαστικό δεν τον διαχωρίζει από τα μέλη των ανωτέρων τάξεων, ότι δεν υπάρχει τίποτα που να του είναι κατ' αρχήν απαγορευμένο εξ' αιτίας της κατώτερης ταξικά προέλευσής του. Το αλλοτινό μονοπώλιο της γνώσης από τις άρχουσες τάξεις αντικαθίσταται τώρα από μια πολύ πιο οξυδερκή και γι' αυτό πολύ πιο δύσκολα ανιχνεύσιμη διαδικασία ελέγχου και χειραγώγησης των συνειδήσεων.

Σήμερα η γνώση σωρεύεται με πρωτοφανείς ρυθμούς, η ενημέρωση μοιάζει να μην ήταν ποτέ τόσο πλατειά και αντικειμενική και ο περισσότερος κόσμος θεωρεί ότι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και ειδικά η τηλεόραση, του παρέχουν μια καθολική και γενικά πιστή εικόνα του τι συμβαίνει καθημερινά πάνω στον πλανήτη. Στην πραγματικότητα όμως η πληροφορία, ώσπου να φτάσει από τον τόπο της προέλευσής της στα μάτια και τ' αυτιά μας μέσα από την οθόνη της τηλεόρασής μας, περνά από πολλά φιλτραρίσματα και επεξεργασίες. Αυτό που τελικά φτάνει σε μας είναι το προϊόν μιας επιλογής που επιτελείται από τα όργανα των διεθνών ειδησεογραφικών πρα-

σφατος: οι φλόγες της επανάστασης μαίνονταν ακόμα, όταν οι εντολοδόχοι της αστικής τάξης προωθούνταν κιόλας έντεχνα και έθεταν υπό τον έλεγχό τους τον κυβερνητικό μηχανισμό. Ο λόγος που πέτυχαν κάτι τέτοιο ήταν ότι κρύβοντας τις αληθινές προθέσεις τους, εμφανίζονταν σαν ταπεινοί υπηρέτες του λαού, που διεκδικούσαν τη διεύθυνση των υποθέσεων του Κράτους μόνο και μόνο επειδή χάρη στην οικονομική τους άνεση και τη μόρφωσή τους, ήταν οι πιο κατάλληλοι να υπερασπίσουν τα ιδεώδη της επανάστασης ενάντια στις δόλιες επιθέσεις των βασιλικών.

Ωστόσο η αστική εξουσία, όπως και κάθε εξουσία μιας μειοψηφίας προνομιούχων, έτρεφε βαθύ φόβο για το λαό. Ήταν πεπεισμένη πως αν παραχωρούσε στις λαϊκές μάζες τα ίδια με τα δικά της δικαιώματα, μέσα στα πλαίσια του πολιτικού της συστήματος της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας που είχε εγκαταστήσει, θα ήταν σαν να τους έδινε τα όπλα για να την ανατρέψει. Απέκλεισε λοιπόν τις λαϊκές τάξεις από την οποιαδήποτε συμμετοχή στα πολιτικά πράγματα, στερώντας τους τόσο το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι, όσο φυσικά κι εκείνο του να ασκούν δημόσια αξιώματα. Παράλληλα περιόρισε τις δημοκρατικές ελευθερίες, όπως εκείνες του λόγου, του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι. Οι κοινοβουλευτικές δημοκρατίες που είδαν λοιπόν το φως σε κάποιες ευρωπαϊκές χώρες κατά το 19ο αιώνα είχαν καθαρά ταξικό-αστικό χαρακτήρα, αφού μόνο οι αστοί είχαν το δικαίωμα να εκπροσωπούνται στο κοινοβούλιο. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 1832 στη Γαλλία το εκλογικό σώμα αριθμούσε μόλις 240.000 εκλογείς σε σύνολο πληθυσμού 31.851.545 ατόμων.

Η τέτοια όμως τακτική έφερε σε επισφαλή θέση την αστική εξουσία, γιατί της στέρησε τη μόνη νομιμότητα που θα μπορούσε να διεκδικήσει: αυτή της λαϊκής συγκατάθεσης, που ήταν και εκείνη χάρη στην ανοχή της οποίας είχε καταλάβει την αρχή. Η πλειοψηφία του λαού πεταμένη στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής, ζώντας σε συνθήκες στυγνής οικονομικής εκμετάλλευσης, συνειδητοποίησε, έστω και αργά, πως ο μόνο που είχε πραγματικά πετύχει ανατρέποντας την εξουσία των αριστοκρατών, ήταν να αλλάξει αφεντικό και μάλιστα πέφτοντας σε χειρότερη από πριν μοίρα. Ήταν λοιπόν φυσικό να αντιδράσει. Και

ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΤΑ ΑΙΩΝΙΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Μέρος Β'

ίδιο ακριβώς λόγο. Φόβοι και ελπίδες αβάσιμοι. Ήταν ότι αγνοούσαν και οι μεν και οι δε μια βασική αλήθεια - που εν πολλοίς αγνοείται ακόμα σήμερα - ότι δηλαδή χωρίς οικονομική δημοκρατία η πολιτική παραμένει πάντα πλασματική. Όπως το απέδειξε η ιστορική εμπειρία, η παραχώρηση του καθολικού εκλογικού δικαιώματος, αντί να βλάψει την αστική εξουσία, την ωφέλησε τα μέγιστα, γιατί της πρόσφερε αυτό που της έλειπε ως τότε: το άλλοθι της νομιμότητας, και μάλιστα τέτοιας που καμιά προγενέστερη εξουσία δεν είχε καν ονειρευτεί: της νομιμότητας της βασισμένης στην ελεύθερη έκφραση της κυρίαρχης λαϊκής βούλησης.

Πώς όμως αυτός ο ίδιος ο λαός, που επί έναν αιώνα είχε πολεμήσει την αστική εξουσία, δέχτηκε στη συνέχεια με τόσο μεγάλη ευκολία να της δώσει τη συγκατάθεσή του; Για πρώτο και καλύτερο λόγο επειδή πείστηκε πως αυτοί που τον κυβερνούσαν ήταν στην ουσία οι αντιπρόσωποί του, αυτοί που ο ίδιος με την ψήφο του είχε στείλει στη Βουλή και στη διεύθυνση των υποθέσεων του Κράτους. Και πάλι όμως, αφού ο λαός είχε πια όντως τη δυνατότητα να στείλει τους πραγματικά δικούς του, βγαλμένους απ' τις τάξεις του ανθρώπους στην κυβέρνηση, γιατί εξακολούθησε να εκλέγει τους αστούς; Κατ' αρχήν γιατί οι πραγματικοί άνθρωποι του λαού σπάνιζαν μεταξύ των υποψηφίων. Πράγματι, η ενασχόληση με τα κοινά απαιτεί ελευθερία χρόνου και οικονομική άνεση, που οι άνθρωποι του λαού συνήθως δε διαθέτουν. Έτσι κι αλλιώς όμως, η βάση και οι κανόνες λειτουργίας του κοινοβουλευτικού παιχνιδιού δεν αφήνουν πολλά περιθώρια για αυτόνομη και ουσιαστικά ριζοσπαστική δράση. Όσο αγνοί και ειλικρινείς κι αν είναι οι λαϊκοί αντιπρόσωποι που θα μπουν στη Βουλή, θα είναι αναγκασμένοι να υποταχτούν στη λογική που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους, η οποία καθορίζεται από τις αρχές της συνταγματικής (διάβαζε αστικής) νομι-

αυτό χρησιμοποιείται κατά κόρον για να δυσφημίζει κάθε εξωκοινοβουλευτικό αντιπολιτευτικό κίνημα και ακόμα και να δικαιολογεί τη βίαια καταστολή του, εφόσον η δράση του θεωρείται ότι αντιτίθεται στην εκφρασμένη στην κυβερνητική πλειοψηφία θέληση των πολιτών.

Αυτά στη θεωρία βέβαια, γιατί στην πράξη τα πράγματα είναι βέβαια πολύ διαφορετικά. Στην πράξη, ο λαός μπορεί μεν να διαλέγει αυτούς που θα τον κυβερνήσουν - ανάμεσα στη μάζα των υποψηφίων, κατά κανόνα επαγγελματιών πολιτικών - δεν έχει όμως σε καμιά περίπτωση τη δυνατότητα να θέσει σε αμφισβήτηση, με μόνη την ψήφο του, το κοινωνικό σύστημα της ηγεμονίας της αστικής τάξης, του οποίου ο ακρογωνιαίος λίθος είναι ο μονοπωλιακός, δικτατορικός έλεγχος της οικονομικής ζωής της κοινωνίας. Αυτός ο έλεγχος είναι που κάνει ουτοπική κάθε με κοινοβουλευτικά μέσα προσπάθεια ριζικής κοινωνικής αλλαγής. Οποιαδήποτε δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση θεωρηθεί επικίνδυνη, ή απλώς ενοχλητική από τη μεγαλοαστική ολιγαρχία, στραγγαλίζεται χωρίς αργοπορία. Έτσι, για παράδειγμα, οδηγήθηκε στη χρεοκοπία από το μποϊκοτάρισμα των μεγάλων τραπεζών η σοσιαλιστική κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Γενεύης το 1936· έτσι ματαιώθηκαν και οι μεταρρυθμιστικές προσπάθειες της κυβέρνησης της Ενωμένης Αριστεράς στη Γαλλία το 1981 από την αντίδραση του μεγάλου κεφαλαίου, παρόλο που ούτε στην πρώτη, ούτε φυσικά στη δεύτερη περίπτωση η ύπαρξη του καπιταλιστικού συστήματος δεν είχε καν τεθεί σε αμφισβήτηση. Και πρόκειται εδώ για εξαιρετικές περιπτώσεις. Συνήθως, και αυτά ακόμα τα περιθώρια ελεύθερης εκλογής των κυβερνώντων που διαθέτουν οι πολίτες είναι εξαιρετικά περιορισμένα. Στη μεγάλη πλειοψηφία των δημοκρατικών σήμερα χωρών, η κυβερνητική εξουσία είναι ουσιαστικά υπόθεση δυο βασικά κομμάτων - των λεγόμενων κομμάτων εξουσίας - που

ταξικών στεγανών που απαιτεί η κοινωνία της μαζικής κατανάλωσης και τη ραγδαία ανάπτυξη των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, κάτι τέτοιο δε θα ήταν πια δυνατό, αλλά ούτε καν ευκταίο. Για να ενισχυθεί ο μύθος της λαϊκής κυριαρχίας, ήταν απαραίτητο να καλλιεργηθεί στον απλό πολίτη η αίσθηση ότι τίποτα το ουσιαστικό δεν τον διαχωρίζει από τα μέλη των ανωτέρων τάξεων, ότι δεν υπάρχει τίποτα που να του είναι κατ' αρχήν απαγορευμένο εξ' αιτίας της κατώτερης ταξικά προέλευσής του. Το αλλοτινό μονοπώλιο της γνώσης από τις άρχουσες τάξεις αντικαθίσταται τώρα από μια πολύ πιο οξυδερκή και γι' αυτό πολύ πιο δύσκολα ανιχνεύσιμη διαδικασία ελέγχου και χειραγώγησης των συνειδήσεων.

Σήμερα η γνώση σωρεύεται με πρωτοφανείς ρυθμούς, η ενημέρωση μοιάζει να μην ήταν ποτέ τόσο πλατειά και αντικειμενική και ο περισσότερος κόσμος θεωρεί ότι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και ειδικά η τηλεόραση, του παρέχουν μια καθολική και γενικά πιστή εικόνα του τι συμβαίνει καθημερινά πάνω στον πλανήτη. Στην πραγματικότητα όμως η πληροφορία, ώσπου να φτάσει από τον τόπο της προέλευσής της στα μάτια και τ' αυτιά μας μέσα από την οθόνη της τηλεόρασής μας, περνά από πολλά φιλτραρίσματα και επεξεργασίες. Αυτό που τελικά φτάνει σε μας είναι το προϊόν μιας επιλογής που επιτελείται από τα όργανα των διεθνών ειδησεογραφικών πρακτορείων και των μεγάλων τηλεοπτικών δικτύων, που κατέχουν ουσιαστικά σήμερα το μονοπώλιο της πληροφόρησης. Το τι, το πώς και το πότε θα μεταδοθεί, το τι θα γίνει γνωστό και το τι θα παραμείνει στην αφάνεια, το ποια γνώμη θ' ακουστεί, το ποιο γεγονός θα προβληθεί, και όλα αυτά σε παγκόσμια κλίμακα, αποφασίζεται τελικά από μια χούφτα δημοσιογράφων και τεχνοκρατών, που με τον τρόπο αυτό αποκτούν μια τρομερή, πρωτοφανή εξουσία πάνω στα μυαλά όλων μας, την εξουσία να αναπλάθουν κατά βούληση την πραγματικότητα. Κατά βούληση τίνος; Μα φυσικά της κυρίαρχης, παγκόσμιας αστικής τάξης.

Από τις αρχές ακόμα τούτου του αιώνα με την εμφάνιση του μεγάλου τύπου, έγινε φανερό ότι οι πεποιθήσεις, οι επιλογές, η συμπεριφορά των ανθρώπων επηρεάζονται και πολλές φορές καθορίζονται όχι από την πραγματικότητα μέσα στην οποία

μέσα στα πλαίσια του πολιτικού της συστήματος της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας που είχε εγκαταστήσει, θα ήταν σαν να τους έδινε τα όπλα για να την ανατρέψει. Απέκλεισε λοιπόν τις λαϊκές τάξεις από την οποιαδήποτε συμμετοχή στα πολιτικά πράγματα, στερώντας τους τόσο το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι, όσο φυσικά κι εκείνο του να ασκούν δημόσια αξιώματα. Παράλληλα περιόρισε τις δημοκρατικές ελευθερίες, όπως εκείνες του λόγου, του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι. Οι κοινοβουλευτικές δημοκρατίες που είδαν λοιπόν το φως σε κάποιες ευρωπαϊκές χώρες κατά το 19ο αιώνα είχαν καθαρά ταξικό-αστικό χαρακτήρα, αφού μόνο οι αστοί είχαν το δικαίωμα να εκπροσωπούνται στο κοινοβούλιο. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 1832 στη Γαλλία το εκλογικό σώμα αριθμούσε μόλις 240.000 εκλογείς σε σύνολο πληθυσμού 31.851.545 ατόμων.

Η τέτοια όμως τακτική έφερε σε επισφαλή θέση την αστική εξουσία, γιατί της στέρησε τη μόνη νομιμότητα που θα μπορούσε να διεκδικήσει: αυτή της λαϊκής συγκατάθεσης, που ήταν και χάρη στην ανοχή της οποίας είχε καταλάβει την αρχή. Η πλειοψηφία του λαού πεταμένη στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής, ζώντας σε συνθήκες στυγνής οικονομικής εκμετάλλευσης, συνειδητοποίησε, έστω και αργά, πως το μόνο που είχε πραγματικά πετύχει ανατρέποντας την εξουσία των αριστοκρατών, ήταν να αλλάξει αφεντικό και μάλιστα πέφτοντας σε χειρότερη από πριν μοίρα. Ήταν λοιπόν φυσικό να αντιδράσει. Και πώς; Επαναστατώντας. Ολόκληρος ο 19ος αιώνας σημαδεύτηκε από τις επαναστάσεις, τις εξεγέρσεις, τα μαζικά κινήματα των ευρωπαϊκών λαών ενάντια στην τυραννία της αστικής δικτατορίας. Η ένταση και η συχνότητα των βίαιων αυτών λαϊκών αντιδράσεων ήταν τέτοια που ανάγκασε τέλος τους αστούς να παραχωρήσουν, μετά φόβου θεού - ή μάλλον λαού, πολιτικά δικαιώματα στο σύνολο (του αντρικού βέβαια) πληθυσμού. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι αυτό συνέβη π.χ. στη Γαλλία το 1871, την επαύριον δηλαδή της σφαγής της Κομμούνας, και στην Αγγλία το 1918, μετά δηλαδή τη λήξη του πολύνεκρου Α΄ Παγκοσμίου τητας, και μάλιστα τέτοιας που καμιά προγενέστερη εξουσία δεν είχε καν ονειρευτεί: της νομιμότητας της βασισμένης στην ελεύθερη έκφραση της κυρίαρχης λαϊκής βούλησης.

Πώς όμως αυτός ο ίδιος ο λαός, που επί έναν αιώνα είχε πολεμήσει την αστική εξουσία, δέχτηκε στη συνέχεια με τόσο μεγάλη ευκολία να της δώσει τη συγκατάθεσή του; Για πρώτο και καλύτερο λόγο επειδή πείστηκε πως αυτοί που τον κυβερνούσαν ήταν στην ουσία οι αντιπρόσωποί του, αυτοί που ο ίδιος με την ψήφο του είχε στείλει στη Βουλή και στη διεύθυνση των υποθέσεων του Κράτους. Και πάλι όμως, αφού ο λαός είχε πια όντως τη δυνατότητα να στείλει τους πραγματικά δικούς του, βγαλμένους απ' τις τάξεις του ανθρώπους στην κυβέρνηση, γιατί εξακολούθησε να εκλέγει τους αστούς; Κατ' αρχήν γιατί οι πραγματικοί άνθρωποι του λαού σπάνιζαν μεταξύ των υποψηφίων. Πράγματι, η ενασχόληση με τα κοινά απαιτεί ελευθερία χρόνου και οικονομική άνεση, που οι άνθρωποι του λαού συνήθως δε διαθέτουν. Έτσι κι αλλιώς όμως, η βάση και οι κανόνες λειτουργίας του κοινοβουλευτικού παιχνιδιού δεν αφήνουν πολλά περιθώρια για αυτόνομη και ουσιαστικά ριζοσπαστική δράση. Όσο αγνοί και ειλικρινείς κι αν είναι οι λαϊκοί αντιπρόσωποι που θα μπουν στη Βουλή, θα είναι αναγκασμένοι να υποταχτούν στη λογική που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους, η οποία καθορίζεται από τις αρχές της συνταγματικής (διάβαζε αστικής) νομιμότητας. Το βουλευτικό σώμα συνιστά εντέλει μια ολιγαρχία προνομιούχων, επαγγελματιών πολιτικών, που αποξενωμένη από το λαό, φτάνει να μην έχει άλλη επιδίωξη πέρα από τη νομή της εξουσίας. Η συμμετοχή σ' αυτόν τον γραφειοκρατικό, εξουσιαστικό μηχανισμό και η υιοθέτηση των κανόνων λειτουργίας του, φθείρει αναπότρεπτα τη δυναμικότητα ακόμα και του πιο ριζοσπαστικού κόμματος και το οδηγεί βαθμιαία στον πολιτικό ευνουχισμό και την αστικοποίηση.

* * *

Το καθεστώς της αστικής, αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, όπως και κάθε άλλο λέγει αυτούς που θα τον κυβερνήσουν - ανάμεσα στη μάζα των υποψηφίων, κατά κανόνα επαγγελματιών πολιτικών - δεν έχει όμως σε καμιά περίπτωση τη δυνατότητα να θέσει σε αμφισβήτηση, με μόνη την ψήφο του, το κοινωνικό σύστημα της ηγεμονίας της αστικής τάξης, του οποίου ο ακρογωνιαίος λίθος είναι ο μονοπωλιακός, δικτατορικός έλεγχος της οικονομικής ζωής της κοινωνίας. Αυτός ο έλεγχος είναι που κάνει ουτοπική κάθε με κοινοβουλευτικά μέσα προσπάθεια ριζικής κοινωνικής αλλαγής. Οποιαδήποτε δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση θεωρηθεί επικίνδυνη, ή απλώς ενοχλητική από τη μεγαλοαστική ολιγαρχία, στραγγαλίζεται χωρίς αργοπορία. Έτσι, για παράδειγμα, οδηγήθηκε στη χρεοκοπία από το μποϊκοτάρισμα των μεγάλων τραπεζών η σοσιαλιστική κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Γενεύης το 1936· έτσι ματαιώθηκαν και οι μεταρρυθμιστικές προσπάθειες της κυβέρνησης της Ενωμένης Αριστεράς στη Γαλλία το 1981 από την αντίδραση του μεγάλου κεφαλαίου, παρόλο που ούτε στην πρώτη, ούτε φυσικά στη δεύτερη περίπτωση η ύπαρξη του καπιταλιστικού συστήματος δεν είχε καν τεθεί σε αμφισβήτηση. Και πρόκειται εδώ για εξαιρετικές περιπτώσεις. Συνήθως, και αυτά ακόμα τα περιθώρια ελεύθερης εκλογής των κυβερνώντων που διαθέτουν οι πολίτες είναι εξαιρετικά περιορισμένα. Στη μεγάλη πλειοψηφία των δημοκρατικών σήμερα χωρών, η κυβερνητική εξουσία είναι ουσιαστικά υπόθεση δυο βασικά κομμάτων - των λεγόμενων κομμάτων εξουσίας - που εναλλάσσονται στην κεφαλή του Κράτους, ασκώντας το καθένα μια πολιτική, που με την πάροδο του χρόνου διαφέρει ολοένα και λιγότερο από εκείνη του αντιπάλου του. Όσο για τα υπόλοιπα κόμματα που συμμετέχουν στην εκλογική διαδικασία, αυτά στην ουσία δεν κάνουν παρά να προσφέρουν στην αστική εξουσία το άλλοθι του πολυκομματισμού και της πολυφωνίας. Καταντά έτσι η πολιτική ζωή ενός τόπου να μονοπωλείται για σειρά ετών ή ακόμη και δεκαετιών από τα ίδια πρόσωπα ή τις ίδιες οικογένειες-δυναστείες πολιτικών (βλ Καραμανλή και Παπανδρέου στην Ελλάδα, Αντρεότι στην Ιταλία, Chirac στη Γαλλία).

ήταν ποτέ τόσο πλατιά και αντικειμενική και ο περισσότερος κόσμος θεωρεί ότι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και ειδικά η τηλεόραση, του παρέχουν μια καθολική και γενικά πιστή εικόνα του τι συμβαίνει καθημερινά πάνω στον πλανήτη. Στην πραγματικότητα όμως η πληροφορία, ώσπου να φτάσει από τον τόπο της προέλευσής της στα μάτια και τ' αυτιά μας μέσα από την οθόνη της τηλεόρασής μας, περνά από πολλά φιλτραρίσματα και επεξεργασίες. Αυτό που τελικά φτάνει σε μας είναι το προϊόν μιας επιλογής που επιτελείται από τα όργανα των διεθνών ειδησεογραφικών πρακτορείων και των μεγάλων τηλεοπτικών δικτύων, που κατέχουν ουσιαστικά σήμερα το μονοπώλιο της πληροφόρησης. Το τι, το πώς και το πότε θα μεταδοθεί, το τι θα γίνει γνωστό και το τι θα παραμείνει στην αφάνεια, το ποια γνώμη θ' ακουστεί, το ποιο γεγονός θα προβληθεί, και όλα αυτά σε παγκόσμια κλίμακα, αποφασίζεται τελικά από μια χούφτα δημοσιογράφων και τεχνοκρατών, που με τον τρόπο αυτό αποκτούν μια τρομερή, πρωτοφανή εξουσία πάνω στα μυαλά όλων μας, την εξουσία να αναπλάθουν κατά βούληση την πραγματικότητα. Κατά βούληση τίνος; Μα φυσικά της κυρίαρχης, παγκόσμιας αστικής τάξης.

Από τις αρχές ακόμα τούτου του αιώνα με την εμφάνιση του μεγάλου τύπου, έγινε φανερό ότι οι πεποιθήσεις, οι επιλογές, η συμπεριφορά των ανθρώπων επηρεάζονται και πολλές φορές καθορίζονται όχι από την πραγματικότητα μέσα στην οποία ζουν, παρά από την υποκειμενική εικόνα που έχουν σχηματίσει γι αυτήν. Και στη σύγχρονη εποχή η εικόνα αυτή διαμορφώνεται κατά το μεγαλύτερο ποσοστό από το γραπτό και κυρίως το οπτικοακουστικό υλικό που παρέχεται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Ανάλογα με το ποιόν αυτού του υλικού, ανάλογα με τις απόψεις, τη νοοτροπία, τις ιδέες, τα ήθη, τις αντιλήψεις κ.λπ. που κυριαρχούν σ' αυτό, διαμορφώνεται και μια μαζική εικόνα της πραγματικότητας, που και με τη δύναμη της επανάληψης επιβάλλεται ως αντικειμενική αλήθεια στη συνείδηση του κοινού. Σήμερα, μετά την πτώση του σοσιαλισμού, ο κεντρικός πυρήνας της πλαστής, μαζικής εικόνας

της πραγματικότητας που κυριαρχεί σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της υδρογείου, αποτελείται από αυτό που κάποιοι Γάλλοι διανοούμενοι αποκάλεσαν ενιαία σκέψη, που στην ουσία πρόκειται, για το αδιαφιλονίκητο πια credo της άρχουσας τάξης, ότι δηλαδή το παρόν κοινωνικοοικονομικό σύστημα του διεθνοποιημένου καπιταλισμού είναι το μόνο που μπορεί να υπάρξει. «Η πηγή όλων των παρανοήσεων είναι η αντίληψη ότι ο καπιταλισμός είναι ένα «σύστημα», άποψη που αφήνει να υποτεθεί ότι είναι δυνατή η ύπαρξη ενός άλλου τύπου κοινωνίας» γράφει ο επιφυλλιδογράφος της εφημερίδας Le Monde Paul Fabra. Και ο τεχνοκράτης Alain Minc υπερθεματίζει: «Ο καπιταλισμός δεν μπορεί ποτέ να καταρρεύσει, γιατί αποτελεί τη φυσική κατάσταση της οικονομίας» Ο καπιταλισμός εξάλλου προβάλλεται όχι μόνο ως ο μοναδικός τρόπος ύπαρξης της ανθρώπινης κοινωνίας, μα ως και ο μόνος που έχει τη δυνατότητα να λύσει όλα τα καίρια προβλήματα της ανθρωπότητας και να εξασφαλίσει την ευημερία στο σύνολο των κατοίκων του πλανήτη, αρκεί να αφεθεί να δράσει ελεύθερος, πέρα δηλαδή από κρατικούς και συνδικαλιστικούς περιορισμούς.

Η εξακολουθητική και καθολική προβολή αυτών των θέσεων συνοδεύεται από τη συστηματική δυσφήμηση και γελοιοποίηση κάθε διαφορετικής, μη αστικής προσέγγισης της κοινωνικοοικονομικής πραγματικότητας. Οι επικριτές και οι πολέμιοι της καπιταλιστικής πραγματικότητας αντιμετωπίζονται, όχι πια επί ίσοις όροις σαν φορείς αντίθετων ιδεολογιών, αλλά σαν γραφικές, ρομαντικές φιγούρες μιας άλλης επο-

Η Δίκη των κρατούμενων για την δράση της Ε.Ο. 17Ν και... μία γκάφα γιαλατζί(;;;)

«Ο κ. Μ. Μαργαρίτης, ευφυής ων και βαθύς γνώστης των υποκρυπτομένων βουλήσεων για κάποιους από τους παράγοντες της δίκης, και όχι μόνον, από πολύ νωρίς -από τον Μάιο ακόμη- είχε αρχίσει να εκφράζει την αγωνία του δικαστηρίου, με τη θεσμική ευθύνη που ο ίδιος έχει, για το πότε τελικώς η δίκη θα τελειώσει και το ποιοι πραγματικά θέλουν αυτό το τέλος».

Βήμα, 24-8-2003 Ιωάννα Μάνδρου, το σύνηθες βαποράκι άλλοτε των «υποκρυπτομένων» βουλήσεων του ιεροεξεταστή Διώτη και ενίοτε του «ευφυούς» προέδρου του δικαστηρίου, με ιδιαίτερη αδυναμία στους ανανήψαντες όπως ο Τσελέντης.

Η μη παράταση της ισχύος του εντάλματος προσωρινής κράτησης του Ανέστη Παπαναστασίου προβλήθηκε από το σύνολο των ΜΜΕ με αξιοθαύμαστη **σύμπνοια**, καθόλου βέβαια πρωτόγνωρη, και **«σιγουριά»** ως μία γκάφα.

Η Εισαγγελία Εφετών και το δικαστικό συμβούλιο χρεωμένοι με το «λάθος» αποποιήθηκαν, εσπευσμένα, την ευθύνη και την απέδωσαν στους δικαστικούς υπαλλήλους. Αλλά, ω του θαύματος, αυτή τη φορά οι μαγικές καθαρτήριες λέξεις «ένορκη διοικητική εξέταση», «επιμερισμός ευθυνών», «θα πέσουν κεφάλια», έλαμψαν με την απουσία τους.

Δεν είναι λίγοι αυτοί, ανάμεσα σ' αυτούς και εμείς, που έχοντας τη κακιά συνήθεια να μην πιστεύουν στα θαύματα, σκέφθηκαν μήπως τα πράγματα είναι «λίγο» διαφορετικά;

Μήπως, δηλαδή, δεν «συνελήφθησαν», οι αρμόδιες δικαστικές αρχές «εν υπνώσει»;

Μήπως δεν «ξέχασαν», απλά, εν μέσω θερινής ραστώνης μία «τυπική» ανανέωση της προφυλάκισης ενός κατηγορουμένου για... συμμετοχή στην Ε.Ο. 17Ν;

Μήπως, τέλος, επιλέχθηκε ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος γι' αυτό το «λάθος», λόγω συγκεκριμένων χαρακτηριστικών του;

Ας δούμε, όμως καταρχήν, ποιο ήταν το πραγματικό πρόβλημα σύμφωνα και με το κα-

αλλά και η λεγόμενη κοινή γνώμη πρέπει να εθίζεται στην επιβολή εκτάκτων μέτρων. Μέτρα και διατάξεις τα οποία πρέπει να γίνονται αποδεκτά, όχι ως το αναγκαίο κακό, αλλά ως μία έκτακτη θεσμική λειτουργία για τη διευθέτηση οποιουδήποτε προβλήματος μέλλεται να προκύψει στη διαδικασία της «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας». Κατά πόσο μάλλον όταν ο φόβος δεν πηγάζει από ένα οποιοδήποτε μικροπροβληματάκι, αλλά από μία ενδεχόμενη μη ολοκλήρωση της δίκης πριν το 18μηνο.

Γιατί τότε, όπως ψυχοπονάει και η κυρία Μάνδρα, συγγνώμη Μάνδρου, **«ποιο θα είναι σε μια τέτοια εξέλιξη το κόστος για τη χώρα;** *Αφήστε τους αρμόδιους, αφήστε και τους κυβερνώντες. Και ποια η θεσμική γύμνια, η θεσμική ατέλεια μιας πολιτείας που θα αποδειχθεί ανίκανη να ολοκληρώσει τη διαδικασία της εξάρθρωσης –καθυστέρησε που καθυστέρησε τόσα χρόνια- που ως σήμερα εξελίχθηκε με απόλυτη επιτυχία αλλά οφείλει και να ολοκληρωθεί;»*

Η συνέχεια, απλά, επιβεβαιώνει τη στόχευση. Οι λεονταρισμοί του Μαργαρίτη και του Λάμπρου για διορισμό νέων δικηγόρων, όταν αναγγέλλεται από 27 συνηγόρους υπεράσπισης τριήμερη αποχή από τη διαδικασία, δεν βρίσκουν κανένα αντίκρυσμα στη πράξη και το δικαστήριο διακόπτει. *«Και να γιατί: διότι, αν αποφασιστεί να διοριστούν –αυτό προβλέπει ο νόμος– δικηγόροι αυτεπαγγέλτως στη θέση εκείνων που δεν θέλουν να προσέλθουν, τότε η δίκη της 17Ν δεν θα έχει τελειώσει όχι στο τέλος τούτης της χρονιάς αλλά ούτε και της επομένης».*

Λέτε και οι δικαστές να είναι φανατικοί αναγνώστες της Μάνδρου;

Στις 26 Αυγούστου η «λάθος» διάταξη του εισαγγελέα Σανιδά που ήρθε να μπαλώσει τη γραφειοκρατική γκάφα(;;;), και η «λάθος» στήριξη του Πετσάλνικου «αδειάζονται» από το συμβούλιο εφετών, που αποφασίζει την απροφυλάκιση του Ανέστη Παπαναστασίου με την αιτιολογία ότι είναι παράνομη η παράταση της προφυλάκισης του λόγω απουσίας βουλεύματος που θα την ανανέωνε. Την ίδια μέρα, -που αλλού- στο Βήμα δημοσιεύεται και η άκρως ενδιαφέρουσα δήλωση του γενικού γραμματέα της Ένωσης Εισαγγελέων Σπ.

παρελθόν του δεν ξεχνιούνται, όταν ο Χριστόδουλος Ξηρός του υπενθύμισε πως διώχθηκε από το πανεπιστήμιο. Η τοποθέτηση του Β. Ξηρού διακόπηκε μαζί με τη διακοπή της συνεδρίασης του δικαστηρίου. Στην επανάληψη αρνήθηκε να συνεχίσει το διάβασμα της δήλωσής του.

Δημοσιεύουμε εδώ το κείμενο αυτό γιατί θεωρούμε πως είναι μια **ανάσα υγείας** μέσα στο κλίμα που κατασκεύασε η τριήμερη «απολογία» ενός καταδότη.

«Κάθε πρωί που μπαίνω σε αυτή την αίθουσα, παρκάρω απέξω την ελπίδα μου για δικαιοσύνη. Αν και δυσκολεύομαι να βρω πάρκινγκ.

Παρ' όλα αυτά, κάποια πράγματα πρέπει να ακουστούν.

Η ανθρωπότητα βρίσκεται διαρκώς σε έναν ακήρυχτο πόλεμο, τον πόλεμο των τάξεων. Όταν το συνειδητοποίησα αυτό, προσπάθησα να το αποφύγω. Να κάνω πως δεν το είδα και να ζήσω ήρεμα, να κάνω μια δουλίτσα και να τη βγάζω. Αλλά ό,τι δουλειά και να πήγαινα να κάνω, έβρισκα μπροστά μου τον κρατικό νταβατζή.

Οι λίγες δουλειές που υπήρχαν, αλλού έψαχναν για δούλους, τα μεροκάματα λίγα και ισχνά, οποιαδήποτε διαμαρτυρία αντιμετωπιζόταν με την καταστολή. Αισθανόμουν τον κρατικό μηχανισμό να με φυλακίζει σιγά-σιγά μέσα στο ίδιο μου το σπίτι και αναγκάστηκα να ψάξω τρόπους να αντισταθώ στη φυλακή που μέρα με τη μέρα στηνόταν γύρω μου και γύρω από κάθε άνθρωπο που προσπαθεί να επιβιώσει. Ή έπρεπε να αποφύγω την πραγματικότητα ψάχνοντας μια ψευδαίσθηση στα ναρκωτικά ή να προσαρμοστώ πουλώντας μία-μία τις αξίες μου ή να την αντιμετωπίσω κατάματα. Να αντισταθώ.

Είχα κάποια σχέση με την Επαναστατική Οργάνωση 17 Νοέμβρη, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι δέχομαι τα γραπτά της προδικασίας, ούτε το κατηγορητήριο.

Για μένα το αντάρτικο, όπως και κάθε δυναμική ενέργεια των φτωχών εναντίον των εκμεταλλευτών τους, είναι μία ρεαλιστική μορφή αντίστασης. Μία απ' αυτές είναι και η δράση της 17 Νοέμβρη.

Αυτοί οι τρόποι αντίστασης είναι ένα βήμα πιο μπροστά από τις ανθρωπιστικές οργα-

ψη ότι ο καπιταλισμός είναι ένα «σύστημα», άποψη που αφήνει να υποτεθεί ότι είναι δυνατή η ύπαρξη ενός άλλου τύπου κοινωνίας» γράφει ο επιφυλλιδογράφος της εφημερίδας Le Monde Paul Fabra. Και ο τεχνοκράτης Alain Minc υπερθεματίζει: «Ο καπιταλισμός δεν μπορεί ποτέ να καταρρεύσει, γιατί αποτελεί τη φυσική κατάσταση της οικονομίας» Ο καπιταλισμός εξάλλου προβάλλεται όχι μόνο ως ο μοναδικός τρόπος ύπαρξης της ανθρώπινης κοινωνίας, μα ως και ο μόνος που έχει τη δυνατότητα να λύσει όλα τα καίρια προβλήματα της ανθρωπότητας και να εξασφαλίσει την ευημερία στο σύνολο των κατοίκων του πλανήτη, αρκεί να αφεθεί να δράσει ελεύθερος, πέρα δηλαδή από κρατικούς και συνδικαλιστικούς περιορισμούς.

Η εξακολουθητική και καθολική προβολή αυτών των θέσεων συνοδεύεται από τη συστηματική δυσφήμηση και γελοιοποίηση κάθε διαφορετικής, μη αστικής προσέγγισης της κοινωνικοοικονομικής πραγματικότητας. Οι επικριτές και οι πολέμιοι της καπιταλιστικής πραγματικότητας αντιμετωπίζονται, όχι πια επί ίσοις όροις σαν φορείς αντίθετων ιδεολογιών, αλλά σαν γραφικές, ρομαντικές φιγούρες μιας άλλης εποχής, που έχουν χάσει κάθε επαφή με την πραγματικότητα και που δεν πρέπει να τους παίρνει κανείς στα σοβαρά.

Η ύπαρξη της πλαστής αυτής εικόνας της πραγματικότητας, που δυστυχώς έχει γίνει σήμερα γενικά αποδεκτή σαν αδιαμφισβήτητη αλήθεια, αποτελεί ένα σοβαρό εμπόδιο στην ανάπτυξη μιας αληθινής στάσης άρνησης του καπιταλιστικού συστήματος στα συνεχώς διογκούμενα στρώματα των απόκληρων, των ανέργων και των φτωχών, που η λειτουργία της καπιταλιστικής αγοράς παράγει καθημερινά εν είδει αποβλήτων, και των οποίων η αντίδραση εκδηλώνεται είτε με τη μορφή της τυ-

...λουν αυτό το τέλος».

Βήμα, 24-8-2003 Ιωάννα Μάνδρου, το σύνηθες βαποράκι άλλοτε των «υποκρυπτομένων» βουλήσεων του ιεροεξεταστή Διώτη και ενίοτε του «ευφυούς» προέδρου του δικαστηρίου, με ιδιαίτερη αδυναμία στους ανιψιανθέντες όπως ο Τσελέντης.

Η μη παράταση της ισχύος του εντάλματος προσωρινής κράτησης του Ανέστη Παπαναστασίου προβλήθηκε από το σύνολο των ΜΜΕ με αξιοθαύμαστη **σύμπνοια**, καθόλου βέβαια πρωτόγνωρη, και «**σιγουριά**» ως μία γκάφα.

Η Εισαγγελία Εφετών και το δικαστικό συμβούλιο χρεωμένοι με το «λάθος» αποποιήθηκαν, εσπευσμένα, την ευθύνη και την απέδωσαν στους δικαστικούς υπαλλήλους. Αλλά, ω του θαύματος, αυτή τη φορά οι μαγικές καθαρτήριες λέξεις «ένορκη διοικητική εξέταση», «επιμερισμός ευθυνών», «θα πέσουν κεφάλια», έλαμψαν με την απουσία τους.

Δεν είναι λίγοι αυτοί, ανάμεσα σ' αυτούς και εμείς, που έχοντας τη κακιά συνήθεια να μην πιστεύουν στα θαύματα, σκέφθηκαν μήπως τα πράγματα είναι «λίγο» διαφορετικά;

Μήπως, δηλαδή, δεν «συνελήφθησαν», οι αρμόδιες δικαστικές αρχές «εν υπνώσει»;

Μήπως δεν «ξέχασαν», απλά, εν μέσω θερινής ραστώνης μία «τυπική» ανανέωση της προφυλάκισης ενός κατηγορουμένου για... συμμετοχή στην Ε.Ο. 17Ν;

Μήπως, τέλος, επιλέχθηκε ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος γι' αυτό το «λάθος», λόγω συγκεκριμένων χαρακτηριστικών του;

Ας δούμε, όμως καταρχήν, ποιο ήταν το πραγματικό πρόβλημα σύμφωνα και με το καταξιωμένο, πλέον, παπαγαλάκι της «έγκυρης» αντι-«τρομοκρατικής» δημοσιογραφίας του συγκροτήματος Λαμπράκη: «Και όσο ο καιρός περνούσε και φθάσαμε στο τέλος του Αυγούστου και οι απολογίες των κατηγορουμένων δεν βρίσκονται ακόμη ούτε στη μέση, ο κ. Μαργαρίτης φαίνεται ότι επιβεβαιώθηκε όταν από νωρίς ρωτούσε γενικώς, αλλά καθόλου αορίστως: "Θέλει κανείς εδώ να τελειώσει αυτή η δίκη";» (Ιωάννα Μάνδρου, Το τέλος της δίκης της 17Ν, Βήμα 24/8/2003).

Όμως των φρονίμων των παιδιά πριν πεινάσουν μαγειρεύουν...

Μπρος, λοιπόν, και στον επικείμενο κίνδυνο να αποβεί αληθινό ένα «εφιαλτικό σενάριο για τη δημοκρατία και όχι μόνο για τη δικαιοσύνη» η λύση φάνηκε να εξασφαλίζεται «ελέω γραφειοκρατικού λάθους».

«Το ζητούμενο για τα αρμόδια κυβερνητικά

σε μια τέτοια εξέλιξη το κόστος για τη χώρα; *Αφήστε τους αρμόδιους, αφήστε και τους κυβερνώντες. Και ποια η θεσμική γύμνια, η θεσμική ατέλεια μιας πολιτείας που θα αποδειχθεί ανίκανη να ολοκληρώσει τη διαδικασία της εξάρθρωσης –καθυστέρησε που καθυστέρησε τόσα χρόνια- που ως σήμερα εξελίχθηκε με απόλυτη επιτυχία αλλά οφείλει και να ολοκληρωθεί;»*

Η συνέχεια, απλά, επιβεβαιώνει τη στόχευση. Οι λεονταρισμοί του Μαργαρίτη και του Λάμπρου για διορισμό νέων δικηγόρων, όταν αναγγέλλεται από 27 συνηγόρους υπεράσπισης τριήμερη αποχή από τη διαδικασία, δεν βρίσκουν κανένα αντίκρυσμα στη πράξη και το δικαστήριο διακόπτει. *«Και να γιατί: διότι, αν αποφασιστεί να διοριστούν –αυτό προβλέπει ο νόμος– δικηγόροι αυτεπαγγέλτως στη θέση εκείνων που δεν θέλουν να προσέλθουν, τότε η δίκη της 17Ν δεν θα έχει τελειώσει όχι στο τέλος τούτης της χρονιάς αλλά ούτε και της επομένης».*

Λέτε και οι δικαστές να είναι φανατικοί αναγνώστες της Μάνδρου;

Στις 26 Αυγούστου η «λάθος» διάταξη του εισαγγελέα Σανιδά που ήρθε να μπαλώσει τη γραφειοκρατική γκάφα(;;;), και η «λάθος» στήριξη του Πετσάλνικου «αδειάζονται» από το συμβούλιο εφετών, που αποφασίζει την αποφυλάκιση του Ανέστη Παπαναστασίου με την αιτιολογία ότι είναι παράνομη η παράταση της προφυλάκισης του λόγω απουσίας βουλεύματος που θα την ανανέωνε. Την ίδια μέρα, -που αλλού- στο Βήμα δημοσιεύεται και η άκρως ενδιαφέρουσα δήλωση του γενικού γραμματέα της Ένωσης Εισαγγελέων Σπ. Μουζακίτη:

«Προκαλεί έκπληξη η απαίτηση ορισμένων συνηγόρων για επιβολή πειθαρχικής ποινής, την οποία μάλιστα προσδιόρισαν ήδη εις βάρος διακεκριμένου εισαγγελέως για διατυπωθείσα υπ' αυτού σε διάταξη ή πρόταση του επιστημονική άποψη, πλήρως αιτιολογημένη, με την οποία οι ανωτέρω τυγχάνει να μη συμφωνούν. Είναι γνωστό ότι οι δικαστικοί λειτουργοί είναι ελεύθεροι να διατυπώνουν την επιστημονική και ουσιαστική τους κρίση και ουδείς δύναται να τους ελέγξει πειθαρχικώς γι' αυτό. Θέλω επιπλέον να τονίσω ότι η άποψη των ανωτέρω επί του ζητήματος που ανέκυψε είναι νομικώς απολύτως εσφαλμένη ***εφόσον εξακολουθήσει η παράταση της προσωρινής κράτησης, που απαιτείται όσο διαρκεί η κύρια ανάκριση και όχι στο στάδιο της κύριας διαδικασίας****».*

...καιοσύνη. Αν και δυσκολεύομαι να βρω πάρκινγκ.

Παρ' όλα αυτά, κάποια πράγματα πρέπει να ακουστούν.

Η ανθρωπότητα βρίσκεται διαρκώς σε έναν ακήρυχτο πόλεμο, τον πόλεμο των τάξεων. Όταν το συνειδητοποίησα αυτό, προσπάθησα να το αποφύγω. Να κάνω πως δεν το είδα και να ζήσω ήρεμα, να κάνω μια δουλίτσα και να τη βγάζω. Αλλά ό,τι δουλειά και να πήγαινα να κάνω, έβρισκα μπροστά μου τον κρατικό νταβατζή.

Οι λίγες δουλειές που υπήρχαν, αλλού έψαχναν για δούλους, τα μεροκάματα λίγα και ισχνά, οποιαδήποτε διαμαρτυρία αντιμέτωπη με την καταστολή. Αισθανόμουν τον κρατικό μηχανισμό να με φυλακίζει σιγά-σιγά μέσα στο ίδιο μου το σπίτι και αναγκάστηκα να ψάξω τρόπους να αντισταθώ στη φυλακή που μέρα με τη μέρα στηνόταν γύρω μου και γύρω από κάθε άνθρωπο που προσπαθεί να επιβιώσει. Ή έπρεπε να αποφύγω την πραγματικότητα ψάχνοντας μια ψευδαίσθηση στα ναρκωτικά ή να προσαρμοστώ πουλώντας μία-μία τις αξίες μου ή να την αντιμετωπίσω κατάματα. Να αντισταθώ.

Είχα κάποια σχέση με την Επαναστατική Οργάνωση 17 Νοέμβρη, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι δέχομαι τα γραπτά της προδικασίας, ούτε το κατηγορητήριο.

Για μένα το αντάρτικο, όπως και κάθε δυναμική ενέργεια των φτωχών εναντίον των εκμεταλλευτών τους, είναι μία ρεαλιστική μορφή αντίστασης. Μία απ' αυτές είναι και η δράση της 17 Νοέμβρη.

Αυτοί οι τρόποι αντίστασης είναι ένα βήμα πιο μπροστά από τις ανθρωπιστικές οργανώσεις, γιατί αποσκοπούν στο να σταματήσουν τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και όχι να μαζέψουν τα κομμάτια τους.

Αντίσταση δεν είναι θεωρία, αλλά πράξη. Τα βασανιστήρια που γίνανε στον Ευαγγελισμό, στα κελιά της Αστυνομίας και του Κορυδαλλού δεν πρόκειται να τα κουκουλώσετε με αποφάσεις. Η αλήθεια θα φανεί και τότε θα λογοδοτήσετε στο λαό. Είναι φυσικό να υποστηρίζετε ότι δεν έγιναν βασανιστήρια και ότι όλα έγιναν σύμφωνα με τους νόμους σας, παρόλο που όλα δείχνουν το αντίθετο, από την προδικασία έως τώρα. Αλλά επειδή πρέπει να πέσουν οπωσδήποτε βαριές ποινές, όπως είπε και ο Μίλερ, το αφεντικό σας, τα παραβλέψατε.

Είστε αναγκασμένοι να το κάνετε, γιατί όσοι τολμούν να αντισταθούν στους ισχυρούς πρέπει να πάρουν ένα καλό μάθημα και γιατί εσείς δεν τολμάτε να διακινδυνέψετε τις

Η εξακολουθητική και καθολική προβολή αυτών των θέσεων συνοδεύεται από τη συστηματική δυσφήμηση και γελοιοποίηση κάθε διαφορετικής, μη αστικής προσέγγισης της κοινωνικοοικονομικής πραγματικότητας. Οι επικριτές και οι πολέμιοι της καπιταλιστικής πραγματικότητας αντιμετωπίζονται, όχι πια επί ίσοις όροις σαν φορείς αντίθετων ιδεολογιών, αλλά σαν γραφικές, ρομαντικές φιγούρες μιας άλλης εποχής, που έχουν χάσει κάθε επαφή με την πραγματικότητα και που δεν πρέπει να τους παίρνει κανείς στα σοβαρά.

Η ύπαρξη της πλαστής αυτής εικόνας της πραγματικότητας, που δυστυχώς έχει γίνει σήμερα γενικά αποδεκτή σαν αδιαμφισβήτητη αλήθεια, αποτελεί ένα σοβαρό εμπόδιο στην ανάπτυξη μιας αληθινής στάσης άρνησης του καπιταλιστικού συστήματος στα συνεχώς διογκούμενα στρώματα των απόκληρων, των ανέργων και των φτωχών, που η λειτουργία της καπιταλιστικής αγοράς παράγει καθημερινά εν είδει αποβλήτων, και των οποίων η αντίδραση εκδηλώνεται είτε με τη μορφή της τυφλής βίας, είτε μ' εκείνη της ειρηνικής ή της βίαιας διεκδίκησης της επανένταξής τους στο σύστημα, ως εργαζομένων και καταναλωτών. Η καταπολέμηση του μύθου, με τον οποίο περιβάλλει τον εαυτό του το καπιταλιστικό σύστημα, η αποκάλυψη της καταγωγής του, των ιστορικών ορίων του και η κατάφαση της δυνατότητας ανατροπής του αποτελούν σήμερα μια επείγουσα αναγκαιότητα και μια σημαντική πτυχή του αγώνα για την κοινωνική αλλαγή. Πριν να γίνει πράξη η καταστροφή του καπιταλισμού, θα πρέπει πρώτα να γίνει δεκτή σαν ιδέα.

Ορέστης

εμείς, που έχοντας τη κακιά συνήθεια να μην πιστεύουν στα θαύματα, σκέφθηκαν μήπως τα πράγματα είναι «λίγο» διαφορετικά;

Μήπως, δηλαδή, δεν «συνελήφθησαν», οι αρμόδιες δικαστικές αρχές «εν υπνώσει»;

Μήπως δεν «ξέχασαν», απλά, εν μέσω θερινής ραστώνης μία «τυπική» ανανέωση της προφυλάκισης ενός κατηγορουμένου για... συμμετοχή στην Ε.Ο. 17Ν;

Μήπως, τέλος, επιλέχθηκε ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος γι' αυτό το «λάθος», λόγω συγκεκριμένων χαρακτηριστικών του;

Ας δούμε, όμως καταρχήν, ποιο ήταν το πραγματικό πρόβλημα σύμφωνα και με το καταξιωμένο, πλέον, παπαγαλάκι της «έγκυρης» αντι-«τρομοκρατικής» δημοσιογραφίας του συγκροτήματος Λαμπράκη: «Και όσο ο καιρός περνούσε και φθάσαμε στο τέλος του Αυγούστου και οι απολογίες των κατηγορουμένων δεν βρίσκονται ακόμη ούτε στη μέση, ο κ. Μαργαρίτης φαίνεται ότι επιβεβαιώθηκε όταν από νωρίς ρωτούσε γενικώς, αλλά καθόλου αορίστως: "Θέλει κανείς εδώ να τελειώσει αυτή η δίκη";» (Ιωάννα Μάνδρου, Το τέλος της δίκης της 17Ν, Βήμα 24/8/2003).

Όμως των φρονίμων των παιδιά πριν πεινάσουν μαγειρεύουν...

Μπρος, λοιπόν, και στον επικείμενο κίνδυνο να αποβεί αληθινό ένα «εφιαλτικό σενάριο για τη δημοκρατία και όχι μόνο για τη δικαιοσύνη» η λύση φάνηκε να εξασφαλίζεται «ελέω γραφειοκρατικού λάθους».

«Το ζητούμενο για τα αρμόδια κυβερνητικά στελέχη είναι να βρεθεί «νομότυπη»... διέξοδος στο αδιέξοδο, αφού ενδεχόμενη αποφυλάκιση κατηγορουμένου ως μέλους της 17Ν, λόγω λάθους θα αποτελούσε **και** σημαντικό επικοινωνιακό πλήγμα». (Βάνα Φωτοπούλου, 13/8/2003, Ελευθεροτυπία, Έξοδος ελέω γκάφας;)

Και το «λάθος» διορθώνεται στα γρήγορα καθώς «με διάταξή του ο εισαγγελέας Εφετών αποφαίνεται ότι **η παράταση της προσωρινής κράτησης κατηγορουμένου, διαρκούσης της δίκης του, γίνεται αυτοδικαίως** και δεν απαιτείται βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου». Ο υπουργός δικαιοσύνης, βέβαια, σπεύδει να στηρίξει ως πραγματικός εντολοδόχος την διόρθωση του «λάθους».

Το μήνυμα, λοιπόν, γίνεται ξεκάθαρο. Όχι μόνο κανείς δεν πρέπει να αμφιβάλει για το προδιαγεγραμμένο αποτέλεσμα της δίκης, λέτε και οι δικαστές να είναι φανατικοί αναγνώστες της Μάνδρου;

Στις 26 Αυγούστου η «λάθος» διάταξη του εισαγγελέα Σανιδά που ήρθε να μπαλώσει τη γραφειοκρατική γκάφα(;;;), και η «λάθος» στήριξη του Πετσάλνικου «αδειάζονται» από το συμβούλιο εφετών, που αποφασίζει την αποφυλάκιση του Ανέστη Παπαναστασίου με την αιτιολογία ότι είναι παράνομη η παράταση της προφυλάκισης του λόγω απουσίας βουλεύματος που θα την ανανέωνε. Την ίδια μέρα, -που αλλού- στο Βήμα δημοσιεύεται και η άκρως ενδιαφέρουσα δήλωση του γενικού γραμματέα της Ένωσης Εισαγγελέων Σπ. Μουζακίτη:

«Προκαλεί έκπληξη η απαίτηση ορισμένων συνηγόρων για επιβολή πειθαρχικής ποινής, την οποία μάλιστα προσδιόρισαν ήδη εις βάρος διακεκριμένου εισαγγελέως για διατυπωθείσα υπ' αυτού σε διάταξη ή πρόταση του επιστημονική άποψη, πλήρως αιτιολογημένη, με την οποία οι ανωτέρω τυγχάνει να μη συμφωνούν. Είναι γνωστό ότι οι δικαστικοί λειτουργοί είναι ελεύθεροι να διατυπώνουν την επιστημονική και ουσιαστική τους κρίση και ουδείς δύναται να τους ελέγξει πειθαρχικώς γι' αυτό. Θέλω επιπλέον να τονίσω ότι η άποψη των ανωτέρω επί του ζητήματος που ανέκυψε είναι νομικώς απολύτως εσφαλμένη ***εφόσον εξακολουθήσει η παράταση της προσωρινής κράτησης, που απαιτείται όσο διαρκεί η κύρια ανάκριση και όχι στο στάδιο της κύριας διαδικασίας****»*.

Τα σχόλια, βέβαια, περιττεύουν, και η «δίκαιη» δίκη, που έχει ήδη κριθεί, τραβά την ανηφόρα εν μέσω «λαθών», νομικών «ατοπημάτων» και επαναφορών στη «νομιμότητα»...

Συσπείρωση Αναρχικών

Στις 7 Αυγούστου και μετά το τέλος της πολυήμερης απολογίας του –**καταδότη**– Πάτροκλου Τσελέντη, κλήθηκε να απολογηθεί ο Βασίλης Ξηρός. Όταν σηκώθηκε για να διαβάσει μια δήλωση διακόπτονταν συνεχώς από το χουντικό δικηγόρο Αλέξανδρο Κατσαντώνη και τον Αλέξανδρο Λυκουρέζο, που εξάντλησαν μεγάλο μέρος από τα αποθέματα ελεεινολογίας που διαθέτουν. Ο έμμισθος υπερασπιστής δολοφόνων τύπου Βαγιωνή διαπίστωσε πως το άθλιο παρόν και

ση στα ναρκωτικά ή να προσαρμοστώ πουλώντας μία-μία τις αξίες μου ή να την αντιμετωπίσω κατάματα. Να αντισταθώ.

Είχα κάποια σχέση με την Επαναστατική Οργάνωση 17 Νοέμβρη, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι δέχομαι τα γραπτά της προδικασίας, ούτε το κατηγορητήριο.

Για μένα το αντάρτικο, όπως και κάθε δυναμική ενέργεια των φτωχών εναντίον των εκμεταλλευτών τους, είναι μία ρεαλιστική μορφή αντίστασης. Μία απ' αυτές είναι και η δράση της 17 Νοέμβρη.

Αυτοί οι τρόποι αντίστασης είναι ένα βήμα πιο μπροστά από τις ανθρωπιστικές οργανώσεις, γιατί αποσκοπούν στο να σταματήσουν τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και όχι να μαζέψουν τα κομμάτια τους.

Αντίσταση δεν είναι θεωρία, αλλά πράξη. Τα βασανιστήρια που γίνανε στον Ευαγγελισμό, στα κελιά της Αστυνομίας και του Κορυδαλλού δεν πρόκειται να τα κουκουλώσετε με αποφάσεις. Η αλήθεια θα φανεί και τότε θα λογοδοτήσετε στο λαό. Είναι φυσικό να υποστηρίζετε ότι δεν έγιναν βασανιστήρια και ότι όλα έγιναν σύμφωνα με τους νόμους σας, παρόλο που όλα δείχνουν το αντίθετο, από την προδικασία έως τώρα. Αλλά επειδή πρέπει να πέσουν οπωσδήποτε βαριές ποινές, όπως είπε και ο Μίλερ, το αφετικό σας, τα παραβλέψατε.

Είστε αναγκασμένοι να το κάνετε, γιατί όσοι τολμούν να αντισταθούν στους ισχυρούς πρέπει να πάρουν ένα καλό μάθημα και γιατί εσείς δεν τολμάτε να διακινδυνέψετε τις καρέκλες σας και τους παχυλούς μισθούς σας.

Είστε δικαστήριο των φραγκάτων και πληρώνεστε από τη λεία τους.

Έχετε πάρει τις αποφάσεις σας πριν αρχίσει αυτό το θέατρο.

Δεν θα παίξω το ρόλο που μου ορίζετε, για να έχετε άλλοθι να ανακοινώσετε τις ποινές.

Γι' αυτό δεν έφερα μάρτυρες.

Γι' αυτό ζωγραφίζω την ώρα που μιλάτε και δεν συμμετέχω σ' αυτή την παρωδία.

Αρνούμαι τις κατηγορίες σας.

Αρνούμαι να απαντήσω σε ερωτήσεις.

Αρνούμαι να απολογηθώ.

Δεν πιστεύω στην ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΑΣ.

Δεν πιστεύω στην ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΑΣ.

Έχω καθαρή τη συνείδησή μου, δεν έχω ψηφίσει ποτέ.

(Ορίστε και το εκλογικό μου βιβλιάριο).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΙΑ

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις 23 με 25 κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον ...επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη «Διαδρομή» αρχίζουμε τις ειδήσεις από την

Παρασκευή 27 Ιουνίου
Απόπειρα εμπρησμού των γραφείων του ΠΑΣΟΚ Φαλήρου στη Θεσσαλονίκη.

* * *

Κυριακή 29 Ιουνίου
Πυρπολείται περιπολικό έξω από το αστυνομικό τμήμα Βουλιαγμένης. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επαναστατική Μνήμη» λέγοντας σε τηλεφώνημα: «Ενα χρόνο μετά το ατύχημα του Σάββα Ξηρού στον Πειραιά, το Κοινωνικό Αντάρτικο παραμένει ζωντανό».

Διαδηλώσεις αλληλεγγύης στους κρατούμενους των λευκών κελιών σε πολλές πόλεις της Τουρκίας. Στην Ισταμπούλ ξεσπούν συμπλοκές με μπάτσους και γίνονται συλλήψεις.

* * *

Τρίτη 1 Ιουλίου
ΕΚΒΙΑΣΜΟΙ...
Πάνω από 50 κράτη συμφωνούν και υπογράφουν «οικειοθελώς» το αίτημα των ΗΠΑ να μη παραπέμπονται οι αμερικανοί στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (ICC) [αφού πριν είχαν προειδοποιηθεί από την Ουάσιγκτον ότι αν δεν πέσει τζίφρα στο αίτημά τους θα σταματήσει να στέλνει στρατιωτική και άλλου τύπου βοήθεια προς αυτά]. Και πράγματι μόλις εκπνέει η ημερομηνία οι ΗΠΑ σταματούν τη βοήθεια στις εξής χώρες: Κολομβία, Βουλγαρία, Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Σλοβακία, Σλοβενία, Βραζιλία, Καμπότζη, Σερβία και Νότιο Αφρική. Επίσης είκοσι περίπου κράτη -κυρίως μέλη του ΝΑΤΟ και χώρες που θεωρούνται στρατηγικοί σύμμαχοι των ΗΠΑ- εξαιρούνται της ...τιμωρίας...
–Βρε, βρέ και μεις νομίζαμε ότι με εκβιασμό εξουσία ασκεί μόνο ο δικός μας ο ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΣ... Για δες κάτι πράγματα!
- Α! και κάτι άλλο... «Εμείς» υπογράψαμε;;; Πότε σκοπεύεις να μας ενημερώσεις Giorgakis;

Νιγηρία: Κατά τη διάρκεια διαδηλώσης απεργών στη Νιγηρία σημειώνονται συγκρούσεις με τους μπάτσους με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους τέσσερις διαδηλωτές.
- Εκεί πυροβολούν στο ψαχνό...

* * *

Πέμπτη 3 Ιουλίου
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: Τα ξημερώματα πυρπολείται αυτοκίνητο της υπηρεσίας Ελέγχου Ασφάλισης του ΙΚΑ στην οδό Χαλκιδικής 51 στη Θεσσαλονίκη. Σε τηλεφώνημα σε εφημερίδα, το απόγευμα, αναφέρεται: «Εγινε ένας εμπρησμός χθες στη Θεσσαλονίκη στην οδό Χαλκιδικής, σε κρατικό αυτοκίνητο. Οι φυλακές απανθρακώνουν σώματα και ψυχές, αλλά οι λυσσασμένες καρδιές μας θα μείνουν ζωντανές. Λευτεριά στους επτά φυλακισμένους της 21ης Ιούνη στη Θεσσαλονίκη. Εις το επανιδείν».

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: Περίπου 4000 οπαδοί του ΠΑΟΚ πραγματοποιούν πορεία στη Θεσσαλονίκη,, ξεκινώντας από την Τούμπα, περνώντας από τα γραφεία της Ιντερσάτ και καταλήγοντας στο υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης. Στην αρχή της πορείας υπάρχει πανό με σύνθημα εναντίον της κυβέρνησης, υπουργών και Μπατατούδη, τον οποίο δεν παρέλειψαν να λούζουν με τα κατάλληλα διακοσμητικά επίθετα καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας. Φτάνοντας στο υπουργείο με σκοπό να παραδώσουν ψήφισμα στον υπουργό Γιώργο Πασχαλίδη, τα ΜΑΤ που βρίσκονται παρατεταγμένα πετούν δακρυγόνα και χημικά για να τους απωθήσουν. Οι συγκεντρωμένοι εξοπλίζονται με πέτρες, μπουκάλια και ότι άλλο βρίσκεται στο οπτικό τους πεδίο και ο πετροπόλεμος ξεκινά. Μετά από μία ώρα περίπου διαλύονται. Την πορεία οργάνωσαν οι σύνδεσμοι οπαδών του ΠΑΟΚ.

ΕΙΠΑΝ ΝΑΙ ΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΑ
Βρυξέλλες: Το Ευρωπαϊκό Κυνοβούλιο αποφασίζει να ψηφίσει κανονισμό με τον οποίο «θα υποχρεώνονται οι γεωργοί και οι εταιρείες τροφίμων να σημειώνουν τα προϊόντα που είναι γεννετικά τροποποιημένα». Βέβαια στην ουσία μ' αυτό το κόλπο ΑΙΡΕΤΑΙ η απαγόρευση καλιέργειας των μεταλλαγμένων προϊόντων που ίσχυε από το 1999 μέχρι σήμερα στην Ε.Ε.
– Άντε και καλή ...ουρά!!

* * *

Παρασκευή 4 Ιουλίου 2003
ΗΠΑ: Ξεκινούν τα ειδικά στρατοδικεία που θα δικάσουν τους πρώτους έξι κρατούμενους στο Γουαντανάμο στην Κούβα οι οποίοι κατηγορούνται για διασύνδεση με την Αλ Κάιντα. Πρόκειται για ειδικές «στρατιωτικές επιτροπές» που δημιουργήθηκαν μετά την 11η Σεπτεμβρίου με διάταγμα του ίδιου του Μπους και μπορούν να δικάσουν πολίτες που προέρχονται από κάθε χώρα του πλανήτη.

ΛΙΒΕΡΙΑ - Μονρόβια - Δυτική Αφρική
Μέσ' στο καλοκαίρι, ξεσπά για ακόμη μια φορά (!) εμφύλιος πόλεμος στη Λιβερία, με αποτέλεσμα, για ακόμη μια φορά δεκάδες χιλιάδες ξεσπιτωμένους και νεκρούς. Η απαίτηση της «διεθνούς κοινότητας», η άμεση αποεμβολής» η οποία θα μπει ανάμεσα στα δύο αντιμαχόμενα μέρη και ζητούν να συμμετέχουν στην αποστολή οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Νότιος Αφρική και το Μαρόκο.

* * *

Σαββατοκύριακο 5-6 Ιουλίου
ΚΟΥΡΑΣΤΗΚΕ ΑΛΛΑ...
Αναλαμβάνει ο Μπίστης τα καθήκοντά του ως υφυπουργός Εσωτερικών και δηλώνει: «Η είσοδός μου στην κυβέρνηση συνιστά δικαίωση σε προσωπικό επίπεδο».
- Μα βέβαια!!! Τι να λέμε τώρα! Κουράστηκες αλλά ....είδες τα αποτελέσματα των κόπων σου κύριε Μπίτση μας, τα οποία είναι, όχι μόνο το υφυπουργιλίκι αλλά και η διατήρηση της καλής υγείας σου.* Μπράβο! μπράβο!!!

** Τελευταίες έρευνες αποδεικνύουν ότι ο συχνός αυνανισμός [τουλάχιστον πέντε φορές τη βδομάδα] σώζει τους άνδρες από καρκίνο του προστάτη.*
Ο άλλος «νέος», ο υφυπουργός Υγείας **Βασίλης Κοντογιαννόπουλος** δηλώνει μεταξύ άλλων: «Είναι αλήθεια ότι οι δύο πιο κρίσιμοι και ευαίσθητοι τομείς είναι ο χώρος της Υγείας και της Παιδείας, για το παρόν και το μέλλον. Και οι δύο απαιτούν ολοκληρωτική αφοσίωση, ενόραση και σκληρή δουλειά.»
–Τι το θέλεις και αναφέρεσαι στην Παιδεία κύριε υφυπουργέ μας; Ξέχασες το Γενάρη που πήρε φωτιά ο κ..λος σου εκεί προς τη ...Στουρνάρη;

Επίθεση με μολότοφ στη Θεσσαλονίκη σε ΑΤΜ στο ισόγειο του δημαρχείου Αγίου Παύλου. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Αναρχική Ομάδα Κομάντο» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, όπου αναφέρεται: «Ο αγώνας για τους 7 συλληφθέντες συνεχίζεται».

ΜΟΣΧΑ: 15 νεκροί και 50 τραυματίες [όλοι νεαροί ρώσοι] από επίθεση αυτοκτονίας στα βόρεια της Μόσχας. Τις επιθέσεις πραγματοποιούν δύο τσετσένες καμικάζι σε ανοιχτό χώρο

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ - ΑΝΤΙΕΞ/ΣΤΩΝ

Τριήμερο εκδηλώσεων στον Πευκώνα των Αγίων Αναργύρων, Αττικής, διοργανώνεται από τον Θερσίτη:

Παρασκευή 4 Ιουλίου (α΄ μέρα). Προβολή υλικού από τοπικές παρεμβάσεις. Συζήτηση με θέμα τον χαρακτήρα της τοπικής δράσης με παρεμβάσεις συντρόφων από στέκια και ομάδες. Συναυλία με τους Δρακατόρ από την Θεσσαλονίκη

Σάββατο 5 Ιουλίου (β΄ μέρα).Παρουσίαση μπροσούρας από τους αναρχικούς-ές από τις δυτικές συνοικίες της Αθήνας και του Πειραιά: Το ζήτημα του ρατσισμού και των μεταναστών. Προβολή του ντοκιμαντέρ: Εξέγερση στο στρατόπεδο μεταναστών Woomera στην Αυστραλία. Συναυλία με την Ωχρά Σπειροχαίτη

Κυριακή 6 Ιουλίου (γ΄ μέρα). Προβολή υλικού από τα γεγονότα της Θεσσαλονίκης στη διάρκεια της συνόδου των

Θεσσαλονίκη. Πορεία με μηχανές από την Καμάρα στις φυλακές Διαβατών. Την πορεία καλούν η «Αντιεξουσιαστική Κίνηση Salonica 2003» και η «Αντιεξουσιαστική Συνέλευση Αλληλεγγύης». Επίσηςγίνεται συναυλία αλληλεγγύης και οικονομικής ενίσχυσης των φυλακισμένων, στο Μετεωροσκοπείο

Διήμερο εκδηλώσεων γίνεται στο Βόλο από το χώρο «Από κοινού» και την κατάληψη «Ματσάγγου». Την Παρασκευή 18 Ιουλίου γίνεται εκδήλωση για την Αργεντινή, προβολή βίντεο από τα γεγονότα του Ιούνη 2002, ενώ παράλληλα γίνεται ενημέρωση από συντρόφισσα από την Αργεντινή. Τη δεύτερη μέρα γίνεται εκδήλωση για τα γεγονότα στη Θεσσαλονίκη, προβάλλεται βίντεο από τις 3 μέρες και ακολουθεί συζήτηση και ενημέρωση για τους συλληφθέντες της 21 Ιούνη. Οι εκδηλώσεις γίνονται στο χώρο «Από Κοινού».

... Γίνεται στα προπύλαια του πανεπι-

του ΠΑΣΟΚ Φαλήρου στη Θεσσαλονίκη.

* * *

Κυριακή 29 Ιουνίου

Πυρπολείται περιπολικό έξω από το αστυνομικό τμήμα Βουλιαγμένης. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επαναστατική Μνήμη» λέγοντας σε τηλεφώνημα: «Ένα χρόνο μετά το ατύχημα του Σάββα Ξηρού στον Πειραιά, το Κοινωνικό Αντάρτικο παραμένει ζωντανό».

Διαδηλώσεις αλληλεγγύης στους κρατούμενους των λευκών κελιών σε πολλές πόλεις της Τουρκίας. Στην Ισταμπούλ ξεσπούν συμπλοκές με μπάτσους και γίνονται συλλήψεις.

* * *

μπότζη, Σερβία και Νότιο Αφρική. Επίσης είκοσι περίπου κράτη -κυρίως μέλη του ΝΑΤΟ και χώρες που θεωρούνται στρατηγικοί σύμμαχοι των ΗΠΑ- εξαιρούνται της …τιμωρίας…

–Βρε, βρέ και μεις νομίζαμε ότι με εκβιασμό εξουσία ασκεί μόνο ο δικός μας ο ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΣ… Για δες κάτι πράγματα!

- Α! και κάτι άλλο… «Εμείς» υπογράψαμε;;; Πότε σκοπεύεις να μας ενημερώσεις Giorgakis;

Νιγηρία: Κατά τη διάρκεια διαδήλωσης απεργών στη Νιγηρία σημειώνονται συγκρούσεις με τους μπάτσους με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους τέσσερις διαδηλωτές.

σμένους της 21ης Ιούνη στη Θεσσαλονίκη. Εις το επανιδείν».

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: Περίπου 4000 οπαδοί του ΠΑΟΚ πραγματοποιούν πορεία στη Θεσσαλονίκη,, ξεκινώντας από την Τούμπα, περνώντας από τα γραφεία της Ιντερσάτ και καταλήγοντας στο υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης. Στην αρχή της πορείας υπάρχει πανό με σύνθημα εναντίον της κυβέρνησης, υπουργών και Μπατατούδη, τον οποίο δεν παρέλειψαν να λούζουν με τα κατάλληλα διακοσμητικά επίθετα καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας. Φτάνοντας στο υπουργείο με σκοπό να παραδώσουν ψήφισμα στον υπουργό

σημειώνουν τα προϊόντα που είναι γεννετικά τροποποιημένα». Βέβαια στην ουσία μ' αυτό το κόλπο ΑΙΡΕΤΑΙ η απαγόρευση καλιέργειας των μεταλλαγμένων προϊόντων που ίσχυε από το 1999 μέχρι σήμερα στην Ε.Ε.

– Άντε και καλή …ουρά!!

* * *

Παρασκευή 4 Ιουλίου 2003

ΗΠΑ: Ξεκινούν τα ειδικά στρατοδικεία που θα δικάσουν τους πρώτους έξι κρατούμενους στο Γουαντανάμο στην Κούβα οι οποίοι κατηγορούνται για διασύνδεση με την Αλ Κάιντα. Πρόκειται για ειδικές «στρατιωτικές επιτροπές» που δημιουργήθηκαν μετά την 11η Σεπτεμβρίου με διάταγμα του ίδιου του Μπους και μπορούν να δικάσουν πολίτες που προέρχονται από κάθε χώρα του πλανήτη.

ΛΙΒΕΡΙΑ - Μονρόβια - Δυτική Αφρική

Μέσ' στο καλοκαίρι, ξεσπά για ακόμη μια φορά (!) εμφύλιος πόλεμος στη Λιβερία, με αποτέλεσμα, για ακόμη μια φορά δεκάδες χιλιάδες ξεσπιτωμένους και νεκρούς. Η απαίτηση της «διεθνούς κοινότητας», η άμεση απο-

στολή «ειρηνευτικών στρατευμάτων», έτσι ώστε να ελεγχθεί η κατάσταση. Πίσω από το παρασκήνιο; Στην ευρύτερη περιοχή γύρω από τον κόλπο της Γουινέας, υπάρχουν περισσότερα από 40 δισεκατομμύρια βαρέλια πετρέλαιο (το 5,2% της παγκόσμιας παραγωγής). Ο κόλπος αυτός, θεωρείται από τους «σημαντικότερους σταθμούς στον έλεγχο διεθνών οδών μεταφοράς πετρελαίου. Συνδέεται με τον πετρελαιαγωγο, μεταξύ Τσαν και Καμερούν». Επίσης, λόγω ακριβώς της θέση της Λιβερίας, είναι πιθανό να χρησιμοποιηθεί ως στρατιωτικό κέντρο διοίκησης για την ευρύτερη περιοχή της Αφρικής, (αναλύσεις θέλουν να συγκρίνουν το ρόλο αυτό, με εκείνο της Ν. Κορέας για την ευρύτερη Ασία). Ο ρόλος άλλωστε των περιοχών του Λιβεριανού κράτους – με τη χρήση τους από διάφορους αντάρτες, στην διατήρηση εντάσεων στις γύρω περιοχές, (Γουινέα, Σιέρρα Λεόνε, Ακτή Ελεφαντοστού), δεδομέ-

μας, τα οποία είναι, όχι μόνο το υφυπουργιλίκι αλλά και η διατήρηση της καλής υγείας σου.* Μπράβο! μπράβο!!!

* *Τελευταίες έρευνες αποδεικνύουν ότι ο συχνός αυνανισμός [τουλάχιστον πέντε φορές τη βδομάδα] σώζει τους άνδρες από καρκίνο του προστάτη.*

Ο άλλος «νέος», ο υφυπουργός Υγείας **Βασίλης Κοντογιαννόπουλος** δηλώνει μεταξύ άλλων: «Είναι αλήθεια ότι οι δύο πιο κρίσιμοι και ευαίσθητοι τομείς είναι ο χώρος της Υγείας και της Παιδείας, για το παρόν και το μέλλον. Και οι δύο απαιτούν ολοκληρωτική αφοσίωση, ενόραση και σκληρή δουλειά.»

–Τι το θέλεις και αναφέρεσαι στην Παιδεία κύριε υφυπουργέ μας;

Ξέχασες το Γενάρη που πήρε φωτιά ο κ..λος σου εκεί προς τη …Στουρνάρη;

Επίθεση με μολότοφ στη Θεσσαλονίκη σε ATM στο ισόγειο του δημαρχείου Αγίου Παύλου. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Αναρχική Ομάδα Κομάντο» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, όπου αναφέρεται: «Ο αγώνας για τους 7 συλληφθέντες συνεχίζεται».

ΜΟΣΧΑ: 15 νεκροί και 50 τραυματίες [όλοι νεαροί ρώσοι] από επίθεση αυτοκτονίας στα βόρεια της Μόσχας. Τις επιθέσεις πραγματοποιούν δύο τσετσένες καμικάζι σε ανοιχτό χώρο του αεροδρομίου Τουσίνο όπου κάθε χρόνο πραγματοποιείται φεστιβάλ ροκ μουσικής Κριλίγια και φέτος βρίσκονταν πάνω από 40.000. Ο ρώσος ΥΠΕΞ συνδέει το κτύπημα με ανακοίνωση του Πούτιν για διεξαγωγή προεδρικών εκλογών στην Τσετσενία στις 5 Οκτωβρίου.

ΜΕΞΙΚΟ: Συλλαμβάνεται ένας άντρας για επίθεση με 2 μολότοφ στην αμερικανική πρεσβεία στην πόλη του Μεξικού.

Ολοκληρώνεται το **8ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ** στο Πάρκο των Ιλισίων. Τη διοργάνωση είχε το Συντονιστικό των Μεταναστευτικών και Αντιρατσιστικών Οργανώσεων και το συντονισμό των εργασιών το Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών.

* * *

Δευτέρα 7 Ιουλίου

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΑ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ - ΑΝΤΙΕΞ/ΣΤΩΝ

Τριήμερο εκδηλώσεων στον Πευκώνα των Αγίων Αναργύρων, Αττικής, διοργανώνεται από τον Θερσίτη:

Παρασκευή 4 Ιουλίου (α΄ μέρα). Προβολή υλικού από τοπικές παρεμβάσεις. Συζήτηση με θέμα τον χαρακτήρα της τοπικής δράσης με παρεμβάσεις συντρόφων από στέκια και ομάδες. Συναυλία με τους Δρακατόρ από την Θεσσαλονίκη

Σάββατο 5 Ιουλίου (β΄ μέρα).Παρουσίαση μπροσούρας από τους αναρχικούς-ές από τις δυτικές συνοικίες της Αθήνας και του Πειραιά: Το ζήτημα του ρατσισμού και των μεταναστών. Προβολή του ντοκιμαντέρ: Εξέγερση στο στρατόπεδο μεταναστών Woomera στην Αυστραλία. Συναυλία με την Ωχρά Σπειροχαίτη

Κυριακή 6 Ιουλίου (γ΄ μέρα). Προβολή υλικού από τα γεγονότα της Θεσσαλονίκης στη διάρκεια της συνόδου των ευρωπαίων ηγετών. Συζήτηση με θέμα: παγκοσμιοποίηση και καταστολή

Τρίτη 8 Ιουλίου. Εκδήλωση στη Villa Amalias (Αθήνα) για την δημιουργία ταμείου αλληλεγγύης των συλληφθέντων της Θεσσαλονίκης.

Προβολή ταινίας «Τι κάνεις αν πιάσει φωτιά;» του Γκρέγκορ Σνίτζλερ και βίντεο από τα γεγονότα της 19-21 Ιούνη.

Τετάρτη 9 Ιουλίου. Συναυλία αλληλεγγύης και οικονομικής ενίσχυσης στους συλληφθέντες της Θεσσαλονίκης και σ' όσους προφυλακίστηκαν γίνεται στα Προπύλαια του πανεπιστήμιου της Αθήνας οργανώνεται από τη Ανοιχτή συνέλευση αναρχικών - αντιεξουσιαστών ενάντια στη σύνοδο των ηγετών της Ε.Ε. και για την αλληλεγγύη στους συλληφθέντες.

Πέμπτη 10 Ιούλη. Μέρα διεθνούς αλληλεγγύης στους συλληφθέντες και προφυλακισμένους στη Θεσσαλονίκη. Πορεία στη Μαδρίτη και σε άλλες πόλεις της Ευρώπης. (Τορίνο, Ρώμη, Λονδίνο κλπ) καθώς και στον ελλαδικό χώρο (Ηράκλειο, Αργοστόλι κλπ).

Περίπου 500 αναρ-

Θεσσαλονίκη. Πορεία με μηχανές από την Καμάρα στις φυλακές Διαβατών. Την πορεία καλούν η «Αντιεξουσιαστική Κίνηση Salonica 2003» και η «Αντιεξουσιαστική Συνέλευση Αλληλεγγύης». Επίσηςγίνεται συναυλία αλληλεγγύης και οικονομικής ενίσχυσης των φυλακισμένων, στο Μετεωροσκοπείο

Διήμερο εκδηλώσεων γίνεται στο Βόλο από το χώρο «Από κοινού» και την κατάληψη «Ματσάγγου». Την Παρασκευή 18 Ιουλίου γίνεται εκδήλωση για την Αργεντινή, προβολή βίντεο από τα γεγονότα του Ιούνη 2002, ενώ παράλληλα γίνεται ενημέρωση από συντρόφισσα από την Αργεντινή. Τη δεύτερη μέρα γίνεται εκδήλωση για τα γεγονότα στη Θεσσαλονίκη, προβάλλεται βίντεο από τις 3 μέρες και ακολουθεί συζήτηση και ενημέρωση για τους συλληφθέντες της 21 Ιούνη. Οι εκδηλώσεις γίνονται στο χώρο «Από Κοινού».

Δευτέρα 21 Ιουλίου. Γίνεται στα προπύλαια του πανεπιστήμιου της Αθήνας εκδήλωση αλληλεγγύης στους 700 Ρομ από το Κόσσοβο, που βρίσκονται εδώ και δυόμισι μήνες εγκλωβισμένοι στα ελληνομακεδονικά σύνορα, κοντά στο χωριό Νίκη της Φλώρινας. Στις 17 Ιουλίου οι Ρομ, προσπάθησαν να περάσουν τα σύνορα αλλά βρέθηκαν αντιμέτωποι με έλληνες μπάτσους και στρατιώτες που τους επιτέθηκαν τραυματίζοντας και αναγκάζοντάς τους να επιστρέψουν στα σύνορα της Μακεδονίας.

Στην εκδήλωση υπήρχε μικροφωνική και μοιράστηκαν προκηρύξεις.

Όταν μετά από τρεις ώρες τελείωσε η εκδήλωση οι μπάτσοι επιχειρούν να πάρουν το φιλμ από σύντροφο που τραβούσε φωτογραφίες από την εκδήλωση. Όταν η γνωστή συμμορία μπάτσων τον πλησιάζει και προσπαθεί να πάρει το φιλμ, τότε αυτός πηδά από το ποδήλατο και καταστρέφει το φιλμ.

Οι μπάτσοι προσπαθούν να τον απομακρύνουν και να τον συλλάβουν. Δέκα από τους συγκεντρωμένους απαιτούν από τους μπάτσους να αφήσουν ελεύθερο τον σύντροφο. Παρά τις απειλές ότι αν δεν φύγουν θα συλληφθούν όλοι, παραμένουν. Η διαμάχη συνεχίζεται και όταν καταφθάνουν ζητάδες και περιπολικά πιάνουν κόσμο από το καραβάνι και τους συντρόφους που βρίσκονταν μαζί τους. Οι σύντροφοι-ισσες οδηγούνται στο Ε΄ τμήμα (των

Τριήμερο εκδηλώσεων στον Πευκώνα των Αγίων Αναργύρων, Αττικής, διοργανώνεται από τον Θερσίτη:

Παρασκευή 4 Ιουλίου (α΄ μέρα). Προβολή υλικού από τοπικές παρεμβάσεις. Συζήτηση με θέμα τον χαρακτήρα της τοπικής δράσης με παρεμβάσεις συντρόφων από στέκια και ομάδες. Συναυλία με τους Δρακατόρ από την Θεσσαλονίκη

Σάββατο 5 Ιουλίου (β΄ μέρα).Παρουσίαση μπροσούρας από τους αναρχικούς-ές από τις δυτικές συνοικίες της Αθήνας και του Πειραιά: Το ζήτημα του ρατσισμού και των μεταναστών. Προβολή του ντοκιμαντέρ: Εξέγερση στο στρατόπεδο μεταναστών Woomera στην Αυστραλία. Συναυλία με την Οχρά Σπειροχαίτη

Κυριακή 6 Ιουλίου (γ΄ μέρα). Προβολή υλικού από τα γεγονότα της Θεσσαλονίκης στη διάρκεια της συνόδου των ευρωπαίων ηγετών. Συζήτηση με θέμα: παγκοσμιοποίηση και καταστολή

Τρίτη 8 Ιουλίου. Εκδήλωση στη Villa Amalias (Αθήνα) για την δημιουργία ταμείου αλληλεγγύης των συλληφθέντων της Θεσσαλονίκης.

Προβολή ταινίας «Τι κάνεις αν πιάσει φωτιά;» του Γκρέγκορ Σνίτζλερ και βίντεο από τα γεγονότα της 19-21 Ιούνη.

Τετάρτη 9 Ιουλίου. Συναυλία αλληλεγγύης και οικονομικής ενίσχυσης στους συλληφθέντες της Θεσσαλονίκης και σ' όσους προφυλακίστηκαν γίνεται στα Προπύλαια του πανεπιστήμιου της Αθήνας οργανώνεται από τη Ανοιχτή συνέλευση αναρχικών - αντιεξουσιαστών ενάντια στη σύνοδο των ηγετών της Ε.Ε. και για την αλληλεγγύη στους συλληφθέντες.

Πέμπτη 10 Ιούλη. Μέρα διεθνούς αλληλεγγύης στους συλληφθέντες και προφυλακισμένους στη Θεσσαλονίκη. Πορεία στη Μαδρίτη και σε άλλες πόλεις της Ευρώπης. (Τορίνο, Ρώμη, Λονδίνο κλπ) καθώς και στον ελλαδικό χώρο (Ηράκλειο, Αργοστόλι κλπ).

Περίπου 500 αναρχικοί/ες, αντιεξουσιαστές/τριες και ανυπότακτοι νεολαίοι διαδηλώνουν στην Αθήνα την αλληλεγγύη τους στους συλληφθέντες και τους φυλακισμένους που συμμετείχαν στις διαδηλώσεις ενάντια στην σύνοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Θεσσαλονίκη.

Η διαδήλωση ξεκινά λίγο μετά τις 7.00 μμ από την πλατεία Κλαυθμώνος, έχοντας μπροστά ένα μεγάλο πανό με το σύνθημα «Λευτεριά στους 8 φυλακισμένους, αλληλεγγύη στους διωκόμενους για τα γεγονότα ενάντια στη σύνοδο της Ε.Ε. στη Θεσσαλονίκη». Οι διαδηλωτές κατευθύνθηκαν προς τα γραφεία της Ε.Ε. στη Β. Σοφίας. Στη συνέχεια κατευθύνθηκαν πίσω προς τα Προπύλαια, όπου τερματίστηκε η διαδήλωση,

Θεσσαλονίκη. Πορεία ... φυλακές Διαβατών. Την πορεία καλούν η «Αντιεξουσιαστική Κίνηση Salonica 2003» και η «Αντιεξουσιαστική Συνέλευση Αλληλεγγύης». Επίσηςγίνεται συναυλία αλληλεγγύης και οικονομικής ενίσχυσης των φυλακισμένων, στο Μετεωροσκοπείο

Διήμερο εκδηλώσεων γίνεται στο Βόλο από το χώρο «Από κοινού» και την κατάληψη «Ματσάγγου». Την Παρασκευή 18 Ιουλίου γίνεται εκδήλωση για την Αργεντινή, προβολή βίντεο από τα γεγονότα του Ιούνη 2002, ενώ παράλληλα γίνεται ενημέρωση από συντρόφισσα από την Αργεντινή. Τη δεύτερη μέρα γίνεται εκδήλωση για τα γεγονότα στη Θεσσαλονίκη, προβάλλεται βίντεο από τις 3 μέρες και ακολουθεί συζήτηση και ενημέρωση για τους συλληφθέντες της 21 Ιούνη. Οι εκδηλώσεις γίνονται στο χώρο «Από Κοινού».

Δευτέρα 21 Ιουλίου. Γίνεται στα προπύλαια του πανεπιστήμιου της Αθήνας εκδήλωση αλληλεγγύης στους 700 Ρομ από το Κόσσοβο, που βρίσκονται εδώ και δυόμισι μήνες εγκλωβισμένοι στα ελληνομακεδονικά σύνορα, κοντά στο χωριό Νίκη της Φλώρινας. Στις 17 Ιουλίου οι Ρομ, προσπάθησαν να περάσουν τα σύνορα αλλά βρέθηκαν αντιμέτωποι με έλληνες μπάτσους και στρατιώτες που τους επιτέθηκαν τραυματίζοντας και αναγκάζοντάς τους να επιστρέψουν στα σύνορα της Μακεδονίας.

Στην εκδήλωση υπήρχε μικροφωνική και μοιράστηκαν προκηρύξεις.

Όταν μετά από τρεις ώρες τελείωσε η εκδήλωση οι μπάτσοι επιχειρούν να πάρουν το φιλμ από σύντροφο που τραβούσε φωτογραφίες από την εκδήλωση. Όταν η γνωστή συμμορία μπάτσων τον πλησιάζει και προσπαθεί να πάρει το φιλμ, τότε αυτός πηδά από το ποδήλατο και καταστρέφει το φιλμ.

Οι μπάτσοι προσπαθούν να τον απομακρύνουν και να τον συλλάβουν. Δέκα από τους συγκεντρωμένους απαιτούν από τους μπάτσους να αφήσουν ελεύθερο τον σύντροφο. Παρά τις απειλές ότι αν δεν φύγουν θα συλληφθούν όλοι, παραμένουν. Η διαμάχη συνεχίζεται και όταν καταφθάνουν ζητάδες και περιπολικά πιάνουν κόσμο από το καραβάνι και τους συντρόφους που βρίσκονταν μαζί τους. Οι σύντροφοι-ισσες οδηγούνται στο Ε΄ τμήμα (των Εξαρχείων). Στο τμήμα οι μπάτσοι κατάλαβαν για μια ακόμα φορά τι σημαίνει ανυπακοή και αλληλεγγύη. Το πολύ γέλιο έπεσε όταν οι προσαχθέντες σύντροφοι-ισσες είδαν δίπλα στην πόρτα του τμήματος μαζεμένους καμιά εικοσαριά πυροσβεστήρες. Κάποια στιγμή μοίρασαν προκηρύξεις σ' όσους βρίσκοντάν στα κρατητήρια και μετά από μία ώρα αποχώρησαν όλοι μαζί (κι όχι χωριστά όπως ήθελαν οι μπάτσοι) με συνθήματα και κατευθύνθηκαν στο Πολυτεχνείο.

Πέμπτη 7 Αυγούστου. Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους 7 προφυλακισμένους της Θεσσαλονίκης γίνεται έξω από το ελληνικό προξενείο στην Κολωνία της Γερμανίας

Παρασκευή 22 Αυγούστου. Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους 7 προφυλακισμένους της Θεσσαλονίκης στην Καμάρα που καλεί η «Αντιεξουσιαστική Συνέλευση Αλληλεγγύης».

ΛΙΒΕΡΙΑ - Μονροβία - Δυτική Αφρική
Μέσ' στο καλοκαίρι, ξεσπά για ακόμη μια φορά (!) εμφύλιος πόλεμος στη Λιβερία, με αποτέλεσμα, για ακόμη μια φορά δεκάδες χιλιάδες ξεσπιτωμένους και νεκρούς. Η απαίτηση της «διεθνούς κοινότητας», η άμεση απο-

στολή «ειρηνευτικών στρατευμάτων», έτσι ώστε να ελεγχθεί η κατάσταση. Πίσω από το παρασκήνιο; Στην ευρύτερη περιοχή γύρω από τον κόλπο της Γουινέας, υπάρχουν περισσότερα από 40 δισεκατομμύρια βαρέλια πετρέλαιο (το 5,2% της παγκόσμιας παραγωγής). Ο κόλπος αυτός, θεωρείται από τους «σημαντικότερους σταθμούς στον έλεγχο διεθνών οδών μεταφοράς πετρελαίου. Συνδέεται με τον πετρελαιαγωγο, μεταξύ Τσαν και Καμερούν». Επίσης, λόγω ακριβώς της θέση της Λιβερίας, είναι πιθανό να χρησιμοποιηθεί ως στρατιωτικό κέντρο διοίκησης για την ευρύτερη περιοχή της Αφρικής, (αναλύσεις θέλουν να συγκρίνουν το ρόλο αυτό, με εκείνο της Ν. Κορέας για την ευρύτερη Ασία). Ο ρόλος άλλωστε των περιοχών του Λιβεριανού κράτους – με τη χρήση τους από διάφορους αντάρτες, στην διατήρηση εντάσεων στις γύρω περιοχές, (Γουινέα, Σιέρρα Λεόνε, Ακτή Ελεφαντοστού), δεδομένος. Μέσα σε ένα μήνα μόνο σκοτώνονται από τον εμφύλιο πόλεμο που έχει ξεσπάσει ανάμεσα σε αντάρτες και κυβερνητικούς 700 άμαχοι. Οι ΗΠΑ πιέζουν τον πρόεδρο της Λιβερίας Τζορλς Τέιλορ να παραιτηθεί. Αυτός συμφωνεί αλλά ζητά να εγκατασταθεί μια διεθνής δύναμη στην περιοχή πριν αποχωρήσει: «Πιστεύω πως είναι σημαντικό να έρθουν πρώτα οι ειρηνευτικές δυνάμεις. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί οι ΗΠΑ θέλουν να φύγω πριν έρθουν οι δυνάμεις αυτές». Η Οικονομική Κοινότητα των Κρατών της Δυτικής Αφρικής (CEDEAO) στέλνει 3.000 άνδρες σαν μια «δύναμη πα-

κ..λος σου εκεί προς τη ...Στουρναρη;

Επίθεση με μολότοφ στη Θεσσαλονίκη σε ΑΤΜ στο ισόγειο του δημαρχείου Αγίου Παύλου. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Αναρχική Ομάδα Κομάντο» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, όπου αναφέρεται: «Ο αγώνας για τους 7 συλληφθέντες συνεχίζεται».

ΜΟΣΧΑ: 15 νεκροί και 50 τραυματίες [όλοι νεαροί ρώσοι] από επίθεση αυτοκτονίας στα βόρεια της Μόσχας. Τις επιθέσεις πραγματοποιούν δύο τσετσένες καμικάζι σε ανοιχτό χώρο του αεροδρομίου Τουσίνο όπου κάθε χρόνο πραγματοποιείται φεστιβάλ ροκ μουσικής Κριλίγια και φέτος βρίσκονταν πάνω από 40.000. Ο ρώσος ΥΠΕΣ συνδέει το κτύπημα με ανακοίνωση του Πούτιν για διεξαγωγή προεδρικών εκλογών στην Τσετσενία στις 5 Οκτωβρίου.

ΜΕΞΙΚΟ: Συλλαμβάνεται ένας άντρας για επίθεση με 2 μολότοφ στην αμερικανική πρεσβεία στην πόλη του Μεξικού.

Ολοκληρώνεται το **8ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ** στο Πάρκο των Ιλισίων. Τη διοργάνωση είχε το Συντονιστικό των Μεταναστευτικών και Αντιρατσιστικών Οργανώσεων και το συντονισμό των εργασιών το Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών.

* * *

Δευτέρα 7 Ιουλίου
ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΑ
Στη Μελβούρνη πραγματοποιείται το Παγκόσμιο συνέδριο γενετικής στο οποίο υποστηρίχτηκε ότι «ο φόβος για τα γενετικά τροποιημενα προϊόντα βασίζεται στην άγνοια, σε παρανοήσεις και υπερβολές και όχι σε επιστημονικά στοιχεία». Οι σύνεδροι επίσης τονίζουν ότι «οι αντιδράσεις για τη γενετική τροποποίηση των καλλιεργειών είναι παράλογες, τη στιγμή που η νέα τεχνολογία θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την καταπολέμηση της πείνας στον αναπτυσσόμενο κόσμο [...] Η γενετική μηχανική έχει μετατραπεί σε τεχνολογία του Φράνκενστάιν και αυτό οφείλεται κυρίως

στην άγνοια» είπε ο Νοτιοαφρικανός Σίντεϊ Μπρένερ, [βραβευμένος με το περσινό βραβείο Νόμπελ] ενώ η κενυάτισσα Φλόρενς Ουαμπάγκου κατηγόρησε τους επικρίτές των μεταλλαγμένων ότι «παίζουν με την ανησυχία του κοινού και την αυξάνουν με μύθους και ψέματα».

- Οι ουρές που λέγαμε…

ΝΙΓΗΡΙΑ - Λάγκος: 8η ΜΕΡΑ ΑΠΕΡΓΙΑΣ. Συγκρούσεις ξεσπούν στη Νιγηρία ανάμεσα σε διαδηλωτές και μπάτσους. Οι τελευταίοι πυροβολούν και δολοφονούν τουλάχιστον δέκα διαδηλωτές. Στην πόλη Ούγιο στα νοτιοανατολικά διαδηλωτές καίνε δεκάδες αυτοκίνητα και λεηλατούν καταστήματα. Η απεργία γίνεται ενάντια στις αυξήσεις των τιμών των καυσίμων ύψους 50%.

Δημοσιεύεται η παρακάτω επιστολή συγγενών του Αλέκου Γιωτόπουλου.

«Εμείς οι συγγενείς του Γιωτόπουλου, Μήνες τώρα είμαστε συνεχείς μάρτυρες του βομβαρδισμού των θεμελιωδών ανθρώπινων και πολιτικών αξιών με ενορχηστρωμένα, ασύστολα και εμετικά ψέματα.

Θλίβεται κανείς και ανησυχεί βαθιά βλέποντας ως πού μπορούν να φτάσουν τα ανδρείκελα που φωνασκούν και ασχημονούν κρυμμένα πίσω από την ηθική τους μικρότητα και το απροσμέτρητο μέγεθος της εθελοδουλείας τους, στην προσπάθεια εκφοβισμού της κοινωνίας και δικαιοσύνης, προς εξυπηρέτηση έξωθεν υπαγορεύσεων και έσωθεν σκοπιμοτήτων.

Παράπλευρες απώλειες μιας μεθοδευμένης επιχείρησης διαστρέβλωσης της αλήθειας, κατασυκοφάντησης ανθρώπων, οι οποίοι εμποδίζονται με κάθε τρόπο να υπερασπίσουν με ίσους όρους τους εαυτούς τους και, τέλος, κατατρομοκράτηση και χειραγώγηση της κοινής γνώμης.

Όταν το αυτονόητο περιφρονείται και το κεκτημένο καταπατείται, ανοίγουν τα λογιστικά βιβλία της ζωής κάτω από το άσβεστο φως της ανθρωπιάς και της αξιοπρέπειας.

Οι συγγενείς του Αλέκου Γιωτόπουλου γνωρίζουμε πολύ καλά το ήθος και την υπευθυνότητα που πάντα τον διέκριναν, γι' αυτό και είμαστε εξ αρχής βέβαιοι ότι ο ίδιος δεν έχει σχέση με όσα το κατηγορητήριο προσπαθεί να τον συσχετίσει. Γι' αυτό το λόγο αδυνατούν να τεκμηριώσουν την ενοχή του τόσο με το αποδεικτικό υλικό όσο και με τις μαρτυρικές καταθέσεις. Πιστεύοντας στην αθωότητά του θα είμαστε μαζί του όποια και αν είναι η ετυμηγορία αυτού του δικαστηρίου.

Και όταν έλθει ο καιρός -πάντα έρχεται ο καιρός- που ο μάταιος θόρυβος των οχλαγωγών θα παραχωρήσει τη θέση του στο νηφάλιο διάλογο με την αλήθεια, είμαστε βέβαιοι πως ο Αλέκος Γιωτόπουλος, που τον ξέρουν τόσοι πολλοί και τόσο τον εκτιμούν, δεν θα συγκαταλέγεται ανάμεσα σ' αυτούς που θα ψάχνουν τρόπο να κρύψουν την καταισχύνη τους.

Η αδελφή του - τα ξαδέλφια του».

* * *

Τρίτη 8 Ιουλίου

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΜΠΟΥΣ

Ο Μπους με ταρατατζούμ φτάνει στη Σενεγάλη. Ακολουθούν Ν. Αφρική, Μποτσουάνα, Ουγκάντα και Νιγηρία.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ - ΚΑΜΠΟΥΛ

Έξω από την πακιστανική πρεσβεία

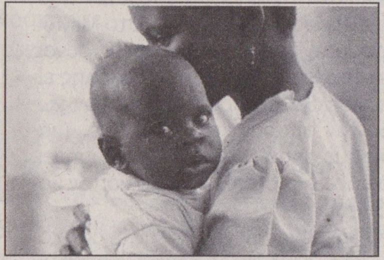
ξεσπούν συγκρούσεις ανάμεσα σε δυνάμεις καταστολής και περίπου 2000 διαδηλωτές οι οποίοι υποστηρίζουν ότι οι πακιστανοί εισέβαλαν στο ανατολικό Αφγανιστάν. Οι διαδηλωτές μπαίνουν μέσα στην πρεσβεία και καταστρέφουν ότι βρουν: παράθυρα, έπιπλα, τηλεοράσεις, ενώ καίνε και μια πακιστανική σημαία. Το Πακιστάν αναγκάζεται να κλείσει την πρεσβεία του στην Καμπούλ.

* * *

Τετάρτη 9 Ιουλίου

ΑΦΡΙΚΗ

Η **ελονοσία** θερίζει στην Αφρική. Προκαλεί το θάνατο ενός παιδιού κάθε 30 δευτερόλεπτα και το παράσιτο της αρρώστιας, το Plasmodium falciparum, που μεταδίδεται από τα κουνού-

πια, δεν υποχωρεί πια με το κινίνο και σκοτώνονται 3.000 άτομα κάθε μέρα. Στη Μοζαμβίκη θα προχωρήσουν στη χορήγηση νέου εμβολίου κατά της ελονοσίας, δοκιμάζοντάς το σε παιδιά. Σύμφωνα με τους ερευνητές που ανέλαβαν τις δοκιμές αποτελεσματικότητας για λογαριασμό της GlaxoSmith Kline Plc, το RTS,S/AS02 είναι το πλέον υποσχόμενο από τα περίπου 80 πειραματικά εμβόλια κατά της ελονοσίας.

Στην **Αφρική** επίσης 30.000.000 άνθρωποι είναι οι φορείς του **AIDS**. Χορηγείται ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε 27.000 από αυτούς ενώ στην **Αιθιοπία** και σε πληθυσμό 64 εκ. ανθρώπων, τα 12.000.000 εξαρτώνται άμεσα από την επισιτιστική βοήθεια, εκ των οποίων περισσότεροι από τους μισούς, είναι παιδιά κάτω των 15 χρόνων. Πριν από 20 χρόνια, 1.000.000 άνθρωποι πέθαναν κατά τη διάρκεια λιμού.

– Χρόνια οι άνθρωποι της Αφρικής είναι χωρίς φαγητό, νερό, φάρμακα

σύμφωνα με την οποία, Τσετσένοι κρατούμενοι υπόκεινται σε ηλεκτροσόκ, ξυλοδαρμούς κ.ά., για απόσπαση ομολογιών.

Διεκδίκηση αποζημίωσης για παραμονή στο Γκουαντανάμο

Δημοσιεύεται ότι ο Μοχάμεντ Σαγκίρ, 51χρονος Πακιστανός, κρατούμενος επί 10 μήνες στις φυλακές του Γκουαντανάμο, έστειλε εξώδικο στην αμερικανική κυβέρνηση, ζητώντας 10 εκ. δολάρια για ψυχική οδύνη και 400.000 για τα χρέη της οικογένειάς του για το διάστημα που ήταν κρατούμενος. «Είσαι αθώος, μπορείς να φύγεις», του είπαν και στη συνέχεια τον μετέφεραν στο Αφγανιστάν και από εκεί στο Ισλαμαμπάντ. Του υποσχέθηκαν 2.000 δολάρια ως αποζημίωση, του έδωσαν όμως μόλις 100. Ο Πακιστανός καταγγέλλει ότι κρατήθηκε σε κελί «σαν κλουβί για ζώα», ήταν συνέχεια σε απομόνωση και τον ανάγκαζαν να πίνει αλκοόλ, κάτι που του απαγορεύει η θρησκεία του.

Πυρπολούνται τα γραφεία της Μονάδας Διαχείρισης Κοινοτικών Πόρων στην οδό Μιχαλακοπούλου 103 στους Αμπελόκηπους, τα ξημερώματα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Προλεταριακή Αντίσταση» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα.

Τοποθέτηση βόμβας στην αμερικανική ασφαλιστική εταιρία ALICO στην οδό Μιχαλακοπούλου στο κέντρο της Αθήνας, η οποία εξουδετερώνεται. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Λαϊκή Επαναστατική Δράση» με προκήρυξη που στέλνεται σε εφημερίδα δύο βδομάδες μετά.

* * *

Σάββατο 12 Ιουλίου

Επίθεση με μολότοφ σε συνεργείο μοτοσυκλετών της ομάδας Ζ

στην οδό Πέτρας 13 στον Κολωνό. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Αναρχικές ομάδες επίθεσης» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, όπου αναφέρεται: «όσο η αστυνομία θα κατασκευάζει ιστορίες και θα καταδικάζει αθώ-

ναμη που όλος τυχαίως παραμόνευε στη γύρω περιοχή.

Έκαναν έφοδο στο club χωρίς να έχουν το απαιτούμενο από το νόμο ένταλμα διενέργησαν έρευνα στο χώρο του club και προχωρήσανε στη σύλληψη των παιδιών απαγγέλλοντας τους κατηγόριες που στηρίζονταν στις γνωστές σε όλους ανώνυμες αλλά «αξιόπιστες» μαρτυρίες κατοίκων της περιοχής και διάφορων αγανακτισμένων πολιτών. Η νύχτα που επακολούθησε ήταν μακριά με δεκάδες προσαγωγές νέων της περιοχής γνωστών και μη της αστυνομίας.

Το ξημέρωμα της επόμενης μέρας βρήκε 12 παιδιά από το club και 2 ακόμη άτομα κατηγορούμενους για σωρεία κακουργημάτων και πλημμελημάτων. Από μαρτυρίες και των υπολοίπων συλληφθέντων αποκαλύφθηκε η προσπάθεια γρήγορης κατασκευής ένοχων από τους μπάτσους κατηγορώντας για την επίθεση στο αστυνομικό τμήμα 2 ακόμα άτομα που είχαν προσαχθεί για μια απλή εξακρίβωση στοιχείων, αλλά λόγω αλλαγής βάρδιας οι εφαρμοστές της έννομης τάξης επιδεικνύοντας για ακόμα μια φορά την σοβαρότητα που τους διακρίνει τους οδήγησαν μαζί με τους υπόλοιπους συλληφθέντες στον εισαγγελέα.

Ύστερα από 4 μέρες αναβολών την τρίτη 15/7 και ενώ οι κατηγορούμενοι ήταν συνεχώς για όλο αυτό το χρονικό διάστημα δεμένοι με χειροπέδες, ο κρατικός κατασταλτικός μηχανισμός έχοντας ήδη την ετυμηγορία έτοιμη, προφυλακίζει τους 10 από τους 14 συλληφθέντες.

Στο άκουσμα της απόφασης η αντίδραση ήταν έντονη με αποτέλεσμα την συμπλοκή μεταξύ 40 περίπου συγκεντρωμένων(φίλων και συγγενών των συλληφθέντων)με 2 διμοιρίες, πλήθος ασφαλιτών και ειδικών ρουφιάνων. Η συμπλοκή κράτησε περίπου 30 λεπτά με τους αμυνόμενους μπάτσους να καλούν ενισχύσεις. Η εμφάνιση ακόμη 2 διμοιριών των ΜΑΤ έριξε λάδι στην φωτιά με αποτέλεσμα την συνέχιση των συγκρούσεων.

Όταν οι συγκεντρωμένοι προσπάθη-

ΟΙ ΚΑΚΟΥΧΙΕΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

26/6 – Συλλαμβάνονται 30 άνθρωποι

φέρουν. Οι τελευταίοι παραδέχονται,

δολοφονούν τουλάχιστον δέκα διαδηλωτές. Στην πόλη Ούγιο στα νοτιοανατολικά διαδηλωτές καίνε δεκάδες αυτοκίνητα και λεηλατούν καταστήματα. Η απεργία γίνεται ενάντια στις αυξήσεις των τιμών των καυσίμων ύψους 50%.

Δημοσιεύεται η παρακάτω επιστολή συγγενών του Αλέκου Γιωτόπουλου.

«Εμείς οι συγγενείς του Γιωτόπουλου, Μήνες τώρα είμαστε συνεχείς μάρτυρες του βομβαρδισμού των θεμελιωδών ανθρώπινων και πολιτικών αξιών με ενορχηστρωμένα, ασύστολα και εμετικά ψέματα.

Θλίβεται κανείς και ανησυχεί βαθιά βλέποντας ως πού μπορούν να φτάσουν τα ανδρείκελα που φωνασκούν και ασχημονούν κρυμμένα πίσω από την ηθική τους μικρότητα και το απροσμέτρητο μέγεθος της εθελοδουλείας τους, στην προσπάθεια εκφοβισμού της κοινωνίας και δικαιοσύνης, προς εξυπηρέτηση έξωθεν υπαγορεύσεων και έσωθεν σκοπιμοτήτων.

Παράπλευρες απώλειες μιας μεθοδευμένης επιχείρησης διαστρέβλωσης της αλήθειας, κατασυκοφάντησης ανθρώπων, οι οποίοι εμποδίζονται με κάθε τρόπο να υπερασπίσουν με ίσους όρους τους εαυτούς τους και, τέλος, κατατρομοκράτηση και χειρου τόσο με το αποδεικτικό υλικό όσο και με τις μαρτυρικές καταθέσεις. Πιστεύοντας στην αθωότητά του θα είμαστε μαζί του όποια και αν είναι η ετυμηγορία αυτού του δικαστηρίου.

Και όταν έλθει ο καιρός -πάντα έρχεται ο καιρός- που ο μάταιος θόρυβος των οχλαγωγών θα παραχωρήσει τη θέση του στο νηφάλιο διάλογο με την αλήθεια, είμαστε βέβαιοι πως ο Αλέκος Γιωτόπουλος, που τον ξέρουν τόσοι πολλοί και τόσο τον εκτιμούν, δεν θα συγκαταλέγεται ανάμεσα σ' αυτούς που θα ψάχνουν τρόπο να κρύψουν την καταισχύνη τους.

Η αδελφή του - τα ξαδέλφια του».

★ ★ ★

Τρίτη 8 Ιουλίου

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΜΠΟΥΣ

Ο Μπους με ταρατατζούμ φτάνει στη Σενεγάλη. Ακολουθούν Ν. Αφρική, Μποτσουάνα, Ουγκάντα και Νιγηρία.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ - ΚΑΜΠΟΥΛ

Έξω από την πακιστανική πρεσβεία

ξεσπούν συγκρούσεις ανάμεσα σε δυνάμεις καταστολής και περίπου 2000 διαδη-

ΟΙ ΚΑΚΟΥΧΙΕΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

26/6 – Συλλαμβάνονται 30 άνθρωποι στο Αγαθονήσι, 25 Σομαλοί και Σουδανοί, ένας Παλαιστίνιος και 5 γυναίκες από την Αιθιοπία. Μεταφέρονται στη Λέρο και κρατούνται σε ένα εγκαταλελειμμένο κτίριο στο κέντρο του λιμανιού του νησιού, υπό άθλιες συνθήκες, μαζί με τους υπόλοιπους 70 που επιχείρησαν να «εισέλθουν παράνομα στον ελλαδικό χώρο», μέσα στον μήνα Ιούνιο. Άλλοι έξι, συλλαμβάνονται στη θαλάσσια περιοχή Ξαμπέλια Μυτιλίνης ενώ 11 ακόμη συλλαμβάνονται στη Χίο, κατά την αποβίβασή τους από ξύλινο αλιευτικό σκάφος, στην θαλάσσια περιοχή όρμου Γλάρου Μήλιγκα Χίου. Τέλος εντοπίστηκαν και συνελήφθησαν, στην περιοχή Μετόχι Ανατολικής Ευβοίας, 20 άνθρωποι διαφόρων εθνικοτήτων, οι οποίοι σύμφωνα με δηλώσεις τους μεταφέρθηκαν από τουρκικά παράλια με ιστιοφόρο.

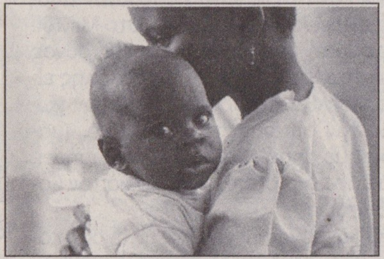
Άλλοι 8 «λαθρομετανάστες» συλλαμ-

φέρουν. Οι τελευταίοι παραδέχονται, ότι είχαν μεταφέρει άλλους 23 στις 19/7/03.

13/8 – Κινέζοι που βρίσκονται μέσα σε κλειστό φορτηγό που κινείται στην εθνική Αθηνών - Θεσσαλονίκης και μην αντέχοντας, επιχειρούν να βγουν ενώ αυτό κινείται. Μια γυναίκα σκοτώνεται, δύο άντρες τραυματίζονται ενώ συνολικά η αστυνομία, (που ειδοποιείται από διερχόμενους), συλλαμβάνει 33 ανθρώπους.

14/8 – Βυθίζεται ξύλινη βάρκα έξω από τη Μυτιλήνη. Μετέφερε 39 ανθρώπους, εκ των οποίων 3 παιδιά, ένας άνδρας και μια γυναίκα, πνίγονται. Οι υπόλοιποι περισυλλέγονται από το λιμενικό. Νωρίτερα, είχαν συλληφθεί 10 Ιρακινοί στην περιοχή «Νέα Κυδωνία». Είκοσι άνθρωποι, κατηγορούμενοι για «παράνομη είσοδο στη χώρα», συλλαμβάνονται στην παραλία «Έλλη» στη Ρόδο.

καλεί το θάνατο ενός παιδιού κάθε 30 δευτερόλεπτα και το παράσιτο της αρρώστιας, το Plasmodium falciparum, που μεταδίδεται από τα κουνού-

πια, δεν υποχωρεί πια με το κινίνο και σκοτώνονται 3.000 άτομα κάθε μέρα. Στη Μοζαμβίκη θα προχωρήσουν στη χορήγηση νέου εμβολίου κατά της ελονοσίας, δοκιμάζοντάς το σε παιδιά. Σύμφωνα με τους ερευνητές που ανέλαβαν τις δοκιμές αποτελεσματικότητας για λογαριασμό της GlaxoSmith Kline Plc, το RTS,S/AS02 είναι το πλέον υποσχόμενο από τα περίπου 80 πειραματικά εμβόλια κατά της ελονοσίας.

Στην **Αφρική** επίσης 30.000.000 άνθρωποι είναι οι φορείς του **AIDS**. Χορηγείται ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε 27.000 από αυτούς ενώ στην **Αιθιοπία** και σε πληθυσμό 64 εκ. ανθρώπων, τα 12.000.000 εξαρτώνται άμεσα από την επισιτιστική βοήθεια, εκ των οποίων περισσότεροι από τους μισούς, είναι παιδιά κάτω των 15 χρόνων. Πριν από 20 χρόνια, 1.000.000 άνθρωποι πέθαναν κατά τη διάρκεια λιμού.

– Χρόνια οι άνθρωποι της Αφρικής είναι χωρίς φαγητό, νερό, φάρμακα. Ποιος νοιάζεται για μια «αγορά» που δεν έχει να πληρώσει;

★ ★ ★

Πέμπτη 10 Ιουλίου

ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ - ΔΙΚΗ

Ο Σάββας Ξηρός αποχωρεί από το έκτακτο στρατοδικείο στον Κορυδαλλό δηλώνοντας «δεν ξαναπατάω εδώ μέσα, στείλτε μου την απόφαση στο κελί 12».

★ ★ ★

Παρασκευή 11 Ιουλίου

Πυροτεχνουργός σκοτώνεται στη Ρωσία κατά τη διάρκεια προσπάθειάς του να εξουδετερώσει βόμβα. Λίγο πριν τα μεσάνυχτα της Παρασκευής, ιδιωτικοί αστυνομικοί εστιατορίου σε κεντρική οδό της Μόσχας συνέλαβαν νεαρή από την Τσετσενία, η οποία προσπάθησε να πετάξει ένα σάκο ώ-

του για το διάστημα που ήταν κρατούμενος. «Είσαι αθώος, μπορείς να φύγεις», του είπαν και στη συνέχεια τον μετέφεραν στο Αφγανιστάν και από εκεί στο Ισλαμαμπάντ. Του υποσχέθηκαν 2.000 δολάρια ως αποζημίωση, του έδωσαν όμως μόλις 100. Ο Πακιστανός καταγγέλλει ότι κρατήθηκε σε κελί «σαν κλουβί για ζώα», ήταν συνέχεια σε απομόνωση και τον ανάγκαζαν να πίνει αλκοόλ, κάτι που του απαγορεύει η θρησκεία του.

Πυρπολούνται τα γραφεία της Μονάδας Διαχείρισης Κοινοτικών Πόρων στην οδό Μιχαλακοπούλου 103 στους Αμπελόκηπους, τα ξημερώματα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Προλεταριακή Αντίσταση» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα.

Τοποθέτηση βόμβας στην αμερικανική ασφαλιστική εταιρία ALICO στην οδό Μιχαλακοπούλου στο κέντρο της Αθήνας, η οποία εξουδετερώνεται. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Λαϊκή Επαναστατική Δράση» με προκήρυξη που στέλνεται σε εφημερίδα δύο βδομάδες μετά.

★ ★ ★

Σάββατο 12 Ιουλίου

Επίθεση με μολότοφ σε συνεργείο μοτοσυκλετών της ομάδας Ζ στην οδό Πέτρας 13 στον Κολωνό. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Αναρχικές ομάδες επίθεσης» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, όπου αναφέρεται: «όσο η αστυνομία θα κατασκευάζει ιστορίες και θα καταδικάζει αθώους πολίτες θα μας βρίσκει μπροστά της».

Επίθεση με βόμβες μολότοφ δέχεται το Α. Τ. της Ν. Φιλαδέλφειας τα ξημερώματα. Λίγη ώρα αργότερα ομάδα ατόμων, 300 μέτρα από το αστυνομικό τμήμα, επιτίθεται σε δύο αστυφύλακες και δύο ειδικούς φρουρούς με πολιτικά. Τους ξυλοκοπούν, αρπάζουν το τσαντάκι ενός ειδικού φρουρού. Λίγη ώρα αργότερα μπάτσοι κάνουν έφοδο στα γραφεία του συνδέσμου της **ΑΕΚ** και συλλαμβάνουν τα 14 άτομα που βρίσκονται εκεί. Οι 14, που κατηγορούνται για την επίθεση με μολότοφ στο Α.Τ. αναμένεται να απολογηθούν την ερχόμενη εβδομάδα. Παρ' όλα αυτά, η «Επαναστατική Αλληλεγγύη» αναλαμβάνει την ευθύνη της επίθεσης στο Α.Τ., με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, αναφέροντας

της αστυνομίας.

Το ξημέρωμα της επόμενης μέρας βρήκε 12 παιδιά από το club και 2 ακόμη άτομα κατηγορούμενους για σωρεία κακουργημάτων και πλημμελημάτων. Από μαρτυρίες και των υπολοίπων συλληφθέντων αποκαλύφθηκε η προσπάθεια γρήγορης κατασκευής ένοχων από τους μπάτσους κατηγορώντας για την επίθεση στο αστυνομικό τμήμα 2 ακόμα άτομα που είχαν προσαχθεί για μια απλή εξακρίβωση στοιχείων, αλλά λόγω αλλαγής βάρδιας οι εφαρμοστές της έννομης τάξης επιδεικνύοντας για ακόμα μια φορά την σοβαρότητα που τους διακρίνει τους οδήγησαν μαζί με τους υπόλοιπους συλληφθέντες στον εισαγγελέα.

Ύστερα από 4 μέρες αναβολών την τρίτη 15/7 και ενώ οι κατηγορούμενοι ήταν συνεχώς για όλο αυτό το χρονικό διάστημα δεμένοι με χειροπέδες, ο κρατικός κατασταλτικός μηχανισμός έχοντας ήδη την ετυμηγορία έτοιμη, προφυλακίζει τους 10 από τους 14 συλληφθέντες.

Στο άκουσμα της απόφασης η αντίδραση ήταν έντονη με αποτέλεσμα την συμπλοκή μεταξύ 40 περίπου συγκεντρωμένων(φίλων και συγγενών των συλληφθέντων)με 2 διμοιρίες, πλήθος ασφαλιτών και ειδικών ρουφιάνων. Η συμπλοκή κράτησε περίπου 30 λεπτά με τους αμυνόμενους μπάτσους να καλούν ενισχύσεις. Η εμφάνιση ακόμη 2 διμοιριών των ΜΑΤ έριξε λάδι στην φωτιά με αποτέλεσμα την συνέχιση των συγκρούσεων.

Όταν οι συγκεντρωμένοι προσπάθησαν να φύγουν από τον χώρο τον δικαστηρίων, οι υπερασπιστές του νόμου έκλεισαν την έξοδο και τους διέταξαν να παραταχθούν στον τοίχο. Ύστερα από αυτό πέρασαν χειροπέδες σε όλους μέχρι και σε γονείς συλληφθέντων και μάρτυρες υπεράσπισης και μέσω περιπολικών οδήγησαν σε διάφορα αστυνομικά τμήματα της περιοχής 40 περίπου άτομα.

ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣ ΕΣΤΕΙΛΕ ΣΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ 10 ΑΚΟΜΗ ΝΕΟΥΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΔΕΙΞΕ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΟ.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

«Originals Against the machine»

★ ★ ★

Κυριακή 13 Ιουλίου

και έσωθεν σκοπιμοτήτων.

Παράπλευρες απώλειες μιας μεθοδευμένης επιχείρησης διαστρέβλωσης της αλήθειας, κατασυκοφάντησης ανθρώπων, οι οποίοι εμποδίζονται με κάθε τρόπο να υπερασπίσουν με ίσους όρους τους εαυτούς τους και, τέλος, κατατρομοκράτηση και χει-

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ - ΚΑΜΠΟΥΛ

Έξω από την πακιστανική πρεσβεία

ξεσπούν συγκρούσεις ανάμεσα σε δυνάμεις καταστολής και περίπου 2000 διαδη-

ΟΙ ΚΑΚΟΥΧΙΕΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

26/6 – Συλλαμβάνονται 30 άνθρωποι στο Αγαθονήσι, 25 Σομαλοί και Σουδανοί, ένας Παλαιστίνιος και 5 γυναίκες από την Αιθιοπία. Μεταφέρονται στη Λέρο και κρατούνται σε ένα εγκαταλελειμμένο κτίριο στο κέντρο του λιμανιού του νησιού, υπό άθλιες συνθήκες, μαζί με τους υπόλοιπους 70 που επιχείρησαν να «εισέλθουν παράνομα στον ελλαδικό χώρο», μέσα στον μήνα Ιούνιο. Άλλοι έξι, συλλαμβάνονται στη θαλάσσια περιοχή Ξαμπέλια Μυτιλίνης ενώ 11 ακόμη συλλαμβάνονται στη Χίο, κατά την αποβίβασή τους από ξύλινο αλιευτικό σκάφος, στην θαλάσσια περιοχή όρμου Γλάρου Μήλιγκα Χίου. Τέλος εντοπίστηκαν και συνελήφθησαν, στην περιοχή Μετόχι Ανατολικής Ευβοίας, 20 άνθρωποι διαφόρων εθνικοτήτων, οι οποίοι σύμφωνα με δηλώσεις τους μεταφέρθηκαν από τουρκικά παράλια με ιστιοφόρο.

Άλλοι 8 «λαθρομετανάστες» συλλαμβάνονται στην περιοχή Ζωοδόχος Πηγή στη Σάμο.

12/7 – Τα ξημερώματα, συλλαμβάνονται 4 Αφγανοί στη θαλάσσια περιοχή της Λέσβου.

13/7 – Συλλαμβάνονται 16 Αφγανοί, ανάμεσά τους και δύο παιδιά, στη θαλάσσια περιοχή της Χίου, στην προσπάθειά τους να εισέλθουν στον ελλαδικό χώρο.

16/7 – 4 Σομαλοί και 6 Παλαιστίνιοι συλλαμβάνονται για «παράνομη είσοδο στη χώρα» στην περιοχή Ξαμπέλια Λέσβου και μεταφέρονται στο Κέντρο Υποδοχής Λαθρομεταναστών Μυτιλήνης.

28/7 – 14 Σομαλοί συλλαμβάνονται ανοιχτά της Λέσβου, καθώς και ο Μαλδαβός και ο Τούρκος που τους μεταφέρουν. Οι τελευταίοι παραδέχονται, ότι είχαν μεταφέρει άλλους 23 στις 19/7/03.

13/8 – Κινέζοι που βρίσκονται μέσα σε κλειστό φορτηγό που κινείται στην εθνική Αθηνών - Θεσσαλονίκης και μην αντέχοντας, επιχειρούν να βγουν ενώ αυτό κινείται. Μια γυναίκα σκοτώνεται, δύο άντρες τραυματίζονται ενώ συνολικά η αστυνομία, (που ειδοποιείται από διερχόμενους), συλλαμβάνει 33 ανθρώπους.

14/8 – Βυθίζεται ξύλινη βάρκα έξω από τη Μυτιλήνη. Μετέφερε 39 ανθρώπους, εκ των οποίων 3 παιδιά, ένας άνδρας και μια γυναίκα, πνίγονται. Οι υπόλοιποι περισυλλέγονται από το λιμενικό. Νωρίτερα, είχαν συλληφθεί 10 Ιρακινοί στην περιοχή «Νέα Κυδωνία». Είκοσι άνθρωποι, κατηγορούμενοι για «παράνομη είσοδο στη χώρα», συλλαμβάνονται στην παραλία «Έλλη» στη Ρόδο.

Συλλαμβάνονται 29 «λαθρομετανάστες» στη Λέσβο ενώ πνίγονται 4.

16/8 – Συλλαμβάνονται 12 «λαθρομετανάστες» στη Χίο.

17/8 – Συλλαμβάνονται 10 «λαθρομετανάστες» στη Σάμο.

24/8 – Τη νύχτα νεολαία, αριστεροί/ες, αντιεξουσιαστές/τριες και υπερασπιστές/τριες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατόρθωσαν με αποκλεισμό του καταπέλτη του πλοίου Δημητρούλα στο λιμάνι της Μυτιλήνης να αποτρέψουν την απέλαση 11 Ιρανών και 1 Κούρδου. Η κινητοποίηση ήταν επιτυχής και η αγωνιστική διάθεση έβαλε φραγμό στα κρατικά σχέδια. Έγινε και παράσταση διαμαρτυρίας στο Αστυνομικό τμήμα στις 3 τη νύχτα.

80 πειραματικά εμβόλια κατά της ελονοσίας.

Στην **Αφρική** επίσης 30.000.000 άνθρωποι είναι οι φορείς του **AIDS**. Χορηγείται ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε 27.000 από αυτούς ενώ στην **Αιθιοπία** και σε πληθυσμό 64 εκ. ανθρώπων, τα 12.000.000 εξαρτώνται άμεσα από την επισιτιστική βοήθεια, εκ των οποίων περισσότεροι από τους μισούς, είναι παιδιά κάτω των 15 χρόνων. Πριν από 20 χρόνια, 1.000.000 άνθρωποι πέθαναν κατά τη διάρκεια λιμού.

– Χρόνια οι άνθρωποι της Αφρικής είναι χωρίς φαγητό, νερό, φάρμακα. Ποιος νοιάζεται για μια «αγορά» που δεν έχει να πληρώσει;

* * *

Πέμπτη 10 Ιουλίου

ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ - ΔΙΚΗ

Ο Σάββας Ξηρός αποχωρεί από το έκτακτο στρατοδικείο στον Κορυδαλλό δηλώνοντας «δεν ξαναπατάω εδώ μέσα, στείλτε μου την απόφαση στο κελί 12».

* * *

Παρασκευή 11 Ιουλίου

Πυροτεχνουργός σκοτώνεται στη Ρωσία κατά τη διάρκεια προσπάθειάς του να εξουδετερώσει βόμβα. Λίγο πριν τα μεσάνυχτα της Παρασκευής, ιδιωτικοί αστυνομικοί εστιατορίου σε κεντρική οδό της Μόσχας συνέλαβαν νεαρή από την Τσετσενία, η οποία προσπάθησε να πετάξει ένα σάκο ώμου που κουβαλούσε. Η αστυνομία ειδοποιείται και αρχίζει την απομόνωση των γειτονικών κτιρίων, ενώ ειδικός πυροτεχνουργός καλείται να την αφοπλίσει. Τα ξημερώματα, γίνονται δύο προσπάθειες ελεγχόμενης έκρηξης με τη βοήθεια τηλεκατευθυνόμενου ρομπότ. Οι οποίες αποτυγχάνουν. Όταν ο πυροτεχνουργός πλησιάζει το σακίδιο, η βόμβα σκάει στα χέρια του και τον σκοτώνει. Οι ρωσικές αρχές δηλώνουν ότι υπήρχαν πληροφορίες για «τρομοκρατική» ενέργεια στην πόλη, η οποία δόθηκε από εταιρία κινητής τηλεφωνίας.

Κατά τη διάρκεια της μέρας, το Συμβούλιο της Ευρώπης δίνει στη δημοσιότητα έκθεση της Επιτροπή για την αντιμετώπιση των βασανιστηρίων,

Αθήνας, η οποία εξουδετερώνεται. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Λαϊκή Επαναστατική Δράση» με προκήρυξη που στέλνεται σε εφημερίδα δύο βδομάδες μετά.

* * *

Σάββατο 12 Ιουλίου

Επίθεση με μολότοφ σε συνεργείο μοτοσυκλετών της ομάδας Ζ στην οδό Πέτρας 13 στον Κολωνό. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Αναρχικές ομάδες επίθεσης» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, όπου αναφέρεται: «όσο η αστυνομία θα κατασκευάζει ιστορίες και θα καταδικάζει αθώους πολίτες θα μας βρίσκει μπροστά της».

Επίθεση με βόμβες μολότοφ δέχεται το Α. Τ. της Ν. Φιλαδέλφειας τα ξημερώματα. Λίγη ώρα αργότερα ομάδα ατόμων, 300 μέτρα από το αστυνομικό τμήμα, επιτίθεται σε δύο αστυφύλακες και δύο ειδικούς φρουρούς με πολιτικά. Τους ξυλοκοπούν, αρπάζουν το τσαντάκι ενός ειδικού φρουρού. Λίγη ώρα αργότερα μπάτσοι κάνουν έφοδο στα γραφεία του συνδέσμου της **ΑΕΚ** και συλλαμβάνουν τα 14 άτομα που βρίσκονται εκεί. Οι 14, που κατηγορούνται για την επίθεση με μολότοφ στο Α.Τ. αναμένεται να απολογηθούν την ερχόμενη εβδομάδα. Παρ' όλα αυτά, η «Επαναστατική Αλληλεγγύη» αναλαμβάνει την ευθύνη της επίθεσης στο Α.Τ., με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, αναφέροντας πως «αυτοί που συνελήφθησαν δεν έχουν καμία σχέση».

Φίλαθλοι της ΑΕΚ κυκλοφορούν την παρακάτω προκήρυξη:

Την Παρασκευή 11/07 ύστερα από επίθεση που δέχτηκε το αστυνομικό τμήμα της Νέας Φιλαδέλφειας, οι μπάτσοι σε μια ακόμη προσπάθεια κατασκευής ενόχων πήγαν σε club οπαδών της Α.Ε.Κ. στη Νέα Φιλαδέλφεια προκαλώντας τους θαμώνες, και χωρίς την επίδειξη της αστυνομικής ταυτότητας απέτισαν από αυτούς να τους υποβάλουν σε έλεγχο με αυταρχικό ύφος. Η αντίδραση των θαμώνων ήταν έντονη και ο διαπληκτισμός ήταν αναπόφευκτος. Οι μπάτσοι καλέσανε ενισχύσεις και σχεδόν αμέσως κατέφτασε στον χώρο μεγάλη αστυνομική δύ-

προφυλακίζει τους 10 από τους 14 συλληφθέντες.

Στο άκουσμα της απόφασης η αντίδραση ήταν έντονη με αποτέλεσμα την συμπλοκή μεταξύ 40 περίπου συγκεντρωμένων(φίλων και συγγενών των συλληφθέντων)με 2 διμοιρίες, πλήθος ασφαλιτών και ειδικών ρουφιάνων. Η συμπλοκή κράτησε περίπου 30 λεπτά με τους αμυνόμενους μπάτσους να καλούν ενισχύσεις. Η εμφάνιση ακόμη 2 διμοιριών των ΜΑΤ έριξε λάδι στην φωτιά με αποτέλεσμα την συνέχιση των συγκρούσεων.

Όταν οι συγκεντρωμένοι προσπάθησαν να φύγουν από τον χώρο τον δικαστηρίων, οι υπερασπιστές του νόμου έκλεισαν την έξοδο και τους διέταξαν να παραταχθούν στον τοίχο. Ύστερα από αυτό πέρασαν χειροπέδες σε όλους μέχρι και σε γονείς συλληφθέντων και μάρτυρες υπεράσπισης και μέσω περιπολικών οδήγησαν σε διάφορα αστυνομικά τμήματα της περιοχής 40 περίπου άτομα.

ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣ ΕΣΤΕΙΛΕ ΣΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ 10 ΑΚΟΜΗ ΝΕΟΥΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΔΕΙΞΕ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΟ.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

«Originals Against the machine»

* * *

Κυριακή 13 Ιουλίου

Επίθεση με μολότοφ δέχεται το υποκατάστημα της τράπεζας Eurobank στην οδό Πέτρου Ράλλη 55 στα Πετράλωνα. Δεν γίνεται ανάληψη ευθύνης.

* * *

Δευτέρα 14 Ιουλίου

Προκήρυξη από την «Επαναστατική Αλληλεγγύη» στέλνεται σε εφημερίδα, αναφερόμενη στην επίθεση με βόμβες μολότοφ στο Α. Τ. της Ν. Φιλαδέλφειας το προηγούμενο Σάββατο. Σύμφωνα με αυτή:

«Η επίθεση έγινε ς μια άμεση κίνηση έμπρακτης αλληλεγγύης στους διωκόμενους και φυλακισμένους αγωνιστές από τα γεγονότα των κοινωνικών συγκρούσεων που έλαβαν χώρα στη Θεσσαλονίκη το Σάββατο 21/6/03. Ή-

ταν μια δυναμική απάντηση στην οργανωμένη κρατική τρομοκρατία που ξυλοφόρτωσε, βασάνισε, προπηλάκισε, έριξε τόνους χημικά αέρια, κατασκεύασε κατηγορίες και φυλάκισε διαδηλωτές. Το συγκεκριμένο τμήμα όμως επιλέχθηκε και για έναν ακόμη λόγο. Σε αυτό το τμήμα πριν από περίπου δύο μήνες δολοφονήθηκε ο άτυχος Αριστείδης Νεοφώτιστος. Εξέπνευσε στα χέρια των μπάτσων κάτω από αδιευκρίνιστες και περίεργες συνθήκες... Οι φθορές που θέλαμε να προξενήσουμε ήταν περισσότερες, αλλά αναγκαστήκαμε μα «φιλοδωρήσουμε» με αρκετές μολότοφ τον έναν από τους δύο μπάτσους που, ως άλλος καουμπόι - σερίφης, με το υπηρεσιακό περίστροφο σημάδευε και ετοιμαζόταν να ρίξει, με αποτέλεσμα να μην ασχοληθούμε με τα υπόλοιπα αυτοκίνητα... Πες ότι οι φίλαθλοι της ΑΕΚ πραγματοποίησαν την επίθεση. Μαζεύτηκαν στο σύνδεσμό τους για να ξεκινήσουν; Και καλά, μαζεύονται και την «πέφτουν». Ξαναγυρνούν πίσω στο σύνδεσμο; Άντε και ξαναγυρνάνε, θεώρησαν σωστό έχοντας κάνει την επίθεση να ξυλοφορτώσουν και τους ασφαλίτες που περνάνε απ' έξω; Είναι προφανές στον καθένα ότι πρόκειται για δύο εντελώς διαφορετικά περιστατικά που καμία σχέση δεν έχει το ένα με το άλλο και που η μόνη σχέση που μπορεί να έχουν είναι αυτή της σύμπτωσης. Για άλλη μια φορά τα σαΐνια της αστυνομίας διαλεύκαναν την υπόθεση μέσα σε δύο ώρες και ρίξανε σε 14 άτομα όλες τις κατηγορίες του ποινικού κώδικα. Η τακτική είναι γνωστή...», η προκήρυξη συνεχίζει φέροντας ως παράδειγμα τους συλληφθέντες της Θεσσαλονίκης και συνεχίζει, *«...η οργή μας ξεχειλίζει και τέτοιες τακτικές δε γίνονται ανεκτές»*.

Συνοριοφύλακας «κουρεύει» μετανάστη: Ο 21χρονος Κούρδος Χασάν Μπαρδάν, που μένει στις κατασκηνώσεις προσφύγων Πεντέλης, καταγγέλλει, ότι ο 32χρονος συνοροφύλακας Δημήτρης Θωμάς τον έβρισε και στη συνέχεια του έκοψε κομμάτι από

γκυος και το παιδί της. Τα εκρηκτικά είχαν τοποθετηθεί σε παρκαρισμένο μηχανάκι έξω από το Α.Τ. Πολλοί διερχόμενοι τραυματίστηκαν, καθώς και 20 αστυνομικοί, εκ των οποίων 4 πολύ σοβαρά.

ΑΠΟΔΡΑ νεαρός Πολωνός από το Α.Τ. Αμπελοκήπων.
– Καλό κατευόδιο!

* * *

Σάββατο 19 Ιουλίου
Καταλαμβάνεται από αστέγους, έκταση 170 στρεμμάτων που ανήκουν στην αυτοκινητοβιομηχανία Φολκσβάγκεν, στη Βραζιλία.

* * *

Δευτέρα 21 Ιουλίου
Δήλωση του Πολ Γούλφοβιτς, υπουργού άμυνας των ΗΠΑ: «Νομίζω ότι όλοι οι ξένοι πρέπει να σταματήσουν να ανακατεύονται στις εσωτερικές υποθέσεις του Ιράκ. Αυτοί που θέλουν να έρθουν και να βοηθήσουν είναι ευπρόσδεκτοι, αυτοί που έρχονται να ανακατευτούν και να καταστρέψουν όχι»!!!!!

* * *

Πέμπτη 24 Ιουλίου
Συνθήματα και χειροκροτήματα στο τέλος της «απολογίας» του Δημήτρη Κουφοντίνα όπως «ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ», «2.000.000 Έλληνες είναι μαζί σου», «Τιμή και δόξα στον αγωνιστή», σε μία γεμάτη αίθουσα. Ο δικαστής διατάζει να εκκενωθεί η αίθουσα. Τα μυαλά, όμως, και οι συνειδήσεις δεν εκκενώνονται.

Ο 56χρονος Αργύριος Αλαΐσκας **καταπλακώνεται** από ζυγοπλάστιγγα όταν υποχωρούν οι γρύλοι πάνω στους οποίους είχε τοποθετηθεί, κατά τη διάρκεια εργασιών επισκευής της, σε μάντρα υλικών οικοδομών στη **Σαλαμίνα**.

* * *

Παρασκευή 25 Ιουλίου
Επίθεση σε υποκατάστημα της Εμπο-

ποία προκλήθηκαν φθορές και κατηγορούνται για «σοβαρή καταπάτηση περιουσίας», κακούργημα σύμφωνα με το νέο «αντι»-τρομοκρατικό νόμο της χώρας. Φυλακίστηκαν στις 3 Αυγούστου. Οι πιο πολλοί από τους 5 δεν το έχουν δηλώσει αλλά είναι αναρχικοί. Στο e-mail **vankituki@elaintenvapautus.net** μπορούν να σταλούν γράμματα συμπαράστασης.

* * *

Τετάρτη 30 Ιουλίου
ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΕΡΓΑΤΩΝ
Ο 45χρονος Δημήτριος Κολοβός και ο 42χρονος Βασίλι Ράσα σκοτώνονται κατά τη διάρκεια εργασιών αποχετεύσεως και οδοποιίας, στο Μενίδι. Τραυματίζεται σοβαρά ο 32χρονος Δημήτρης Τσακάλης. Ο Τσακάλης είχε εισέλθει σε φρεάτιο λυμάτων χωρίς τον απαραίτητο εξοπλισμό, (μάσκα) με αποτέλεσμα να λιποθυμήσει. Οι δύο πρώτοι επιχείρησαν να τον βοηθήσουν.
– Ο 35χρονος Δημήτρης Βλάχος σκοτώνεται κατά τη διάρκεια εργασιών σε οικοδομή στη Αθήνα όταν πέφτει στο έδαφος από φορτηγό-πρέσα.
– Ο 53χρονος Ν.Α., σκοτώνεται όταν πέφτει στο έδαφος από μηχάνημα κατά τη διάρκεια της εργασίας του στο εργοτάξιο επεξεργασίας αδρανών υλικών της εταιρείας «ΒΙΟΤΕΡ ΑΕ», στο Λαγκαδά Θεσσαλονίκης, στο χείμαρρο Μπογδάνα.

* * *

Πέμπτη 31 Ιουλίου
Πυρπολείται όχημα ιδιωτικής εταιρίας παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, στην Τριανδρία Θεσσαλονίκης. Σε τηλεφώνημα την επόμενη ημέρα σε εφημερίδα, αναφέρεται πως «η χθεσινή επίθεση στην Τριανδρία ενάντια σε όχημα της Aspis Security, έγινε ως ένδειξη αλληλεγγύης στους 7 φυλακισμένους της Θεσσαλονίκης και στους επαναστάτες της 17Ν και του Ε.Λ.Α. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι Ανεξέλεγκτοι Πυρομανείς».

φορούν οι εργαζόμενες στα ταμεία σε αλυσίδα σούπερ μάρκετ στην Αργεντινή, ώστε να μην χρειάζεται να πηγαίνουν στην τουαλέτα.

* * *

Δευτέρα 4 Αυγούστου
ΕΜΠΟΡΙΟ(;) ΝΕΦΡΩΝ Ή ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΟΡΜΙΟΥ ΜΑΣ; Μικρή αγγελία, που βρίσκεται τοιχοκολλημένη σε εξωτερικό χώρο νοσοκομείου, αναφέρει ότι «...ιρακινός υπήκοος επιθυμεί να δωρίσει τα νεφρά του σε νεφροπαθή...».
– Τουλάχιστον είναι εν γνώσει του. Δεν τον καθαρίζουν πρώτα για να πάρουν μετά τα όργανά του...

Καταδικάζεται από αμερικανικό δικαστήριο ο **Sherman Austin**, δημιουργός της ιστοσελίδας raisethefist.com, σε 1 χρόνο φυλάκιση με 3 χρόνια υπό αστυνομική επιτήρηση, πρόστιμο και απαγόρευση χρήσης ηλεκτρονικών υπολογιστών.

* * *

Τρίτη 5 Αυγούστου
Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου στην Ινδονησία μπροστά σε ξενοδοχείο της πρωτεύουσας της. 17 άνθρωποι σκοτώνονται, 150 τραυματίζονται.

* * *

Πέμπτη 7 Αυγούστου
Επίθεση των μπάτσων σε κάμπινγκ **«ενάντια στα σύνορα»** [no border] στην **Κολωνία** στη Γερμανία με εκατοντάδες προσαγωγές και δεκάδες συλλήψεις.

* * *

Παρασκευή 8 Αυγούστου
Πυρπολείται πολυτελές αυτοκίνητο με αμερικανικές πινακίδες στο Καλαμάκι στη συμβολή της Λ. Ποσειδώνος με την Εθν. Μακαρίου. Την ευθύνη α-

ντάρτων. 15 νεκροί αντάρτες, 5 νεκροί κυβερνητικοί στρατιώτες.

* * *

Πέμπτη 14 Αυγούστου
Στην **Indianapolis** στις ΗΠΑ γίνεται έφοδος και έρευνα των μπάτσων στο βιβλιοπωλείο **Solidarity**.

* * *

Παρασκευή 15 Αυγούστου
ΣΕΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΛΕΥΚΑΔΑ
Σεισμός 6,4 Ρίχτερ ταρακουνάει το νησί της Λευκάδας και τις γύρω περιοχές. Ευτυχώς δεν υπάρχουν θύματα, παρά μόνο τραυματίες και υλικές ζημιές. Το πόσο μεγάλος είναι βέβαια γίνεται αντικείμενο αμφισβήτησης, ανάλογα με το που πρόσκειται ο γνωμοδοτών σεισμολόγος. Κι αυτό γιατί αν είναι κάτω από 6 ρίχτερ δεν δίνονται αποζημιώσεις από το κράτος...

* * *

Κυριακή 17 Αυγούστου
Πραγματοποιείται **επίθεση** από ενόπλους σε αστυνομικό τμήμα της Καμπούλ. Συνολικά 22 άνθρωποι είναι νεκροί.

Επίθεση σε αστυνομικό τμήμα της επαρχίας Ποιτίκα, στο Αφγανιστάν κοντά στα σύνορα με το Πακιστάν, από εκατοντάδες ενόπλους, προερχόμενους από το Πακιστάν. Παίρνουν περισσότερα από 200 όπλα ενώ περνούν πάλι τα σύνορα έχοντας τέσσερις αστυνομικούς όμηρους. Η ενέργεια αποδίδεται στους Ταλιμπάν.

* * *

Δευτέρα 18 Αυγούστου
Ο 33χρονος Ταϊγκράν Ταμραλόβ παρασύρεται από τους κυλίνδρους μηχανής γυαλίσματος μαχαιριών και σκοτώνεται από τις πρέσες της.

Δικάζεται ο αναρχικός Robert Middaugh που αποφυλακίστηκε πριν από 2 εβδομάδες, μετά από καταδίκη του για κατηγορίες που αφορούσαν συμ-

σουμε» με αρκετές μολότοφ τον έναν από τους δύο μπάτσους που, ως άλλος καουμπόι - σερίφης, με το υπηρεσιακό περίστροφο σημάδευε και ετοιμαζόταν να ρίξει, με αποτέλεσμα να μην ασχοληθούμε με τα υπόλοιπα αυτοκίνητα... Πες ότι οι φίλαθλοι της ΑΕΚ πραγματοποίησαν την επίθεση. Μαζεύτηκαν στο σύνδεσμό τους για να ξεκινήσουν; Και καλά, μαζεύονται και την «πέφτουν». Ξαναγυρνούν πίσω στο σύνδεσμο; Άντε και ξαναγυρνάνε, θεώρησαν σωστό έχοντας κάνει την επίθεση να ξυλοφορτώσουν και τους ασφαλίτες που περνάνε απ' έξω; Είναι προφανές στον καθένα ότι πρόκειται για δύο εντελώς διαφορετικά περιστατικά που καμία σχέση δεν έχει το ένα με το άλλο και που η μόνη σχέση που μπορεί να έχουν είναι αυτή της σύμπτωσης. Για άλλη μια φορά τα σαΐνια της αστυνομίας 'διαλεύκαναν την υπόθεση μέσα σε δύο ώρες και ρίξανε σε 14 άτομα όλες τις κατηγορίες του ποινικού κώδικα. Η τακτική είναι γνωστή...», η προκήρυξη συνεχίζει φέροντας ως παράδειγμα τους συλληφθέντες της Θεσσαλονίκης και συνεχίζει, *«...η οργή μας ξεχειλίζει και τέτοιες τακτικές δε γίνονται ανεκτές».*

Συνοριοφύλακας «κουρεύει» μετανάστη: Ο 21χρονος Κούρδος Χασάν Μπαρδάν, που μένει στις κατασκηνώσεις προσφύγων Πεντέλης, καταγγέλλει, ότι ο 32χρονος συνοροφύλακας Δημήτρης Θωμάς τον έβρισε και στη συνέχεια του έκοψε κομμάτι από την κοτσίδα του με μαχαίρι. Το περιστατικό συνέβη το βράδυ της Κυριακής, όταν ο Θωμάς σταμάτησε τον Μπαρδάν για έλεγχο κατά τη διάρκεια της περιπολίας του.

* * *

Τρίτη 15 Ιουλίου

Επίθεση με γκαζάκια γίνεται στο ATM της τράπεζας Alpha Bank στην οδό Αχαρνών 202 στον Άγιο Παντελεήμονα στην Αθήνα, προκαλώντας ζημιές ύψους 15.000 ευρώ. Οι «Λυσσασμένοι Αναρχικοί» αναλαμβάνουν την ευθύνη με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, λέγοντας: *«Ήταν μια πράξη αλληλεγγύης στους φυλακισμένους για τα γεγονότα στη Θεσσαλονίκη. Η κρατική καταστολή δε θα μείνει αναπάντητη. Λευτεριά σε όλους τους ομήρους του κράτους. Διαρκής πόλεμος ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο. Η επανάσταση πρώτα και πάντα. Ο αγώνας συνεχίζεται».*

στην αυτοκινητοβιομηχανία Φολκσβάγκεν, στη Βραζιλία.

* * *

Δευτέρα 21 Ιουλίου

Δήλωση του Πολ Γούλφοβιτς, υπουργού άμυνας των ΗΠΑ: «Νομίζω ότι όλοι οι ξένοι πρέπει να σταματήσουν να ανακατεύονται στις εσωτερικές υποθέσεις του Ιράκ. Αυτοί που θέλουν να έρθουν και να βοηθήσουν είναι ευπρόσδεκτοι, αυτοί που έρχονται να ανακατευτούν και να καταστρέψουν όχι»!!!!!

* * *

Πέμπτη 24 Ιουλίου

Συνθήματα και χειροκροτήματα στο τέλος της «απολογίας» του Δημήτρη Κουφοντίνα όπως «ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ», «2.000.000 Έλληνες είναι μαζί σου», «Τιμή και δόξα στον αγωνιστή», σε μία γεμάτη αίθουσα. Ο δικαστής διατάζει να εκκενωθεί η αίθουσα. Τα μυαλά, όμως, και οι συνειδήσεις δεν εκκενώνονται.

Ο 56χρονος Αργύριος Αλαΐσκας **καταπλακώνεται** από ζυγοπλάστιγγα όταν υποχωρούν οι γρύλοι πάνω στους οποίους είχε τοποθετηθεί, κατά τη διάρκεια εργασιών επισκευής της, σε μάντρα υλικών οικοδομών στη **Σαλαμίνα**.

* * *

Παρασκευή 25 Ιουλίου

Επίθεση σε υποκατάστημα της Εμπορικής Τράπεζας στη συμβολή των οδών Θηβών και Σαγκαρίου στο Περιστέρι, με πέτρες, ξύλα και μολότοφ. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Επαναστατικοί Πυρήνες» με τηλεφώνημα σε τηλεοπτικό σταθμό, λέγοντας: «Το χτύπημα έγινε σε ένδειξη συμπαράστασης στους αναρχικούς που βρίσκονται στη φυλακή. Ο αγώνας συνεχίζεται. Θα συνεχίσουμε τη δράση της "17 Νοέμβρη"».

Πυρπολείται περιπολικό έξω από τα δικαστήρια της Ευελπίδων. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επαναστατική Μνήμη» λέγοντας σε τηλεφώνημα: «Είναι ένα μήνυμα για τους φυλακισμένους συντρόφους της 17Ν, αλλά και τους δικαστές τους, ότι τίποτα δεν τελείωσε. Στις 29 Ιουνίου, όταν πυρπολήσαμε περιπολικό, στη Βουλιαγμένη, είχε διαρρεύσει από τους αστυνομικούς ότι ήταν βραχυκύκλωμα. Σήμερα λένε ότι ήταν διαρροή. Ας αλλάξουν συνεργείο»

Ο 45χρονος Δημήτριος Κολοβός και ο 42χρονος Βασίλ Ράσα σκοτώνονται κατά τη διάρκεια εργασιών αποχετεύσεως και οδοποιίας, στο Μενίδι. Τραυματίζεται σοβαρά ο 32χρονος Δημήτρης Τσακάλης. Ο Τσακάλης είχε εισέλθει σε φρεάτιο λυμάτων χωρίς τον απαραίτητο εξοπλισμό, (μάσκα) με αποτέλεσμα να λιποθυμήσει. Οι δύο πρώτοι επιχείρησαν να τον βοηθήσουν.

– Ο 35χρονος Δημήτρης Βλάχος σκοτώνεται κατά τη διάρκεια εργασιών σε οικοδομή στη Αθήνα όταν πέφτει στο έδαφος από φορτηγό-πρέσα.

– Ο 53χρονος Ν.Α., σκοτώνεται όταν πέφτει στο έδαφος από μηχάνημα κατά τη διάρκεια της εργασίας του στο εργοστάσιο επεξεργασίας αδρανών υλικών της εταιρείας «ΒΙΟΤΕΡ ΑΕ», στο Λαγκαδά Θεσσαλονίκης, στο χείμαρρο Μπογδάνα.

* * *

Πέμπτη 31 Ιουλίου

Πυρπολείται όχημα ιδιωτικής εταιρίας παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, στην Τριανδρία Θεσσαλονίκης. Σε τηλεφώνημα την επόμενη ημέρα σε εφημερίδα, αναφέρεται πως «η χθεσινή επίθεση στην Τριανδρία ενάντια σε όχημα της Aspis Security, έγινε ως ένδειξη αλληλεγγύης στους 7 φυλακισμένους της Θεσσαλονίκης και στους επαναστάτες της 17Ν και του Ε.Λ.Α. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι Ανεξέλεγκτοι Πυρομανείς».

* * *

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

* * *

Παρασκευή 1 Αυγούστου

Εξουδετερώνεται, από περαστικό αυτοσχέδιος εμπρηστικός μηχανισμός έξω από υποκατάστημα της Eurobank στην οδό Βενιζέλου 9 στην Καλαμαριά Θεσσαλονίκης. Η συσκευή, αποτελούνταν από γκαζάκια, εύφλεκτο υγρό και κερί. Σε τηλεφώνημα σε εφημερίδα, η ευθύνη αναλαμβάνεται από την «Αντίστροφη Μέτρηση», όπου αναφέρεται: «στη σάπια κοινωνία αναλαμβάνουμε την ευθύνη να καταστρέψουμε ό,τι μας καταστρέφει».

Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου σε στρατιωτικό νοσοκομείο στη Ρωσία στο Μοζντόκ. Η πόλη αυτή, είναι ο κυριότερος σταθμός στρατιωτικής υποστήριξης και ανεφοδιασμού των Ρωσικών δυνάμεων στην Τσετσενία.

Δεν τον καθαρίζουν πρώτα για να πάρουν μετά τα όργανά του...

Καταδικάζεται από αμερικανικό δικαστήριο ο **Sherman Austin,** δημιουργός της ιστοσελίδας raisethefist.com, σε 1 χρόνο φυλάκιση με 3 χρόνια υπό αστυνομική επιτήρηση, πρόστιμο και απαγόρευση χρήσης ηλεκτρονικών υπολογιστών.

* * *

Τρίτη 5 Αυγούστου

Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου στην Ινδονησία μπροστά σε ξενοδοχείο της πρωτεύουσας της. 17 άνθρωποι σκοτώνονται, 150 τραυματίζονται.

* * *

Πέμπτη 7 Αυγούστου

Επίθεση των μπάτσων σε κάμπινγκ **«ενάντια στα σύνορα»** [no border] στην **Κολωνία** στη Γερμανία με εκατοντάδες προσαγωγές και δεκάδες συλλήψεις.

* * *

Παρασκευή 8 Αυγούστου

Πυρπολείται πολυτελές αυτοκίνητο με αμερικανικές πινακίδες στο Καλαμάκι στη συμβολή της Λ. Ποσειδώνος με την Εθν. Μακαρίου. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Προλεταριακή Αντίσταση» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, λέγοντας: «Αλληλεγγύη στους αντιιμπεριαλιστές Ιρακινούς αντάρτες. Λευτεριά στους αμετανόητους λαϊκούς αγωνιστές της 17Ν. και στους συλληφθέντες φερόμενους ως μέλη του Ε.Λ.Α.»

* * *

Δευτέρα 11 Αυγούστου

Δημοσιοποιείται σε απογευματινή εφημερίδα **εμπρησμός αυτοκινήτου** της εταιρίας σεκιούριτι «ADT», στην οδό Αρτέμωνος στο Ν. Κόσμο. Την ευθύνη αναλαμβάνει, λίγες ώρες αργότερα, με τηλεφώνημα η «Αναρχική Πάλη», λέγοντας ότι ο εμπρησμός έγινε «σε ένδειξη συμπαράστασης στον αγώνα της ελευθερίας για τον Δημήτρη Κουφοντίνα. Οι Αμερικάνοι και τα τσιράκια τους θα δεχτούν σοβαρό πλήγμα».

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΦΑΝΤΑ-

νησί της Λευκάδας και τις γύρω περιοχές. Ευτυχώς δεν υπάρχουν θύματα, παρά μόνο τραυματίες και υλικές ζημιές. Το πόσο μεγάλος είναι βέβαια γίνεται αντικείμενο αμφισβήτησης, ανάλογα με το που πρόκειται ο γνωμοδοτών σεισμολόγος. Κι αυτό γιατί αν είναι κάτω από 6 ρίχτερ δεν δίνονται αποζημιώσεις από το κράτος...

* * *

Κυριακή 17 Αυγούστου

Πραγματοποιείται **επίθεση** από ενόπλους σε αστυνομικό τμήμα της Καμπούλ. Συνολικά 22 άνθρωποι είναι νεκροί.

Επίθεση σε αστυνομικό τμήμα της επαρχίας Ποϊτικά, στο Αφγανιστάν κοντά στα σύνορα με το Πακιστάν, από εκατοντάδες ενόπλους, προερχόμενους από το Πακιστάν. Παίρνουν περισσότερα από 200 όπλα ενώ περνούν πάλι τα σύνορα έχοντας τέσσερις αστυνομικούς ομήρους. Η ενέργεια αποδίδεται στους Ταλιμπάν.

* * *

Δευτέρα 18 Αυγούστου

Ο 33χρονος Ταϊγκράν Ταμραλόβ παρασύρεται από τους κυλίνδρους μηχανής γυαλίσματος μαχαιριών και σκοτώνεται από τις πρέσες της.

Δικάζεται ο αναρχικός Robert Middaugh που αποφυλακίστηκε πριν από 2 εβδομάδες, μετά από καταδίκη του για κατηγορίες που αφορούσαν συμμετοχή στην πορεία της Πρωτομαγιάς 2001 στο Long Beach της **Καλιφόρνια** στις ΗΠΑ. Αυτή τη φορά δικάζεται για μια πορεία που έγινε στις 4 Ιουλίου 2000 στο **Λος Άντζελες** και κατηγορείται ότι επιτέθηκε σε μπάτσο με καλυμμένο το πρόσωπο.

* * *

Τρίτη 19 Αυγούστου

Τελικά πόσο ασφαλείς θα είναι αυτοί οι ολυμπιακοί αγώνες;

– 1.300 να τ' αφήσω;

– Θα πας και σύ εθελοντής; (όξω!!!)!! (δις) – Να πας!! Να πας!!

– ...Τραγουδάκι!

* * *

Πέμπτη 21 Αυγούστου

Πυρπολείται το Α.Τ.Μ υποκαταστήματος της εθνικής τράπεζας στην Ν. Φιλαδέλφεια, στην οδό Δεκελείας 233, με εμπρηστικό μηχανισμό αποτελούμενο από γκαζάκια. Την ευθύνη,

υπόθεση μέσα σε δύο ώρες και ρίχα-
νε σε 14 άτομα όλες τις κατηγορίες του ποινικού κώδικα. Η τακτική είναι γνωστή...», η προκήρυξη συνεχίζει φέροντας ως παράδειγμα τους συλληφθέντες της Θεσσαλονίκης και συνεχίζει, *«...η οργή μας ξεχειλίζει και τέτοιες τακτικές δε γίνονται ανεκτές»*.

Συνοριοφύλακας «κουρεύει» μετανάστη: Ο 21χρονος Κούρδος Χασάν Μπαρδάν, που μένει στις κατασκηνώσεις προσφύγων Πεντέλης, καταγγέλλει, ότι ο 32χρονος συνοριοφύλακας Δημήτρης Θωμάς τον έβρισε και στη συνέχεια του έκοψε κομμάτι από την κοτσίδα του με μαχαίρι. Το περιστατικό συνέβη το βράδυ της Κυριακής, όταν ο Θωμάς σταμάτησε τον Μπαρδάν για έλεγχο κατά τη διάρκεια της περιπολίας του.

* * *

Τρίτη 15 Ιουλίου
Επίθεση με γκαζάκια γίνεται στο ΑΤΜ της τράπεζας Alpha Bank στην οδό Αχαρνών 202 στον Άγιο Παντελεήμονα στην Αθήνα, προκαλώντας ζημιές ύψους 15.000 ευρώ. Οι «Λυσσασμένοι Αναρχικοί» αναλαμβάνουν την ευθύνη με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, λέγοντας: *«Ήταν μια πράξη αλληλεγγύης στους φυλακισμένους για τα γεγονότα στη Θεσσαλονίκη. Η κρατική καταστολή δε θα μείνει αναπάντητη. Λευτεριά σε όλους τους ομήρους του κράτους. Διαρκής πόλεμος ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο. Η επανάσταση πρώτα και πάντα. Ο αγώνας συνεχίζεται»*.

ΤΟΥΡΚΙΑ
Εμπρησμός σε δύο τράπεζες στις συνοικίες Φάτιχ και Ζεϊτίνμπουρνού στην Ιστανμπούλ της Τουρκίας.

* * *

Τετάρτη 16 Ιουλίου
ΣΚΟΠΙΑ: Συμπλοκές μεταξύ απολυμένων της Επιχείρησης Ηλεκτρισμού και μπάτσων μπροστά από το κυνοβούλιο στα Σκόπια.

* * *

Πέμπτη 17 Ιουλίου
Έκρηξη βόμβας στο αστυνομικό τμήμα της Κασαβιούρτ στο Ντακεστάν της Ρωσίας έχει ως αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας αστυνομικός, μία έ-

στον αγωνιστή», σε μια γεμάτη αίθουσα. Ο δικαστής διατάζει να εκκενωθεί η αίθουσα. Τα μυαλά, όμως, και οι συνειδήσεις δεν εκκενώνονται.

Ο 56χρονος Αργύριος Αλαϊσκας **καταπλακώνεται** από ζυγοπλάστιγγα όταν υποχωρούν οι γρύλοι πάνω στους οποίους είχε τοποθετηθεί, κατά τη διάρκεια εργασιών επισκευής της, σε μάντρα υλικών οικοδομών στη **Σαλαμίνα**.

* * *

Παρασκευή 25 Ιουλίου
Επίθεση σε υποκατάστημα της Εμπορικής Τράπεζας στη συμβολή των οδών Θηβών και Σαγκαρίου στο Περιστέρι, με πέτρες, ξύλα και μολότοφ. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Επαναστατικοί Πυρήνες» με τηλεφώνημα σε τηλεοπτικό σταθμό, λέγοντας: «Το χτύπημα έγινε σε ένδειξη συμπαράστασης στους αναρχικούς που βρίσκονται στη φυλακή. Ο αγώνας συνεχίζεται. Θα συνεχίσουμε τη δράση της "17 Νοέμβρη"».

Πυρπολείται περιπολικό έξω από τα δικαστήρια της Ευελπίδων. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επαναστατική Μνήμη» λέγοντας σε τηλεφώνημα: «Είναι ένα μήνυμα για τους φυλακισμένους συντρόφους της 17Ν, αλλά και τους δικαστές τους, ότι τίποτα δεν τελείωσε. Στις 29 Ιουνίου, όταν πυρπολήσαμε περιπολικό, στη Βουλιαγμένη, είχε διαρρεύσει από τους αστυνομικούς ότι ήταν βραχυκύκλωμα. Σήμερα λένε ότι ήταν διαρροή. Ας αλλάξουν συνεργείο».

ΕΚΙΝΗΘΗΣ... ΠΑΤΙ ΕΚΙΝΗΘΗΣ;
Υποχρεωτική χρήση του φαρμάκου Ritalin προτείνεται στα σχολεία της Αγγλίας για τα υπερκινητικά παιδιά!

* * *

Δευτέρα 28 Ιουλίου
Δύο ανήλικοι μαθητές ξυλοκοπούνται από ασφαλίτες και οδηγούνται στο τμήμα όπου γδύνονται από μπάτσους και βασανίζονται.

* * *

Τρίτη 29 Ιουλίου
Συλλαμβάνονται 5 ακτιβιστές για τα δικαιώματα των ζώων κοντά σε βιομηχανία γούνας στο Pohjanmaa στη δυτική ακτή της Φινλανδίας, στην ο-

* * *

Πέμπτη 31 Ιουλίου
Πυρπολείται όχημα ιδιωτικής εταιρίας παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, στην Τριανδρία Θεσσαλονίκης. Σε τηλεφώνημα την επόμενη ημέρα σε εφημερίδα, αναφέρεται πως «η χθεσινή επίθεση στην Τριανδρία ενάντια σε όχημα της Aspis Security, έγινε ως ένδειξη αλληλεγγύης στους 7 φυλακισμένους της Θεσσαλονίκης και στους επαναστάτες της 17Ν και του Ε.Λ.Α. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι Ανεξέλεγκτοι Πυρομανείς».

* * *

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

* * *

Παρασκευή 1 Αυγούστου
Εξουδετερώνεται, από περαστικό αυτοσχέδιος εμπρηστικός μηχανισμός έξω από υποκατάστημα της Eurobank στην οδό Βενιζέλου 9 στην Καλαμαριά Θεσσαλονίκης. Η συσκευή, αποτελούνταν από γκαζάκια, εύφλεκτο υγρό και κερί. Σε τηλεφώνημα σε εφημερίδα, η ευθύνη αναλαμβάνεται από την «Αντίστροφη Μέτρηση», όπου αναφέρεται: «στη σάπια κοινωνία αναλαμβάνουμε την ευθύνη να καταστρέψουμε ό,τι μας καταστρέφει».

Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου σε στρατιωτικό νοσοκομείο στη Ρωσία στο Μοζντόκ. Η πόλη αυτή, είναι ο κυριότερος σταθμός στρατιωτικής υποστήριξης και ανεφοδιασμού των Ρωσικών δυνάμεων στην Τσετσενία. Πάνω από 30 οι νεκροί και 75 οι τραυματίες, ενώ εικάζεται πως η επίθεση έγινε από Τσετσένους αντάρτες.

Αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί μηχανισμοί εκρήγνυνται σε κτιριακό συγκρότημα του υπουργείου Δικαιοσύνης, στην Άγκυρα. Ο πρώτος σε ένα άδειο κτίριο, ο δεύτερος, τη στιγμή που πυροτεχνουργοί επιχειρούν να τον εξουδετερώσουν στην αυλή ενός κέντρου εκπαίδευσης εισαγγελέων και δικαστών, στο ίδιο συγκρότημα. Από την έκρηξη 16 αστυνομικοί τραυματίζονται, οι περισσότεροι παρακολουθούσαν τους πυροτεχνουργούς.

Πάνες για να μη χαθεί ούτε μία ώρα από τη δουλειά υποχρεώνονται να

τίζονται.

* * *

Πέμπτη 7 Αυγούστου
Επίθεση των μπάτσων σε κάμπινγκ **«ενάντια στα σύνορα»** [no border] στην **Κολωνία** στη Γερμανία με εκατοντάδες προσαγωγές και δεκάδες συλλήψεις.

* * *

Παρασκευή 8 Αυγούστου
Πυρπολείται πολυτελές αυτοκίνητο με αμερικανικές πινακίδες στο Καλαμάκι στη συμβολή της Λ. Ποσειδώνος με την Εθν. Μακαρίου. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Προλεταριακή Αντίσταση» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, λέγοντας: «Αλληλεγγύη στους αντιιμπεριαλιστές Ιρακινούς αντάρτες. Λευτεριά στους αμετανόητους λαϊκούς αγωνιστές της 17Ν. και στους συλληφθέντες φερόμενους ως μέλη του Ε.Λ.Α.»

* * *

Δευτέρα 11 Αυγούστου
Δημοσιοποιείται σε απογευματινή εφημερίδα **εμπρησμός αυτοκινήτου** της εταιρίας σεκιούριτι «ADT», στην οδό Αρτέμωνος στο Ν. Κόσμο. Την ευθύνη αναλαμβάνει, λίγες ώρες αργότερα, με τηλεφώνημα η «Αναρχική Πάλη», λέγοντας ότι ο εμπρησμός έγινε «σε ένδειξη συμπαράστασης στον αγώνα της ελευθερίας για τον Δημήτρη Κουφοντίνα. Οι Αμερικάνοι και τα τσιράκια τους θα δεχτούν σοβαρό πλήγμα».

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΥ: Ο 22χρονος δεκανέας Γ.Π. αποπειράται να αυτοκτονήσει, αυτοπυροβολούμενος με το υπηρεσιακό του όπλο, επειδή 5 μέρες πριν είχε συλληφθεί να κατέχει 5,75 γραμμάρια χασίς και ντρεπόταν να το μάθουν οι γονείς του.

* * *

Τρίτη 12 Αυγούστου
22χρονος στρατιώτης αυτοκτονεί στη σκοπιά του σε στρατόπεδο των Ιωαννίνων.

* * *

Τετάρτη 13 Αυγούστου
Μάχες στο Αφγανιστάν και στα σύνορα με το Πακιστάν εξελίσσονται μεταξύ κυβερνητικών δυνάμεων και α-

περισσότερα από 200 όπλα ενώ περνούν πάλι τα σύνορα έχοντας τέσσερις αστυνομικούς ομήρους. Η ενέργεια αποδίδεται στους Ταλιμπάν.

* * *

Δευτέρα 18 Αυγούστου
Ο 33χρονος Ταϊγκράν Ταμραλόβ παρασύρεται από τους κυλίνδρους μηχανής γυαλίσματος μαχαιριών και σκοτώνεται από τις πρέσες της.

Δικάζεται ο αναρχικός Robert Middaugh που αποφυλακίστηκε πριν από 2 εβδομάδες, μετά από καταδίκη του για κατηγορίες που αφορούσαν συμμετοχή στην πορεία της Πρωτομαγιάς 2001 στο Long Beach της **Καλιφόρνια** στις ΗΠΑ. Αυτή τη φορά δικάζεται για μια πορεία που έγινε στις 4 Ιουλίου 2000 στο **Λος Άντζελες** και κατηγορείται ότι επιτέθηκε σε μπάτσο με καλυμμένο το πρόσωπο.

* * *

Τρίτη 19 Αυγούστου
Τελικά πόσο ασφαλείς θα είναι αυτοί οι ολυμπιακοί αγώνες;
– 1.300 να τ' αφήσω;
– Θα πας και σύ εθελοντής; (όξω!!!)!! (δις) – Να πας!! Να πας!!
– ...Τραγουδάκι!

* * *

Πέμπτη 21 Αυγούστου
Πυρπολείται το Α.Τ.Μ υποκαταστήματος της εθνικής τράπεζας στην Ν. Φιλαδέλφεια, στην οδό Δεκελείας 233, με εμπρηστικό μηχανισμό αποτελούμενο από γκαζάκια. Την ευθύνη, με τηλεφώνημα σε εφημερίδα αναλαμβάνει ο «Κύκλος της Οργής», λέγοντας πως: «όσο το κράτος και τα ανδρείκελα του συνεχίζουν να καταστέλλουν, να φυλακίζουν, να δολοφονούν, ο κύκλος της οργής θα παραμείνει ανοιχτός. Λευτεριά στους φυλακισμένους της Θεσσαλονίκης. Κανένας όμηρος στα χέρια του κράτους».

* * *

Δευτέρα 25 Αυγούστου
ΣΥΛΛΗΨΗ(;;) ΡΩΣΟΥ ΠΟΛΥΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑ
Με τη φόρα που πήραν τα σαΐνια συνέλαβαν και τον... πραγματικά αθώο από επιχειρηματία Βλαντιμίρ Γκου

συνέχεια στη σελ. 15

ΙΡΑΚ

Τώρα που η «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ» του Ιράκ, επετεύχθη, όλοι προβαίνουν σε δηλώσεις...

Ο Τζ. Μπους τζούνιορ, δηλώνει πως «η πορεία του Ιράκ δεν είναι αναστρέψιμη, η χώρα οδεύει προς τον εκδημοκρατισμό και την ειρήνη».

Το αμερικανικό πεντάγωνο, ανακοινώνει πως «αφού ο λαός του Ιράκ απελευθερώθηκε, ο στόχος μας επιτεύχθηκε. Αν υπήρξαν κάποια θύματα μεταξύ των αμάχων κατά την απελευθέρωση, αυτό είναι λυπηρό. Αναπόφευκτα, σε έναν πόλεμο πάντα πεθαίνουν και άμαχοι. Όμως το γεγονός πως το Ιράκ τώρα έχει απελευθερωθεί καθιστά χρήσιμη κάθε θυσία», κρατώντας πιστά τις αρχές της Μ. Ολμπράιτ, που το 1999 όταν ρωτήθηκε για τα θύματα τον βομβαρδισμών στην Γιουγκοσλαβία, απάντησε πως «αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να το υποστούμε», (αλήθεια, ποιοι ακριβώς;)

Όλα βαίνουν καλώς. Στις 31 Ιουλίου υπογράφεται συμβόλαιο, που θα ισχύσει έως το τέλος του χρόνου, για εξαγωγή περισσοτέρων των 650.000 βαρελιών πετρελαίου ημερησίως. Το Ιρακινό κράτος, υπογράφει με τις αμερικανικές Exxon Mobil, Chevron Texaco, Conoco Philips, Marathon Valero Energy, τις ευρωπαϊκές Shell, Bp, Totalo, Repsol YPF, την κινέζικη Sinoshem, την ελβετική Vital και την ιαπωνική Mitsubishi...

Επίσης, ο αμερικανός διοικητής του Ιράκ, Πολ Μπρέμερ, δηλώνει πως «ο στόχος των εκλογών σε ένα χρόνο και η σημερινή προσωρινή κυβέρνηση να παραδώσει στην εκλεγμένη, είναι εφικτός»

Όμως...

Από την ημέρα της «απελευθέρωσης» μέχρι σήμερα, πραγματοποιούνται 10 - 25 επιθέσεις την ημέρα, ενάντια στους απελευθερωτές, οι οποίοι μέχρι και σήμερα μετρούν παραπάνω από 170 νεκρούς, ενώ άγνωστος παραμένει ο αριθμός των Ιρακινών, που δολοφονούνται ενώ και επειδή διαδηλώνουν, επειδή δεν σταματούν στα μπλόκα των «απελευθερωτών», επειδή «φάνηκαν ύποπτοι», επειδή ε- δεν αρκούν. Σήμερα, υπάρχουν παραπάνω από 150.000 απελευθερωτές στρατιώτες στο Ιράκ. Και χρειάζονται και άλλους...

Μέσα στα σχέδια του αμερικανικού πενταγώνου, σε περίπτωση που τελικά δεν γίνει κατορθωτό να σταλούν κυανόκρανοι, θα επιζητηθεί η συμμετοχή στρατιωτών και από άλλα κράτη, (με αρκετά μεγάλο ποσοστό από τα έξοδα... πληρωμένα από τις Η.Π.Α.) ή ακόμη και η ανάθεση συγκεκριμένων εργασιών σε... ιδιωτικές εταιρείες, (μεταξύ 1994 - 2000, έχουν πραγματοποιηθεί περισσότερες από 3000 συμφωνίες μεταξύ αμερικανικού πενταγώνου και ιδιωτικών εταιριών, αξίας 300.000.000.000 δολαρίων, για στήριξη σε ολόκληρο τον κόσμο).

Προβλήματα πάντως, έχουν αρχίσει να έχουν και στο εσωτερικό τους, τα κράτη που... πρωτοστάτησαν. Και τα προβλήματα αυτά, έχουν να κάνουν με το ότι «δεν ειπώθηκε ακριβώς η αλήθεια, στα σχετικά με την ύπαρξη όπλων μαζικής καταστροφής στο Ιράκ».

Στις Η.Π.Α. σε πρόσφατο γκάλοπ, παραπάνω από το 50% των ψηφοφόρων δήλωσε πως δεν θέλει τον Μπους τζούνιορ ξανά στο αξίωμα του προέδρου. Διευθυντές, (της C.I.A.), αξιωματούχοι (του Πενταγώνου) και «ειδικοί σύμβουλοι», τρέχουν να καλύψουν των πρόεδρο Μπούς, με δηλώσεις του είδους, «τα στοιχεία δεν ήταν 100% εξακριβωμένα», «αναλαμβάνω την ευθύνη για τυχόν παραλείψεις και ανακρίβειες σχετικά με τις εκθέσεις για τα όπλα μαζικής καταστροφής του Ιράκ», «ο πρόεδρος δεν ήξερε τίποτε» κ.α.

Στην Αυστραλία, η ίδια κατάσταση, όπου κατηγορείται για ανάλογες «ατασθαλίες» ο εκεί πρωθυπουργός...

Στη Βρετανία, είναι γνωστό πως η έκθεση που παρουσιάστηκε στο κοινοβούλιο ήταν κατά το μεγαλύτερο μέρος αντιγραφή διπλωματικής εργασίας φοιτητή, που χρονολογείται από το 1991 βασισμένη σε στοιχεία που είχαν δοθεί τότε. Επίσης, «ερωτηματικά έχουν ανακύψει» από το γεγονός πως βρέθηκε νεκρός καθηγητής- σύμβουλος της κυβέρνησης και

ΧΡΟΝΙΚΟ

28/6 – Δεκάδες Ιρακινοί σκοτώνονται κατά τη διάρκεια έκρηξης σε αποθήκη πυρομαχικών σε περιοχή της ερήμου, βόρεια της πόλης Χαντίθα.

1/7 – ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ

Τα ξημερώματα, γίνεται επίθεση με ρουκέτα RPG εναντίον αμερικανικής βάσης στη Φαλούζα. Ένας Αμερικανός σκοτώνεται, καθώς και ένας ακόμα από έκρηξη νάρκης κατά τη διάρκεια επιχείρησης εξουδετέρωσης ναρκών κοντά στην Καμπάλα.

ΕΚΡΗΞΗ ΣΕ ΤΕΜΕΝΟΣ

Στο τέμενος Αλ Χασάν στη Φαλούζα σημειώνεται ισχυρή έκρηξη με αποτέλεσμα 8 προσευχόμενοι και ο ιμάμης να χάσουν τη ζωή τους ενώ άλλοι τρεις τραυματίζονται. Οι ιρακινοί αποδίδουν την έκρηξη σε πύραυλο ή πυρά αμερικανικού στρατιωτικού αεροπλάνου αλλά οι αμερικανοί το αρνούνται.

Η κηδεία των σκοτωμένων μετατρέπεται σε διαδήλωση χιλιάδων ατόμων ενάντια στην αμερικάνικη κατοχή οι οποίοι πυροβολούν στον αέρα και κραυγάζουν συνθήματα όπως: «Οι αμερικανοί είναι εχθροί του θεού» και «Εκδίκηση».

Την ίδια ώρα στο Τικρίτ –γενέτειρα του Σαντάμ Χουσεΐν– άγνωστοι πυροβολούν και δολοφονούν τον Αμπντουλάχ Μαχμούντ αλ Χατάμπ, ηγέτη της φυλής των Μπανί αλ-Νασιρί, στην οποία ανήκει και ο Χουσεΐν.

Εν τω μεταξύ συνεχίζονται οι επιθέσεις κατά των αμερικανο-βρετανικών δυνάμεων:

Στη συνοικία Αλ Μουσταντσιρίγια στη Βαγδάτης όχημα του κατοχικού στρατού δέχεται επίθεση με αντιαρματικές ρουκέτες. Τέσσερις Αμερικανοί στρατιώτες νεκροί και δύο τραυματίες.

Επίσης στη Βαγδάτη σημειώνονται τρεις διαφορετικές επιθέσεις. Η πρώτη με αυτοσχέδιο μηχανισμό κοντά στο πανεπιστήμιο με τρεις αμερικανούς τραυματισμένους και άλλες δύο επιθέσεις με χειροβομβίδες ό-

Ρίψη εκρηκτικών εναντίον αμερικανικού Χάμβι σε περιφερειακό δρόμο της Βαγδάτης έχει ως αποτέλεσμα τον τραυματισμό 2 Αμερικανών στρατιωτών και τριών Ιρακινών.

Επίθεση με ρουκέτες και χειροβομβίδες εναντίον στρατιωτών στο Ραμάντι.

Επίθεση με όλμους γίνεται εναντίον της αμερικάνικης βάσης στο Μπάλαντ. 18 Αμερικανοί τραυματίζονται, δύο εκ των οποίων σοβαρά.

4/7 – Κοντά στο Μπάλαντ, 11 Ιρακινοί ανοίγουν πυρ και εκτοξεύουν ρουκέτες εναντίον αμερικανικής φάλαγγας οχημάτων. Οι τελευταίοι ανταποδίδουν σκοτώνοντας και τους 11.

Το Αλ Τζαζίρα μεταδίδει ηχογραφημένο μήνυμα του Σαντάμ Χουσεΐν που καλεί τους Ιρακινούς σε συνεχή αντίσταση.

ΗΠΑ

Ξεκινούν τα ειδικά στρατοδικεία που θα δικάσουν τους πρώτους έξι κρατούμενους στο Γουαντανάμο στην Κούβα οι οποίοι κατηγορούνται για διασύνδεση με την Αλ Κάιντα. Πρόκειται για ειδικές «στρατιωτικές επιτροπές» που δημιουργήθηκαν μετά την 11η Σεπτεμβρίου με διάταγμα του ίδιου του Μπους και μπορούν να δικάσουν πολίτες που προέρχονται από κάθε χώρα του πλανήτη.

5/7 – Έκρηξη στο Ραμάντι, 100 χιλιόμετρα δυτικά της Βαγδάτης, κατά τη διάρκεια τελετής απονομής διπλωμάτων, έχει ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν 7 υποψήφιοι Ιρακινοί αστυνομικοί, που εκπαιδεύονταν από τους Αμερικανούς στρατιώτες και να τραυματιστούν 45.

Έξω από το Μουσείο της Βαγδάτης, Βρετανός εικονολήπτης πυροβολείται στο κεφάλι από πίσω και σκοτώνεται.

Επίθεση με ρουκέτα δέχεται το γραφείο της Διεθνούς Υπηρεσίας Μετανάστευσης του ΟΗΕ στη Μοσούλη.

γέφυρα. Δύο στρατιώτες τραυματίζονται.

Άλλοι δύο τραυματίζονται, όταν στρατιωτικό όχημα πατάει νάρκη στη Βαγδάτη.

Επίθεση με χειροβομβίδα δέχεται αστυνομικό τμήμα της Βαγδάτης με αποτέλεσμα να τραυματιστούν δυο «συνεργαζόμενοι» ιρακινοί μπάτσοι από την ανταλλαγή πυρών που ακολουθεί, καθώς και ένα 13χρονο αγόρι.

Επίθεση ανταρτών με όλμους έξω από στρατιωτική βάση των ΗΠΑ στην πόλη Μπαλάντ.

Σε ηχητικό μήνυμά του ο Σαντάμ Χουσεΐν δηλώνει: «Οι ανταρτικές επιθέσεις είναι το κατάλληλο μέσο αντίστασης [...] Η βασική σας αποστολή είναι να διώξετε τους εισβολείς από το ιρακινό έδαφος» και καλεί σε αντίσταση όλες τις εθνότητες και θρησκευτικές ομάδες του Ιράκ: Αραβες, Κούρδους, Τουρκομάνους, Σιίτες, Σουνίτες, Μουσουλμάνους και Χριστιανούς. «Ο ένδοξος ιρακινός λαός δεν θα αποδεχτεί ποτέ τα όπλα των εισβολέων. Οι Ιρακινοί είναι όλοι αδέλφια. Είναι ένας άνθρωπος. Οι εισβολείς ήρθαν ελπίζοντας πως θα γίνουν δεκτοί ως απελευθερωτές, όμως οι ελπίδες τους διαψεύσθηκαν».

ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΣ

Λονδίνο: «Αρνούμαι κάθε υπαινιγμό ότι παραπλανήσαμε το Κοινοβούλιο και το λαό [...] Είμαι βέβαιος ότι κάναμε το σωστό, απομακρύνοντας τον Σαντάμ Χουσεΐν. [...] Δεν έχω απολύτως καμμία αμφιβολία ότι ΘΑ εντοπίσουμε αποδείξεις προγραμμάτων ανάπτυξης όπλων μαζικής καταστροφής» δηλώνει ο Μπλερ που βλέπει τη δημοτικότητά του να πέφτει μέρα με τη μέρα λόγω της κατηγορίας που αντιμετωπίζει περί παραποίησης στοιχείων και πληροφοριών που δημοσιοποιήθηκαν προ του πολέμου για τα όπλα μαζικής καταστροφής του Ιράκ, ώστε να δικαιολογήσει την ανάληψη στρατιωτικής δράσης.

Ειδικότερα ο Μπλερ δεν δέχεται ότι

τεύχηκε. Αν σπήρξαν κάποια θύματα μεταξύ των αμάχων κατά την απελευθέρωση, αυτό είναι λυπηρό. Αναπόφευκτα, σε έναν πόλεμο πάντα πεθαίνουν και άμαχοι. Όμως το γεγονός πως το Ιράκ τώρα έχει απελευθερωθεί καθιστά χρήσιμη κάθε θυσία», κρατώντας πιστά τις αρχές της Μ. Ολμπράιτ, που το 1999 όταν ρωτήθηκε για τα θύματα τον βομβαρδισμών στην Γιουγκοσλαβία, απάντησε πως «αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να το υποστούμε», (αλήθεια, ποιοι ακριβώς;)

Όλα βαίνουν καλώς. Στις 31 Ιουλίου υπογράφεται συμβόλαιο, που θα ισχύσει έως το τέλος του χρόνου, για εξαγωγή περισσοτέρων των 650.000 βαρελιών πετρελαίου ημερησίως. Το Ιρακινό κράτος, υπογράφει με τις αμερικανικές Exxon Mobil, Chevron Texaco, Conoco Philips, Marathon Valero Energy, τις ευρωπαϊκές Shell, Bp, Totalo, Repsol YPF, την κινέζικη Sinoshem, την ελβετική Vital και την ιαπωνική Mitsubishi...

Επίσης, ο αμερικανός διοικητής του Ιράκ, Πολ Μπρέμερ, δηλώνει πως «ο στόχος των εκλογών σε ένα χρόνο και η σημερινή προσωρινή κυβέρνηση να παραδώσει στην εκλεγμένη, είναι εφικτός»

Όμως...

Από την ημέρα της «απελευθέρωσης» μέχρι σήμερα, πραγματοποιούνται 10 - 25 επιθέσεις την ημέρα, ενάντια στους απελευθερωτές, οι οποίοι μέχρι και σήμερα μετρούν παραπάνω από 170 νεκρούς, ενώ άγνωστος παραμένει ο αριθμός των Ιρακινών, που δολοφονούνται ενώ και επειδή διαδηλώνουν, επειδή δεν σταματούν στα μπλόκα των «απελευθερωτών», επειδή «φάνηκαν ύποπτοι», επειδή, επειδή, επειδή...

Το ηθικό του στρατεύματος, δεν βρίσκεται και στα... ιδανικά επίπεδα.

– «Έχω τους δικούς μου καταζητούμενους. Οι δικοί μου άσοι είναι ο Π. Μπρέμερ, ο Ντ. Ράμσφελντ, ο Τζ. Μπους, ο Π. Γούλφοβιτς» (αμερικανός λοχίας στο ABC)

– «Ο κόσμος λέει πως ο Ράμσφελντ πρέπει να φύγει» (στους L.A. Times)

– «Είμαστε εξαντλημένοι, φυσικά και διανοητικά, σε σημείο που μερικοί ελπίζουν να τραυματιστούν και να φύγουν» (ABC)

– «Σκέφτεται κανείς εκεί πάνω τι σημαίνει να στέκεσαι με όλη τη ζέστη της ημέρας, κάθε μέρα, με πλήρη εξοπλισμό μάχης και να σκέφτεσαι αν σήμερα θα με πυροβολήσει κανέ-

κές εταιρείες, (μεταξύ 1994 - 2000, έχουν πραγματοποιηθεί περισσότερες από 3000 συμφωνίες μεταξύ αμερικανικού πενταγώνου και ιδιωτικών εταιριών, αξίας 300.000.000.000 δολαρίων, για στήριξη σε ολόκληρο τον κόσμο).

Προβλήματα πάντως, έχουν αρχίσει να έχουν και στο εσωτερικό τους, τα κράτη που... πρωτοστάτησαν. Και τα προβλήματα αυτά, έχουν να κάνουν με το ότι «δεν ειπώθηκε ακριβώς η αλήθεια, στα σχετικά με την ύπαρξη όπλων μαζικής καταστροφής στο Ιράκ».

Στις Η.Π.Α. σε πρόσφατο γκάλοπ, παραπάνω από το 50% των ψηφοφόρων δήλωσε πως δεν θέλει τον Μπους τζούνιορ ξανά στο αξίωμα του προέδρου. Διευθυντές, (της C.I.A.), αξιωματούχοι (του Πενταγώνου) και «ειδικοί σύμβουλοι» , τρέχουν να καλύψουν των πρόεδρο Μπούς, με δηλώσεις του είδους, «τα στοιχεία δεν ήταν 100% εξακριβωμένα», «αναλαμβάνω την ευθύνη για τυχόν παραλείψεις και ανακρίβειες σχετικά με τις εκθέσεις για τα όπλα μαζικής καταστροφής του Ιράκ», «ο πρόεδρος δεν ήξερε τίποτε» κ.α.

Στην Αυστραλία, η ίδια κατάσταση, όπου κατηγορείται για ανάλογες «ατασθαλίες» ο εκεί πρωθυπουργός...

Στη Βρετανία, είναι γνωστό πως η έκθεση που παρουσιάστηκε στο κοινοβούλιο ήταν κατά το μεγαλύτερο μέρος αντιγραφή διπλωματικής εργασίας φοιτητή, που χρονολογείται από το 1991 βασισμένη σε στοιχεία που είχαν δοθεί τότε. Επίσης, «ερωτηματικά έχουν ανακύψει» από το γεγονός πως βρέθηκε νεκρός καθηγητής- σύμβουλος της κυβέρνησης και υπεύθυνος για τον έλεγχο της ύπαρξης όπλων μαζικής καταστροφής στο Ιράκ, ο οποίος είχε πληροφορήσει το B.B.C. περί μη ύπαρξης αυτών. Ο καθηγητής Κέλι, σε ανύποπτο χρόνο (6 μήνες πριν βρεθεί νεκρός) και έπειτα από ερώτηση διπλωμάτη στο τι θα γίνει άμα τελικά σταλούν στρατεύματα στο Ιράκ, είχε πει «θα με βρουν νεκρό στο δάσος».

Ήδη διεξάγεται έρευνα και μέχρι τώρα τα στοιχεία δείχνουν εμπλοκή της κυβέρνησης ενώ μέσα στα πολλά, ανακοινώνεται πως σύμφωνα με ανώτατο αξιωματούχο του Βρετανικού υπουργείου Αμύνης, η κυβέρνηση Μπλερ «είχε δώσει εντολή να τακτοποιηθεί το θέμα του Κέλι.

Πριν τον πόλεμο στο Ιράκ, 1 στα 5 παιδιά πέθαινε από το απεμπλουτισμένο ουράνιο που είχε χρησιμοποιηθεί το 1991. Μέχρι τον Οκτώβρη του

μα από έκρηξη βάρκας κατά τη διάρκεια επιχείρησης εξουδετέρωσης ναρκών κοντά στην Καμπάλα.

ΕΚΡΗΞΗ ΣΕ ΤΕΜΕΝΟΣ

Στο τέμενος Αλ Χασάν στη Φαλούζα σημειώνεται ισχυρή έκρηξη με αποτέλεσμα 8 προσευχόμενοι και ο ιμάμης να χάσουν τη ζωή τους ενώ άλλοι τρεις τραυματίζονται. Οι ιρακινοί αποδίδουν την έκρηξη σε πύραυλο ή πυρά αμερικανικού στρατιωτικού αεροπλάνου αλλά οι αμερικανοί το αρνούνται.

Η κηδεία των σκοτωμένων μετατρέπεται σε διαδήλωση χιλιάδων ατόμων ενάντια στην αμερικάνικη κατοχή οι οποίοι πυροβολούν στον αέρα και κραυγάζουν συνθήματα όπως: «Οι αμερικανοί είναι εχθροί του θεού» και «Εκδίκηση».

Την ίδια ώρα στο Τιγκρίτ –γενέτειρα του Σανταμ Χουσεΐν– άγνωστοι πυροβολούν και δολοφονούν τον Αμπντουλάχ Μαχμούντ αλ Χατάμπ, ηγέτη της φυλής των Μπανί αλ-Νασιρί, στην οποία ανήκει και ο Χουσεΐν.

Εν τω μεταξύ συνεχίζονται οι επιθέσεις κατά των αμερικανο-βρετανικών δυνάμεων:

Στη συνοικία Αλ Μουστανσιρίγια στη Βαγδάτης όχημα του κατοχικού στρατού δέχεται επίθεση με αντιαρματικές ρουκέτες. Τέσσερις Αμερικανοί στρατιώτες νεκροί και δύο τραυματίες.

Επίσης στη Βαγδάτη σημειώνονται τρεις διαφορετικές επιθέσεις. Η πρώτη με αυτοσχέδιο μηχανισμό κοντά στο πανεπιστήμιο με τρεις αμερικανούς τραυματισμένους και άλλες δύο επιθέσεις με χειροβομβίδες όπου τραυματίζονται άλλοι τρεις στρατιώτες.

2/7 – Πραγματοποιείται επίθεση με χειροβομβίδα εναντίον αμερικανικού οχήματος σο κέντρο της Βαγδάτης, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 2 Αμερικανοί στρατιώτες. Δύο περαστικοί Ιρακινοί τραυματίζονται από αμερικανικά πυρά, ενώ οι δράστες διαφεύγουν με το αυτοκίνητό τους.

Ένας Ιρακινός σκοτώνεται και πολλοί τραυματίζονται, όταν γίνεται έκρηξη κατά τη διάρκεια διαδήλωσης από Ιρακινούς στη Μακούμπα. Οι διαδηλώσεις, κυρίως από άνεργους Ιρακινούς, αποτελούν σχεδόν καθημερινό φαινόμενο στο Ιράκ.

Επίθεση σε αμερικανικό τζιπ στο Ρα-

δύο εκ των οποίων σοβαρά.

4/7 – Κοντά στο Μπαλάντ, 11 Ιρακινοί ανοίγουν πυρ και εκτοξεύουν ρουκέτες εναντίον αμερικανικής φάλαγγας οχημάτων. Οι τελευταίοι ανταποδίδουν σκοτώνοντας και τους 11.

Το Αλ Τζαζίρα μεταδίδει ηχογραφημένο μήνυμα του Σαντάμ Χουσεΐν που καλεί τους Ιρακινούς σε συνεχή αντίσταση.

ΗΠΑ

Ξεκινούν τα ειδικά στρατοδικεία που θα δικάσουν τους πρώτους έξι κρατούμενους στο Γουαντανάμο στην Κούβα οι οποίοι κατηγορούνται για διασύνδεση με την Αλ Κάιντα. Πρόκειται για ειδικές «στρατιωτικές επιτροπές» που δημιουργήθηκαν μετά την 11η Σεπτεμβρίου με διάταγμα του ίδιου του Μπους και μπορούν να δικάσουν πολίτες που προέρχονται από κάθε χώρα του πλανήτη.

5/7 – Έκρηξη στο Ραμάντι, 100 χιλιόμετρα δυτικά της Βαγδάτης, κατά τη διάρκεια τελετής απονομής διπλωμάτων, έχει ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν 7 υποψήφιοι Ιρακινοί αστυνομικοί, που εκπαιδεύονταν από τους Αμερικανούς στρατιώτες και να τραυματιστούν 45.

Έξω από το Μουσείο της Βαγδάτης, Βρετανός εικονολήπτης πυροβολείται στο κεφάλι από πίσω και σκοτώνεται.

Επίθεση με ρουκέτα δέχεται το γραφείο της Διεθνούς Υπηρεσίας Μετανάστευσης του ΟΗΕ στη Μοσούλη.

Δύο Ιρακινοί που επιβαίνουν σε ημιφορτηγό, ανοίγουν πυρ εναντίον Αμερικανών στρατιωτών σε φυλάκιο στη Βαγδάτη. Οι Αμερικανοί απαντούν στα πυρά, σκοτώνοντας τους.

100 αμερικανοί στρατιώτες εισβάλουν στα γραφεία των τουρκικών ειδικών δυνάμεων στην πόλη Σαλαμαγίγια, συλλαμβάνουν 11 τούρκους στρατιώτες και τους οδηγούν στο Κιρκούκ. Αφορμή η πληροφορία ότι σκόπευαν να δολοφονήσουν Κούρδο ηγέτη στο Κιρκούκ.

6/7 – Αμερικανός στρατιώτης που περιμένει στην ουρά για να αγοράσει αναψυκτικό κοντά στο Πανεπιστήμιο της Βαγδάτης σκοτώνεται από πυροβολισμό από κοντινή απόσταση.

ρι.

Επίθεση ανταρτών με όλμους έξω από στρατιωτική βάση των ΗΠΑ στην πόλη Μπαλάντ.

Σε ηχητικό μήνυμά του ο Σαντάμ Χουσεΐν δηλώνει: «Οι ανταρτικές επιθέσεις είναι το κατάλληλο μέσο αντίστασης [...] Η βασική σας αποστολή είναι να διώξετε τους εισβολείς από το ιρακινό έδαφος» και καλεί σε αντίσταση όλες τις εθνότητες και θρησκευτικές ομάδες του Ιράκ: Αραβες, Κούρδους, Τουρκομάνους, Σιίτες, Σουνίτες, Μουσουλμάνους και Χριστιανούς. «Ο ένδοξος ιρακινός λαός δεν θα αποδεχτεί ποτέ τα όπλα των εισβολέων. Οι Ιρακινοί είναι όλοι αδέλφια. Είναι ένας άνθρωπος. Οι εισβολείς ήρθαν ελπίζοντας πως θα γίνουν δεκτοί ως απελευθερωτές, όμως οι ελπίδες τους διαψεύσθηκαν».

ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΣ

Λονδίνο: «Αρνούμαι κάθε υπαινιγμό ότι παραπλανήσαμε το Κοινοβούλιο και το λαό [...] Είμαι βέβαιος ότι κάναμε το σωστό, απομακρύνοντας τον Σαντάμ Χουσεΐν. [...] Δεν έχω απολύτως καμμία αμφιβολία ότι ΘΑ εντοπίσουμε αποδείξεις προγραμμάτων ανάπτυξης όπλων μαζικής καταστροφής» δηλώνει ο Μπλερ που βλέπει τη δημοτικότητά του να πέφτει μέρα με τη μέρα λόγω της κατηγορίας που αντιμετωπίζει περί παραποίησης στοιχείων και πληροφοριών που δημοσιοποιήθηκαν προ του πολέμου για τα όπλα μαζικής καταστροφής του Ιράκ, ώστε να δικαιολογήσει την ανάληψη στρατιωτικής δράσης.

Ειδικότερα ο Μπλερ δεν δέχεται ότι τα στοιχεία του ότι «το Ιράκ μπορεί να κάνει χρήση χημικών και βιολογικών όπλων σε διάστημα 45 λεπτών(!)», ήταν παραπλανημένα.

9/7 – Ένας Αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται από πυρά κατά τη διάρκεια επίθεσης κοντά στη Μαχμουντίγια.

Επίθεση με ρουκέτες πραγματοποιείται στο Τικρίτ με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας Αμερικανός και να τραυματιστεί άλλος ένας.

Στο Μπαλάντ, ακόμη ένας σκοτώνεται από πυρά.

10/7 – Τις πρώτες πρωινές ώρες, γίνονται τρεις επιθέσεις εναντίον Αμερικανών στρατιωτών στη Φαλούτζα. Η ιρακινή αστυνομία ζητά από τους

του Ιράκ, Πολ Μπρέμερ, δηλώνει πως «ο στόχος των εκλογών σε ένα χρόνο και η σημερινή προσωρινή κυβέρνηση να παραδώσει στην εκλεγμένη, είναι εφικτός»

Όμως…

Από την ημέρα της «απελευθέρωσης» μέχρι σήμερα, πραγματοποιούνται 10 - 25 επιθέσεις την ημέρα, ενάντια στους απελευθερωτές, οι οποίοι μέχρι και σήμερα μετρούν παραπάνω από 170 νεκρούς, ενώ άγνωστος παραμένει ο αριθμός των Ιρακινών, που δολοφονούνται ενώ και επειδή διαδηλώνουν, επειδή δεν σταματούν στα μπλόκα των «απελευθερωτών», επειδή «φάνηκαν ύποπτοι», επειδή, επειδή, επειδή…

Το ηθικό του στρατεύματος, δεν βρίσκεται και στα… ιδανικά επίπεδα.

- «Έχω τους δικούς μου καταζητούμενους. Οι δικοί μου άσοι είναι ο Π. Μπρέμερ, ο Ντ. Ράμσφελντ, ο Τζ. Μπους, ο Π. Γούλφοβιτς» (αμερικανός λοχίας στο ABC)

- «Ο κόσμος λέει πως ο Ράμσφελντ πρέπει να φύγει» (στους L.A. Times)

- «Είμαστε εξαντλημένοι, φυσικά και διανοητικά, σε σημείο που μερικοί ελπίζουν να τραυματιστούν και να φύγουν» (ABC)

- «Σκέφτεται κανείς εκεί πάνω τι σημαίνει να στέκεσαι με όλη τη ζέστη της ημέρας, κάθε μέρα, με πλήρη εξοπλισμό μάχης και να σκέφτεσαι αν σήμερα θα με πυροβολήσει κανένας;»

– «Απελευθερώσαμε το Ιράκ. Οι άνθρωποι εδώ δεν μας θέλουν. Και, μάντεψε, ούτε εμείς θέλουμε. Γιατί είμαστε εδώ; Γιατί δεν μας πάνε πίσω;»

Στα τέλη του Αυγούστου, γίνεται προσπάθεια εμπλοκής του Ο.Η.Ε., με την κατοχύρωση ψηφίσματος για αποστολή κυανόκρανων στο Ιράκ. Δεν έχει να κάνει μόνο με την «νομιμοποίηση» της κατάστασης, συνέχεια του σίριαλ που παίχτηκε πριν από την γενικευμένη επίθεση, αλλά και με το ότι τα πράγματα δεν πάνε όπως τα περίμεναν. Η κατοχή του Ιράκ, κοστίζει 4 δισεκατομμύρια δολάρια τον μήνα, ενώ οι 30 με 40 χιλιάδες στρατιώτες που υπολογίζονταν να χρειαστούν για την «μετάβαση στη Δημοκρατία» σχετικά με τις εκθέσεις για τα όπλα μαζικής καταστροφής του Ιράκ», «ο πρόεδρος δεν ήξερε τίποτε» κ.α.

Στην Αυστραλία, η ίδια κατάσταση, όπου κατηγορείται για ανάλογες «ατασθαλίες» ο εκεί πρωθυπουργός…

Στη Βρετανία, είναι γνωστό πως η έκθεση που παρουσιάστηκε στο κοινοβούλιο ήταν κατά το μεγαλύτερο μέρος αντιγραφή διπλωματικής εργασίας φοιτητή, που χρονολογείται από το 1991 βασισμένη σε στοιχεία που είχαν δοθεί τότε. Επίσης, «ερωτηματικά έχουν ανακύψει» από το γεγονός πως βρέθηκε νεκρός καθηγητής σύμβουλος της κυβέρνησης και υπεύθυνος για τον έλεγχο της ύπαρξης όπλων μαζικής καταστροφής στο Ιράκ, ο οποίος είχε πληροφορήσει το B.B.C. περί μη ύπαρξης αυτών. Ο καθηγητής Κέλι, σε ανύποπτο χρόνο (6 μήνες πριν βρεθεί νεκρός) και έπειτα από ερώτηση διπλωμάτη στο τι θα γίνει άμα τελικά σταλούν στρατεύματα στο Ιράκ, είχε πει «θα με βρουν νεκρό στο δάσος».

Ήδη διεξάγεται έρευνα και μέχρι τώρα τα στοιχεία δείχνουν εμπλοκή της κυβέρνησης ενώ μέσα στα πολλά, ανακοινώνεται πως σύμφωνα με ανώτατο αξιωματούχο του Βρετανικού υπουργείου Αμύνης, η κυβέρνηση Μπλερ «είχε δώσει εντολή να τακτοποιηθεί το θέμα του Κέλι».

Πριν τον πόλεμο στο Ιράκ, 1 στα 5 παιδιά πέθαινε από το απεμπλουτισμένο ουράνιο που είχε χρησιμοποιηθεί το 1991. Μέχρι τον Οκτώβρη του 1999, πέθαναν 1,5 εκατομμύριο άνθρωποι, από τα οποία τα 750.000 παιδιά. Μετά την πρόσφατη γενικευμένη επίθεση, (ενός πολέμου που ποτέ δεν είχε τελειώσει), οι μετρήσεις δείχνουν 500 φορές υψηλότερη ραδιενέργεια. Το Ιράκ, έχει «ποτιστεί» με ουράνιο, για τα υπόλοιπα 4,5 δισεκατομμύρια χρόνια.

Σύμφωνα με τον Ο.Η.Ε. από την προηγούμενη χρήση 400 τόνων απεμπλουτισμένου ουρανίου, τα κρούσματα καρκίνου αυξήθηκαν κατά 700%, λευχαιμίας κατά 10% και τερατογένεσης κατά 5%. Ακόμη, 200.000 (από τους 697.000) αμερικανούς στρατιώτες που συμμετείχαν στην πρώτη «Καταιγίδα» εμφανίστηκε το «σύνδρομο του Κόλπου» και το 67% των παιδιών αυτών των 200.000, γεννήθηκε με τερατογενέσεις και ασθένειες.

ρί, στην οποία ανήκει ο Χουσεΐν.

Εν τω μεταξύ συνεχίζονται οι επιθέσεις κατά των αμερικανο-βρετανικών δυνάμεων:

Στη συνοικία Αλ Μουστανσιριγία στη Βαγδάτης όχημα του κατοχικού στρατού δέχεται επίθεση με αντιαρματικές ρουκέτες. Τέσσερις Αμερικανοί στρατιώτες νεκροί και δύο τραυματίες.

Επίσης στη Βαγδάτη σημειώνονται τρεις διαφορετικές επιθέσεις. Η πρώτη με αυτοσχέδιο μηχανισμό κοντά στο πανεπιστήμιο με τρεις αμερικανούς τραυματισμένους και άλλες δύο επιθέσεις με χειροβομβίδες όπου τραυματίζονται άλλοι τρεις στρατιώτες.

2/7 – Πραγματοποιείται επίθεση με χειροβομβίδα εναντίον αμερικανικού οχήματος σο κέντρο της Βαγδάτης, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 2 Αμερικανοί στρατιώτες. Δύο περαστικοί Ιρακινοί τραυματίζονται από αμερικανικά πυρά, ενώ οι δράστες διαφεύγουν με το αυτοκίνητό τους.

Ένας Ιρακινός σκοτώνεται και πολλοί τραυματίζονται, όταν γίνεται έκρηξη κατά τη διάρκεια διαδήλωσης από Ιρακινούς στη Μακούμπα. Οι διαδηλώσεις, κυρίως από άνεργους Ιρακινούς, αποτελούν σχεδόν καθημερινό φαινόμενο στο Ιράκ.

Επίθεση σε αμερικανικό τζιπ στο Ραμάντι έχει ως αποτέλεσμα να τραυματιστούν 6 Αμερικανοί στρατιώτες.

Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί εναντίον αμερικανικής περιπόλου στη συνοικία Κανταμίγια στη Βαγδάτη, τραυματίζοντας ένα στρατιώτη. Οι Αμερικάνοι ανταποδίδουν σκοτώνοντάς τον και τραυματίζοντας ένα εξάχρονο αγόρι.

25 εκατ. δολλάρια είναι το ποσό που δίνουν οι ΗΠΑ για όποιον τους δώσει πληροφορίες για τον Σαντάμ Χουσεΐν και 15 εκατ. δολ. για τους δυο γιους του.

– Χαράς ευαγγέλια για τους εφιάλτες όλου του κόσμου…

3/7 – Ελεύθερος σκοπευτής σκοτώνει Αμερικανό φρουρό του Εθνικού Μουσείου της Βαγδάτης.

μετρα δυτικά της Βαγδάτης, κατά τη διάρκεια τελετής απονομής διπλωμάτων, έχει ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν 7 υποψήφιοι Ιρακινοί αστυνομικοί, που εκπαιδεύονταν από τους Αμερικανούς στρατιώτες και να τραυματιστούν 45.

Έξω από το Μουσείο της Βαγδάτης, Βρετανός εικονολήπτης πυροβολείται στο κεφάλι από πίσω και σκοτώνεται.

Επίθεση με ρουκέτα δέχεται το γραφείο της Διεθνούς Υπηρεσίας Μετανάστευσης του ΟΗΕ στη Μοσούλη.

Δύο Ιρακινοί που επιβαίνουν σε ημιφορτηγό, ανοίγουν πυρ εναντίον Αμερικανών στρατιωτών σε φυλάκιο στη Βαγδάτη. Οι Αμερικανοί απαντούν στα πυρά, σκοτώνοντάς τους.

100 αμερικανοί στρατιώτες εισβάλουν στα γραφεία των τουρκικών ειδικών δυνάμεων στην πόλη Σαλαμανίγια, συλλαμβάνουν 11 τούρκους στρατιώτες και τους οδηγούν στο Κιρκούκ. Αφορμή η πληροφορία ότι σκόπευαν να δολοφονήσουν Κούρδο ηγέτη στο Κιρκούκ.

6/7 – Αμερικανός στρατιώτης που περιμένει στην ουρά για να αγοράσει αναψυκτικό κοντά στο Πανεπιστήμιο της Βαγδάτης σκοτώνεται από πυροβολισμό από κοντινή απόσταση.

7/7 – Τις πρώτες πρωινές ώρες, Ένας Αμερικανός σκοτώνεται κατά τη διάρκεια επίθεσης ενόπλων σε αμερικανική διμοιρία στη συνοικία Αντχαμίγια.

Αντάρτες εκτοξεύουν αυτοσχέδιο εμπρηστικό μηχανισμό εναντίον αμερικανικής αυτοκινητοπομπής στη συνοικία Καντιμίγια βόρεια της Βαγδάτης, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας Αμερικανός στρατιώτης.

8/7 – Στο Κιρκούκ, γίνεται επίθεση με ρουκέτα εναντίον αμερικανικής περιπόλου και 3 στρατιώτες τραυματίζονται.

Στο δρόμο που οδηγεί στο αεροδρόμιο της Βαγδάτης, αμερικανική αυτοκινητοπομπή δέχεται επίθεση από αυτοσχέδια βόμβα, που ρίχνεται από

και το λαό […] Είμαι βέβαιος ότι κάναμε το σωστό, απομακρύνοντας τον Σαντάμ Χουσεΐν. […] Δεν έχω απολύτως καμμία αμφιβολία ότι ΘΑ εντοπίσουμε αποδείξεις προγραμμάτων ανάπτυξης όπλων μαζικής καταστροφής» δηλώνει ο Μπλερ που βλέπει τη δημοτικότητά του να πέφτει μέρα με τη μέρα λόγω της κατηγορίας που αντιμετωπίζει περί παραποίησης στοιχείων και πληροφοριών που δημοσιοποιήθηκαν προ του πολέμου για τα όπλα μαζικής καταστροφής του Ιράκ, ώστε να δικαιολογήσει την ανάληψη στρατιωτικής δράσης.

Ειδικότερα ο Μπλερ δεν δέχεται ότι τα στοιχεία του ότι «το Ιράκ μπορεί να κάνει χρήση χημικών και βιολογικών όπλων σε διάστημα 45 λεπτών(!)», ήταν παραποιημένα.

9/7 – Ένας Αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται από πυρά κατά τη διάρκεια επίθεσης κοντά στη Μαχμουντίγια.

Επίθεση με ρουκέτες πραγματοποιείται στο Τικρίτ με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας Αμερικανός και να τραυματιστεί άλλος ένας.

Στο Μπαλάντ, ακόμη ένας σκοτώνεται από πυρά.

10/7 – Τις πρώτες πρωινές ώρες, γίνονται τρεις επιθέσεις εναντίον Αμερικανών στρατιωτών στη Φαλούτζα.

Η ιρακινή αστυνομία ζητά από τους Αμερικανούς στρατιώτες να αποχωρήσουν από το αστυνομικό τμήμα μέσα σε 48 ώρες και να σταθμεύουν τα οχήματά τους μακριά από το τμήμα. Σε διαφορετική περίπτωση θα πάψουν να «εργάζονται» γιατί κινδυνεύει η ζωή τους.

11/7 – Οι Αμερικανοί αποσύρονται από το αστυνομικό τμήμα της Φαλούτζα.

Πραγματοποιείται επίθεση με ρουκέτες εναντίον αμερικανικής περιπόλου στο δρόμο που οδηγεί στο αεροδρόμιο της Βαγδάτης. Ακολουθεί ανταλλαγή πυρών, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν δύο Ιρακινοί, οι οποίοι δε συμμετείχαν σε αυτή.

Στο Ραμάντι, πόλη κοντά στη Φαλούτζα, οι αμερικανικές δυνάμεις δέχο-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

νται επίθεση με όλμους. Οι Αμερικανοί απαντούν ανοίγοντας πυρ με το πυροβόλο του άρματος που επιβαίνουν. Μάχες διεξάγονται μέχρι τις πρωινές ώρες της επομένης.
Κατά τη διάρκεια των 2,5 μηνών κατοχής στο Ιράκ, οι στρατιώτες συλλαμβάνουν και βασανίζουν ανεξέλεγκτα και φυσικά ...ατιμώρητα. Ο αριθμός των φυλακισμένων δεν έχει υπολογιστεί, ενώ η Διεθνής Αμνηστία έχει καταγγελίες για κρατήσεις τουλάχιστον 80 παιδιών για ...σχεδίαση γκράφιτι στους τοίχους (!) ή επειδή πήδησαν σε ένα αμερικανικό όχημα ζητώντας να τα μεταφέρει στην πόλη. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση 11χρονου, που επέβαινε σε αυτοκίνητο με το θείο και τους συνέλαβαν σε σημείο ελέγχου. Το παιδί ακινητοποιήθηκε με ένα όπλο κολλημένο στο κεφάλι του και ρίχτηκε στο έδαφος όπου παρέμεινε για 3 ώρες. Στη συνέχεια οδηγήθηκε στη φυλακή με κουκούλα στο κεφάλι και δεμένο πισθάγκωνα. Για εννέα νύχτες, παρέμεινε σε ένα αντίσκηνο με 22 ενήλικους και στη συνέχεια μεταφέρθηκε στις φυλακές Σαρχιγέ, όπου παρέμεινε σε ένα κελί με άλλους 20 15χρονους. Τελικά αφέθηκε ελεύθερο. Όταν την υπόθεση ανέλαβε Αμερικανός δικηγόρος του στρατού, μιας και οι Ιρακινοί δικαστές δεν αναγνωρίζονται.

12/7 – Μηχανισμός εκρήγνυται στη φυλακή Αμπού Γαρίμπ και ένας Αμερικάνος τραυματίζεται.

13/7 – Το αραβικό δορυφορικό δίκτυο Αλ Αραμπίγια μεταδίδει ηχογραφημένο μήνυμα, στο οποία οργάνωση που αυτοαποκαλείται παρακλάδι της Αλ Κάιντα αναλαμβάνει τις επιθέσεις εναντίον αμερικανικών στόχων στο Ιράκ. Στο μήνυμα αναφέρεται: «Ορκίζομαι στο Θεό πως κανείς από τους οπαδούς του Σαντάμ δεν πραγματοποίησε τις επιχειρήσεις της Τζιχάντ, όπως οι ίδιοι ισχυρίζονται. Οι επιθέσεις είναι αποτέλεσμα του ιερού αγώνα των αδερφών μας. Μία νέα επίθεση κατά των Αμερικανών θα πραγματοποιηθεί τις ε-

του Ιράν» και η «Εθνική Ιρακινή Ισλαμική Αντίσταση: Επαναστατικές Ταξιαρχίες του 1920» προειδοποιούν με μηνύματα, που μεταδίδει το Αλ Αραμπίγια, όλες τις χώρες να μη στείλουν στρατεύματα για την πολυεθνική δύναμη.

16/7 – Πραγματοποιείται αποτυχημένη επίθεση με πύραυλο αέρος - εδάφους εναντίον αμερικανικού αεροσκάφους.

Επίθεση με ρουκέτα εναντίον στρατιωτικού οχήματος βόρεια της Βαγδάτης έχει ως αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας Αμερικανός στρατιώτης.

Επίθεση με χειροβομβίδα εναντίον αμερικανικού στρατιωτικού οχήματος γίνεται έξω από τράπεζα στη Βαγδάτη. Ο οδηγός και 4 Ιρακινοί που βρέθηκαν στο σημείο τραυματίζονται, ενώ ένα οκτάχρονο παιδί σκοτώνεται. Ο φιλοαμερικανός δήμαρχος της Χαντίθα, Μοχάμεντ Ναγίλ αλ Τζουραΐφι, σκοτώνεται μαζί με το γιο του από πυρά, την ώρα που οδηγεί το αυτοκίνητό του.

Η οργάνωση Human Rights Watch για τα ανθρώπινα δικαιώματα ανακοινώνει ότι έχουν καταγραφεί 25 τουλάχιστον βιασμοί και απαγωγές γυναικών, ενώ ο πραγματικός αριθμός θεωρείται μεγαλύτερος και αυξανόμενος. Οι γυναίκες και οι έφηβοι φοβούνται να πάνε στις δουλειές τους, στο σχολείο ή να αναζητήσουν εργασία.

17/7 – Αραβικά δίκτυα μεταδίδουν ηχογραφημένο μήνυμα του Σαντάμ Χουσεΐν, που καλεί το λαό σε αντίσταση. Σήμερα συμπληρώνονται 35 χρόνια από το πραξικόπημα του κόμματος Μπααθ.

Για πρώτη φορά, οι Αμερικάνοι δηλώνουν πως **έχουν να αντιμετωπίσουν αντάρτικο**. Σε 14 εφόδους, βρίσκονται και κατάσχονται εκρηκτικά C4 (ισχυρό εκρηκτικό δεν ανιχνεύεται από τις ακτίνες Χ του αεροδρομίου), όπλα και πυροκροτητές.

ζόμενος από ελικόπτερα, πραγματοποιεί έφοδο σε σπίτι στη Μοσούλη. Δέχεται πυρά και ξεκινά μάχη που διαρκεί 6 ώρες. Νεκροί ανασύρονται οι δύο γιοι του Σαντάμ Χουσεΐν και δύο ακόμη άτομα.

24/7 – Επίθεση με όπλα και ρουκέτες εναντίον αμερικανικών οχημάτων στη Μοσούλη έχει ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν 3 Αμερικανοί.

Δύο Ιρακινοί σκοτώνονται από αμερικανικά πυρά στη Βαγδάτη, όταν δε σταματούν σε σημείο ελέγχου.

25/7 – 16 άτομα συλλαμβάνονται από Αμερικανούς στρατιώτες μετά από επίθεση εναντίον τους.

26/7 – 4 Αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται και 6 τραυματίζονται σε δύο διαφορετικές επιθέσεις εναντίον τους με χειροβομβίδες.

27/7 – Ένας Αμερικανός σκοτώνεται και δύο τραυματίζονται στο Αλ Χασουάχ, όταν δέχονται επίθεση με χειροβομβίδες.

Αμερικανική περίπολος ανταλλάσσει πυρά με Ιρακινούς κοντά σε τζαμί στην Καρμπάλα, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας Ιρακινός. Στη συνέχεια γίνεται διαδήλωση από Ιρακινούς που πετούν πέτρες στους Αμερικανούς, οι οποίοι απαντούν με πυρά τραυματίζοντας 9 ανθρώπους.

29/7 – Ο Αμερικανικός στρατός εισβάλλει σε τρία σπίτια στο Τικρίτ κατά τη διάρκεια επιχείρησης έρευνας.

30/7 – Η εφημερίδα «Ουάσιγκτον Ποστ» δημοσιεύει ότι οι Αμερικάνοι απαγάγουν μέλη οικογενειών καταζητούμενων Ιρακινών για να τους αναγκάσουν να παραδοθούν. Π. χ. απήγαγαν την κόρη και τη γυναίκα ενός Ιρακινού αξιωματούχου, αφήνοντας σημείωμα που έγραφε «αν τις θέλεις πίσω, παραδόσου». Μάλιστα, χαρακτήρισαν πολύ αποδοτική τη μέθοδο αυτή, μιας και ο Ιρακινός παραδόθηκε σε δύο μέρες.

στην πρεσβεία της Ιορδανίας στη Βαγδάτη, βάλλεται με δυο ρουκέτες

και εκρήγνυται. 11 οι νεκροί, 57 οι τραυματίες. Λίγο μετά την έκρηξη οργισμένο πλήθος ιρακινών εισβάλει στην πρεσβεία, σκίζει την ιορδανική σημαία και καίει τα πορτραίτα του βασιλιά Αμντάλα ΙΙ και του νεκρού πατέρα του, βασιλιά Χουσεΐν. Το οργισμένο πλήθος φωνάζει υβριστικά και απειλιτικά συνθήματα εναντίον της συμμάχου των ΗΠΑ Ιορδανίας.

11/8 – Επίθεση σε αστυνομικό τμήμα στην Μπαακούμπα, στο Ιράκ. Ένας νεκρός και δύο τραυματίες αμερικανοί στρατιώτες.

Στη Βαγδάτη, αμερικανοί στρατιώτες πυροβολούν εναντίον ιρακινών αστυνομικών που κατεδίωκαν πυροβολώντας ύποπτο όχημα. Ο ένας αστυνομικός σκοτώνεται μέσα στο όχημα, ο δεύτερος ενώ έχει βγει έξω με τα χέρια ψηλά φωνάζοντας «αστυνομία, αστυνομία», ενώ ο τρίτος ξυλοκοπείται.

15/8 – ΒΑΓΔΑΤΗ
Από αυτοκίνητο που περνάει μπροστά από την τουρκική πρεσβεία πετιέται χειροβομβίδα.
– Σαμποτάζ στον αγωγό που μεταφέρει πετρέλαιο από το Κιρκούκ στο τουρκικό λιμάνι Τζεϊχάν στη μεσόγειο. Η φωτιά μπαίνει λίγες ώρες πριν από την έναρξη λειτουργίας του αγωγού.

16/8 – Το βράδυ γίνεται κι άλλο σαμποτάζ στον ίδιο πετρελαιαγωγό. Σημειώνεται ότι, για να επισκευαστεί ο αγωγός, θα πρέπει να περιμένουν να καεί το πετρέλαιο που είναι κλεισμένο μέσα και το οποίο θα κάνει αρκετές μέρες, δηλαδή συνολικά περίπου

– Δύο Ιρακινοί, που δεν σταματούν για έλεγχο, δολοφονούνται στην Βαγδάτη και νοτιοανατολικά του Τικρίτ.
– Ένα παιδί 14 χρονών και ένας άνδρας, δολοφονούνται από αμερικανούς στρατιώτες, κατά τη διάρκεια έρευνας για όπλα, σε χωριά δυτικά της Βαγδάτης.
– Περίπου 50 ένοπλοι επιτίθενται σε αποθήκη οχημάτων, βάζουν φωτιά σε λάστιχα και αυτοκίνητα, λεηλατούν ανταλλακτικά και φεύγουν.

19/8 – Μπετονιέρα παγιδευμένη με εκρηκτικά ανατινάζεται έξω από τα γραφεία του Ο.Η.Ε. στη Βαγδάτη και μέρος του κτιρίου κατεδαφίζεται. Ο τελικός απολογισμός είναι 23 νεκροί, ανάμεσα τους ο απεσταλμένος του Ο.Η.Ε. και 86 τραυματίες, ενώ υπάρχουν και υποψίες και για άλλους εγκλωβισμένους. Την ευθύνη για την επίθεση αναλαμβάνει λίγες μέρες αργότερα η οργάνωση «Ένοπλη Εμπροσθοφυλακή του Στρατού του Μωάμεθ» με επιστολή στο Αλ Αραμπίγια: «Εμείς η Ένοπλη Εμπροσθοφυλακή του Στρατού του Μωάμεθ, αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τη

βομβιστική επίθεση στο αρχηγείο του ΟΗΕ. Δηλώνουμε υπερήφανα ότι δε διστάσαμε ούτε μια στιγμή να χύσουμε αίμα σταυροφόρων».

20/8 – Στη Βαγδάτη ένας αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται και άλλοι δύο τραυματίζονται από έκρηξη αυτοσχέδιου εκρηκτικού μηχανισμού αργά το βράδυ.

21/8 – Ακόμη 2 αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται: ο ένας στη Βαγδάτη και ο άλλος στην πόλη Χίλα, 100 χλμ. νότια της Βαγδάτης.

23/8 – Στη Βασόρα τρεις βρετανοί

ζητώντας να τα μεταφέρει στην πόλη. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση 11χρονου, που επέβαινε σε αυτοκίνητο με το θείο και τους συνέλαβαν σε σημείο ελέγχου. Το παιδί ακινητοποιήθηκε με ένα όπλο κολλημένο στο κεφάλι του και ρίχτηκε στο έδαφος όπου παρέμεινε για 3 ώρες. Στη συνέχεια οδηγήθηκε στη φυλακή με κουκούλα στο κεφάλι και δεμένο πισθάγκωνα. Για εννέα νύχτες, παρέμεινε σε ένα αντίσκηνο με 22 ενήλικους και στη συνέχεια μεταφέρθηκε στις φυλακές Σαρχιγέ, όπου παρέμεινε σε ένα κελί με άλλους 20 15χρονους. Τελικά αφέθηκε ελεύθερο. Όταν την υπόθεση ανέλαβε Αμερικανός δικηγόρος του στρατού, μιας και οι Ιρακινοί δικαστές δεν αναγνωρίζονται.

12/7 – Μηχανισμός εκρήγνυται στη φυλακή Αμπού Γαρίμπ και ένας Αμερικάνος τραυματίζεται.

13/7 – Το αραβικό δορυφορικό δίκτυο Αλ Αραμπίγια μεταδίδει ηχογραφημένο μήνυμα, στο οποία οργάνωση που αυτοαποκαλείται παρακλάδι της Αλ Κάιντα αναλαμβάνει τις επιθέσεις εναντίον αμερικανικών στόχων στο Ιράκ. Στο μήνυμα αναφέρεται: «Ορκίζομαι στο Θεό πως κανείς από τους οπαδούς του Σαντάμ δεν πραγματοποίησε τις επιχειρήσεις της Τζιχάντ, όπως οι ίδιοι ισχυρίζονται. Οι επιθέσεις είναι αποτέλεσμα του ιερού αγώνα των αδερφών μας. Μία νέα επίθεση κατά των Αμερικανών θα πραγματοποιηθεί τις επόμενες μέρες, η οποία θα τσακίσει τη ραχοκοκαλιά των ΗΠΑ».

Ο Αμερικανικός στρατός ξεκινά επιχείρηση, που αποκαλεί «φίδι του κισσού», με σκοπό την προετοιμασία για τις πιθανές επιθέσεις εναντίον του τις μέρες επετείων σχετικές με το κόμμα Μπαάθ.

Ένα αυτοκίνητο, φορτωμένο με εκρηκτικά, εκρήγνυται έξω από αστυνομικό τμήμα της Βαγδάτης, που είναι γεμάτο με Ιρακινούς αστυνομικούς και Αμερικανούς στρατιώτες. Ο οδηγός του διαμελίζεται.

14/7 – Επίθεση με χειροβομβίδες εναντίον αμερικανικής στρατιωτικής φάλαγγας στη συνοικία Αλ Μανσούρ στο κέντρο της Βαγδάτης έχει ως αποτέλεσμα 'να σκοτωθεί ένας Αμερικανός και να τραυματιστούν 6.

Παρόμοια επίθεση γίνεται κοντά στο ...γόατης έχει ως αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας Αμερικανός στρατιώτης.

Επίθεση με χειροβομβίδα εναντίον αμερικανικού στρατιωτικού οχήματος γίνεται έξω από τράπεζα στη Βαγδάτη. Ο οδηγός και 4 Ιρακινοί που βρέθηκαν στο σημείο τραυματίζονται, ενώ ένα οκτάχρονο παιδί σκοτώνεται. Ο φιλοαμερικανός δήμαρχος της Χαντίθα, Μοχάμεντ Ναγίλ αλ Τζουραΐφι, σκοτώνεται μαζί με το γιο του από πυρά, την ώρα που οδηγεί το αυτοκίνητό του.

Η οργάνωση Human Rights Watch για τα ανθρώπινα δικαιώματα ανακοινώνει ότι έχουν καταγραφεί 25 τουλάχιστον βιασμοί και απαγωγές γυναικών, ενώ ο πραγματικός αριθμός θεωρείται μεγαλύτερος και αυξανόμενος. Οι γυναίκες και οι έφηβοι φοβούνται να πάνε στις δουλειές τους, στο σχολείο ή να αναζητήσουν εργασία.

17/7 – Αραβικά δίκτυα μεταδίδουν ηχογραφημένο μήνυμα του Σαντάμ Χουσεΐν, που καλεί το λαό σε αντίσταση. Σήμερα συμπληρώνονται 35 χρόνια από το πραξικόπημα του κόμματος Μπαάθ.

Για πρώτη φορά, οι Αμερικάνοι δηλώνουν πως **έχουν να αντιμετωπίσουν αντάρτικο**. Σε 14 εφόδους, βρίσκονται και κατάσχονται εκρηκτικά C4 (ισχυρό εκρηκτικό δεν ανιχνεύεται από τις ακτίνες Χ του αεροδρομίου), όπλα και πυροκροτητές.

18/7 – Οι Αμερικανοί ανακοινώνουν πως ένας στρατιώτης σκοτώθηκε από ιρακινά πυρά.

19/7 – Αμερικανός στρατιώτης που φρουρεί τράπεζα δέχεται πυρά και σκοτώνεται.

Περίπου 10.000 οπαδοί του Σεγέντ Μοκτάντα αλ Σαντρ διαδηλώνουν ενάντια στον στρατό κατοχής στην ιερή πόλη Νατζάφ. Περικυκλώνουν το αμερικανικό στρατηγείο και αποχωρούν μόνο όταν διαβάζεται επιστολή από τον Σαντρ, που τους καλεί να φύγουν.

20/7 – Ξεκινά η πρώτη δίκη κατά Αμερικανού αξιωματούχου στο Ιράκ με ...αναβολή για τις 10 Αυγούστου. 71χρονος Ιρακινός βοσκός έχει μηνύσει τον αμερικανικό στρατό για υπερβολική βία, η οποία είχε ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν 17 μέλη της οικο-

25/7 – 16 άτομα συλλαμβάνονται από Αμερικανούς στρατιώτες μετά από επίθεση εναντίον τους.

26/7 – 4 Αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται και 6 τραυματίζονται σε δύο διαφορετικές επιθέσεις εναντίον τους με χειροβομβίδες.

27/7 – Ένας Αμερικανός σκοτώνεται και δύο τραυματίζονται στο Αλ Χασουάχ, όταν δέχονται επίθεση με χειροβομβίδες.

Αμερικανική περίπολος ανταλλάσσει πυρά με Ιρακινούς κοντά σε τζαμί στην Καρμπάλα, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας Ιρακινός. Στη συνέχεια γίνεται διαδήλωση από Ιρακινούς που πετούν πέτρες στους Αμερικανούς, οι οποίοι απαντούν με πυρά τραυματίζοντας 9 ανθρώπους.

29/7 – Ο Αμερικανικός στρατός εισβάλλει σε τρία σπίτια στο Τικρίτ κατά τη διάρκεια επιχείρησης έρευνας.

30/7 – Η εφημερίδα «Ουάσιγκτον Ποστ» δημοσιεύει ότι οι Αμερικάνοι απαγάγουν μέλη οικογενειών καταζητούμενων Ιρακινών για να τους αναγκάσουν να παραδοθούν. Π. χ. απήγαγαν την κόρη και τη γυναίκα ενός Ιρακινού αξιωματούχου, αφήνοντας σημείωμα που έγραφε «αν τις θέλεις πίσω, παραδόσου». Μάλιστα, χαρακτήρισαν πολύ αποδοτική τη μέθοδο αυτή, μιας και ο Ιρακινός παραδόθηκε σε δύο μέρες.

Επιθέσεις εναντίον Αμερικανών γίνονται στη Φαλούτζα, τη Μοσούλη, τη Μπαακούμπα και τη Σαμάρα. Δύο Αμερικανοί τραυματίζονται στην τελευταία.

31/7 – Ένας Αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται και τρεις τραυματίζονται, όταν το τεθωρακισμένο όχημα που επιβαίνουν, εκρήγνυται από νάρκη στο δρόμο προς το διεθνές αεροδρόμιο της Βαγδάτης.

Στη Μοσούλη, πραγματοποιείται επίθεση με ρουκέτες σε τεθωρακισμένο.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

1/8 – Σαμποτάζ σε πετρελαιαγωγό στο διυλιστήριο του Μπαϊζί, 200χλμ βόρεια της Βαγδάτης. Ο αγωγός έχει τυλιχτεί στις φλόγες. Σύμφωνα με μάρτυρες ακούστηκε ισχυρή έκρηξη το προηγούμενο βράδυ στον αγωγό.

...στην πρεσβεία, σκίζει την ιορδανική σημαία και καίει τα πορτραίτα του βασιλιά Αμντάλα ΙΙ και του νεκρού πατέρα του, βασιλιά Χουσεΐν. Το οργισμένο πλήθος φωνάζει υβριστικά και απειλιτικά συνθήματα εναντίον της συμμάχου των ΗΠΑ Ιορδανίας.

11/8 – Επίθεση σε αστυνομικό τμήμα στην Μπαακούμπα, στο Ιράκ. Ένας νεκρός και δύο τραυματίες αμερικανοί στρατιώτες.

Στη Βαγδάτη, αμερικανοί στρατιώτες πυροβολούν εναντίον ιρακινών αστυνομικών που κατεδίωκαν πυροβολώντας ύποπτο όχημα. Ο ένας αστυνομικός σκοτώνεται μέσα στο όχημα, ο δεύτερος ενώ έχει βγει έξω με τα χέρια ψηλά φωνάζοντας «αστυνομία, αστυνομία», ενώ ο τρίτος ξυλοκοπείται.

15/8 – ΒΑΓΔΑΤΗ
Από αυτοκίνητο που περνάει μπροστά από την τουρκική πρεσβεία πετιέται χειροβομβίδα.
– Σαμποτάζ στον αγωγό που μεταφέρει πετρέλαιο από το Κιρκούκ στο τουρκικό λιμάνι Τζεϊχάν στη μεσόγειο. Η φωτιά μπαίνει λίγες ώρες πριν από την έναρξη λειτουργίας του αγωγού.

16/8 – Το βράδυ γίνεται κι άλλο σαμποτάζ στον ίδιο πετρελαιαγωγό. Σημειώνεται ότι, για να επισκευαστεί ο αγωγός, θα πρέπει να περιμένουν να καεί το πετρέλαιο που είναι κλεισμένο μέσα και το οποίο θα κάνει αρκετές μέρες, δηλαδή συνολικά περίπου ένα μήνα.

17/8 – Νωρίς το πρωί γίνεται σαμποτάζ σε μεγάλη δεξαμενή νερού στη βόρεια Βαγδάτη.
– Ένας δανός στρατιώτης σκοτώνεται και 2 αμερικανοί τραυματίζονται, στην προσπάθεια τους να σταματήσουν φορτηγό με ιρακινούς. Σκοτώνονται επίσης δύο ιρακινοί, τραυματίζεται ένας και συλλαμβάνονται άλλοι έξι.
– 5 αμερικανοί τραυματίζονται όταν η αυτοκινητοπομπή στην οποία επιβαίνουν πέφτει σε νάρκη, μεταξύ Ρμάντι και Χαλιντίγια.

...γραφεία του Ο.Η.Ε. στη Βαγδάτη και μέρος του κτιρίου κατεδαφίζεται. Ο τελικός απολογισμός είναι 23 νεκροί, ανάμεσα τους ο απεσταλμένος του Ο.Η.Ε. και 86 τραυματίες, ενώ υπάρχουν και υποψίες και για άλλους εγκλωβισμένους. Την ευθύνη για την επίθεση αναλαμβάνει λίγες μέρες αργότερα η οργάνωση «Ένοπλη Εμπροσθοφυλακή του Στρατού του Μωάμεθ» με επιστολή στο Αλ Αραμπίγια: «Εμείς η Ένοπλη Εμπροσθοφυλακή του Στρατού του Μωάμεθ, αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τη

βομβιστική επίθεση στο αρχηγείο του ΟΗΕ. Δηλώνουμε υπερήφανα ότι δε διστάσαμε ούτε μια στιγμή να χύσουμε αίμα σταυροφόρων».

20/8 – Στη Βαγδάτη ένας αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται και άλλοι δύο τραυματίζονται από έκρηξη αυτοσχέδιου εκρηκτικού μηχανισμού αργά το βράδυ.

21/8 – Ακόμη 2 αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται: ο ένας στη Βαγδάτη και ο άλλοςστην πόλη Χίλα, 100 χλμ. νότια της Βαγδάτης.

23/8 – Στη Βασόρα τρεις βρετανοί στρατιώτες, μέλη περιπόλου, σκοτώνονται και ένας τραυματίζεται, από επίθεση αντιστασιακών.

26/8 – Οι αμερικανικές δυνάμεις πραγματοποιούν εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στο λεγόμενο σουνιτικό τρίγωνο, στην περιοχή του Τικρίτ. Συλλαμβάνονται 24 άτομα.

– Αντάρτες επιτίθενται με όλμους σε βάση των Πολωνών στην Κερμπάλα.
– Σε νέο επεισόδιο στη Φαλούζα ένας αμερικανός πέφτει νεκρός και άλλοι 2 τραυματίζονται.

27/8 – Βρετανός στρατιωτικός εκπρόσωπος, επιβεβαίωσε σήμερα, ότι ένας Βρετανός στρατιώτης σκοτώθηκε και άλλος ένας τραυματίστηκε, στο νότιο Ιράκ, όταν δέχτηκαν επίθεση 30 Ιρακινών κοντά στην πόλη Αλί Ασάρκι. Οι στρατιώτες, επέστρεφαν στη βάση τους στην Αμάρα από επιχείρηση σύλληψης Ιρακινών ύπο-

13/7 – Το αραβικό δορυφορικό δίκτυο Αλ Αραμπίγια μεταδίδει ηχογραφημένο μήνυμα, στο οποίο οργάνωση που αυτοαποκαλείται παρακλάδι της Αλ Κάιντα αναλαμβάνει τις επιθέσεις εναντίον αμερικανικών στόχων στο Ιράκ. Στο μήνυμα αναφέρεται: «Ορκίζομαι στο Θεό πως κανείς από τους οπαδούς του Σαντάμ δεν πραγματοποίησε τις επιχειρήσεις της Τζιχάντ, όπως οι ίδιοι ισχυρίζονται. Οι επιθέσεις είναι αποτέλεσμα του ιερού αγώνα των αδερφών μας. Μία νέα επίθεση κατά των Αμερικανών θα πραγματοποιηθεί τις επόμενες μέρες, η οποία θα τσακίσει τη ραχοκοκαλιά των ΗΠΑ».

Ο Αμερικανικός στρατός ξεκινά επιχείρηση, που αποκαλεί «φίδι του κισσού», με σκοπό την προετοιμασία για τις πιθανές επιθέσεις εναντίον του τις μέρες επετείων σχετικές με το κόμμα Μπάαθ.

Ένα αυτοκίνητο, φορτωμένο με εκρηκτικά, εκρήγνυται έξω από αστυνομικό τμήμα της Βαγδάτης, που είναι γεμάτο με Ιρακινούς αστυνομικούς και Αμερικανούς στρατιώτες. Ο οδηγός του διαμελίζεται.

14/7 – Επίθεση με χειροβομβίδες εναντίον αμερικανικής στρατιωτικής φάλαγγας στη συνοικία Αλ Μανσούρ στο κέντρο της Βαγδάτης έχει ως αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας Αμερικανός και να τραυματιστούν 6.

Παρόμοια επίθεση γίνεται κοντά στο αεροδρόμιο της Βαγδάτης εναντίον αμερικανικού στρατιωτικού οχήματος. Ένας στρατιώτης τραυματίζεται σοβαρά.

Το «Κίνημα του Ιρακινού Τζιχάντ» αναλαμβάνει την ευθύνη για τις επιθέσεις εναντίον αμερικανικών στρατευμάτων στο Ιράκ, με χειρόγραφη επιστολή που ανακαλύπτεται κάτω από το αυτοκίνητο ανταποκριτή ξένου πρακτορείου στη Φαλούτζα.

Το ιρακινό υπουργικό συμβούλιο, διορισμένο από τις αμερικανικές δυνάμεις, συνεδριάζει για να πάρει ...νέα διοικητικά μέτρα.

15/7 – Ο «Απελευθερωτικός Στρατός σία.

17/7 – Αραβικά δίκτυα μεταδίδουν ηχογραφημένο μήνυμα του Σαντάμ Χουσεΐν, που καλεί το λαό σε αντίσταση. Σήμερα συμπληρώνονται 35 χρόνια από το πραξικόπημα του κόμματος Μπάαθ.

Για πρώτη φορά, οι Αμερικάνοι δηλώνουν πως **έχουν να αντιμετωπίσουν αντάρτικο**. Σε 14 εφόδους, βρίσκονται και κατάσχονται εκρηκτικά C4 (ισχυρό εκρηκτικό δεν ανιχνεύεται από τις ακτίνες Χ του αεροδρομίου), όπλα και πυροκροτητές.

18/7 – Οι Αμερικανοί ανακοινώνουν πως ένας στρατιώτης σκοτώθηκε από ιρακινά πυρά.

19/7 – Αμερικανός στρατιώτης που φρουρεί τράπεζα δέχεται πυρά και σκοτώνεται.

Περίπου 10.000 οπαδοί του Σεγέντ Μοκτάντα αλ Σαντρ διαδηλώνουν ενάντια στον στρατό κατοχής στην ιερή πόλη Νατζάφ. Περικυκλώνουν το αμερικανικό στρατηγείο και αποχωρούν μόνο όταν διαβάζεται επιστολή από τον Σαντρ, που τους καλεί να φύγουν.

20/7 – Ξεκινά η πρώτη δίκη κατά Αμερικανού αξιωματούχου στο Ιράκ με ...αναβολή για τις 10 Αυγούστου. 71χρονος Ιρακινός βοσκός έχει μηνύσει τον αμερικανικό στρατό για υπερβολική βία, η οποία είχε ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν 17 μέλη της οικογένειάς του και 200 από τα πρόβατά του.

Επίθεση με χειροβομβίδες εναντίον Αμερικανών στο βόρειο Ιράκ έχει ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν 2 Αμερικανοί και να τραυματιστεί ένας.
Ένας ακόμη σκοτώνεται και 2 τραυματίζονται σε αυτοκινητιστικό ατύχημα στο δρόμο του αεροδρομίου της Βαγδάτης.

22/7 – Ένας Αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται και ένας τραυματίζεται, όταν η αυτοκινητοπομπή τους, που κινείται βορειοδυτικά της Βαγδάτης, δέχεται οβίδα.

Ο Αμερικανικός στρατός, υποστηρι-

29/7 – Ο Αμερικανικός στρατός εισβάλλει σε τρία σπίτια στο Τικρίτ κατά τη διάρκεια επιχείρησης έρευνας.

30/7 – Η εφημερίδα «Ουάσιγκτον Ποστ» δημοσιεύει ότι οι Αμερικάνοι απαγάγουν μέλη οικογενειών καταζητούμενων Ιρακινών για να τους αναγκάσουν να παραδοθούν. Π. χ. απήγαγαν την κόρη και τη γυναίκα ενός Ιρακινού αξιωματούχου, αφήνοντας σημείωμα που έγραφε «αν τις θέλεις πίσω, παραδόσου». Μάλιστα, χαρακτήρισαν πολύ αποδοτική τη μέθοδο αυτή, μιας και ο Ιρακινός παραδόθηκε σε δύο μέρες.

Επιθέσεις εναντίον Αμερικανών γίνονται στη Φαλούτζα, τη Μοσούλη, τη Μπαακούμπα και τη Σαμάρα. Δύο Αμερικανοί τραυματίζονται στην τελευταία.

31/7 – Ένας Αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται και τρεις τραυματίζονται, όταν το τεθωρακισμένο όχημα που επιβαίνουν, εκρήγνυται από νάρκη στο δρόμο προς το διεθνές αεροδρόμιο της Βαγδάτης.

Στη Μοσούλη, πραγματοποιείται επίθεση με ρουκέτες σε τεθωρακισμένο.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

1/8 – Σαμποτάζ σε πετρελαιαγωγό στο διυλιστήριο του Μπαϊζί, 200χλμ βόρεια της Βαγδάτης. Ο αγωγός έχει τυλιχτεί στις φλόγες. Σύμφωνα με μάρτυρες ακούστηκε ισχυρή έκρηξη το προηγούμενο βράδυ στον αγωγό. Θεαματικότατη επίθεση πραγματοποιούν στη Φαλούζα, στη θέση Αλμπού Αλουάν, τέσσερεις ιρακινοί. Χτυπούν αυτοκινητοπομπή αμερικάνων με πολλές αντιαρματικές ρουκέτες. 2 τζιπ και τρία οχήματα μεταφοράς προσωπικού τυλίγονται στις φλόγες. Οι ιρακινοί φεύγουν για λίγο, αλλά επιστρέφουν για να τους χτυπήσουν πάλι με καλάσνικοφ και πιστόλια. Από την ανταλλαγή πυρών σκοτώνονται δύο ιρακινοί, ενώ οι άλλοι δύο εξαφανίζονται. Η επίθεση διαρκεί περίπου μιάμιση ώρα. Οι αμερικανοί προβαίνουν σε τρεις συλλήψεις.

7/8 – Παγιδευμένο αυτοκίνητο, το οποίο είναι παρκαρισμένο μπροστά στά από την τουρκική πρεσβεία πετιέται χειροβομβίδα.
– Σαμποτάζ στον αγωγό που μεταφέρει πετρέλαιο από το Κιρκούκ στο τουρκικό λιμάνι Τζεϊχάν στη μεσόγειο. Η φωτιά μπαίνει λίγες ώρες πριν από την έναρξη λειτουργίας του αγωγού.

16/8 – Το βράδυ γίνεται κι άλλο σαμποτάζ στον ίδιο πετρελαιαγωγό. Σημειώνεται ότι, για να επισκευαστεί ο αγωγός, θα πρέπει να περιμένουν να καεί το πετρέλαιο που είναι κλεισμένο μέσα και το οποίο θα κάνει αρκετές μέρες, δηλαδή συνολικά περίπου ένα μήνα.

17/8 – Νωρίς το πρωί γίνεται σαμποτάζ σε μεγάλη δεξαμενή νερού στη βόρεια Βαγδάτη.
– Ένας δανός στρατιώτης σκοτώνεται και 2 αμερικανοί τραυματίζονται, στην προσπάθεια τους να σταματήσουν φορτηγό με ιρακινούς. Σκοτώνονται επίσης δύο ιρακινοί, τραυματίζεται ένας και συλλαμβάνονται άλλοι έξι.
– 5 αμερικανοί τραυματίζονται όταν η αυτοκινητοπομπή στην οποία επιβαίνουν πέφτει σε νάρκη, μεταξύ Ρμάντι και Χαλιντίγια.
– Δολοφονείται από αμερικανούς στρατιώτες, οπερατέρ του Ρόιτερ που βιντεοσκοπούσε φυλακή όπου νωρίτερα είχε πραγματοποιηθεί επίθεση με όλμο. Οι αμερικανικές αρχές, ισχυρίζονται πως οι στρατιώτες νόμιζαν πως κρατούσε εκτοξευτήρα χειροβομβίδων.

18/8 – Εκρηκτικός μηχανισμός πυροδοτείται στη συνοικία Καρκάχ της Βαγδάτης, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας αμερικανός στρατιώτης και να τραυματιστούν δύο.
– Δύο άλλοι στρατιώτες τραυματίζονται ύστερα από επίθεση ανταρτών με ελαφρά όπλα και RPG, (αντιαρματικά όπλα), ενάντια σε αυτοκινητοπομπή, 14χλμ ανατολικά της Τικρίτ.

του ΟΗΕ. Δηλώνουμε υπερήφανα ότι δε διστάσαμε ούτε μια στιγμή να χύσουμε αίμα σταυροφόρων».

20/8 – Στη Βαγδάτη ένας αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται και άλλοι δύο τραυματίζονται από έκρηξη αυτοσχέδιου εκρηκτικού μηχανισμού αργά το βράδυ.

21/8 – Ακόμη 2 αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται: ο ένας στη Βαγδάτη και ο άλλοςστην πόλη Χίλα, 100 χλμ. νότια της Βαγδάτης.

23/8 – Στη Βασόρα τρεις βρετανοί στρατιώτες, μέλη περιπόλου, σκοτώνονται και ένας τραυματίζεται, από επίθεση αντιστασιακών.

26/8 – Οι αμερικανικές δυνάμεις πραγματοποιούν εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στο λεγόμενο σουνιτικό τρίγωνο, στην περιοχή του Τικρίτ. Συλλαμβάνονται 24 άτομα.

– Αντάρτες επιτίθενται με όλμους σε βάση των Πολωνών στην Κερμπάλα.
– Σε νέο επεισόδιο στη Φαλούζα ένας αμερικανός πέφτει νεκρός και άλλοι 2 τραυματίζονται.

27/8 – Βρετανός στρατιωτικός εκπρόσωπος, επιβεβαίωσε σήμερα, ότι ένας Βρετανός στρατιώτης σκοτώθηκε και άλλος ένας τραυματίστηκε, στο νότιο Ιράκ, όταν δέχτηκαν επίθεση 30 Ιρακινών κοντά στην πόλη Αλί Ασάρκι. Οι στρατιώτες, επέστρεφαν στη βάση τους στην Αμάρα από επιχείρηση σύλληψης Ιρακινών υπόπτων, στην πόλη Αλί αλ Γκάρμπι, όταν έπεσαν σε ένα πρόχειρο οδόφραγμα που είχαν στήσει Ιρακινοί αντάρτες. Η φάλαγγα των αυτοκινήτων κατευθύνθηκε προς το Αλί Ασάρκι, όπου οι στρατιώτες βρέθηκαν ξαφνικά αντιμέτωποι με ένα πλήθος 30 Ιρακινών. «Οι στρατιώτες επιχείρησαν να διαφύγουν αλλά οι Ιρακινοί άρχισαν να πυροβολούν εναντίον τους με ελαφρά όπλα και να εκτοξεύουν χειροβομβίδες με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας στρατιώτης και να τραυματιστεί άλλος ένας», τόνισε η ίδια πηγή.

– Από την έναρξη του πολέμου στο Ιράκ έχουν σκοτωθεί, σύμφωνα με ε-

⇒

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Παρά την εκεχειρία, που ανακοίνωσαν οι μαχητικές παλαιστινιακές οργανώσεις, ο ισραηλινός στρατός συνεχίζει τις δολοφονικές επιθέσεις και τις συλλήψεις αγωνιστών.

Οι παλαιστινιακές οργανώσεις αναγκάζονται να καταφύγουν σε αυτοάμυνα. Οι πολεμικές επιχειρήσεις και οι συγκρούσεις στα σύνορα Ισραήλ - Λιβάνου αναζωπυρώνονται μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις των μυστικών υπηρεσιών του Ισραήλ εναντίον της Χεζμπολάχ. Ο σκοτεινός ρόλος της Παλαιστινιακής αρχής και του «πρωθυπουργού» και η ουσιαστική κοροϊδία για τη δήθεν απελευθέρωση παλαιστινίων φυλακισμένων, σε συνδυασμό με την ένταση των δολοφονικών επιχειρήσεων εκ μέρους του Ισραήλ, δίνουν τέλος, από τις 15 Αυγούστου, στη μονόπλευρη κατάπαυση των επιχειρήσεων. Στο μεταξύ φαίνεται ότι η εκεχειρία έδωσε την ευκαιρία στο Ισραήλ να «αποκτήσει» αξιοποιήσιμες πληροφορίες για σημαντικά μέλη των μαχητικών παλαιστινιακών οργανώσεων αφού μόνο στο τελευταίο δεκαήμερο του Αυγούσου δολοφονήθηκαν από το ισραηλινό στρατό τουλάχιστον δεκαπέντε παλαιστίνιοι...

20/6 – Ο ισραηλινός στρατός αποχωρεί από τη Μπέιτ Χανούν για χάρη της ...εκεχειρίας και οι Παλαιστίνιοι αστυνομικοί τους αντικαθιστούν. Ένας Βούλγαρος εργάτης σε συνεργείο κατασκευής του τείχους, που χωρίζει το Ισραήλ από τα παλαιστινιακά εδάφη, πυροβολείται από παλαιστίνιο. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ταξιαρχία των Μαρτύρων του Αλ Ακσά».

ΙΟΥΛΙΟΣ

1/7 – ΒΗΘΛΕΕΜ

Ο ισραηλινός στρατός κατοχής αποσύρεται από τα βόρεια τμήματα της Λωρίδας της Γάζας και από τη Βηθλεέμ της Δυτικής Όχθης ενώ σταματούν και οι επιχειρήσεις για τη σύλληψη παλαιστινίων αγωνιστών. Ο Αριέλ Σαρόν και ο Μαχμούντ Αμπάς

της Δυτ. Όχθης. Ο Ιμπραήμ Μανσούρ ηγέτης της οργάνωσης στην

Καλκίλια κατά τη διάρκεια της κηδείας του Σουάερ διαβάζει τα εξής: «Εμείς μέσα στις Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Ακσά ανακοινώνουμε ότι δεν αποδεχόμαστε την κατάπαυση του πυρός, όσο συνεχίζονται οι επιδρομές στα εδάφη μας και οι δολοφονίες Παλαιστινίων από τους κατακτητές [...] Προειδοποιούμε την κυβέρνηση του Αριέλ Σαρόν ότι η απάντησή μας θα έρθει σύντομα, και θα μοιάζει με σεισμό».

ΓΑΖΑ

Παλαιστίνιοι μαχητές προβαίνουν σε ρίψη τεσσάρων ρουκετών στον εβραϊκό οικισμό Κφαρ Νταρόμ στη Λωρίδα της Γάζας και τραυματίζουν τέσσερα άτομα. Ο στρατός κλείνει και πάλι την κεντρική οδική αρτηρία Σαλαχεντίν που συνδέει το νότιο τμήμα της Λωρίδας της Γάζας με το βόρειο, στήνοντας οδοφράγματα, όπου 3 παλαιστίνιοι τραυματίζονται από ισραηλινά πυρά.

Αναφερόμενος στην επίθεση με ρουκέτες ο παλαιστίνιος πρωθυπουργός Μαχμούντ Αμπάς υπογραμμίζει ότι «πρόκειται για τρομοκρατικές ενέργειες, τις οποίες απορρίπτουμε» ενώ ειδοποιεί ότι «όσοι παραβιάσουν την εκεχειρία θα συλληφθούν από τις παλαιστινιακές δυνάμεις ασφαλείας».

4/7 – Η Παλαιστινιακή αστυνομία συλλαμβάνει 11 συνολικά Παλαιστίνιους με την κατηγορία ότι παραβίασαν την ανακωχή και επιτέθηκαν σε Ισραηλινούς.

ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ

Ο Αμπάς συναντάται με ηγέτες της Τζιχάντ, Χαμάς και Φατάχ. Οι ένοπλες οργανώσεις απαιτούν την άμεση απελευθέρωση όλων των φυλακι-

Πραγματοποιείται επίθεση αυτοκτονίας σε ισραηλινό χωριό και δύο άνθρωποι σκοτώνονται, εκτός από το δράστη. Βρίσκεται ανακοίνωση, με την οποία τοπική ομάδα της οργάνωσης Τζιχάντ αναλαμβάνει την ευθύνη, η οποία έχει υπογράψει τη συμφωνία κατάπαυσης πυρός. Ηγετικό στέλεχος της Τζιχάντ ανακοινώνει πως η οργάνωση σέβεται την εκεχειρία και ότι θα ερευνήσει την προέλευση της ανακοίνωσης.

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Καμικάζι μέλος της Ισλαμικής Τζιχάντ επιτίθεται σε σπίτι 65χρονης βορείως του Τελ-Αβίβ. Σκοτώνονται η γυναίκα και ο καμικάζι.

Εν τω μεταξύ παλαιστίνιοι και ισραηλινοί έχουν συμφωνήσει και υπογράψει την απελευθέρωση 400 κρατουμένων στις ισραηλινές φυλακές.

9/7 – Χιλιάδες Παλαιστίνιοι διαδηλώνουν στη Τζενίν ζητώντας την απελευθέρωση των Παλαιστινίων κρατούμενων.

12/7 – Οι παλαιστινιακές αρχές βοηθούν τις ισραηλινές στην αναζήτηση Ισραηλινού οδηγού ταξί, που θεωρείται ότι απήγαγαν Παλαιστίνιοι μαχητές. Επίσης, η παλαιστινιακή αστυνομία κατάσχει όπλα και συλλαμβάνει 20 Παλαιστίνιους στη Λωρίδα της Γάζας. Η Χαμάς και η ισλαμική Τζιχάντ ανακοινώνουν ότι αν η παλαιστινιακή αστυνομία προσπαθήσει να τις αφοπλίσει θα διακόψουν την εκεχειρία.

15/7 – Παλαιστίνιος μαχαιρώνει 3 Ισραηλινούς σε εστιατόριο του Τελ Αβίβ, σκοτώνοντας έναν από αυτούς.

Την ευθύνη για την επίθεση αναλαμβάνει η οργάνωση «Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Ακσά».

πως ο πυροβολισμός ήταν ...ατύχημα.

28/7 – Ανακαλύπτεται το πτώμα ενός 20χρονου, αγνοουμένου για μια βδομάδα, Ισραηλινού στρατιώτη, στο βόρειο Ισραήλ. Η αστυνομία θεωρεί ότι πρόκειται για απαγωγή και εκτέλεση από Άραβες.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

2/8 – Με εντολή του Αραφάτ, συλλαμβάνονται, μέσα στο αρχηγείο του, 20 παλαιστίνιοι που καταζητούνταν από το Ισραήλ, με σκοπό να μεταφερθούν σε φυλακή της Ιεριχούς, στη Δυτική Όχθη. Την επιχείρηση γνώριζαν και οι ΗΠΑ και το Ισραήλ.

Οι Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Ακσά αντιδρούν ανακοινώνοντας τον τερματισμό της εκεχειρίας με το Ισραήλ. Μόνο έτσι κατάλαβε ο Αραφατάκος ότι οι συμφωνίες που κάνει με τους ομοίους του δεν περνούν πάντα απαρατήρητες. Έτσι, μετά από διαπραγματεύσεις, οι 20 παλαιστίνιοι ένοπλοι, επί του παρόντος μένουν υπό επιτήρηση μέσα στο αρχηγείο. Μετά από δύο μέρες μεταφέρονται στην Ιεριχώ.

3/8 – Ένας Παλαιστίνιος ανοίγει πυρ στη Βηθλεέμ, σκοτώνοντας μία Ισραηλινή, την 9χρονη κόρη της και δύο ακόμη παιδιά.

6/8 – ΔΥΤΙΚΗ ΟΧΘΗ

Το Ισραηλινό κράτος απελευθερώνει περισσότερους από 300 παλαιστίνιους κρατούμενους από τους περίπου 8.000, αφού προηγουμένως υπογράψουν δήλωση ότι αποκηρύσσουν «την τρομοκρατία και τη βία» (είχε ανακοινωθεί ότι θα απελευθε-

19/8 – Στην Ιερουσαλήμ, πραγματοποιείται επίθεση αυτοκτονίας από καμικάζι, σε λεωφορείο που επέστρεφε από εκδρομή στο Δυτικό τείχος, (ιερός τόπος για τους Εβραίους). Είκοσι άτομα σκοτώνονται και 130 τραυματίζονται. Την ευθύνη αναλαμβάνουν από κοινού η ισλαμική Τζιχάντ και η Χαμάς.

21/8 – Η παλαιστινιακή αστυνομία διατάσσει να κατασχεθεί ο οπλισμός «εξτρεμιστικών οργανώσεων», να κλείσουν ορισμένες από αυτές, ενώ δημοσιοποιεί και κατάλογο με ονόματα ατόμων για σύλληψη.

Ο ισραηλινός στρατός εισβάλλει στην Τουλκαρέμ, τη Χεβρώνα και τη Ναμπλούς. Στη Χεβρώνα ανατινάζει το σπίτι του καμικάζι της πρόσφατης επίθεσης στην Ιερουσαλήμ. Στην Τουρκαρέμ σκοτώνονται, από ισραηλινά πυρά, δύο νεαροί παλαιστίνιοι.

Στην Ιερουσαλήμ, δύο Παλαιστίνιοι σκοτώνονται.

Ο Ισμαήλ Αμπού Σανάμπ, στέλεχος της Χαμάς και δύο ακόμη άτομα που επιβαίνουν σε αυτοκίνητο σε κεντρικό δρόμο της Γάζας, σκοτώνονται, όταν ισραηλινό μαχητικό αεροσκάφος F-16 εκτοξεύει πέντε πυραύλους εναντίον του.

Όλες οι παλαιστινιακές οργανώσεις ανακοινώνουν πως διακόπτουν την εκεχειρία μετά την ισραηλινή επίθεση.

22/8 – ΛΩΡΙΔΑ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ

Παλαιστίνιοι εκτοξεύουν 6 αυτοσχέδιες ρουκέτες εναντίον ισραηλινών στόχων. Προκαλούνται υλικές ζημιές. Την ευθύνη αναλαμβάνει η Χαμάς.

Ο ισραηλινός στρατός πραγματοποιεί για δεύτερη συνεχή νύχτα επιθέσεις στη Τζενίν, την Τουρκαρέμ και τη Ναμπλούς. Τρεις ένοπλοι παλαιστίνιοι, που έχουν βρει καταφύγιο στην οροφή νοσοκομείου της Ναμπλούς, δέχονται πυρά ισραηλινών στρατιωτών. Σκοτώνεται ο ένας, που είναι μαχητής των Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ Ακσά.

24/8 – Δολοφονούνται τέσσερα μέλη της ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς, ενώ επιβαίνουν σε αυτοκίνητο, από

κων υπηρεσιών του Ισραήλ εναντίον των Χεζμπολάχ. Ο σκοτεινός ρόλος της Παλαιστινιακής αρχής και του «πρωθυπουργού» και η ουσιαστική κοροϊδία για τη δήθεν απελευθέρωση παλαιστινίων φυλακισμένων, σε συνδυασμό με την ένταση των δολοφονικών επιχειρήσεων εκ μέρους του Ισραήλ, δίνουν τέλος, από τις 15 Αυγούστου, στη μονόπλευρη κατάπαυση των επιχειρήσεων. Στο μεταξύ φαίνεται ότι η εκεχειρία έδωσε την ευκαιρία στο Ισραήλ να «αποκτήσει» αξιοποιήσιμες πληροφορίες για σημαντικά μέλη των μαχητικών παλαιστινιακών οργανώσεων αφού μόνο στο τελευταίο δεκαήμερο του Αυγούσου δολοφονήθηκαν από το ισραηλινό στρατό τουλάχιστον δεκαπέντε παλαιστίνιοι...

20/6 – Ο ισραηλινός στρατός αποχωρεί από τη Μπέιτ Χανούν για χάρη της ...εκεχειρίας και οι Παλαιστίνιοι αστυνομικοί τους αντικαθιστούν. Ένας Βούλγαρος εργάτης σε συνεργείο κατασκευής του τείχους, που χωρίζει το Ισραήλ από τα παλαιστινιακά εδάφη, πυροβολείται από παλαιστίνιο. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ταξιαρχία των Μαρτύρων του Αλ Ακσά».

ΙΟΥΛΙΟΣ

1/7 – ΒΗΘΛΕΕΜ
Ο ισραηλινός στρατός κατοχής αποσύρεται από τα βόρεια τμήματα της Λωρίδας της Γάζας και από τη Βηθλεέμ της Δυτικής Όχθης ενώ σταματούν και οι επιχειρήσεις για τη σύλληψη παλαιστινίων αγωνιστών. Ο Αριέλ Σαρόν και ο Μαχμούντ Αμπάς συναντώνται, συμφωνούν να εφαρμόσουν μεγαλόπνοο ειρηνευτικό σχέδιο και ανταλλάσσουν θερμές χειραψίες. «Υπάρχει μία νέα πραγματικότητα σήμερα· κατά τη γνώμη μου οι Παλαιστίνιοι επιθυμούν να αλλάξουν κατεύθυνση» δηλώνει ισραηλινός υπουργός.

2/7 – Η Παλαιστινιακή αστυνομία αναλαμβάνει «έργο» στη Βηθλεέμ, μετά την αποχώρηση των τελευταίων.

3/7 – Οι «Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Ακσά» ανακοινώνουν ότι: «Αν ο στρατός συνεχίσει τις εγκληματικές του επιχειρήσεις, τις συλλήψεις και τις δολοφονίες των αντιστασιακών μας, η απάντησή μας θα είναι πολύ σκληρή».

ΔΥΤΙΚΗ ΟΧΘΗ - Καλκίλια
Ο Μαχητής της Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ Ακσά ανακοινώνουμε ότι δεν αποδεχόμαστε την κατάπαυση του πυρός, όσο συνεχίζονται οι επιδρομές στα εδάφη μας και οι δολοφονίες Παλαιστινίων από τους κατακτητές [...] Προειδοποιούμε την κυβέρνηση του Αριέλ Σαρόν ότι η απάντησή μας θα έρθει σύντομα, και θα μοιάζει με σεισμό».

ΓΑΖΑ
Παλαιστίνιοι μαχητές προβαίνουν σε ρίψη τεσσάρων ρουκετών στον εβραϊκό οικισμό Κφαρ Νταρόμ στη Λωρίδα της Γάζας και τραυματίζουν τέσσερα άτομα. Ο στρατός κλείνει και πάλι την κεντρική οδική αρτηρία Σαλαχεντίν που συνδέει το νότιο τμήμα της Λωρίδας της Γάζας με το βόρειο, στήνοντας οδοφράγματα, όπου 3 παλαιστίνιοι τραυματίζονται από ισραηλινά πυρά.
Αναφερόμενος στην επίθεση με ρουκέτες ο παλαιστίνιος πρωθυπουργός Μαχμούντ Αμπάς υπογραμμίζει ότι «πρόκειται για τρομοκρατικές ενέργειες, τις οποίες απορρίπτουμε» ενώ ειδοποιεί ότι «όσοι παραβιάσουν την εκεχειρία θα συλληφθούν από τις παλαιστινιακές δυνάμεις ασφαλείας».

4/7 – Η Παλαιστινιακή αστυνομία συλλαμβάνει 11 συνολικά Παλαιστίνιους με την κατηγορία ότι παραβίασαν την ανακωχή και επιτέθηκαν σε Ισραηλινούς.

ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ
Ο Αμπάς συναντάται με ηγέτες της Τζιχάντ, Χαμάς και Φατάχ. Οι ένοπλες οργανώσεις απαιτούν την άμεση απελευθέρωση όλων των φυλακισμένων [περίπου 8.000] από το Ισραήλ παλαιστινίων. «Προσβλέπουμε στην απελευθέρωση όλων των κρατουμένων, πρώτη προτεραιότητα έχουν εκείνοι που εκτίουν μεγάλες ποινές [...] καθώς και οι γυναίκες, τα παιδιά και οι ασθενείς» δήλωσε ο Μοχάμεντ αλ Χιντί ο επικεφαλής της Τζιχάντ.

6/7 – 3.000 περίπου Παλαιστίνιοι διαδηλώνουν στη Γάζα, ζητώντας την απελευθέρωση των Παλαιστίνιων κρατούμενων που ανέρχονται στις 8.000, από τους οποίους 1.000 είναι σε «διοικητική κράτηση» (χωρίς δικαστική απόφαση). Το Ισραήλ ανακοινώνει ότι θα απελευθερώσει 350 Παλαιστίνιους, σε ...δόσεις, οι οποίες θα εξαρτηθούν από την τήρηση της εκεχειρίας.

Καμικάζι μέλος της Ισλαμικής Τζιχάντ επιτίθεται σε σπίτι 65χρονης βορείως του Τελ-Αβίβ. Σκοτώνονται η γυναίκα και ο καμικάζι.
Εν τω μεταξύ παλαιστίνιοι και ισραηλινοί έχουν συμφωνήσει και υπογράψει την απελευθέρωση 400 κρατουμένων στις ισραηλινές φυλακές.

9/7 – Χιλιάδες Παλαιστίνιοι διαδηλώνουν στη Τζενίν ζητώντας την απελευθέρωση των Παλαιστίνιων κρατούμενων.

12/7 – Οι παλαιστινιακές αρχές βοηθούν τις ισραηλινές στην αναζήτηση Ισραηλινού οδηγού ταξί, που θεωρείται ότι απήγαγαν Παλαιστίνιοι μαχητές. Επίσης, η παλαιστινιακή αστυνομία κατάσχει όπλα και συλλαμβάνει 20 Παλαιστίνιους στη Λωρίδα της Γάζας. Η Χαμάς και η ισλαμική Τζιχάντ ανακοινώνουν ότι αν η παλαιστινιακή αστυνομία προσπαθήσει να τις αφοπλίσει θα διακόψουν την εκεχειρία.

15/7 – Παλαιστίνιος μαχαιρώνει 3 Ισραηλινούς σε εστιατόριο του Τελ Αβίβ, σκοτώνοντας έναν από αυτούς.

Την ευθύνη για την επίθεση αναλαμβάνει η οργάνωση «Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Ακσά».
Στη Δυτική Όχθη, 3 μέλη της Φατάχ και 3 της Χαμάς συλλαμβάνονται από τον ισραηλινό στρατό.

20/7 – Ξεκινά δεκαήμερο διαπραγματεύσεων μεταξύ της Παλαιστινιακής και της Ισραηλινής κυβέρνησης. Ο Γιάσερ Αραφάτ υπογράφει διάταγμα, σύμφωνα με το οποίο απαγορεύεται και τιμωρείται η υποκίνηση σε βία.
– 1.500 περίπου άνθρωποι διαδηλώνουν στη Γάζα ζητώντας την απελευθέρωση όλων των Παλαιστίνιων κρατούμενων.

24/7 – Ο ισραηλινός στρατός συλλαμβάνει τον Αχμάντ Σαμπάνι στη Δυτική Όχθη, ηγετικό μέλος της Τζιχάντ, η οποία απειλεί να διακόψει την εκεχειρία.

25/7 – Ένα 5χρονο παιδί σκοτώνεται,

λαμβάνονται, μέσα στο αρχηγείο του, 20 παλαιστίνιοι που καταζητούνταν από το Ισραήλ, με σκοπό να μεταφερθούν σε φυλακή της Ιεριχούς, στη Δυτική Όχθη. Την επιχείρηση γνώριζαν και οι ΗΠΑ και το Ισραήλ.

Οι Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Ακσά αντιδρούν ανακοινώνοντας τον τερματισμό της εκεχειρίας με το Ισραήλ. Μόνο έτσι κατάλαβε ο Αραφάτκος ότι οι συμφωνίες που κάνει με τους ομοίους του δεν περνούν πάντα απαρατήρητες. Έτσι, μετά από διαπραγματεύσεις, οι 20 παλαιστίνιοι ένοπλοι, επί του παρόντος μένουν υπό επιτήρηση μέσα στο αρχηγείο. Μετά από δύο μέρες μεταφέρονται στην Ιεριχώ.

3/8 – Ένας Παλαιστίνιος ανοίγει πυρ στη Βηθλεέμ, σκοτώνοντας μία Ισραηλινή, την 9χρονη κόρη της και δύο ακόμη παιδιά.

6/8 – ΔΥΤΙΚΗ ΟΧΘΗ
Το Ισραηλινό κράτος απελευθερώνει περισσότερους από 300 παλαιστίνιους κρατούμενους από τους περίπου 8.000, αφού προηγουμένως υπογράψουν δήλωση ότι αποκηρύσσουν «την τρομοκρατία και τη βία» (είχε ανακοινωθεί ότι θα απελευθερώνονταν 352). Όσοι αρνήθηκαν να υπογράψουν παραμένουν στις φυλακές, ενώ το στιγμιότυπο της υπογραφής μαγνητοσκοπείται.

8/8 – Επιδρομή του ισραηλινού στρατού σε παλαιστινιακό εργαστήριο εκρηκτικών, έχει ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν τρεις Παλαιστίνιοι, δύο εκ των οποίων μέλη της Χαμάς και ένας Ισραηλινός στρατιώτης.

12/8 – Επιθέσεις αυτοκτονίας, στο προάστιο Ρος Χααγίν στο Τελ Αβίβ και μια ώρα αργότερα στον παλαιστινιακό οικισμό Αριεν, από δύο 17χρονους Παλαιστίνιους. 2 Ισραηλινοί πεθαίνουν, ενώ 17 τραυματίζονται.

14/8 – Στη Χεβρώνα, ηγετικό στέλεχος της ισλαμικής Τζιχάντ σκοτώνεται κατά τη διάρκεια ανταλλαγής πυρών με τον ισραηλινό στρατό.

δημοσιοποιεί και κατάλογο με ονόματα ατόμων για σύλληψη.
Ο ισραηλινός στρατός εισβάλλει στην Τουλκαρέμ, τη Χεβρώνα και τη Ναμπλούς. Στη Χεβρώνα ανατινάζει το σπίτι του καμικάζι της πρόσφατης επίθεσης στην Ιερουσαλήμ. Στην Τουρκαρέμ σκοτώνονται, από ισραηλινά πυρά, δύο νεαροί παλαιστίνιοι. Στην Ιερουσαλήμ, δύο Παλαιστίνιοι σκοτώνονται.
Ο Ισμαήλ Αμπού Σανάμπ, στέλεχος της Χαμάς και δύο ακόμη άτομα που επιβαίνουν σε αυτοκίνητο σε κεντρικό δρόμο της Γάζας, σκοτώνονται, όταν ισραηλινό μαχητικό αεροσκάφος F-16 εκτοξεύει πέντε πυραύλους εναντίον του.
Όλες οι παλαιστινιακές οργανώσεις ανακοινώνουν πως διακόπτουν την εκεχειρία μετά την ισραηλινή επίθεση.

22/8 – ΛΩΡΙΔΑ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ
Παλαιστίνιοι εκτοξεύουν 6 αυτοσχέδιες ρουκέτες εναντίον ισραηλινών στόχων. Προκαλούνται υλικές ζημιές. Την ευθύνη αναλαμβάνει η Χαμάς.
Ο ισραηλινός στρατός πραγματοποιεί για δεύτερη συνεχή νύχτα επιθέσεις στη Τζενίν, την Τουρκαρέμ και τη Ναμπλούς. Τρεις ένοπλοι παλαιστίνιοι, που έχουν βρει καταφύγιο στην οροφή νοσοκομείου της Ναμπλούς, δέχονται πυρά ισραηλινών στρατιωτών. Σκοτώνεται ο ένας, που είναι μαχητής των Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ Ακσά.

24/8 – Δολοφονούνται τέσσερα μέλη της ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς, ενώ επιβαίνουν σε αυτοκίνητο, από πυραύλους που εκτοξεύουν ισραηλινά ελικόπτερα, στη λωρίδα της Γάζας. Ανάμεσα τους και ο Αχμέντ Σταουί, ανώτατο στέλεχος της οργάνωσης.

26/8 – Ισραηλινοί στρατιώτες, ντυμένοι άραβες, συλλαμβάνουν, μέσα στο νοσοκομείο Ραφιντιγιέ της Ναμπλούς, δύο μέλη των Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ Ακσά, οι οποίοι είχαν καταφύγει εκεί επειδή τραυματίστηκαν μετά από ανταλλαγή πυρών με τον ισραηλινό στρατό.
– Ισραηλινές δυνάμεις εισβάλουν στη Τζενίν με 25 οχήματα. Τραυματίζεται ένας παλαιστίνιος. Οι δυνάμεις αναπτύσσονται στην πόλη, επιβάλλουν απαγόρευση της κυκλοφορίας και προβαίνουν σε συλλήψεις.
– Το βράδυ ο ισραηλινός στρατός κάνει επιδρομή στη Τζαμπαλίγια, στο βόρειο τμήμα της Γάζας. Σκοτωνο-

γείο κατασκευής του τείχους, που χωρίζει το Ισραήλ από τα παλαιστινιακά εδάφη, πυροβολείται από παλαιστίνιο. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ταξιαρχία των Μαρτύρων του Αλ Ακσά».

ΙΟΥΛΙΟΣ

1/7 – ΒΗΘΛΕΕΜ
Ο ισραηλινός στρατός κατοχής αποσύρεται από τα βόρεια τμήματα της Λωρίδας της Γάζας και από τη Βηθλεέμ της Δυτικής Όχθης ενώ σταματούν και οι επιχειρήσεις για τη σύλληψη παλαιστινίων αγωνιστών. Ο Αριέλ Σαρόν και ο Μαχμούντ Αμπάς συναντώνται, συμφωνούν να εφαρμόσουν μεγαλόπνοο ειρηνευτικό σχέδιο και ανταλλάσσουν θερμές χειραψίες. «Υπάρχει μία νέα πραγματικότητα σήμερα· κατά τη γνώμη μου οι Παλαιστίνιοι επιθυμούν να αλλάξουν κατεύθυνση» δηλώνει ισραηλινός υπουργός.

2/7 – Η Παλαιστινιακή αστυνομία αναλαμβάνει «έργο» στη Βηθλεέμ, μετά την αποχώρηση των τελευταίων.

3/7 – Οι «Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Ακσά» ανακοινώνουν ότι: «Αν ο στρατός συνεχίσει τις εγκληματικές του επιχειρήσεις, τις συλλήψεις και τις δολοφονίες των αντιστασιακών μας, η απάντησή μας θα είναι πολύ σκληρή».

ΔΥΤΙΚΗ ΟΧΘΗ - Καλκίλια
Ο Μαχητής της Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ Ακσά 30χρονος Μαχμούντ Σουάερ σκοτώνεται από ισραηλινούς στρατιώτες οι οποίοι πραγματοποιούν εισβολή στην Καλκίλια

«προκειται για τρομοκρατικές ενέργειες, τις οποίες απορρίπτουμε» ενώ ειδοποιεί ότι «όσοι παραβιάσουν την εκεχειρία θα συλληφθούν από τις παλαιστινιακές δυνάμεις ασφαλείας».

4/7 – Η Παλαιστινιακή αστυνομία συλλαμβάνει 11 συνολικά Παλαιστίνιους με την κατηγορία ότι παραβίασαν την ανακωχή και επιτέθηκαν σε Ισραηλινούς.

ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ
Ο Αμπάς συναντάται με ηγέτες της Τζιχάντ, Χαμάς και Φατάχ. Οι ένοπλες οργανώσεις απαιτούν την άμεση απελευθέρωση όλων των φυλακισμένων [περίπου 8.000] από το Ισραήλ παλαιστινίων. «Προσβλέπουμε στην απελευθέρωση όλων των κρατουμένων, πρώτη προτεραιότητα έχουν εκείνοι που εκτίουν μεγάλες ποινές [...] καθώς και οι γυναίκες, τα παιδιά και οι ασθενείς» δήλωσε ο Μοχάμεντ αλ Χιντί ο επικεφαλής της Τζιχάντ.

6/7 – 3.000 περίπου Παλαιστίνιοι διαδηλώνουν στη Γάζα, ζητώντας την απελευθέρωση των Παλαιστίνιων κρατούμενων που ανέρχονται στις 8.000, από τους οποίους 1.000 είναι σε «διοικητική κράτηση» (χωρίς δικαστική απόφαση). Το Ισραήλ ανακοινώνει ότι θα απελευθερώσει 350 Παλαιστίνιους, σε ...δόσεις, οι οποίες θα εξαρτηθούν από την τήρηση της εκεχειρίας.

8/7 – Ο Παλαιστίνιος πρωθυπουργός Μαχμούντ Αμπάς παραιτείται από την κεντρική επιτροπή της Φατάχ. Η παραίτηση δεν γίνεται δεκτή.

15/7 – Παλαιστίνιος μαχαιρώνει 3 Ισραηλινούς σε εστιατόριο του Τελ Αβίβ, σκοτώνοντας έναν από αυτούς.

Την ευθύνη για την επίθεση αναλαμβάνει η οργάνωση «Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Ακσά».
Στη Δυτική Όχθη, 3 μέλη της Φατάχ και 3 της Χαμάς συλλαμβάνονται από τον ισραηλινό στρατό.

20/7 – Ξεκινά δεκαήμερο διαπραγματεύσεων μεταξύ της Παλαιστινιακής και της Ισραηλινής κυβέρνησης. Ο Γιάσερ Αραφάτ υπογράφει διάταγμα, σύμφωνα με το οποίο απαγορεύεται και τιμωρείται η υποκίνηση σε βία.
– 1.500 περίπου άνθρωποι διαδηλώνουν στη Γάζα ζητώντας την απελευθέρωση όλων των Παλαιστίνιων κρατούμενων.

24/7 – Ο ισραηλινός στρατός συλλαμβάνει τον Αχμάντ Σαμπάνι στη Δυτική Όχθη, ηγετικό μέλος της Τζιχάντ, η οποία απειλεί να διακόψει την εκεχειρία.

25/7 – Ένα 5χρονο παιδί σκοτώνεται, όταν Ισραηλινός στρατιώτης πυροβολεί εναντίον αυτοκινήτου σταματημένου για έλεγχο στη Δυτική Όχθη. Ο ισραηλινός στρατός ανακοινώνει

από δύο μέρες μεταφέρονται στην Ιεριχώ.

3/8 – Ένας Παλαιστίνιος ανοίγει πυρ στη Βηθλεέμ, σκοτώνοντας μία Ισραηλινή, την 9χρονη κόρη της και δύο ακόμη παιδιά.

6/8 – ΔΥΤΙΚΗ ΟΧΘΗ
Το Ισραηλινό κράτος απελευθερώνει περισσότερους από 300 παλαιστίνιους κρατούμενους από τους περίπου 8.000, αφού προηγουμένως υπογράψουν δήλωση ότι αποκηρύσσουν «την τρομοκρατία και τη βία» (είχε ανακοινωθεί ότι θα απελευθερώνονταν 352). Όσοι αρνήθηκαν να υπογράψουν παραμένουν στις φυλακές, ενώ το στιγμιότυπο της υπογραφής μαγνητοσκοπείται.

8/8 – Επιδρομή του ισραηλινού στρατού σε παλαιστινιακό εργαστήριο εκρηκτικών, έχει ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν τρεις Παλαιστίνιοι, δύο εκ των οποίων μέλη της Χαμάς και ένας Ισραηλινός στρατιώτης.

12/8 – Επιθέσεις αυτοκτονίας, στο προάστιο Ρος Χααγίν στο Τελ Αβίβ και μια ώρα αργότερα στον παλαιστινιακό οικισμό Αριεν, από δύο 17χρονους Παλαιστίνιους. 2 Ισραηλινοί πεθαίνουν, ενώ 17 τραυματίζονται.

14/8 – Στη Χεβρώνα, ηγετικό στέλεχος της ισλαμικής Τζιχάντ σκοτώνεται κατά τη διάρκεια ανταλλαγής πυρών με τον ισραηλινό στρατό.

15/8 – Το Ισραηλινό κράτος απελευθερώνει άλλους 76 παλαιστίνιους κρατούμενους.

μιές. Την ευθύνη αναλαμβάνει η Χαμάς.
Ο ισραηλινός στρατός πραγματοποιεί για δεύτερη συνεχή νύχτα επιθέσεις στη Τζενίν, την Τουρκαρέμ και τη Ναμπλούς. Τρεις ένοπλοι παλαιστίνιοι, που έχουν βρει καταφύγιο στην οροφή νοσοκομείου της Ναμπλούς, δέχονται πυρά ισραηλινών στρατιωτών. Σκοτώνεται ο ένας, που είναι μαχητής των Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ Ακσά.

24/8 – Δολοφονούνται τέσσερα μέλη της ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς, ενώ επιβαίνουν σε αυτοκίνητο, από πυραύλους που εκτοξεύουν ισραηλινά ελικόπτερα, στη λωρίδα της Γάζας. Ανάμεσα τους και ο Αχμέντ Σταούι, ανώτατο στέλεχος της οργάνωσης.

26/8 – Ισραηλινοί στρατιώτες, ντυμένοι άραβες, συλλαμβάνουν, μέσα στο νοσοκομείο Ραφιντιγιέ της Ναμπλούς, δύο μέλη των Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ Ακσά, οι οποίοι είχαν καταφύγει εκεί επειδή τραυματίστηκαν μετά από ανταλλαγή πυρών με τον ισραηλινό στρατό.
– Ισραηλινές δυνάμεις εισβάλουν στη Τζενίν με 25 οχήματα. Τραυματίζεται ένας παλαιστίνιος. Οι δυνάμεις αναπτύσσονται στην πόλη, επιβάλλουν απαγόρευση της κυκλοφορίας και προβαίνουν σε συλλήψεις.
– Το βράδυ ο ισραηλινός στρατός κάνει επιδρομή στη Τζαμπαλίγια, στο βόρειο τμήμα της Γάζας. Σκοτώνονται δύο παλαιστίνιοι και τραυματίζονται άλλοι είκοσι.

◆

⇒
πίσημες ανακοινώσεις, 50 Βρετανοί στρατιώτες.
– Ένας αμερικανός στρατιώτης και άλλοι 3 τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας στη Φαλούζα, δυτικά της Βαγδάτης.
– Άλλος ένας αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται από επίθεση μέσα στη Βαγδάτη.
– Δύο οχήματα μεταφοράς προσωπικού της CENTCOM καταστρέφονται ολοσχερώς από επίθεση με ρουκέτες, στην πόλη Ραμάντι, δυτικά της Βαγδάτης. ◆

συνέχεια από τη σελ. 12

σίνσκι. Εντάξει ρε κορίτσια, σας έκατσε λουκούμι μια στραβή και πιάσατε κάποιους που υπέσκαπταν τα θεμέλια του απόρθητου κάστρου σας, αλλά μπερδέψατε τα μπούτια σας!! Και τον δικόνε σας, το Βλαντιμιράκο; Πάει πολύ...

* * *

Τρίτη 26 Αυγούστου
... ΚΑΙ 17 ΝΕΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ
Το δικαίωμα για σουίτες δεν θα έχουν μόνο οι κρατούμενοι στον Κορυδαλό, αλλά και στα Τρίκαλα, τη Μαγνησία, τα Χανιά, τις Σέρρες, τη Φθιώτιδα, τα Γρεβενά, την Κέρκυρα και σε συνολικά 17 νέα εκσυγχρονισμένα καταστήματα απανθρωπισμού. Τι είπες Σάββα; Τυμβωρύχοι;

ΕΥΚΑΙΡΙΑ!(;)... ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΧΡΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΦΟΡΙΑ και στο ΤΕΒΕ
Άντε πάλι τυχεράκηδες! Το κράτος μας σκέφτεται βρε! Για τα χρέη μας τώρα πλέον θα χρειάζεται μια απλή αίτηση στον έφορο και με ως και 48 άτοκες δόσεις θα ξεμπερδεύουμε!!!(;) Που είναι εκείνοι οι παλιοί καλοί καιροί που για να εισπράξουν φόρους κατέβαιναν με στρατό!
Έτσι όλοι τρέχουν, περιμένουν στην σειρά, σπρώχνονται, πλακώνονται μεταξύ τους, φτιάχνουν τα χαρτιά τους για να τους πουν μετά όλη αυτή την ταλαιπωρία ότι: «Ναι, 48 οι δόσεις, αλλά δεν επιτρέπεται η κάθε δόση να είναι κάτω των 100 χιλ. δραχμών (300 ευρώ περίπου)».
– Πλήρωνε ...μαλλλ...κα!!!

● ● ● ● ● ● ●

Σύντροφοι/ισσες και φίλοι-ες,
και σ' αυτό το φύλλο στα σχόλια, ειδήσεις, κείμενα, μεταφράσεις κ.λπ. συμμετείχαν οι «συνήθεις» σύντροφοι που συμμετέχουν κάθε φορά αλλά που ο χώρος δεν φτάνει να τους αναφέρουμε...

Πολλές ευχές για ένα θερμό χειμώνα...

Κύκλος Σύνταξης

ΚΑΡΑΒΑΝΙ 2003
Θεσσαλονίκη

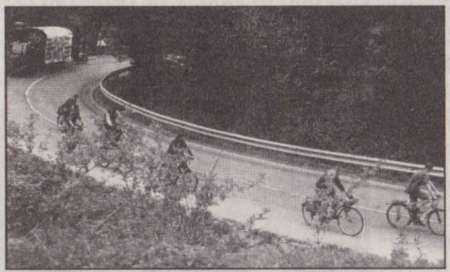

Στα μέσα Ιουλίου στον ελεύθερο και πειρατικό ραδιοφωνικό σταθμό 98FM έγινε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση - πληροφόρηση με ορισμένους συντρόφους-ισσες από το Καραβάνι και συντρόφους-ισσες από τον 98FM σε σχέση με το Καραβάνι.

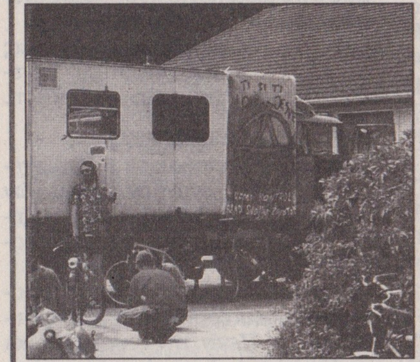
Το παρακάτω κείμενο είναι απομαγνητοφώνηση της εκπομπής που έγινε.

Ερώτηση: Ποτέ ξεκίνησε το Καραβάνι;

Απάντηση: Το Καραβάνι ξεκίνησε την 1η Μαΐου από την κατάληψη AC MOLOTOV, που βρίσκεται σε ένα χωριό που λέγεται Ljubljana στην Σουηδία και με τελικό προορισμό να πάει στην συνοδό της Ε.Ε. τον Ιούνιο στην Θεσσαλονίκη, περνώντας από άλλες χώρες (προτού φτάσει στην Θεσσαλονίκη) δίνοντας πληροφορίες στον κόσμο για την σύνοδο της ΕΕ.

Ε: Πόσος κόσμος ξεκίνησε αρχικά με το Καραβάνι, πόσοι αποχώρησαν για διάφορους λόγους, ποιοι προστεθήκανε; Από ποιες χώρες πέρασε;

Α: Στην αρχή ήταν 20 με 30 άνθρωποι αλλά ήταν μια ανοιχτή πρόταση, δηλαδή όποιος ήθελε μπορούσε να φύγει ότι ώρα ήθελε και όποιοι άλλοι ήθελαν μπορούσαν να ακολουθήσουν με το Καραβάνι. Αρκετοί ακολούθησαν το Καραβάνι έως τον τελικό του προορισμό. Περάσαμε από την Σλοβενία, την Κροατία και την Σερβία. Μετά από την Σερβία θελήσαμε να πάμε στην Βουλγαρία αλλά οι μπάτσοι και οι συνοροφύλακες δεν μας άφησαν να μπούμε.

Μετά το γεγονός αυτό έγινε εκδήλωση στα σύνορα με την Βουλγαρία και γράφτηκαν συνθήματα για

Μετά από εκεί κατευθυνθήκαμε προς την Μακεδονία (Σκόπια). Εκεί προσπαθήσαμε να προσεγγίσουμε τους τσιγγάνους (οι οποίοι βρίσκονται στα σύνορα με την Ελλάδα). Οι Ρομ είναι ουσιαστικά αποκλεισμένοι από τον στρατό και δυνάμεις της αστυνομίας και δεν μπορούν να πάνε πουθενά. Το Καραβάνι προσπάθησε να τους προσεγγίσει για να τους δώσει φαγητό, ρούχα, νερό κλπ, αλλά οι συνοροφύλακες τους εμπόδισαν και τους απώθησαν με βίαιο τρόπο.

Ο σκοπός του καραβανιού ήταν να γίνει ένα κινούμενο κέντρο πληροφόρησης και εκδηλώσεων (για την συνοδό της Ε.Ε. στην Θεσσαλονίκη, για την «αξιοποίηση» της περιοχής των Βαλκανίων από την Ε.Ε.). Το Καραβάνι έκανε στην διαδρομή που ακολούθησε διάφορες και ποικίλες εκδηλώσεις όποτε μπορούσε από τις χώρες που περνούσε. Άλλοτε με πορείες, άλλοτε με ανοιχτή κουζίνα, άλλοτε με συζητήσεις κ.α.

Στο Ζάγκρεμπ έξω από το Υπουργείο Εξωτερικών έγινε συγκέντρωση και παίχτηκε θεατρικό με θέμα «ΟΧΙ ΣΥΝΟΡΑ, ΟΧΙ ΕΘΝΗ.».

Το μεγαλύτερο κομμάτι του καραβανιού ήρθε από την Σουηδία και Γερμανία αλλά υπήρχαν και άλλοι σύντροφοι από Ισπανία, Ιταλία, Νορβηγία, Κόσσοβο, Σερβία, Μακεδονία και από άλλες χώρες της Ευρώπης. Παρ' όλο που υπήρχε κόσμος από διαφορετικές χώρες και με διαφορετικές συνήθειες, κουλτούρες, γλώσσες όλοι ήταν ενωμένοι. Ήταν άνθρωποι που σκεφτόντουσαν διαφορετικά, αλλά το κοινό σημείο ήταν να παλέψουνε κατά των συνόρων, των κρατών, της συνόδου (στη Θεσσαλονίκη). Υπήρχαν μέσα στο Καραβάνι αναρχικοί, αντιεξουσιαστές, ελευθεριακοί, καταληψίες. Άλλοι από το Καραβάνι ήταν περισσότερο πληροφορημένοι, άλλοι λιγότερο για το τί γίνεται στα Βαλκάνια και για τον πόλεμο στο Κόσσοβο και τηΝ Γιουγκοσλαβία.

Το Καραβάνι όταν έφτασε

ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΟΙ ΤΗΣ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ»
Από το Άμστερνταμ και το Σιάτλ μέχρι τη Γένοβα και την Κοπεγχάγη

Από τις 10 Απρίλη κυκλοφόρησαν ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΟΙ ΤΗΣ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ». Μια έκδοση της ***Αναρχικής Αρχειοθήκης*** που τα κείμενα έγραψαν και επεξεργάστηκαν ομάδες και σύντροφοι-σσες που συμμετέχουν στον **Κύκλο Σύνταξης της *ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ***, ενώ οι φωτογραφίες είναι από το αρχείο της ***Ελένης Γρηγοριάδου***. Η παρουσίαση της έκδοσης έγινε στο φύλλο Νο 13 της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Παρακάτω παραθέτουμε πόλεις και βιβλιοπωλεία όπου θα μπορείτε να το βρείτε:

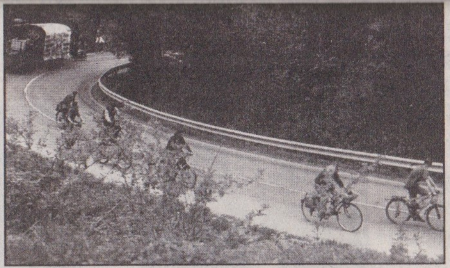
Αθήνα και Θεσσαλονίκη: *Στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και στην Αναρχική Αρχειοθήκη.*
Πειραιάς: *Βιβλιοπωλείο Αντεργκράουντ.*
Νίκαια: *Βιβλιοπωλείο ΑΙΩΝΕΣ.*
Πάτρα: *Βιβλιοπωλείο ΤΡΟΧΟΣ,*
ΛΑΜΙΑ: *Βιβλιοπωλεία: Καζάσης Ιωάννης (Αριστοτέλους 2), Κούτρας Ιωάννης (Κολοκοτρώνη 11), Κεντρί (Θεμιστοκλέους 10).*
ΓΙΑΝΝΕΝΑ: *Kanabi Shop και Λιμουράς.*
ΧΑΝΙΑ: *Βιβλιοπωλείο Γιάννης Βερυβάκης (Δημοκρατίας 38).*
ΞΑΝΘΗ: EXIT (Ανδρέου Δημητρίου 11)
ΧΑΛΚΙΔΑ, ΚΟΖΑΝΗ, ΔΡΑΜΑ, ΒΟΛΟ...

Αυτή η έκδοση είναι εξαιρετικά αφιερωμένη σ' όσους λαμβάνουν μέρος ενεργό στην ιστορική πράξη. Αυτοί έχουν χαρές στα πρόθυρα του θανάτου, παραφέρονται, μεθούν, νοιώθουν έναν ίλιγγο ακαταμάχητο, ένα πάθος για την Ελευθερία...

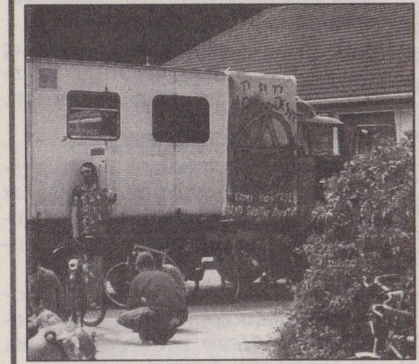
Σ Φ Α Λ Τ Σ Α ! . . .

Στο προηγούμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ αναφέραμε –από λάθος πληροφόρηση– πως το κτίριο της Νομικής είχε παραχωρηθεί από το πανεπιστήμιο. Όπως μας ενημέρωσαν σύντροφοι από το Indymedia Αθήνας αλλά και από διάφορα e-mail που μας στάλθηκαν ***[παιδιά πολύ σας ευχαριστούμε]*** *το κτίριο της Νομικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης είχε* ***ΚΑΤΑΛΗΦΘΕΙ*** *και χρησιμοποιήθηκε από τα Indymedia, την ομάδα ιατρικής βοήθειας και το ραδιόφωνο 1431 AM.*

που βρίσκεται σε ένα χωριό που λέγεται Ljubljana στην Σουηδία και με τελικό προορισμό να πάει στην συνοδό της Ε.Ε. τον Ιούνιο στην Θεσσαλονίκη, περνώντας από άλλες χώρες (προτού φτάσει στην Θεσσαλονίκη) δίνοντας πληροφορίες στον κόσμο για την σύνοδο της ΕΕ.

Ε: Πόσος κόσμος ξεκίνησε αρχικά με το Καραβάνι, πόσοι αποχώρησαν για διάφορους λόγους, ποιοι προστεθήκανε; Από ποιες χώρες πέρασε;

Α: Στην αρχή ήταν 20 με 30 άνθρωποι αλλά ήταν μια ανοιχτή πρόταση, δηλαδή όποιος ήθελε μπορούσε να φύγει ότι ώρα ήθελε και όποιοι άλλοι ήθελαν μπορούσαν να ακολουθήσουν με το Καραβάνι. Αρκετοί ακολούθησαν το Καραβάνι έως το τελικό του προορισμό. Περάσαμε από την Σλοβενία, την Κροατία και την Σερβία. Μετά από την Σερβία θελήσαμε να πάμε στην Βουλγαρία αλλά οι μπάτσοι και οι συνοροφύλακες δεν μας άφησαν να μπούμε.

Μετά το γεγονός αυτό έγινε εκδήλωση στα σύνορα με την Βουλγαρία και γράφτηκαν συνθήματα για την ελεύθερη διέλευση σε κάθε γεωγραφικό χώρο (ΟΧΙ ΣΥΝΟΡΑ, ΟΧΙ ΕΘΝΗ - No borders, No nations).

Ένα αστείο γεγονός από αυτήν την εκδήλωση ήταν ότι σε έναν μπάτσο που κοιμόταν του γράψανε κάποιοι σύντροφοι με σπρέι σε τοίχο γύρω από το κεφάλι του ΕΔΩ ΚΟΙΜΑΤΑΙ Ο ΜΑΛΑΚΑΣ (η φράση είναι σε ελεύθερη απόδοση). Μετά από τα σύνορα της Βουλγαρίας κατευθυνθήκαμε προς το Κοσσοβο όπου εκεί πραγματοποιήθηκαν διάφορες εκδηλώσεις.

την συνοδο της Ε.Ε. στην Θεσσαλονίκη, για την «αξιοποίηση» της περιοχής των Βαλκανίων από την Ε.Ε.). Το Καραβάνι έκανε στην διαδρομή που ακολούθησε διάφορες και ποικίλες εκδηλώσεις όποτε μπορούσε από τις χώρες που περνούσε. Άλλοτε με πορείες, άλλοτε με ανοιχτή κουζίνα, άλλοτε με συζητήσεις κ.α.

Στο Ζάγκρεμπ έξω από το Υπουργείο Εξωτερικών έγινε συγκέντρωση και παίχτηκε θεατρικό με θέμα «ΟΧΙ ΣΥΝΟΡΑ, ΟΧΙ ΕΘΝΗ.».

Το μεγαλύτερο κομμάτι του καραβανιού ήρθε από την Σουηδία και Γερμανία αλλά υπήρχαν και άλλοι σύντροφοι από Ισπανία, Ιταλία, Νορβηγία, Κόσσοβο, Σερβία, Μακεδονία και από άλλες χώρες της Ευρώπης. Παρ' όλο που υπήρχε κόσμος από διαφορετικές χώρες και με διαφορετικές συνήθειες, κουλτούρες, γλώσσες όλοι ήταν ενωμένοι. Ήταν άνθρωποι που σκεφτόντουσαν διαφορετικά, αλλά το κοινό σημείο ήταν να παλέψουνε κατά των συνόρων, των κρατών, της συνόδου (στη Θεσσαλονίκη). Υπήρχαν μέσα στο Καραβάνι αναρχικοί, αντιεξουσιαστές, ελευθεριακοί, καταληψίες. Άλλοι από το Καραβάνι ήταν περισσότερο πληροφορημένοι, άλλοι λιγότερο για το τί γίνεται

στα Βαλκάνια και για τον πόλεμο στο Κόσσοβο και τηΝ Γιουγκοσλαβία.

Το Καραβάνι όταν έφτασε στο Κόσσοβο διαπίστωσε τα αίτια του πολέμου αυτού, τον εθνικισμό, το ρατσισμό...

Την απομαγνητοφώνηση και μετάφραση έκανε η

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΟΤΑΝΙΣ

Παρακάτω παραθέτουμε πόλεις και βιβλιοπωλεία όπου θα μπορείτε να το βρείτε:

Αθήνα και Θεσσαλονίκη: *Στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και στην Αναρχική Αρχειοθήκη.*

Πειραιάς: *Βιβλιοπωλείο Αντεργκράουντ.*

Νίκαια: *Βιβλιοπωλείο ΑΙΩΝΕΣ.*

Πάτρα: *Βιβλιοπωλείο ΤΡΟΧΟΣ,*

ΛΑΜΙΑ: *Βιβλιοπωλεία: Καζάσης Ιωάννης (Αριστοτέλους 2), Κούτρας Ιωάννης (Κολοκοτρώνη 11), Κεντρί (Θεμιστοκλέους 10).*

ΓΙΑΝΝΕΝΑ: *Kanabi Shop και Λιμουράς.*

ΧΑΝΙΑ: *Βιβλιοπωλείο Γιάννης Βερυβάκης (Δημοκρατίας 38).*

ΞΑΝΘΗ: *EXIT (Ανδρέου Δημητρίου 11)*

ΧΑΛΚΙΔΑ, ΚΟΖΑΝΗ, ΔΡΑΜΑ, ΒΟΛΟ...

Αυτή η έκδοση είναι εξαιρετικά αφιερωμένη σ' όσους λαμβάνουν μέρος ενεργό στην ιστορική πράξη. Αυτοί έχουν χαρές στα πρόθυρα του θανάτου, παραφέρονται, μεθούν, νοιώθουν έναν ίλιγγο ακαταμάχητο, ένα πάθος για την Ελευθερία...

ΣΦΑΛΤΣΑ!...

*Στο προηγούμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ αναφέραμε –από λάθος πληροφόρηση– πως το κτίριο της Νομικής είχε παραχωρηθεί από το πανεπιστήμιο. Όπως μας ενημέρωσαν σύντροφοι από το Indymedia Αθήνας αλλά και από διάφορα e-mail που μας στάλθηκαν [**παιδιά πολύ σας ευχαριστούμε**] το κτίριο της Νομικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης είχε **ΚΑΤΑΛΗΦΘΕΙ** και χρησιμοποιήθηκε από τα Indymedia, την ομάδα ιατρικής βοήθειας και το ραδιόφωνο 1431 ΑΜ.*

*Επίσης το κάλεσμα για την αντιρατσιστική πορεία της 19ης Ιούνη στη Θεσσαλονίκη έγινε από τις συλλογικότητες: «Εσωτερικός Εχθρός», «Προβοκάτορες του ήσυχου ύπνου», «Μηχανή», «Διαρρήκτες του κοινωνικού ιστού» και Αναρχικούς συντρόφους/ισσες. Μέσα στη φούρια για να κλείσει η ύλη του προηγούμενου φύλλου γράφτηκε, **ΑΠΟ ΛΑΘΟΣ**, πως ανάμεσα στις συλλογικότητες που καλούσαν για την πορεία ήταν και το «Συνδικάτο σαλταδόρων».*

Κύκλος Σύνταξης

ΑΝΤΙ-ΣΥΝΟΔΟΣ ΣΤΟ ΜΟΝΤΡΕΑΛ

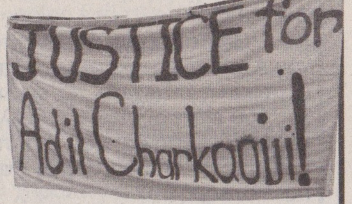
Η αντι-σύνοδος του World Trade Organization (WTO) στο Μόντρεαλ ξεκίνησε το Σάββατο 26 Ιουλίου, με ενημερώσεις και συζητήσεις στο Πανεπιστήμιο του Quebec στο Montreal. Συμμετείχαν περίπου 2000 άτομα από διάφορες συλλογικότητες και χώρες. **Οι Παλαιστίνιοι έκαναν παρέμβαση για τη άγρια κατάσταση στη χώρα τους.** Έγινε και έ-

πραγματοποιήθηκαν και θεατρικά.

Την τρίτη μέρα έγινε πορεία «φιδιού» (πορεία που δεν έχει σκοπό να καταλήξει πουθενά αλλά να παγώσει την κυκλοφορία στην πόλη), η οποία ξεκίνησε στις 7 το πρωί και χωτα. Κάποια άτομα πήραν τα κιγκλιδώματα και άλλα αντικείμενα και έστησαν οδοφράγματα στον κεντρικό δρόμο. Οι μπάτσοι τότε επιτέθηκαν στην πορεία. Οι διαδηλωτές άρχισαν να σπάζουν τα τζάμια του ξενοδοχείου και να τρέχουν στον κεντρικό δρόμο όπου βρίσκονται όλα τα μεγάλα καταστήματα. Εκεί συνέχισαν να σπάζουν βιτρίνες (ρουχάδικα (The Gap), τράπεζες και fast food), να πετάνε σκουπίδια μέσα στα μαγαζιά και να γράφουν συνθήματα όπως «ΣΚΟΥΠΙΔΟΦΑΓΗΤΑ». Γύρω στις 10 το πρωί η πορεία δια-

και στο Summit of the Americas στο Quebec 2001, όπου τον κράτησαν για 42 μέρες. Το δι-

καστήριο του πρότεινε ότι αν υπογράψει ότι δεν θα συμμετέχει σε άλλη πορεία ή συγκεντρώσεις θα τον αφήσουν ελεύθερο. Φυσικά αρνήθηκε και τους κατηγόρησε ότι

μπορούσε να φύγει ότι ώρα ήθελε και όποιοι άλλοι ήθελαν μπορούσαν να ακολουθήσουν με το Καραβάνι. Αρκετοί ακολούθησαν το Καραβάνι έως τον τελικό του προορισμό. Περάσαμε από την Σλοβενία, την Κροατία και την Σερβία. Μετά από την Σερβία θελήσαμε να πάμε στην Βουλγαρία αλλά οι μπάτσοι και οι συνοροφύλακες δεν μας άφησαν να μπούμε.

Μετά το γεγονός αυτό έγινε εκδήλωση στα σύνορα με την Βουλγαρία και γράφτηκαν συνθήματα για την ελεύθερη διέλευση σε κάθε γεωγραφικό χώρο (ΟΧΙ ΣΥΝΟΡΑ, ΟΧΙ ΕΘΝΗ - No borders, No nations).

Ένα αστείο γεγονός από αυτήν την εκδήλωση ήταν ότι σε έναν μπάτσο που κοιμόταν του γράψανε κάποιοι σύντροφοι με σπρέι σε τοίχο γύρω από το κεφάλι του ΕΔΩ ΚΟΙΜΑΤΑΙ Ο ΜΑΛΑΚΑΣ (η φράση είναι σε ελεύθερη απόδοση). Μετά από τα σύνορα της Βουλγαρίας κατευθυνθήκαμε προς το Κοσσοβο όπου εκεί πραγματοποιήθηκαν διάφορες εκδηλώσεις.

γλώσσες όλοι ήταν ενωμένοι. Ήταν άνθρωποι που σκεφτόντουσαν διαφορετικά, αλλά το κοινό σημείο ήταν να παλέψουνε κατά των συνόρων, των κρατών, της συνόδου (στη Θεσσαλονίκη). Υπήρχαν μέσα στο Καραβάνι αναρχικοί, αντιεξουσιαστές, ελευθεριακοί, καταληψίες. Άλλοι από το Καραβάνι ήταν περισσότερο πληροφορημένοι, άλλοι λιγότερο για το τί γίνεται

στα Βαλκάνια και για τον πόλεμο στο Κόσσοβο και τηΝ Γιουγκοσλαβία.

Το Καραβάνι όταν έφτασε στο Κόσσοβο διαπίστωσε τα αίτια του πολέμου αυτού, τον εθνικισμό, το ρατσισμό...

Την απομαγνητοφώνηση και μετάφραση έκανε η

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΟΤΑΝΙΣ

θουν, νοιώθουν έναν ίλιγγο ακαταμάχητο, ένα πάθος για την Ελευθερία...

Σ Φ Α Λ Τ Σ Α ! . . .

*Στο προηγούμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ αναφέραμε –από λάθος πληροφόρηση– πως το κτίριο της Νομικής είχε παραχωρηθεί από το πανεπιστήμιο. Όπως μας ενημέρωσαν σύντροφοι από το Indymedia Αθήνας αλλά και από διάφορα e-mail που μας στάλθηκαν [**παιδιά πολύ σας ευχαριστούμε**] το κτίριο της Νομικής του Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης είχε **ΚΑΤΑΛΗΦΘΕΙ** και χρησιμοποιήθηκε από τα Indymedia, την ομάδα ιατρικής βοήθειας και το ραδιόφωνο 1431 AM.*

*Επίσης το κάλεσμα για την αντιρατσιστική πορεία της 19ης Ιούνη στη Θεσσαλονίκη έγινε από τις συλλογικότητες: «Εσωτερικός Εχθρός», «Προβοκάτορες του ήσυχου ύπνου», «Μηχανή», «Διαρρήκτες του κοινωνικού ιστού» και Αναρχικούς συντρόφους/ισσες. Μέσα στη φούρια για να κλείσει η ύλη του προηγούμενου φύλλου γράφτηκε, **ΑΠΟ ΛΑΘΟΣ**, πως ανάμεσα στις συλλογικότητες που καλούσαν για την πορεία ήταν και το «Συνδικάτο σαλταδόρων».*

Κύκλος Σύνταξης

ΑΝΤΙ-ΣΥΝΟΔΟΣ ΣΤΟ ΜΟΝΤΡΕΑΛ

Η αντι-σύνοδος του World Trade Organization (WTO) στο Μόντρεαλ ξεκίνησε το Σάββατο 26 Ιουλίου, με ενημερώσεις και συζητήσεις στο Πανεπιστήμιο του Quebec στο Montreal. Συμμετείχαν περίπου 2000 άτομα από διάφορες συλλογικότητες και χώρες. **Οι Παλαιστίνιοι έκαναν παρέμβαση για τη άγρια κατάσταση στη χώρα τους.** Έγινε και ένα θεατρικό που αναφερόταν στο ρόλο της

WTO. Στο μεταξύ οι μπάτσοι του πανεπιστημίου επέβλεπαν.

Την επόμενη μέρα έγινε μια πορεία όπου συμμετείχαν μετανάστες, αναρχικοί, αντιεξουσιαστές, αριστεροί και άλλα άτομα, ενώ

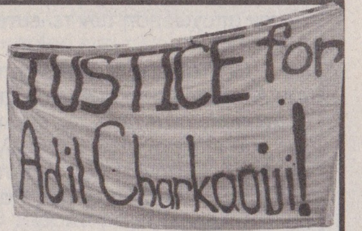

πραγματοποιήθηκαν και θεατρικά.

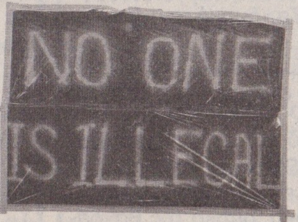
Την τρίτη μέρα έγινε πορεία «φιδιού» (πορεία που δεν έχει σκοπό να καταλήξει πουθενά αλλά να παγώσει την κυκλοφορία στην πόλη), η οποία ξεκίνησε στις 7 το πρωί και χωρίστηκε στα δύο. Το ένα κομμάτι έκανε θεατρικό και το άλλο, αποτελούμενο από συντρόφους από διάφορες χώρες, αναρχικούς αντιεξουσιαστές, αριστερούς και διάφορες συλλογικότητες ξεκίνησε την πορεία. Οι μπάτσοι ήταν ελάχιστοι αλλά με κάποια παρουσία στους δρόμους. Μετά από λίγο ο κόσμος ενώθηκε μπροστά στο Sheraton Hotel όπου οι μπάτσοι είχαν στήσει κιγκλιδώματα για να κρατήσουν τους διαδηλωτές μακρυά χωρίς να κάνουν άλλη επιθετική κίνηση, προειδοποιώντας τους όμως ότι αν πλησιάσουν περισσότερο θα θεωρήσουν ότι κάνουν επίθεση. Η θεατρική ομάδα συνέχισε την παράσταση κοντά στα κιγκλιδώματα. Κάποια άτομα πήραν τα κιγκλιδώματα και άλλα αντικείμενα και έστησαν οδοφράγματα στον κεντρικό δρόμο. Οι μπάτσοι τότε επιτέθηκαν στην πορεία. Οι διαδηλωτές άρχισαν να σπάζουν τα τζάμια του ξενοδοχείου και να τρέχουν στον κεντρικό δρόμο όπου βρίσκονται όλα τα μεγάλα καταστήματα. Εκεί συνέχισαν να σπάζουν βιτρίνες (ρουχάδικα (The Gap), τράπεζες και fast food), να πετάνε σκουπίδια μέσα στα μαγαζιά και να γράφουν συνθήματα όπως «ΣΚΟΥΠΙΔΟΦΑΓΗΤΑ». Γύρω στις 10 το πρωί η πορεία διαλύεται. Συνελήφθησαν 86 άτομα.

Μετά από λίγο οι μπάτσοι πήγαν σε ένα πάρκο, στην άλλη μεριά της πόλης, που δεν είχε άμεση σχέση με την πορεία (ήταν στη θεατρική ομάδα, στις συναυλίες και τις ομιλίες. Οι μπάτσοι κύκλωσαν το χώρο, έβγαλαν τον κόσμο στο δρόμο (γιατί δεν μπορούσαν να τους συλλάβουν μέσα στο πάρκο), και συνέλαβαν περισσότερα από 150 άτομα.

Μεταξύ τους και ο Vaughn Barnett από το New Brunswick του Καναδά (ακτιβιστής που παρέχει και νομική βοήθεια σε διάφορους συντρόφους) βρίσκεται ακόμα στη φυλακή(*). Τον είχαν πιάσει και στο Summit of the Americas στο Quebec 2001, όπου τον κράτησαν για 42

μέρες. Το δικαστήριο του πρότεινε ότι αν υπογράψει ότι δεν θα συμμετέχει σε άλλη πορεία ή συγκεντρώσεις θα τον αφήσουν ελεύθερο. Φυσικά αρνήθηκε και τους κατηγόρησε ότι ήταν παράνομες οι συλλήψεις και ότι οι μπάτσοι δεν βρήκαν τίποτε παράνομο στο χώρο των συγκεντρωμένων. Συμπλήρωσε επίσης ότι θα υπερασπιστεί μόνος του τον εαυτό του στη δική του, που θα γίνει 21 Οκτωβρίου 2003. Οι υπόλοιποι αφέθηκαν ελεύθεροι με πρόστιμο $250 Καναδά.

(*) Τελικά στις 15 Αυγούστου ο Vaughn Barnett αποφυλακίζεται χωρίς όρους.

Καναδός

Η ιδεολογία της εκπαίδευσης

Το κράτος δομείται από διάφορους θεσμούς - μηχανισμούς, ιδεολογικούς ή κατασταλτικούς. Η ιδεολογία του κράτους αποτελείται από το σύνολο των ιδεολογιών των θεσμών- μηχανισμών αυτών. Κατά συνέπεια είναι λογικό να περιμένουμε να υπάρχει **ιδεολογία της εκπαίδευσης.**

Πολλοί, εύκολα αναγνωρίζουν την χρησιμοποίηση της εκπαίδευσης για την προπαγάνδα της κρατικής ιδεολογίας, αλλά αδυνατούν να αντιληφθούν την ύπαρξη μιας εγγενούς ιδεολογίας που δημιουργεί και καθιστά την εκπαίδευση αρχικά επιστήμη και τελικά μηχανισμό - θεσμό. Η ιδεολογία της εκπαίδευσης συντίθεται από πολλά ιδεολογήματα που είναι δομικά στοιχεία του κυρίαρχου πολιτισμού, δηλαδή του πολιτισμού της κυριαρχίας. Ας τα δούμε αναλυτικά.

Το ιδεολόγημα της άσκησης

Το να εκτελεί κανείς μια εργασία δίχως να εξαναγκάζεται και δίχως να υπάρχει κατευθυνόμενη σκοπιμότητα, αλλά μόνο επειδή του αρέσει, αυτό λέγεται παιχνίδι. Η εκπαίδευση έρχεται για να αντικαταστήσει το παιχνίδι (μέσα απ' το οποίο οι νέοι άνθρωποι ανακάλυπταν τον κόσμο) με την άσκηση. Άσκηση είναι η ενέργεια που εκτελείται εξαναγκαστικά και χωρίς να έχει άμεση χρηστικότητα. Για παράδειγμα η επίλυση μιας μαθηματικής άσκησης γίνεται μέσα στην σχολική αίθουσα χωρίς να υπάρχει ένα πραγματικό πρόβλημα που να ζητά λύση και που να εκφράζεται με τη συγκεκριμένη μαθηματική σχέση. Η λύση της άσκησης δεν χρησιμοποιείται πουθενά. Όταν ο δάσκαλος σηκώνεται και γράφει το πρόβλημα στον πίνακα οι μαθητές καλούνται να το επιλύσουν χωρίς να καταλάβουν ποτέ, πώς δημιουργήθηκε το πρόβλημα. Μαθαίνουν έτσι να επιλύουν προβλήματα που τους δίνονται μηχανικά-μεθοδικά χωρίς να ξέρουν ποια ανάγκη η σκοπιμότητα εξυπηρετούν και ποια εφαρμογή θα έχουν οι λύσεις που δίνουν. Αυτό που έχει καθιερωθεί να λέγεται αλλοτρίωση από την εργασία. Ξεκινά α-

χωρίς να το καταλάβεις, όπως μια ίωση, και που πρέπει να προσπαθήσεις επισταμένα για να την καταπολεμήσεις. Το ιδεολόγημα της προσοχής έχει γίνει στην πραγματικότητα δόγμα που παρουσιάζει την απροσεξία σαν το πρώτο βήμα για την κόλαση. Δεν εξηγούνται αλλιώς οι φρενήρεις αντιδράσεις των δασκάλων όταν καταλαβαίνουν ότι ένας μαθητής δεν προσέχει. Η εκπαίδευση προϋποθέτει τον απόλυτο έλεγχο της προσοχής του ατόμου. Με δεδομένη όμως τη σχέση του ενδιαφέροντος με την επιθυμία, τελικά προϋποθέτει τον έλεγχο της επιθυμίας.

Το ιδεολόγημα της εξομοίωσης

Προκειμένου το σχολείο να μπορεί να αλλάξει την πραγματικότητα μέσω της προπαγάνδας, πρωτίστως πρέπει να αλλάξει την ίδια την αντίληψη της πραγματικότητας. Αυτό επιτυγχάνεται με την επικράτηση της ιδεολογίας της εξομοίωσης. Η σχολική διαδικασία είναι μια εξομοίωση της κοινωνικής ζωής και όχι η ίδια η κοινωνική ζωή, γιατί πραγματοποιείται σε χώρο περιορισμένο και απόλυτα ελέγξιμο από τους σχεδιαστές της. Ζώντας μέσα στο σχολείο ο νέος άνθρωπος μαθαίνει να γνωρίζει τον κόσμο εμμέσως. Η χρήση όλο και πιο εξελιγμένων εποπτικών μέσων, δίνει την ευκαιρία στον μηχανισμό του κράτους να πετύχει ακόμα καλύτερη εξομοίωση της πραγματικότητας, αφού βέβαια η πραγματικότητα αυτή περάσει μέσα από τα φίλτρα της προπαγάνδας της εξουσίας. Ο εθισμός στην έμμεση αντίληψη της πραγματικότητας θα είναι χρήσιμος και αργότερα, όταν ο ενήλικας πια άνθρωπος ενημερώνεται από τα ΜΜΕ ξαπλωμένος στον καναπέ του, αποφεύγοντας να ζήσει και να συνδιαμορφώσει ο ίδιος τις κοινωνικές εξελίξεις.

Το ιδεολόγημα της ιεραρχίας

Η ιεραρχική δομή της κοινωνίας, αντανακλάται απόλυτα και στη δομή του σχολείου. Η ιεραρχία δεν εμφανίζεται μόνο στην διοικητική δομή του σχολείου, αλλά και μέσα στην τάξη. Η αξιολόγηση δημιουργεί μια πρώτη κατάταξη με βάση μια εικοσαβάθμια κλίμακα. Στις παρελάσεις οι «καλύτεροι» μαθητές είναι αυτοί που παίρνουν την ση-

ΚΥΠΡΟΣ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ 1974 ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΠΟ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΣΚΟΠΙΑΣ

Στις 15 Ιουλίου 1974 οι Έλληνες αξιωματικοί της Εθνικής Φρουράς, μετά από διαταγές του ελληνικού κράτους(Χούντα) και σε συνεργασία με την νεοφασιστική οργάνωση ΕΟΚΑ Β΄, την οποία ίδρυσε ο Γεώργιος Γρίβας (1971) και χρηματοδότησε η CIA, οργάνωσαν πραξικόπημα κατά της κυβέρνησης Μακαρίου, με στόχο τη διάλυσή της και την προσάρτηση της Κύπρου στην Ελλάδα(Ενωση). Το πραξικόπημα ήταν το πρώτο μέρος των στρατιωτικών επεμβάσεων των «εθνικών κέντρων»(Αθήνας και Άγκυρας) στην Κύπρο, που οδήγησε στην εισβολή του τουρκικού στρατού, στις 20 Ιουλίου(1η φάση) και 14 Αυγούστου(2η φάση) και κατέληξε στον εθνικό/γεωγραφικό διαχωρισμό του νησιού. Τα αποτελέσματα ήταν εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες, χιλιάδες νεκροί και τραυματίες, εκατοντάδες αγνοούμενοι, καθώς και βιασμοί και βασανιστήρια.

Το πραξικόπημα και η εισβολή εξυπηρετούσαν τα στρατηγικά συμφέροντα των ΗΠΑ:

«Απομακρύνθηκε ο Μακάριος τον οποίο δεν ενέκριναν οι ΗΠΑ, αφού προσπαθούσε να χαράξει ανεξάρτητη πολιτική(Κίνημα Αδεσμεύτων Χωρών) και είχε σχέσεις με το ΑΚΕΛ (κομμουνιστικό κόμμα).

«Χωρίστηκε η Κύπρος σε δύο ΝΑΤΟϊκές δυνάμεις που ήταν κράτη-πελάτες των ΗΠΑ (χούντες Ελλάδας και Τουρκίας), ώστε το νησί ουσιαστικά να μετατραπεί σε προτεκτοράτο των ΗΠΑ.

Κερδισμένη βγήκε και η Τουρκία, αντίθετα με την ελληνική χούντα. Ο μεγάλος χαμένος από αυτά τα παιγνίδια των κυρίαρχων ήταν ο απλός κόσμος, Ε/Κ (Ελληνοκύπριοι) και Τ/Κ (Τουρκοκύπριοι).

Όσον αφορά το Μακάριο, έχουμε να πα-

ων και των ΜΜΕ, και από τις δύο πλευρές. Οι συνθήκες είναι ευνοϊκές για να τοποθετηθούν τα γεγονότα του παρελθόντος στις πραγματικές τους διαστάσεις.

Προς αυτή την κατεύθυνση, προτείνουμε μέσω της επικοινωνίας και της συνεύρεσης Ε/Κ και Τ/Κ να μπουν τα θεμέλια για τη δημιουργία αυτοοργανωμένων/ αντι-ιεραρχικών/ ακηδεμόνευτων μετώπων δράσης, τα οποία μετά από γενικές τους συνελεύσεις, θα παρεμβαίνουν στα τοπικά και διεθνή κοινωνικά ζητήματα π.χ. εργατικά, περιβαλλοντικά, αναπτυξιακά/τεχνολογικά, υγείας...

Όσον αφορά τον στρατό, θεωρούμε ότι εκμηδενίζει την ατομικότητα και ότι υποβιβάζει τους ανθρώπους σε ρομπότ που υπακούουν τυφλά και άκριτα σε διαταγές, να σκοτώνουν και να σκοτώνονται προς όφελος των συμφερόντων των κυρίαρχων.

Στην Κύπρο υπάρχουν 7 στρατοί (ΕΦ, ΕΛΔΥΚ, Τ/Κ, ΤΟΥΡΔΥΚ, ΟΗΕ, ΝΑΤΟ, βρεττανικός), ενώ πρόσφατα άρχισε η συγκρότηση και του «ευρωστρατού». Ιδιαίτερα απάνθρωπες είναι οι βρεττανικές βάσεις, λόγω του ρόλου τους στις σφαγές στο Αφγανιστάν και Ιράκ(με την αγαστή συνεργασία της παρούσας κυβέρνησης της «αλλαγής»(!) και της προηγούμενης) και των κεραίων τους που βλάπτουν την υγεία των κατοίκων, το περιβάλλον και θα χρησιμοποιούνται για κυριαρχικά συμφέροντα.

Πιστεύουμε ότι μια αγωνιστική και αξιοπρεπής στάση είναι η άρνηση στράτευσης/ εφεδρίας, η πάλη για αποστρατικοποίηση και η καταστροφή/ κλείσιμο των βάσεων.

Η «λύση»(σχέδιο Ανάν) που επιχειρούν να μας επιβάλουν οι αμερικανοευρωπαίοι και ντόπιοι ηγεμόνες, διασφαλίζει τα οικονομικά, πολιτικά και στρατηγικά τους συμφέροντα. Για μας, Ε/Κ ή Τ/Κ διοίκηση, κοκ, είναι νομικιστικά ζητήματα και χάνουν την ουσία: η εξουσία παραμένει εξουσία και οι κοινωνικές σχέσεις και δομές καπιταλιστικής εκμετάλλευσης θα είναι πάνω-κάτω οι ίδιες. Τείνουν να χειροτερέψουν, λόγω ένταξης στην Ε.Ε και την επέλαση του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, καθώς και την ισοπέδωση κοινωνικών κεκτημένων.

Σαν αναρχικοί-αντιεξουσιαστές, η μόνη λύση που επιδιώκουμε είναι η δικαιοσύνη εξέ-

δυνατόν να αντιληφθούν την ύπαρξη μιας εγγενούς ιδεολογίας που δημιουργεί και καθιστά την εκπαίδευση αρχικά επιστήμη και τελικά μηχανισμό - θεσμό. Η ιδεολογία της εκπαίδευσης συντίθεται από πολλά ιδεολογήματα που είναι δομικά στοιχεία του κυρίαρχου πολιτισμού, δηλαδή του πολιτισμού της κυριαρχίας. Ας τα δούμε αναλυτικά.

Το ιδεολόγημα της άσκησης

Το να εκτελεί κανείς μια εργασία δίχως να εξαναγκάζεται και δίχως να υπάρχει κατευθυνόμενη σκοπιμότητα, αλλά μόνο επειδή του αρέσει, αυτό λέγεται παιχνίδι. Η εκπαίδευση έρχεται για να αντικαταστήσει το παιχνίδι (μέσα απ' το οποίο οι νέοι άνθρωποι ανακάλυπταν τον κόσμο) με την άσκηση. Άσκηση είναι η ενέργεια που εκτελείται εξαναγκαστικά και χωρίς να έχει άμεση χρηστικότητα. Για παράδειγμα η επίλυση μιας μαθηματικής άσκησης γίνεται μέσα στην σχολική αίθουσα χωρίς να υπάρχει ένα πραγματικό πρόβλημα που να ζητά λύση και που να εκφράζεται με τη συγκεκριμένη μαθηματική σχέση. Η λύση της άσκησης δεν χρησιμοποιείται πουθενά. Όταν ο δάσκαλος σηκώνεται και γράφει το πρόβλημα στον πίνακα οι μαθητές καλούνται να το επιλύσουν χωρίς να καταλάβουν ποτέ, πώς δημιουργήθηκε το πρόβλημα. Μαθαίνουν έτσι να επιλύουν προβλήματα που τους δίνονται μηχανικά-μεθοδικά χωρίς να ξέρουν ποια ανάγκη ή σκοπιμότητα εξυπηρετούν και ποια εφαρμογή θα έχουν οι λύσεις που δίνουν. Αυτό που έχει καθιερωθεί να λέγεται αλλοτρίωση από την εργασία, ξεκινά από αυτή τη διαδικασία που ακολουθείται στην εκπαίδευση.

Το ιδεολόγημα της προετοιμασίας

Το ιδεολόγημα της άσκησης συνδέεται άμεσα με το ιδεολόγημα της προετοιμασίας. Η περίοδος της εκπαίδευσης θεωρείται περίοδος κατά την οποία ο άνθρωπος προετοιμάζεται για την ζωή του. Μέχρι να ολοκληρωθεί αυτό το στάδιο ο άνθρωπος αντιμετωπίζεται σαν ανεύθυνος και «υπό κατασκευή». Έτσι δημιουργείται και η ιδεολογία της παιδικής ηλικίας. Όσο ο άνθρωπος είναι στην περίοδο της προετοιμασίας, δεν μπορεί να έχει άποψη, δεν μπορεί να δημιουργήσει οτιδήποτε ή να αναλάβει την ευθύνη της ζωής του. Με αυτό το ιδεολόγημα το κράτος βρίσκει άλλοθι για να επέμβει και να ελέγξει την κάθε ανθρώπινη ύπαρξη μέσω του συστήματος εκπαίδευσης.

Το ιδεολόγημα της εξομοίωσης

Προκειμένου το σχολείο να μπορεί να αλλάξει την πραγματικότητα μέσω της προπαγάνδας, πρωτίστως πρέπει να αλλάξει την ίδια την αντίληψη της πραγματικότητας. Αυτό επιτυγχάνεται με την επικράτηση της ιδεολογίας της εξομοίωσης. Η σχολική διαδικασία είναι μια εξομοίωση της κοινωνικής ζωής και όχι η ίδια η κοινωνική ζωή, γιατί πραγματοποιείται σε χώρο περιορισμένο και απόλυτα ελέγξιμο από τους σχεδιαστές της. Ζώντας μέσα στο σχολείο ο νέος άνθρωπος μαθαίνει να γνωρίζει τον κόσμο εμμέσως. Η χρήση όλο και πιο εξελιγμένων εποπτικών μέσων, δίνει την ευκαιρία στον μηχανισμό του κράτους να πετύχει ακόμα καλύτερη εξομοίωση της πραγματικότητας, αφού βέβαια η πραγματικότητα αυτή περάσει μέσα από τα φίλτρα της προπαγάνδας της εξουσίας. Ο εθισμός στην έμμεση αντίληψη της πραγματικότητας θα είναι χρήσιμος και αργότερα, όταν ο ενήλικας πια άνθρωπος ενημερώνεται από τα ΜΜΕ ξαπλωμένος στον καναπέ του, αποφεύγοντας να ζήσει και να συνδιαμορφώσει ο ίδιος τις κοινωνικές εξελίξεις.

Το ιδεολόγημα της ιεραρχίας

Η ιεραρχική δομή της κοινωνίας, αντανακλάται απόλυτα και στη δομή του σχολείου. Η ιεραρχία δεν εμφανίζεται μόνο στην διοικητική δομή του σχολείου, αλλά και μέσα στην τάξη. Η αξιολόγηση δημιουργεί μια πρώτη κατάταξη με βάση μια εικοσαβάθμια κλίμακα. Στις παρελάσεις οι «καλύτεροι» μαθητές είναι αυτοί που παίρνουν την σημαία και οι αμέσως επόμενοι «καλύτεροι» γίνονται παραστάτες. Πίσω ακολουθούν οι υπόλοιποι... Όμως αυτό που αναπαράγει τις ιεραρχικές δομές της κοινωνίας είναι η διαβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Έτσι έχουμε την πρωτοβάθμια, την δευτεροβάθμια, και την τριτοβάθμια εκπαίδευση ενώ υπάρχουν και οι υποδιαιρέσεις σε τάξεις. Η διαβάθμιση αυτή δε γίνεται εξ αιτίας των μαθησιακών δυνατοτήτων της κάθε ηλικίας (οι υποστηριχτές της εναλλακτικής εκπαίδευσης υποστηρίζουν ότι ολόκληρη η ύλη που διδάσκεται στο δημοτικό σχολείο μπορεί να διδαχθεί μέσα σε ενάμιση σχολικό έτος). Ο χωρισμός της εκπαίδευσης σε γνωστικά επίπεδα γίνεται γιατί έτσι θα γίνει κλιμακωτά η κατάταξη των νέων στην ιεραρχική πυραμίδα της κοινωνίας. Το ιδεολόγημα της ιεραρχίας είναι λοιπόν αναμφίβολα συστατικό της ιδεολογίας της εκπαί-

ΟΚΑ Β', την οποία ίδρυσε ο Γεώργιος Γρίβας (1971) και χρηματοδότησε η CIA, οργάνωσαν πραξικόπημα κατά της κυβέρνησης Μακαρίου, με στόχο τη διάλυσή της και την προσάρτηση της Κύπρου στην Ελλάδα(Ενωση). Το πραξικόπημα ήταν το πρώτο μέρος των στρατιωτικών επεμβάσεων των «εθνικών κέντρων»(Αθήνας και Άγκυρας) στην Κύπρο, που οδήγησε στην εισβολή του τουρκικού στρατού, στις 20 Ιουλίου(1η φάση) και 14 Αυγούστου(2η φάση) και κατέληξε στον εθνικό/γεωγραφικό διαχωρισμό του νησιού. Τα αποτελέσματα ήταν εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες, χιλιάδες νεκροί και τραυματίες, εκατοντάδες αγνοούμενοι, καθώς και βιασμοί και βασανιστήρια.

Το πραξικόπημα και η εισβολή εξυπηρετούσαν τα στρατηγικά συμφέροντα των ΗΠΑ:

«Απομακρύνθηκε ο Μακάριος τον οποίο δεν ενέκριναν οι ΗΠΑ, αφού προσπαθούσε να χαράξει ανεξάρτητη πολιτική(Κίνημα Αδεσμεύτων Χωρών) και είχε σχέσεις με το ΑΚΕΛ (κομμουνιστικό κόμμα).

«Χωρίστηκε η Κύπρος σε δύο ΝΑΤΟϊκές δυνάμεις που ήταν κράτη-πελάτες των ΗΠΑ (χούντες Ελλάδας και Τουρκίας), ώστε το νησί ουσιαστικά να μετατραπεί σε προτεκτοράτο των ΗΠΑ.

Κερδισμένη βγήκε και η Τουρκία, αντίθετα με την ελληνική χούντα. Ο μεγάλος χαμένος από αυτά τα παιγνίδια των κυρίαρχων ήταν ο απλός κόσμος, Ε/Κ (Ελληνοκύπριοι) και Τ/Κ (Τουρκοκύπριοι).

Όσον αφορά το Μακάριο, έχουμε να παραθέσουμε τα εξής :

«Ήταν πάντοτε ενωτικός, παρ'όλο που οι μεταγενέστερες επίσημες τοποθετήσεις του ήταν υπέρ της «ανεξαρτησίας» (ανεξαρτησία με τρεις εγγυήτριες δυνάμεις; (!)) και εμπιστεύτηκε τους ελλαδίτες αξιωματικούς.

«Όταν πρωτοήρθε σε επαφή με το Γρίβα, έβλεπε με συμπάθεια την αντι-κομμουνιστική του δράση, δημοσιεύοντας και άρθρα(1946) σε έντυπα της φιλοβασιλικής οργάνωσης «Χ», η οποία συνεργάστηκε με τους Ναζί (1943). Το 1949 μάλιστα, όταν πήγε στην Ελλάδα (περίοδος εμφύλιου), συνεχάρηκε τις μονάδες που μάχονταν κατά των κομμουνιστών. Τα ανοίγματά του προς τη Μόσχα ήταν μια αδέξια προσπάθεια να εξισορροπήσει την ισχύ των δυτικών και τα σενάρια για διχοτόμηση της Κύπρου ...

Σαν αναρχικοί-αντιεξουσιαστές, αρχή μας είναι ότι όχι μόνο δεν υποστηρίζουμε καμμιά

τους ανθρώπους σε ρομπότ που υπακούουν τυφλά και άκριτα σε διαταγές, να σκοτώνουν και να σκοτώνονται προς όφελος των συμφερόντων των κυρίαρχων.

Στην Κύπρο υπάρχουν 7 στρατοί (ΕΦ, ΕΛΔΥΚ, Τ/Κ, ΤΟΥΡΔΥΚ, ΟΗΕ, ΝΑΤΟ, βρεττανικός), ενώ πρόσφατα άρχισε η συγκρότηση και του «ευρωστρατού». Ιδιαίτερα απάνθρωπες είναι οι βρεττανικές βάσεις, λόγω του ρόλου τους στις σφαγές στο Αφγανιστάν και Ιράκ(με την αγαστή συνεργασία της παρούσας κυβέρνησης της «αλλαγής»(!) και της προηγούμενης) και των κεραίων τους που βλάπτουν την υγεία των κατοίκων, το περιβάλλον και θα χρησιμοποιούνται για κυριαρχικά συμφέροντα.

Πιστεύουμε ότι μια αγωνιστική και αξιοπρεπής στάση είναι η άρνηση στράτευσης/ εφεδρίας, η πάλη για αποστρατικοποίηση και η καταστροφή/ κλείσιμο των βάσεων.

Η «λύση»(σχέδιο Ανάν) που επιχειρούν να μας επιβάλουν οι αμερικανοευρωπαίοι και ντόπιοι ηγεμόνες, διασφαλίζει τα οικονομικά, πολιτικά και στρατηγικά τους συμφέροντα. Για μας, Ε/Κ ή Τ/Κ διοίκηση, κοκ, είναι νομικιστικά ζητήματα και χάνουν την ουσία: η εξουσία παραμένει εξουσία και οι κοινωνικές σχέσεις και δομές καπιταλιστικής εκμετάλλευσης θα είναι πάνω-κάτω οι ίδιες. Τείνουν να χειροτερέψουν, λόγω ένταξης στην Ε.Ε και την επέλαση του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, καθώς και την ισοπέδωση κοινωνικών κεκτημένων.

Σαν αναρχικοί-αντιεξουσιαστές, η μόνη λύση που επιδιώκουμε είναι η δικοινοτική εξέγερση με σκοπό την κοινωνική απελευθέρωση από κάθε τύρρανο. Υποστηρίζουμε μια κοινωνική οργάνωση με οριζόντιες δομές σε όλους τους τομείς, από την παραγωγή μέχρι το επίπεδο γειτονιάς, όπου όλοι λαμβάνουν ισότιμα μέρος στις αποφάσεις για θέματα που τους αφορούν και επηρεάζουν. Για μια αληθινά ελεύθερη, αναρχική κοινωνία.

ΧΟΥΝΤΑ Ή ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΙΔΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ - ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΛΗ Η ΓΗ

στην σχολική αίθουσα χωρίς να υπάρχει ένα πραγματικό πρόβλημα που να ζητά λύση και που να εκφράζεται με τη συγκεκριμένη μαθηματική σχέση. Η λύση της άσκησης δεν χρησιμοποιείται πουθενά. Όταν ο δάσκαλος σηκώνεται και γράφει το πρόβλημα στον πίνακα οι μαθητές καλούνται να το επιλύσουν χωρίς να καταλάβουν ποτέ, πώς δημιουργήθηκε το πρόβλημα. Μαθαίνουν έτσι να επιλύουν προβλήματα που τους δίνονται μηχανικά-μεθοδικά χωρίς να ξέρουν ποια ανάγκη ή σκοπιμότητα εξυπηρετούν και ποια εφαρμογή θα έχουν οι λύσεις που δίνουν. Αυτό που έχει καθιερωθεί να λέγεται αλλοτρίωση από την εργασία, ξεκινά από αυτή τη διαδικασία που ακολουθείται στην εκπαίδευση.

Το ιδεολόγημα της προετοιμασίας

Το ιδεολόγημα της άσκησης συνδέεται άμεσα με το ιδεολόγημα της προετοιμασίας. Η περίοδος της εκπαίδευσης θεωρείται περίοδος κατά την οποία ο άνθρωπος προετοιμάζεται για την ζωή του. Μέχρι να ολοκληρωθεί αυτό το στάδιο ο άνθρωπος αντιμετωπίζεται σαν ανεύθυνος και «υπό κατασκευή». Έτσι δημιουργείται και η ιδεολογία της παιδικής ηλικίας. Όσο ο άνθρωπος είναι στην περίοδο της προετοιμασίας, δεν μπορεί να έχει άποψη, δεν μπορεί να δημιουργήσει οτιδήποτε ή να αναλάβει την ευθύνη της ζωής του. Με αυτό το ιδεολόγημα το κράτος βρίσκει άλλοθι για να επέμβει και να ελέγξει την κάθε ανθρώπινη ύπαρξη μέσω του συστήματος εκπαίδευσης.

Το ιδεολόγημα της προσοχής

Η στρυφνή φύση του σχολείου, κάνει τους περισσότερους μαθητές να παρουσιάζουν δυσκολίες στην συγκέντρωσή τους στο μάθημα. Αυτό όμως είναι φυσικό. Αν κάτι δεν σε ενδιαφέρει δεν του δίνεις προσοχή αν όμως σε ενδιαφέρει τότε είναι πραγματικά δύσκολο να αποσπαστεί η προσοχή σου από αυτό. Τον λογικό συλλογισμό αυτόν, η εκπαίδευση τον πολεμά με το ιδεολόγημα της προσοχής. Σύμφωνα με αυτό, το αν κάποιος προσέχει ή όχι το μάθημα, δεν έχει να κάνει με τις επιθυμίες του, τις προτιμήσεις του, ή την ψυχική, πνευματική και σωματική του κατάσταση. Η απροσεξία αντιμετωπίζεται σαν ασθένεια που εμφανίζεται

θρωπος ενημερώνεται από τα ΜΜΕ ξαπλωμένος στον καναπέ του, αποφεύγοντας να ζήσει και να συνδιαμορφώσει ο ίδιος τις κοινωνικές εξελίξεις.

Το ιδεολόγημα της ιεραρχίας

Η ιεραρχική δομή της κοινωνίας, αντανακλάται απόλυτα και στη δομή του σχολείου. Η ιεραρχία δεν εμφανίζεται μόνο στην διοικητική δομή του σχολείου, αλλά και μέσα στην τάξη. Η αξιολόγηση δημιουργεί μια πρώτη κατάταξη με βάση μια εικοσαβάθμια κλίμακα. Στις παρελάσεις οι «καλύτεροι» μαθητές είναι αυτοί που παίρνουν την σημαία και οι αμέσως επόμενοι «καλύτεροι» γίνονται παραστάτες. Πίσω ακολουθούν οι υπόλοιποι... Όμως αυτό που αναπαράγει τις ιεραρχικές δομές της κοινωνίας είναι η διαβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Έτσι έχουμε την πρωτοβάθμια, την δευτεροβάθμια, και την τριτοβάθμια εκπαίδευση ενώ υπάρχουν και οι υποδιαιρέσεις σε τάξεις. Η διαβάθμιση αυτή δε γίνεται εξ αιτίας των μαθησιακών δυνατοτήτων της κάθε ηλικίας (οι υποστηριχτές της εναλλακτικής εκπαίδευσης υποστηρίζουν ότι ολόκληρη η ύλη που διδάσκεται στο δημοτικό σχολείο μπορεί να διδαχθεί μέσα σε ενάμιση σχολικό έτος). Ο χωρισμός της εκπαίδευσης σε γνωστικά επίπεδα γίνεται γιατί έτσι θα γίνει κλιμακωτά η κατάταξη των νέων στην ιεραρχική πυραμίδα της κοινωνίας. Το ιδεολόγημα της ιεραρχίας είναι λοιπόν αναμφίβολα συστατικό της ιδεολογίας της εκπαίδευσης.

Η ιδεολογία της εκπαίδευσης δεν περιορίζεται στον χώρο του σχολείου, εμφανίζεται στην λειτουργία της οικογένειας, στην εργασία, στις θρησκείες και στην καθημερινότητα. Ενδεικτικά να θυμίσουμε ότι στην χριστιανική θρησκεία ο Χριστός αναφέρεται ως δάσκαλος και αυτοί που τον ακολούθησαν ως μαθητές του. Αυτή η ταύτιση του θείου με τον δάσκαλο και του θνητού με τον μαθητή αντανακλά το θεμελιώδες χαρακτηριστικό της ιδεολογίας της εκπαίδευσης που είναι αυτή η έντονα άνιση σχέση μεταξύ διδάσκοντος και διδασκόμενου καθώς επίσης και ο ίδιος ο διαχωρισμός αυτός.

The Anarchist Next Door

σμεύτων Χωρών) και είχε σχέσεις με το ΑΚΕΛ (κομμουνιστικό κόμμα).

«Χωρίστηκε η Κύπρος σε δύο ΝΑΤΟϊκές δυνάμεις που ήταν κράτη-πελάτες των ΗΠΑ (χούντες Ελλάδας και Τουρκίας), ώστε το νησί ουσιαστικά να μετατραπεί σε προτεκτοράτο των ΗΠΑ.

Κερδισμένη βγήκε και η Τουρκία, αντίθετα με την ελληνική χούντα. Ο μεγάλος χαμένος από αυτά τα παιγνίδια των κυρίαρχων ήταν ο απλός κόσμος, Ε/Κ (Ελληνοκύπριοι) και Τ/Κ (Τουρκοκύπριοι).

Όσον αφορά το Μακάριο, έχουμε να παραθέσουμε τα εξής :

«Ήταν πάντοτε ενωτικός, παρ'όλο που οι μεταγενέστερες επίσημες τοποθετήσεις του ήταν υπέρ της «ανεξαρτησίας» (ανεξαρτησία με τρεις εγγυήτριες δυνάμεις; (!)) και εμπιστεύτηκε τους ελλαδίτες αξιωματικούς.

«Όταν πρωτοήρθε σε επαφή με το Γρίβα, έβλεπε με συμπάθεια την αντι-κομμουνιστική του δράση, δημοσιεύοντας και άρθρα(1946) σε έντυπα της φιλοβασιλικής οργάνωσης «Χ», η οποία συνεργάστηκε με τους Ναζί (1943). Το 1949 μάλιστα, όταν πήγε στην Ελλάδα (περίοδος εμφύλιου), συνεχάρηκε τις μονάδες που μάχονταν κατά των κομμουνιστών. Τα ανοίγματά του προς τη Μόσχα ήταν μια αδέξια προσπάθεια να εξισορροπήσει την ισχύ των δυτικών και τα σενάρια για διχοτόμηση της Κύπρου ...

Σαν αναρχικοί-αντιεξουσιαστές, αρχή μας είναι ότι όχι μόνο δεν υποστηρίζουμε καμμιά εξουσία, αλλά και αγωνιζόμαστε ενάντια σε κάθε κομματικής απόχρωσης ντόπιους και ξένους αφέντες. Αυτοί δημιουργούν και επιβάλλουν συνθήκες διαχωρισμού, καταπίεσης, εκμετάλλευσης των ανθρώπων σε περιόδους «ειρήνης» και εξόντωσής τους σε πολέμους, που είναι η «συνέχιση της πολιτικής τους με άλλα μέσα».

Η περίοδος μετά τις 23 Απριλίου 2003, όπου το καθεστώς Ντενκτάς επιτρέπει περιορισμένη-ελεγχόμενη διακίνηση, φανέρωσε την έντονη επιθυμία πολλών Ε/Κ και Τ/Κ για επανένωση και συμβίωση. Η άμεση επαφή μεταξύ τους, ήταν ένα μεγάλο βήμα προς την κατάρρευση της κρατικής εθνοκεντρικής προπαγάνδας, που γίνεται μέσω του εκπαιδευτικού συστήματος, εθνικιστικών στοιχεί-

μας επιβάλουν οι αμερικανοευρωπαίοι και ντόπιοι ηγεμόνες, διασφαλίζει τα οικονομικά, πολιτικά και στρατηγικά τους συμφέροντα. Για μας, Ε/Κ ή Τ/Κ διοίκηση, κοκ, είναι νομικιστικά ζητήματα και χάνουν την ουσία: η εξουσία παραμένει εξουσία και οι κοινωνικές σχέσεις και δομές καπιταλιστικής εκμετάλλευσης θα είναι πάνω-κάτω οι ίδιες. Τείνουν να χειροτερέψουν, λόγω ένταξης στην Ε.Ε και την επέλαση του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, καθώς και την ισοπέδωση κοινωνικών κεκτημένων.

Σαν αναρχικοί-αντιεξουσιαστές, η μόνη λύση που επιδιώκουμε είναι η δικοινοτική εξέγερση με σκοπό την κοινωνική απελευθέρωση από κάθε τύρρανο. Υποστηρίζουμε μια κοινωνική οργάνωση με οριζόντιες δομές σε όλους τους τομείς, από την παραγωγή μέχρι το επίπεδο γειτονιάς, όπου όλοι λαμβάνουν ισότιμα μέρος στις αποφάσεις για θέματα που τους αφορούν και επηρεάζουν. Για μια αληθινά ελεύθερη, αναρχική κοινωνία.

ΧΟΥΝΤΑ Ή ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΙΔΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ - ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΛΗ Η ΓΗ

* Κοινό πανό από Ελληνοκύπριους και Τούρκους αναρχικούς στην πρόσφατη σύνοδο της Ε.Ε. στη Θεσσαλονίκη.

www.geocities.com/anarxikos_pirinas_kiprou

Για επικοινωνία: exegersi2002@yahoo.com

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΓΚΕΜΙΤΖΗΔΕΣ

(Μέρος Α΄)

Στων Οθωμανών τη μπάνκα
κι άλλη μπόμπα μπήκε χτες,
κι όσες μπάνκες τόσες μπόμπες,
φουκαρά Χαμίτ μην κλαις

Στις αρχές του εικοστού αιώνα η Θεσσαλονίκη ήταν στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος των κρατών της βαλκανικής αλλά και της ευρύτερης περιοχής. Για την Αυστροουγγαρία, την ενωμένη Γερμανία, τη Ρωσία, Γαλλία, Αγγλία και Ιταλία η περιοχή ήταν ένας συγκοινωνιακός κόμβος που εξασφάλιζε την κίνηση των εμπορευμάτων προς τη Μέση Ανατολή εξυπηρετώντας στην κυριολεξία τον εσωτερικό χώρο της βαλκανικής. Συνάμα, ήταν και το σημείο όπου συναντιόντουσαν και συγκρούονταν τα συμφέροντα των κυρίαρχων.

Την εποχή αυτή, το Μακεδονικό ήταν καίριο ζήτημα για την πολιτική των κρατών μπροστά στην επικείμενη αναδιανομή των εδαφών της περιοχής των Βαλκανίων που βρίσκονταν ακόμα κάτω από την διοίκηση της φθίνουσας Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Το ζήτημα λοιπόν της κατασκευής ενός ανεξάρτητου Μακεδονικού κράτους αποτελούσε το σημείο αναφοράς για την αναδιανομή των χώρων επιρροής των κυρίαρχων. Τελικά, βέβαια, επιλέχτηκε να πάρει τη Θεσσαλονίκη η Ελλάδα, αφού έτσι θα εξυπηρετούνταν καλύτερα η ισορροπία συμφερόντων και δυνάμεων τόσο στην περιοχή όσο και ευρύτερα και φυσικά τα υπόλοιπα τμήματα της περιοχής, που θεωρούνταν ως ε-

σύμβολα και τις εγκαταστάσεις της ευρωπαϊκής κυριαρχίας και της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

«Ήδη από τον καιρό των γεγονότων του 1902-1903 είχα παρατηρήσει τάσεις που θα καθόριζα περισσότερο αναρχικές παρά εθνικιστικές ανάμεσα στους βούλγαρους επαναστάτες. Το βουλγαρικό κίνημα διευθύνεται από ένα προλεταριάτο διανοουμένων που όσο κι αν μορφώθηκε με τη βοήθεια των ρώσων κατευθύνεται τώρα ενάντια στους πλούσιους τσορμπατζήδες τόσο όσο και ενάντια στους τούρκους», σημειώνει η γαλλική διπλωματία το 1908, πέντε χρόνια μετά από τα γεγονότα.

Svetoslav Merdjanov (1876-1901)

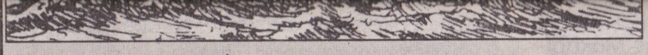
Στις αρχές του 20ου αιώνα οι επαναστατικές δραστηριότητες βρίσκονται στο προσκήνιο. Μολονότι δεν έλειψαν αυτοί που τολμούσαν να χαρακτηρίσουν τις επαναστατικές πρακτικές σαν τρομοκρατία, και ήταν συνήθως άτομα που βρίσκονταν στον πυρήνα του κρατισμού ή γύρω από αυτόν. Αλλά κι ό-

Είναι χαρακτηριστική η άποψη του Ντέλτσεφ αναφορικά με την εξέγερση που προετοίμαζε η ΕΕΜΟ για την άνοιξη του 1903 (μια εξέγερση που θα οδηγούσε νομοτελειακά σε σφαγές ανθρώπων μιας και η αποτυχία της ήταν σχεδόν σίγουρη, αλλά που από τις σφαγές που θα επακολουθούσαν, θα προέκυπταν πολιτικά οφέλη υπέρ του βουλγάρικου εθνικισμού): «Είναι έγκλημα η απελευθέρωση του λαού μέσα από εσκεμμένες σφαγές και καταστροφές. Ολόκληρη η Τουρκία πρέπει να πνιγεί στην αναρχία, η αυτοκρατορία του σουλτάνου πρέπει να ταρακουνηθεί από τα θεμέλιά της, και η κατάσταση να γίνει τόσο ανυπόφορη ώστε αυτοί που σήμερα, στο όνομα των παντοδύναμων συμφερόντων, διατηρούν το βάρβαρο status quo, να αναγκασθούν στο όνομα των ίδιων τους των συμφερόντων, να επιφέρουν τις αλλαγές προς μια πιο ανθρώπινη τάξη πραγμάτων».

Το 1896 η ΕΕΜΟ οργανώνει στη Θεσσαλονίκη το πρώτο συνέδριό της με σκοπό την εμπέδωση των επαναστατικών θέσεων και το άνοιγμα του δρόμου προς την επανάσταση.

Στις 7 Φεβρουαρίου 1897 οι μαθητές του βουλγαρικού γυμνάσιου πραγματοποιούν εξέγερση και το κλείνουν. Όταν τελικά η εξέγερση λήγει προς όφελος των εθνικιστικών στοιχείων, ο Γιορντάνωφ (Ορτσέτο) εγκαταλείπει τις σπουδές στο Γυμνάσιο. Από δω και στο εξής η ζωή του είναι μια συνεχής επαναστατική αναζήτηση και αναρχική δράση.

Τον επόμενο χρόνο μέλη που διαφωνούν με την ΕΕΜΟ δημιουργούν στη Φιλιππούπολη, το Κουστεντίλ και τη Γενεύη ομάδες αναρχικών απόψεων με κεντρι-

(Μέρος Α΄)

Στων Οθωμανών τη μπάνκα
κι άλλη μπόμπα μπήκε χτες,
κι όσες μπάνκες τόσες μπόμπες,
φουκαρά Χαμίτ μην κλαις

Στις αρχές του εικοστού αιώνα η Θεσσαλονίκη ήταν στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος των κρατών της βαλκανικής αλλά και της ευρύτερης περιοχής. Για την Αυστροουγγαρία, την ενωμένη Γερμανία, τη Ρωσία, Γαλλία, Αγγλία και Ιταλία η περιοχή ήταν ένας συγκοινωνιακός κόμβος που εξασφάλιζε την κίνηση των εμπορευμάτων προς τη Μέση Ανατολή εξυπηρετώντας στην κυριολεξία τον εσωτερικό χώρο της βαλκανικής. Συνάμα, ήταν και το σημείο όπου συναντιόντουσαν και συγκρούονταν τα συμφέροντα των κυρίαρχων.

Την εποχή αυτή, το Μακεδονικό ήταν καίριο ζήτημα για την πολιτική των κρατών μπροστά στην επικείμενη αναδιανομή των εδαφών της περιοχής των Βαλκανίων που βρίσκονταν ακόμα κάτω από την διοίκηση της φθίνουσας Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Το ζήτημα λοιπόν της κατασκευής ενός ανεξάρτητου Μακεδονικού κράτους αποτελούσε το σημείο αναφοράς για την αναδιανομή των χώρων επιρροής των κυρίαρχων. Τελικά, βέβαια, επιλέχτηκε να πάρει τη Θεσσαλονίκη η Ελλάδα, αφού έτσι θα εξυπηρετούνταν καλύτερα η ισορροπία συμφερόντων και δυνάμεων τόσο στην περιοχή όσο και ευρύτερα και φυσικά τα υπόλοιπα τμήματα της περιοχής, που θεωρούνταν ως ενιαίος Μακεδονικός χώρος, να προσαρτηθούν από τη Σερβία και τη Βουλγαρία.

Δεν θα πρέπει, άλλωστε, να ξεχνάμε πως σε περιόδους έντονων μεταβολών στις ζώνες επιρροής και συμφερόντων των κυρίαρχων, η «διεκδίκηση» της περιοχής και η επιβεβαίωση της «ταυτότητας» γίνεται η σημαία και η καραμέλα των κάθε λογής εξουσιαστών προκειμένου να αποπροσανατολίσουν τον κόσμο.

Δεν είναι τυχαίο πως το ζήτημα της «ελληνικότητας» της Μακεδονίας υπήρξε και πάλι το μέσο για την διευθέτηση των σχέσεων και την οριοθέτηση των τομέων επιρροής ανάμεσα στα κράτη της περιοχής, στην τελευταία δεκαετία αυτού του αιώνα. Τελικά, η Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας μπήκε υπό την προστασία των «συμμάχων» (μέσα στην προοπτική της διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας) και οι παληκαρισμοί των εγχώριων τορναδόρων της εθνικιστικής υστερίας, απέναντι σε ανύπαρκτους κινδύνους, μετατράπηκαν σε θλιβερά κακαρίσματα αναξιοπαθούντων.

Σε μια περίοδο, λοιπόν, όπου οι κυρίαρχες δυνάμεις

σύμβολα και τις εγκαταστάσεις της ευρωπαϊκής κυριαρχίας και της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

«Ήδη από τον καιρό των γεγονότων του 1902-1903 είχα παρατηρήσει τάσεις που θα καθόριζα περισσότερο αναρχικές παρά εθνικιστικές ανάμεσα στους βούλγαρους επαναστάτες. Το βουλγαρικό κίνημα διευθύνεται από ένα προλεταριάτο διανοουμένων που όσο κι αν μορφώθηκε με τη βοήθεια των ρώσων κατευθύνεται τώρα ενάντια στους πλούσιους τσορμπατζήδες τόσο όσο και ενάντια στους τούρκους», σημειώνει η γαλλική διπλωματία το 1908, πέντε χρόνια μετά από τα γεγονότα.

Svetoslav Merdjanov (1876 -1901)

Στις αρχές του 20ου αιώνα οι επαναστατικές δραστηριότητες βρίσκονται στο προσκήνιο. Μολονότι δεν έλειψαν αυτοί που τολμούσαν να χαρακτηρίσουν τις επαναστατικές πρακτικές σαν τρομοκρατία, και ήταν συνήθως άτομα που βρίσκονταν στον πυρήνα του κρατισμού ή γύρω από αυτόν. Αλλά κι όσες φορές επαναστατημένοι άνθρωποι χρησιμοποιούν τον όρο τρομοκρατία το κάνουν αναφερόμενοι σαφώς στον τρόμο που προκαλούν για τους καταπιεστές κι εκμεταλλευτές, οι πράξεις αντι-βίας των καταπιεσμένων.

Σημαντικός παράγοντας, στην ανάπτυξη των επαναστατικών απόψεων και την οργάνωση ομάδων και δραστηριοτήτων στην περιοχή της Μακεδονίας, είναι το βουλγαρικό γυμνάσιο της Θεσσαλονίκης, που ιδρύθηκε στα 1880.

Σ' αυτό το γυμνάσιο είναι που γράφονται το φθινόπωρο του 1894 δυο μαθητές: ο Κωνσταντίν Κίρκωφ, 12 χρόνων και ο Γιορντάν Πόπε Γιορντάνωφ (Ορτσέτο), 13 χρόνων. Είναι φίλοι, και κατάγονται από το σημερινό Τίτο Βέλες (Βελεσσά).

Ένα χρόνο αργότερα δημιουργείται από μαθητές μυστική επαναστατική ομάδα που έχει σχέση με την ΕΕΜΟ (Εσωτερική Επαναστατική Μακεδονική Οργάνωση). Σ' αυτή την ομάδα εντάσσονται ο Κίρκωφ και ο Γιορντάνωφ.

μέλιά της, και η κατάσταση να γίνει τόσο ανυπόφορη ώστε αυτοί που σήμερα, στο όνομα των παντοδύναμων συμφερόντων, διατηρούν το βάρβαρο status quo, να αναγκασθούν στο όνομα των ίδιων τους των συμφερόντων, να επιφέρουν τις αλλαγές προς μια πιο ανθρώπινη τάξη πραγμάτων».

Το 1896 η ΕΕΜΟ οργανώνει στη Θεσσαλονίκη το πρώτο συνέδριό της με σκοπό την εμπέδωση των επαναστατικών θέσεων και το άνοιγμα του δρόμου προς την επανάσταση.

Στις 7 Φεβρουαρίου 1897 οι μαθητές του βουλγαρικού γυμνάσιου πραγματοποιούν εξέγερση και το κλείνουν. Όταν τελικά η εξέγερση λήγει προς όφελος των εθνικιστικών στοιχείων, ο Γιορντάνωφ (Ορτσέτο) εγκαταλείπει τις σπουδές στο Γυμνάσιο. Από δω και στο εξής η ζωή του είναι μια συνεχής επαναστατική αναζήτηση και αναρχική δράση.

Τον επόμενο χρόνο μέλη που διαφωνούν με την ΕΕΜΟ δημιουργούν στη Φιλιππούπολη, το Κουστεντίλ και τη Γενεύη ομάδες αναρχικών απόψεων με κεντρικό σύνθημά τους: Ούτε Θεός, Ούτε Αφέντης.

Η ομάδα της Γενεύης που έχει σχέσεις με ρώσους αναρχικούς, αποφασίζει την πραγματοποίηση βομβιστικών επιθέσεων ενάντια σε ευρωπαϊκές εταιρείες που έχουν παραρτήματα σε ευρωπαϊκά εδάφη της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Την ίδια χρονιά οι Ορτσέτο και Κίρκωφ μαζί με ορισμένους μαθητές του γυμνασίου δημιουργούν την ομάδα Ταραχοποιοί (Γκιουρουνταλτζήδες). Με την ομάδα αυτή έρχεται σε επαφή ο Σβετοσλάβ Μερντζιάνωφ (Σλάβι), που στέλνεται από την ομάδα της Ελβετίας στη Θεσσαλονίκη προκειμένου να βρεθούν τρόποι για να υλοποιηθούν οι αποφάσεις.

Η επαφή αυτή παίζει σημαντικό ρόλο για την παραπέρα πορεία της ομάδας. Οι Ταραχοποιοί μελετούν αναρχικά βιβλία, συζητούν και προσδιορίζουν μια στάση που καθορίζει την ζωή τους και τη δράση τους με αποφασιστικό τρόπο.

Η ομάδα αλλάζει το όνομα της σε **Πλήρωμα** (Γκεμιτζήδες). Τώρα πλέον είναι «**αυτοί που εγκαταλεί-**

Την εποχή αυτή, το Μακεδονικό ήταν καίριο ζήτημα για την πολιτική των κρατών μπροστά στην επικείμενη αναδιανομή των εδαφών της περιοχής των Βαλκανίων που βρίσκονταν ακόμα κάτω από την διοίκηση της φθίνουσας Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Το ζήτημα λοιπόν της κατασκευής ενός ανεξάρτητου Μακεδονικού κράτους αποτελούσε το σημείο αναφοράς για την αναδιανομή των χώρων επιρροής των κυρίαρχων. Τελικά, βέβαια, επιλέχτηκε να πάρει τη Θεσσαλονίκη η Ελλάδα, αφού έτσι θα εξυπηρετούνταν καλύτερα η ισορροπία συμφερόντων και δυνάμεων τόσο στην περιοχή όσο και ευρύτερα και φυσικά τα υπόλοιπα τμήματα της περιοχής, που θεωρούνταν ως ενιαίος Μακεδονικός χώρος, να προσαρτηθούν από τη Σερβία και τη Βουλγαρία.

Δεν θα πρέπει, άλλωστε, να ξεχνάμε πως σε περιόδους έντονων μεταβολών στις ζώνες επιρροής και συμφερόντων των κυρίαρχων, η «διεκδίκηση» της περιοχής και η επιβεβαίωση της «ταυτότητας» γίνεται η σημαία και η καραμέλα των κάθε λογής εξουσιαστών προκειμένου να αποπροσανατολίσουν τον κόσμο.

Δεν είναι τυχαίο πως το ζήτημα της «ελληνικότητας» της Μακεδονίας υπήρξε και πάλι το μέσο για την διευθέτηση των σχέσεων και την οριοθέτηση των τομέων επιρροής ανάμεσα στα κράτη της περιοχής, στην τελευταία δεκαετία αυτού του αιώνα. Τελικά, η Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας μπήκε υπό την προστασία των «συμμάχων» (μέσα στην προοπτική της διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας) και οι παληκαρισμοί των εγχώριων τορναδόρων της εθνικιστικής υστερίας, απέναντι σε ανύπαρκτους κινδύνους, μετατράπηκαν σε θλιβερά χαχαρίσματα αναξιοπαθούντων.

Σε μια περίοδο, λοιπόν, όπου οι κυρίαρχες δυνάμεις και τα υπό σχηματισμό εθνικά κράτη στα Βαλκάνια προσπαθούν να προσαρτήσουν εδαφικές εκτάσεις και να αυξήσουν τον αριθμό των ανθρώπων που θα έχουν κάτω από την εξουσία τους, μια ομάδα ανθρώπων ορθώνεται. Οι περισσότεροι απ' αυτούς είναι ηλικίας 17-25 χρόνων και οι πιο πολλοί προέρχονται από φτωχές οικογένειες. Αυτό δεν τους εμποδίζει να συναδελφωθούν με αυτούς που έχουν πιο ευκατάστατους γονείς. Είναι οι **Γκεμιτζήδες** (το **Πλήρωμα** ή κατ' άλλους οι **Βαρκάρηδες**). Με πάθος για τη λευτεριά βάζουν την δική τους σφραγίδα. Είναι ανεξίτηλη, όσο κι αν δέχεται τα βέλη της συκοφαντίας και της σιωπής, γιατί προέρχεται από το κοινωνικό σώμα και το διατρέχει με μια απερίγραπτη ορμή. Είναι η οργή των ανυπότακτων που περιφρονεί και πολεμά τα είδωλα και την εξουσία, που δεν αναγνωρίζει θεούς και αφέντες κτυπώντας τα

η γαλλική διπλωματία το 1908, πέντε χρόνια μετά από τα γεγονότα.

Στις αρχές του 20ου αιώνα οι επαναστατικές δραστηριότητες βρίσκονται στο προσκήνιο. Μολονότι δεν έλειψαν αυτοί που τολμούσαν να χαρακτηρίσουν τις επαναστατικές πρακτικές σαν τρομοκρατία, και ήταν συνήθως άτομα που βρίσκονταν στον πυρήνα του κρατισμού ή γύρω από αυτόν. Αλλά κι όσες φορές επαναστατημένοι άνθρωποι χρησιμοποιούν τον όρο τρομοκρατία το κάνουν αναφερόμενοι σαφώς στον τρόμο που προκαλούν για τους καταπιεστές κι εκμεταλλευτές, οι πράξεις αντι-βίας των καταπιεσμένων.

Σημαντικός παράγοντας, στην ανάπτυξη των επαναστατικών απόψεων και την οργάνωση ομάδων και δραστηριοτήτων στην περιοχή της Μακεδονίας, είναι το βουλγαρικό γυμνάσιο της Θεσσαλονίκης, που ιδρύθηκε στα 1880.

Σ' αυτό το γυμνάσιο είναι που γράφονται το φθινόπωρο του 1894 δυο μαθητές: ο Κωνσταντίν Κίρκωφ, 12 χρόνων και ο Γιορντάν Πόπε Γιορντάνωφ (Ορτσέτο), 13 χρόνων. Είναι φίλοι, και κατάγονται από το σημερινό Τίτο Βέλες (Βελεσσά).

Ένα χρόνο αργότερα δημιουργείται από μαθητές μυστική επαναστατική ομάδα που έχει σχέση με την ΕΕΜΟ (Εσωτερική Επαναστατική Μακεδονική Οργάνωση). Σ' αυτή την ομάδα εντάσσονται ο Κίρκωφ και ο Γιορντάνωφ.

Η ΕΕΜΟ είναι μια οργάνωση που έχει ιδρυθεί στη Ρέσνα της Βόρειας Μακεδονίας από τους Τατάρτσεφ, Γκρούεφ από το Μοναστήρι και Ντέλτσεφ από το Κιλκίς, με σκοπό: «Την επαναστατική οργάνωση της λαϊκής μάζας ενάντια στο απολυταρχικό καθεστώς του Αμπντούλ Χαμίτ... και την ένωση σ' ένα σύνολο όλων των δυσαρεστημένων λαών της Μακεδονίας και Θράκης, ανεξάρτητα από εθνικότητα, για να κατακτήσουμε με την επανάσταση την πλήρη αυτονομία γι' αυτές τις δύο περιοχές».

Ο Γκότζε Ντέλτσεφ είναι εκφραστής επαναστατικών απόψεων που δεν συμπορεύονται με τον βουλγαρικό εθνικισμό του οποίου συγκαλυμμένος εκφραστής είναι ο Τατάρτσεφ, ο Ιβάν Γκαρβάνωφ (φανατισμένος πολέμιος των Γκεμιτζήδων και απροκάλυπτα εκφραστής του βουλγάρικου μεγαλοϊδεατισμού) και πολλοί άλλοι.

Svetoslav Merdjanov (1876 -1901)

τελικά η εξέγερση λήγει προς όφελος των εθνικιστικών στοιχείων, ο Γιορντάνωφ (Ορτσέτο) εγκαταλείπει τις σπουδές στο Γυμνάσιο. Από δω και στο εξής η ζωή του είναι μια συνεχής επαναστατική αναζήτηση και αναρχική δράση.

Τον επόμενο χρόνο μέλη που διαφωνούν με την ΕΕΜΟ δημιουργούν στη Φιλιππούπολη, το Κουστεντίλ και τη Γενεύη ομάδες αναρχικών απόψεων με κεντρικό σύνθημά τους: Ούτε Θεός, Ούτε Αφέντης.

Η ομάδα της Γενεύης που έχει σχέσεις με ρώσους αναρχικούς, αποφασίζει την πραγματοποίηση βομβιστικών επιθέσεων ενάντια σε ευρωπαϊκές εταιρείες που έχουν παραρτήματα σε ευρωπαϊκά εδάφη της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Την ίδια χρονιά οι Ορτσέτο και Κίρκωφ μαζί με ορισμένους μαθητές του γυμνασίου δημιουργούν την ομάδα Ταραχοποιοί (Γκιουρουνταλτζήδες). Με την ομάδα αυτή έρχεται σε επαφή ο Σβετοσλάβ Μερντζιάνωφ (Σλάβι), που στέλνεται από την ομάδα της Ελβετίας στη Θεσσαλονίκη προκειμένου να βρεθούν τρόποι για να υλοποιηθούν οι αποφάσεις.

Η επαφή αυτή παίζει σημαντικό ρόλο για την παραπέρα πορεία της ομάδας. Οι Ταραχοποιοί μελετούν αναρχικά βιβλία, συζητούν και προσδιορίζουν μια στάση που καθορίζει την ζωή τους και τη δράση τους με αποφασιστικό τρόπο.

Η ομάδα αλλάζει το όνομα της σε **Πλήρωμα** (Γκεμιτζήδες). Τώρα πλέον είναι «αυτοί που **εγκαταλείπουν την καθημερινότητα και τα όρια της έννομης τάξης και σαλπάρουν με μια βάρκα στις ελεύθερες και άγριες θάλασσες της παρανομίας**».

Συζητούν με τον Μερντζιάνωφ την απόφαση της ομάδας της Ελβετίας. Έχουν την άποψη πως με μια σειρά από κτυπήματα στις κυριώτερες εγκαταστάσεις του ευρωπαϊκού κεφαλαίου στη Θεσσαλονίκη και την Ισταμπούλ θα δοθεί μια δυναμική απάντηση στις ευρωπαϊκές δυνάμεις, που λυμαίνονταν πολιτικά και οικονομικά τη Μακεδονία μαζί με τους Οθωμανούς δυνάστες. Είναι σίγουροι πως μια τέτοια ενέργεια θα προκαλέσει ένα διεθνιστικό ενδιαφέρον για την απελευθέρωση της Μακεδονίας και θα συμβάλει στις επαναστατικές διεργασίες από την μεριά της κοινωνίας. Αλλά, το προχώρημα των οποιωνδήποτε σχεδίων προϋποθέτει την ύπαρξη χρημάτων.

Το καλοκαίρι του 1899 ο Μερντζιάνωφ κατορθώνει να βρει χρήματα από τον Μπόρις Σαράφωφ (1872-1907, από τα ηγετικά στελέχη της ΕΕΜΟ), προκειμένου να οργανώσει την εκτέλεση του Σουλτάνου.

Έρχεται σε συνεννόηση με τους Γκεμιτζήδες, μέσω του Ορτσέτο, για να πραγματοποιήσουν χτυπήματα στην Ισταμπούλ και τη Θεσσαλονίκη. Το σχέδιο όμως για την εκτέλεση του αιμοσταγούς σουλτάνου Αμπντούλ Χαμίτ αντιμετωπίζει σοβαρές δυσκολίες, παρά την υποστήριξη των Αρμενίων επαναστατών, ανάμεσα στους οποίους υπάρχουν και αρκετοί αναρχικοί.

Τελικά αποφασίζουν την ανατίναξη του κτιρίου της κεντρικής διοίκησης της Οθωμανικής Τράπεζας και των γραφείων της εταιρείας μονοπωλίου καπνών στην Ισταμπούλ και την Οθωμανική Τράπεζα στη Θεσσαλονίκη. Η Αυτοκρατορική Οθωμανική Τράπεζα είναι γαλλική εταιρεία που ιδρύθηκε το 1863 και εγκαταστάθηκε στην Ισταμπούλ. Πρόκειται για την μεγαλύτερη ευρωπαϊκή εταιρεία που συμμετέχει σε πολλές εμπορικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις. Με ειδικές προνομιακές ρυθμίσεις έχει το δικαίωμα να εισπράττει απ' ευθείας κρατικά έσοδα, προκειμένου να εξοφληθούν δάνεια που παίρνει η Οθωμανική αυτοκρατορία από την Ευρώπη.

Οι Γκεμιτζήδες συγκεντρώνονται στη Θεσσαλονίκη και το Μάιο του 1900 νοικιάζουν ένα μικρό μαγαζί απέναντι και διαγώνια από το κτίριο της Οθωμανικής Τράπεζας, το μετατρέπουν σε κουρείο και από το υπόγειό του αρχίζουν να σκάβουν μια σήραγγα με κατεύθυνση τα θεμέλια της Οθωμανικής Τράπεζας.

Στην Ισταμπούλ το σκάψιμο της σήραγγας ξεκινά από μια αποθήκη που νοικιάζεται απέναντι από την τράπεζα, αλλά σύντομα η επιχείρηση αντιμετωπίζει δυσκολίες. Όμως, η καταστροφή έρχεται τον Σεπτέμβρη όταν η αστυνομία υποπτεύεται δύο χαμάληδες που μεταφέρουν τα εκρηκτικά που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την ανατίναξη. Έτσι συλλαμβάνεται ο Κοζάκωφ (μέλος της αρμενικής επαναστατικής οργάνωσης Τασνάκ) και οι Μερντζιάνωφ, Σοκόλωφ και ο Σάτεφ από τους Γκεμιτζήδες, που βρισκόταν εκείνη την εποχή στην Ισταμπούλ βοηθώντας τους υπόλοιπους συντρόφους στο σκάψιμο.

Αυτή η αναποδιά έχει σαν αποτέλεσμα να σφραγιστεί η είσοδος της σήραγγας στη Θεσσαλονίκη και οι Γκεμιτζήδες να φύγουν από την πόλη εκτός από έναν, τον Πίγκοφ.

Κανείς όμως, δεν μαρτυρά τα σχέδια για την ανατί-

ρέμεινε άγνωστο στους τούρκους, αλλά η επιχείρηση έπρεπε να διακοπεί και για λόγους προφύλαξης αλλά και επειδή δεν υπήρχαν χρήματα για να αγοραστούν εκρηκτικά. Ο Πίγκωφ ξενοικιάζει, τελικά, το κουρείο και εξαφανίζεται.

Το 1902 είναι καθοριστικό. Τα πράγματα έχουν ησυχάσει. Οι Γκεμιτζήδες αρχίζουν να ψάχνουν για χρήματα και εκρηκτικά. Ο Ορτσέτο συναντά τον Σαράφωφ που δέχεται να τους υποστηρίζει προσφέροντας τους χρήματα και δυναμίτη.

Οι Γκεμιτζήδες έχοντας σαν βάση τη Σόφια σχεδιάζουν να χτυπήσουν στόχους στην Αδριανούπολη, τη Φιλιππούπολη και τη Θεσσαλονίκη. Ορισμένοι από αυτούς πηγαίνουν στη Θεσσαλονίκη. Το Σεπτέμβρη σε μια από τις συναντήσεις που έχουν στη Σόφια αποφασίζουν να συγκεντρώσουν τις δυνάμεις τους στη Θεσσαλονίκη. Εκεί νοικιάζουν ένα μαγαζί δύο πόρτες πιο πέρα από το κουρείο που είχαν πιάσει το 1900 και το μετατρέπουν σε μπακάλικο. Σκάβουν μια σήραγγα που συναντά την παλιά.

Στις αρχές Νοέμβρη ο δυναμίτης που τους είχε υποσχεθεί ο Σαράφωφ φτάνει στην Αλεξανδρούπολη. Ο Ορτσέτο συνεννοείται με τον έλληνα έμπορο Δ. Ευαγγελίδη για τον εκτελωνισμό δεκαεπτά βαρελιών που υποτίθεται πως περιέχουν φάρμακο κατά της φυλλοξήρας. Όμως ο Γκαρβάνωφ που είναι επικεφαλής της ΕΕΜΟ το πληροφορείται και έρχεται σε συνεννόηση με τον Ευαγγελίδη. Οι δυναμίτες δεν φθάνουν ποτέ στα χέρια του Ορτσέτο και των συντρόφων του.

Η απώλεια μεγάλη. Μετά από σκληρές προσπάθειες, οι Γκεμιτζήδες κατορθώνουν να εξοικονομήσουν χρήματα από τον Ντέλτσεφ και να αγοράσουν εκρηκτικά τα οποία ύστερα από περιπέτειες που αγγίζουν τα όρια φανταστικού μυθιστορήματος φτάνουν, μαζί με μια μικρή ποσότητα που υπήρχε στο Κουστεντίλ, στη Θεσσαλονίκη το Φλεβάρη του 1903. Τα εκρηκτικά αποθηκεύονται μέσα στη μικρή σήραγγα που είχαν ανοίξει, έτσι ώστε σε περίπτωση που τους ανακάλυπταν οι αρχές να προχωρήσουν άμεσα σε πυροδότησή τους.

Σημαντικό ρόλο στη μεταφορά των εκρηκτικών έχει ο Πάβελ Σάτεφ, που έχει ενταχθεί στην ομάδα το 1900 από τα απομνημονεύματα του οποίου αντλούνται πολύτιμες πληροφορίες για τη δράση της ομάδας των βούλγαρων αναρχικών.

Στο 2ο συνέδριο της ΕΕΜΟ που γίνεται το Γενάρη του 1903 αποφασίζεται να οργανωθεί ένοπλη εξέγερση την άνοιξη. Στη διάρκεια του συνεδρίου ο Γκαρβάνωφ

Ενάντια στην κατασκευή του εργοστασίου Μεθανόλης στο Αζον στη Ρωσία

Από τις 20 Ιουλίου ξεκινάει το camping διαμαρτυρίας στο Αζον της νότιας Ρωσίας ενάντια στην κατασκευή εργοστασίου μεθανόλης και άλλων υγρών χημικών. Στο camping καλούν μεταξύ άλλων οικολόγοι και η ομάδα «Αυτόνομη Δράση».

Από το 1996 δρομολογείται η κατασκευή του συγκεκριμένου έργου και από τότε κάτοικοι αντιδρούν με διαμαρτυρίες, πορείες, συγκεντρώσεις κτλ. Σήμερα προβλέπεται η μονάδα αυτή να συγκεντρώνει 25000 κυβικά μέτρα μεθανόλης για να εξάγονται από τη Μαύρη Θάλασσα μέσω της θάλασσας του Αζον που, ιδιαίτερα λόγω του μικρού βάθους της, απειλείται με μεγάλη καταστροφή. Ένας αγωγός μεθανόλης προβλέπεται να περνάει σε απόσταση 90 μέτρων από κατοικημένη περιοχή! Στο έργο η κύρια εμπλεκόμενη εταιρία είναι η ιταλική πολυεθνική Triboldi που έχει ήδη 6 παρόμοιες μονάδες στη Μεσόγειο.

Τον Απρίλιο ρωσικό δικαστήριο έδωσε το πράσινο φως για την επανέναρξη των εργασιών κατασκευής και κάτοικοι αντέδρασαν με μεγάλες πορείες μέχρι και τον Ιούλιο που έφτασαν σε συμμετοχή τους 9000 διαδηλωτές. Από τις 7 Ιουλίου συγκεντρωμένοι μπλοκάρουν το δρόμο που οδηγεί στο εργοτάξιο, κάθε μέρα για όλες τις εργάσιμες ώρες. Στις 10 Ιουλίου φορτηγό που προσπαθεί να περάσει τραυματίζει ένα διαδηλωτή.

Την 1 Αυγούστου γίνεται εισβολή των μπάτσων στο camping που πραγματοποιήθηκε ενάντια στην κατασκευή του εργοστασίου, μετά από καταγγελίες σεκιουριτάδων ότι δήθεν έγινε κλοπή περιουσίας. Αργότερα την ίδια μέρα σύλλαμβάνονται δύο μέλη της ομάδας «Αυτόνομη Δράση», ο Andrei Tsarevskiy και ο Ivan Ovsyannikov, γιατί μοίραζαν φυλλάδια. Στις 5 του μηνός, επτά εργάτες προσπαθούν να σπάσουν το μπλόκο και επιτίθενται οπλισμένοι με ρόπαλα, χειροπέδες και σπρέι πιπεριού και οι συγκεντρωμένοι κάνουν αλυσίδες. Στις 6 Αυγούστου, συλλαμβάνονται και ξυλοκοπούνται δύο οικολόγοι. Ο ένας κρατείται από τους μπάτσους για 5 μέρες. Στις 7 του μηνός, σεκιουριτάδες φθάνουν για να ξηλώσουν τις σκηνές από το κάμπινγκ. Στις 9 Αυγούστου πραγματοποιείται αποκλεισμός της εθνικής οδού Rostov-Krasnodar κάτω από καθεστώς αυστηρής επιτήρησης και τρομοκράτησης. Ένας διαδηλωτής ξυλοκοπείται από 6 μπάτσους. Στις 11 του μηνός, τέσσερις μπάτσοι εισβάλλουν ξανά στο camping και συλλαμβάνουν δύο άτομα που κατηγορούνται για «ελαφρύ» χουλιγκανισμό. Πέντε συμπαραστάτες τους που φτάνουν στο αστυνομικό τμήμα συλλαμβάνονται και αυτοί. Καταδικάζονται σε 12 και 15 μέρες φυλάκισης. Στο δρόμο προς το εργοτάξιο

Ισταμπούλ και την Οθωμανική Τράπεζα στη Θεσσαλονίκη. Η Αυτοκρατορική Οθωμανική Τράπεζα είναι γαλλική εταιρεία που ιδρύθηκε το 1863 και εγκαταστάθηκε στην Ισταμπούλ. Πρόκειται για την μεγαλύτερη ευρωπαϊκή εταιρεία που συμμετέχει σε πολλές εμπορικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις. Με ειδικές προνομιακές ρυθμίσεις έχει το δικαίωμα να εισπράττει απ' ευθείας κρατικά έσοδα, προκειμένου να εξοφληθούν δάνεια που παίρνει η Οθωμανική αυτοκρατορία από την Ευρώπη.

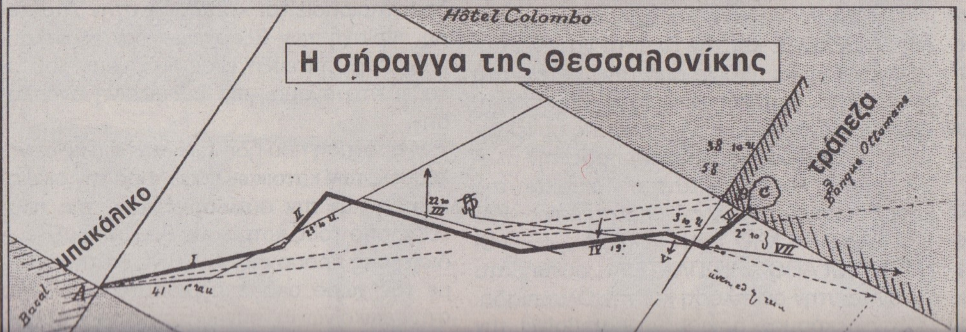
Οι Γκεμιτζήδες συγκεντρώνονται στη Θεσσαλονίκη και το Μάιο του 1900 νοικιάζουν ένα μικρό μαγαζί απέναντι και διαγώνια από το κτίριο της Οθωμανικής Τράπεζας, το μετατρέπουν σε κουρείο και από το υπόγειό του αρχίζουν να σκάβουν μια σήραγγα με κατεύθυνση τα θεμέλια της Οθωμανικής Τράπεζας.

Στην Ισταμπούλ το σκάψιμο της σήραγγας ξεκινά από μια αποθήκη που νοικιάζεται απέναντι από την τράπεζα, αλλά σύντομα η επιχείρηση αντιμετωπίζει δυσκολίες. Όμως, η καταστροφή έρχεται τον Σεπτέμβρη όταν η αστυνομία υποπτεύεται δύο χαμάληδες που μεταφέρουν τα εκρηκτικά που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την ανατίναξη. Έτσι συλλαμβάνεται ο Κοζάκωφ (μέλος της αρμενικής επαναστατικής οργάνωσης Τασνάκ) και οι Μερντζιάνωφ, Σοχόλωφ και ο Σάτεφ από τους Γκεμιτζήδες, που βρισκόταν εκείνη την εποχή στην Ισταμπούλ βοηθώντας τους υπόλοιπους συντρόφους στο σκάψιμο.

Αυτή η αναποδιά έχει σαν αποτέλεσμα να σφραγιστεί η είσοδος της σήραγγας στη Θεσσαλονίκη και οι Γκεμιτζήδες να φύγουν από την πόλη εκτός από έναν, τον Πίγκοφ.

Κανείς όμως, δεν μαρτυρά τα σχέδια για την ανατίναξη της τράπεζας και έτσι δεν ανακαλύπτεται η σήραγγα στην Ισταμπούλ, αλλά ούτε και η άλλη στη Θεσσαλονίκη. Οι Μερντζιάνωφ, Σοχολώφ και Σάτεφ απελαύνονται τον επόμενο χρόνο. Μερικούς μήνες αργότερα ο Μερντζιάνωφ συλλαμβάνεται στην Αδριανούπολη μαζί με άλλους επαναστάτες και τον Νοέμβρη τον απαγχονίζουν. Είναι μόλις 25 χρονών.

Η σήραγγα στην Ισταμπούλ θα ανακαλυφθεί στις

μια από τις συναντήσεις που έχουν στη Σόφια αποφασίζουν να συγκεντρώσουν τις δυνάμεις τους στη Θεσσαλονίκη. Εκεί νοικιάζουν ένα μαγαζί δύο πόρτες πιο πέρα από το κουρείο που είχαν πιάσει το 1900 και το μετατρέπουν σε μπακάλικο. Σκάβουν μια σήραγγα που συναντά την παλιά.

Στις αρχές Νοέμβρη ο δυναμίτης που τους είχε υποσχεθεί ο Σαράφωφ φτάνει στην Αλεξανδρούπολη. Ο Ορτσέτο συνεννοείται με τον έλληνα έμπορο Δ. Ευαγγελίδη για τον εκτελωνισμό δεκαεπτά βαρελιών που υποτίθεται πως περιέχουν φάρμακο κατά της φυλλοξήρας. Όμως ο Γκαρβάνωφ που είναι επικεφαλής της ΕΕΜΟ το πληροφορείται και έρχεται σε συνεννόηση με τον Ευαγγελίδη. Οι δυναμίτες δεν φθάνουν ποτέ στα χέρια του Ορτσέτο και των συντρόφων του.

Η απώλεια μεγάλη. Μετά από σκληρές προσπάθειες, οι Γκεμιτζήδες κατορθώνουν να εξοικονομήσουν χρήματα από τον Ντέλτσεφ και να αγοράσουν εκρηκτικά τα οποία ύστερα από περιπέτειες που αγγίζουν τα όρια φανταστικού μυθιστορήματος φτάνουν, μαζί με μια μικρή ποσότητα που υπήρχε στο Κουστεντίλ, στη Θεσσαλονίκη το Φλεβάρη του 1903. Τα εκρηκτικά αποθηκεύονται μέσα στη μικρή σήραγγα που είχαν ανοίξει, έτσι ώστε σε περίπτωση που τους ανακάλυπταν οι αρχές να προχωρήσουν άμεσα σε πυροδότησή τους.

Σημαντικό ρόλο στη μεταφορά των εκρηκτικών έχει ο Πάβελ Σάτεφ, που έχει ενταχθεί στην ομάδα το 1900 από τα απομνημονεύματα του οποίου αντλούνται πολύτιμες πληροφορίες για τη δράση της ομάδας των βούλγαρων αναρχικών.

Στο 2ο συνέδριο της ΕΕΜΟ που γίνεται το Γενάρη του 1903 αποφασίζεται να οργανωθεί ένοπλη εξέγερση την άνοιξη. Στη διάρκεια του συνεδρίου ο Γκαρβάνωφ επιτίθεται ανοιχτά ενάντια στους Γκεμιτζήδες με προσβλητικούς χαρακτηρισμούς. Οι τελευταίοι όταν πληροφορούνται το γεγονός οργίζονται. Η ρήξη είναι ολοκληρωτική. Ο Γκορβάνωφ είναι βέβαιο πως θα κάνει τα πάντα για να ματαιώσει οποιοδήποτε σχέδιο τους. Σ' αυτόν αποδίδονται και οι έντονες φήμες που κυκλοφορούσαν για επικείμενες ταραχές στην Θεσσαλονίκη λίγο προτού μπει σε εφαρμογή το τελευταίο μέρος της επιχείρησης των βούλγαρων αναρχικών. Όταν συνελήφθη μετά το μπαράζ των βομβιστικών επιθέσεων στη Θεσσαλονίκη δεν δίστασε να κατηγορήσει τον μικρότερο από τους Γκεμιτζήδες, τον Μίλαν Άρσωφ, 17 χρονών, για προδοσία και χαφιεδισμό. Στη δίκη του Γκαρβάνωφ, ο Άρσωφ κατέθεσε σαν μάρτυρας

εξάγονται από τη Μαύρη Θάλασσα μέσω της θάλασσας του Αζοφ που, ιδιαίτερα λόγω του μικρού βάθους της, απειλείται με μεγάλη καταστροφή. Ένας αγωγός μεθανόλης προβλέπεται να περνάει σε απόσταση 90 μέτρων από κατοικημένη περιοχή! Στο έργο η κύρια εμπλεκόμενη εταιρία είναι η ιταλική πολυεθνική Triboldi που έχει ήδη 6 παρόμοιες μονάδες στη Μεσόγειο.

Τον Απρίλιο ρωσικό δικαστήριο έδωσε το πράσινο φως για την επανέναρξη των εργασιών κατασκευής και κάτοικοι αντέδρασαν με μεγάλες πορείες μέχρι και τον Ιούλιο που έφτασαν σε συμμετοχή τους 9000 διαδηλωτές. Από τις 7 Ιουλίου συγκεντρωμένοι μπλοκάρουν το δρόμο που οδηγεί στο εργοτάξιο, κάθε μέρα για όλες τις εργάσιμες ώρες. Στις 10 Ιουλίου φορτηγό που προσπαθεί να περάσει τραυματίζει ένα διαδηλωτή.

Την 1 Αυγούστου γίνεται εισβολή των μπάτσων στο camping που πραγματοποιήθηκε ενάντια στην κατασκευή του εργοστασίου, μετά από καταγγελίες σεκιουριτάδων ότι δήθεν έγινε κλοπή περιουσίας. Αργότερα την ίδια μέρα συλλαμβάνονται δύο μέλη της ομάδας «Αυτόνομη Δράση», ο Andrei Tsarevskiy και ο Ivan Ovsyannikov, γιατί μοίραζαν φυλλάδια. Στις 5 του μηνός, επτά εργάτες προσπαθούν να σπάσουν το μπλόκο και επιτίθενται οπλισμένοι με ρόπαλα, χειροπέδες και σπρέι πιπεριού και οι συγκεντρωμένοι κάνουν αλυσίδες. Στις 6 Αυγούστου, συλλαμβάνονται και ξυλοκοπούνται δύο οικολόγοι. Ο ένας κρατείται από τους μπάτσους για 5 μέρες. Στις 7 του μηνός, σεκιουριτάδες φθάνουν για να ξηλώσουν τις σκηνές από το κάμπινγκ. Στις 9 Αυγούστου πραγματοποιείται αποκλεισμός της εθνικής οδού Rostov-Krasnodar κάτω από καθεστώς αυστηρής επιτήρησης και τρομοκράτησης. Ένας διαδηλωτής ξυλοκοπείται από 6 μπάτσους. Στις 11 του μηνός, τέσσερις μπάτσοι εισβάλλουν ξανά στο camping και συλλαμβάνουν δύο άτομα που κατηγορούνται για «ελαφρύ» χουλιγκανισμό. Πέντε συμπαραστάτες τους που φτάνουν στο αστυνομικό τμήμα συλλαμβάνονται και αυτοί. Καταδικάζονται σε 12 και 15 μέρες φυλάκισης. Στο δρόμο προς το εργοτάξιο οι μπάτσοι τώρα σταματούν και ελέγχουν τους πάντες ενώ οι συλληφθέντες μεταφέρονται στις φυλακές του Rostov.

Γ.

Toronto's CARIBANA

Το CARIBANA γίνεται κάθε χρόνο (εδώ και 15 χρόνια) στο Τορόντο στις 1 Αυγούστου. Συγκεντρώνονται άτομα από νότια, κεντρική Αμερική και ΗΠΑ και διαρκεί τρεις μέρες και νύχτες. Με φαγητό, μουσική, χορό και παρελάσεις με εθνικά ρούχα (π.χ. από Τζαμάικα, Μεξικό, Κούβα, Βραζιλία και αλλού). Κάθε χρόνο γίνονται και επεισόδια από συμμετέχοντες. Η μπάτσοι και ο Δήμαρχος κάθε χρόνο προσπαθούν να καταστείλουν τους «νεαρούς ταραξίες» με ισχυρή παρουσία κατασταλτικών δυνάμεων και με απειλές και εκβιασμούς προς τους διοργανωτές, ότι δεν θα επιτρέψουν να γίνει τον επόμενο χρόνο αν δεν τους απομακρύνουν από το φεστιβάλ..

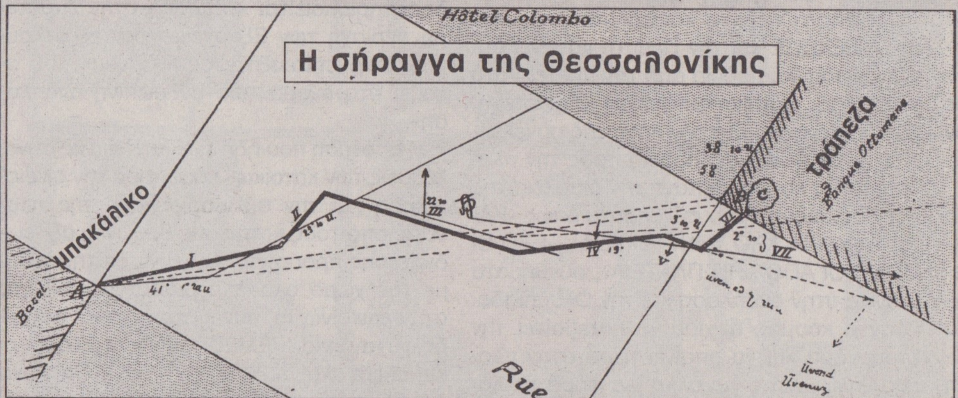
Όπως φαίνεται οι μπάτσοι φέτος χόντρυναν το παιχνίδι χρησιμοποιώντας σφαίρες, όταν βρέθηκαν αντιμέτωποι με «εξαγριωμένα και οργισμένα νεαρά άτομα» στο κέντρο της

βρη όταν η αστυνομία υποπτεύεται δύο χαμάληδες που μεταφέρουν τα εκρηκτικά που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την ανατίναξη. Έτσι συλλαμβάνεται ο Κοζάκωφ (μέλος της αρμενικής επαναστατικής οργάνωσης Τασνάκ) και οι Μερντζιάνωφ, Σοκόλωφ και ο Σάτεφ από τους Γκεμιτζήδες, που βρισκόταν εκείνη την εποχή στην Ισταμπούλ βοηθώντας τους υπόλοιπους συντρόφους στο σκάψιμο.

Αυτή η αναποδιά έχει σαν αποτέλεσμα να σφραγιστεί η είσοδος της σήραγγας στη Θεσσαλονίκη και οι Γκεμιτζήδες να φύγουν από την πόλη εκτός από έναν, τον Πίγκοφ.

Κανείς όμως, δεν μαρτυρά τα σχέδια για την ανατίναξη της τράπεζας και έτσι δεν ανακαλύπτεται η σήραγγα στην Ισταμπούλ, αλλά ούτε και η άλλη στη Θεσσαλονίκη. Οι Μερντζιάνωφ, Σοκολώφ και Σάτεφ απελαύνονται τον επόμενο χρόνο. Μερικούς μήνες αργότερα ο Μερντζιάνωφ συλλαμβάνεται στην Αδριανούπολη μαζί με άλλους επαναστάτες και τον Νοέμβρη τον απαγχονίζουν. Είναι μόλις 25 χρονών.

Η σήραγγα στην Ισταμπούλ θα ανακαλυφθεί στις

αρχές του 1901 όταν θα συλληφθούν τυχαία για οπλοφορία δυο μέλη της ΕΕΜΟ. Ο ένας απ' αυτούς, ο Μίλαν Μιχαήλωφ, θα δώσει πληροφορίες που θα οδηγήσουν σε πολλές συλλήψεις και στην ανακάλυψη ενός εγγράφου, όπου υπάρχει λεπτομερής αναφορά για την σήραγγα. Συλλαμβάνεται επίσης ο τυπογράφος Νάντσο Στογιάνωφ, που βοήθησε στην ενοικίαση της αποθήκης απέναντι από το κτίριο και ο πατέρας του Κάλτσο. Καταδικάζονται και οι δύο σε ισόβια και πεθαίνουν στις φυλακές της Σινώπης. Η σήραγγα θα σφραγιστεί μυστικά με εντολή του σουλτάνου Χαμίτ.

Παρ' όλες τις ατυχίες και τις δυσκολίες, το σχέδιο για την ανατίναξη της τράπεζας στη Θεσσαλονίκη πα-

μικρή ποσότητα που υπήρχε στο Κουστεντίλ, στη Θεσσαλονίκη το Φλεβάρη του 1903. Τα εκρηκτικά αποθηκεύονται μέσα στη μικρή σήραγγα που είχαν ανοίξει, έτσι ώστε σε περίπτωση που τους ανακάλυπταν οι αρχές να προχωρήσουν άμεσα σε πυροδότησή τους.

Σημαντικό ρόλο στη μεταφορά των εκρηκτικών έχει ο Πάβελ Σάτεφ, που έχει ενταχθεί στην ομάδα το 1900 από τα απομνημονεύματα του οποίου αντλούνται πολύτιμες πληροφορίες για τη δράση της ομάδας των βούλγαρων αναρχικών.

Στο 2ο συνέδριο της ΕΕΜΟ που γίνεται το Γενάρη του 1903 αποφασίζεται να οργανωθεί ένοπλη εξέγερση την άνοιξη. Στη διάρκεια του συνεδρίου ο Γκαρβάνωφ επιτίθεται ανοιχτά ενάντια στους Γκεμιτζήδες με προσβλητικούς χαρακτηρισμούς. Οι τελευταίοι όταν πληροφορούνται το γεγονός οργίζονται. Η ρήξη είναι ολοκληρωτική. Ο Γκορβάνωφ είναι βέβαιο πως θα κάνει τα πάντα για να ματαιώσει οποιοδήποτε σχέδιο τους. Σ' αυτόν αποδίδονται και οι έντονες φήμες που κυκλοφορούσαν για επικείμενες ταραχές στην Θεσσαλονίκη λίγο προτού μπει σε εφαρμογή το τελευταίο μέρος της επιχείρησης των βούλγαρων αναρχικών. Όταν συνελήφθη μετά το μπαράζ των βομβιστικών επιθέσεων στη Θεσσαλονίκη δεν δίστασε να κατηγορήσει τον μικρότερο από τους Γκεμιτζήδες, τον Μίλαν Άρσωφ, 17 χρονών, για προδοσία και χαφιεδισμό. Στη δίκη του Γκαρβάνωφ, ο Άρσωφ κατέθεσε σαν μάρτυρας και κατέρριψε τις συκοφαντίες που εκτοξεύθηκαν εναντίον του.

Ο Σάτεφ μετά την ολοκλήρωση της μεταφοράς των εκρηκτικών, βγάζει διαβατήριο στο όνομα Γκεόρκι Μανάσωφ και από το Κουστεντίλ όπου βρίσκεται φεύγει για τη Φιλιππούπολη. Εκεί βγάζει βίζα και αλλάζοντας τραίνα στην Αδριανούπολη και την Αλεξανδρούπολη φτάνει στη Θεσσαλονίκη όπου συναντά τους υπόλοιπους συντρόφους.

Τώρα πλέον όλοι και όλα είναι έτοιμα για την ολοκλήρωση της επιχείρησης...

Συσπείρωση Αναρχικών

Στο επόμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ θα δημοσιευτεί το Β΄ μέρος

μπλόκο και επιτίθενται οπλισμένοι με ρόπαλα, χειροπέδες και σπρέι πιπεριού και οι συγκεντρωμένοι κάνουν αλυσίδες. Στις 6 Αυγούστου, συλλαμβάνονται και ξυλοκοπούνται δύο οικολόγοι. Ο ένας κρατείται από τους μπάτσους για 5 μέρες. Στις 7 του μηνός, σεκιουριτάδες φθάνουν για να ξηλώσουν τις σκηνές από το κάμπινγκ. Στις 9 Αυγούστου πραγματοποιείται αποκλεισμός της εθνικής οδού Rostov-Krasnodar κάτω από καθεστώς αυστηρής επιτήρησης και τρομοκράτησης. Ένας διαδηλωτής ξυλοκοπείται από 6 μπάτσους. Στις 11 του μηνός, τέσσερις μπάτσοι εισβάλλουν ξανά στο camping και συλλαμβάνουν δύο άτομα που κατηγορούνται για «ελαφρύ» χουλιγκανισμό. Πέντε συμπαραστάτες τους που φτάνουν στο αστυνομικό τμήμα συλλαμβάνονται και αυτοί. Καταδικάζονται σε 12 και 15 μέρες φυλάκισης. Στο δρόμο προς το εργοτάξιο οι μπάτσοι τώρα σταματούν και ελέγχουν τους πάντες ενώ οι συλληφθέντες μεταφέρονται στις φυλακές του Rostov.

Γ.

Toronto's CARIBANA

Το CARIBANA γίνεται κάθε χρόνο (εδώ και 15 χρόνια) στο Τορόντο στις 1 Αυγούστου. Συγκεντρώνονται άτομα από νότια, κεντρική Αμερική και ΗΠΑ και διαρκεί τρεις μέρες και νύχτες. Με φαγητό, μουσική, χορό και παρελάσεις με εθνικά ρούχα (π.χ. από Τζαμάικα, Μεξικό, Κούβα, Βραζιλία και αλλού). Κάθε χρόνο γίνονται και επεισόδια από συμμετέχοντες. Η μπάτσοι και ο Δήμαρχος κάθε χρόνο προσπαθούν να καταστείλουν τους «νεαρούς ταραξίες» με ισχυρή παρουσία κατασταλτικών δυνάμεων και με απειλές και εκβιασμούς προς τους διοργανωτές, ότι δεν θα επιτρέψουν να γίνει τον επόμενο χρόνο αν δεν τους απομακρύνουν από το φεστιβάλ..

Όπως φαίνεται οι μπάτσοι φέτος χόντρυναν το παιχνίδι χρησιμοποιώντας σφαίρες, όταν βρέθηκαν αντιμέτωποι με «εξαγριωμένα και οργισμένα νεαρά άτομα» στο κέντρο της πόλης. Με δύο συνδυασμένες επιθέσεις οι μπάτσοι κατόρθωσαν να διαλύσουν τον κόσμο χρησιμοποιώντας έφιππη αστυνομία και πυροβολισμούς (σε μία τουλάχιστον περίπτωση έριξαν στο ψαχνό).

Ο αστυνομικός διοικητής του Τορόντο ισχυρίζεται πως οι μπάτσοι του βρέθηκαν αντιμέτωποι με σφαίρες και μπουκάλια. Αλλά στην πραγματικότητα κανείς μπάτσος δεν τραυματίστηκε από σφαίρα ή μπουκάλι. Σύμφωνα με την αστυνομική εκδοχή, γύρω στις 3.30 το πρωί ακούστηκαν πυροβολισμοί. Όταν, όπως λένε, κατευθύνθηκαν προς το πλήθος δέχτηκαν πυροβολισμούς και βροχή από μπουκάλια. Όμως σύμφωνα με τους παρευρισκόμενους δεν υπήρξε κανένας καυγάς ή κάποια λογομαχία και δεν είδαν κανένα να χρησιμοποιεί όπλο.

Από τους πυροβολισμούς των μπάτσων τραυματίσθηκαν τέσσερα άτομα ηλικίας περίπου 20-25 ετών. Οι τρεις έχουν δέχτηκαν σφαίρες στα πόδια και ο τέταρτος στην πλάτη.

«ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ» ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ...

Μεγάλη ταραχή και κόψιμο έχει πέσει στο πασόκ μετά την εντολή του Σημίτη να ελεγχθεί το «πόθεν έσχες» και οι συναλλαγές στο χρηματιστήριο των υπουργών και βουλευτών του.

Βέβαια, αυτοί που είναι σίγουροι πως ό,τι έχουν κάνει το έχουν θάψει καλά, το παίζουν ...άνετοι: «Και βέβαια να μας ψάξετε το «έχειν» μας. ...κοιτάξτε κι εδώ... εδώ ξεχάσατε!»

Αυτοί που έχουν κάνει χοντρές κουτσουκέλες το ρίχνουν στην ...ευθιξία: «Δεν είναι δυνατόν να διαπομπεύονται οι βουλευτές και οι ...θεσμοί!», «Κάτω τα χέρια από τους βουλευτές, τους εξέλεξε ο ...κυρίαρχος λαός!»

Κάποιοι άλλοι έχουν διαφορετικό τροπάρι... Αυτοί ασκούν πιέσεις να επεκταθεί ο έλεγχος του «πόθεν έσχες» και στα άλλα κόμματα της αντιπολίτευσης, και φυσικά υπάρχουν μεταξύ τους διαφωνίες και καυγαδάκια: «Για να σας δείξω το «έχειν» μου, να μου δείξετε πρώτα εσείς το δικό σας, κύριε συνάδελφε», «Όχι κύριε συνάδελφε, παρακαλώ, πρώτος να μου δείξετε το δικό σας «έχειν»...

Πάντως γενικά έχει πέσει συναγερμός στο «ΟΛΟΙΜΑΖΙΠΑΣΟΚ»: Από τη μια μεριά προσπαθούν να κρύψουν τις επιδόσεις τους μέσα και έξω από τη Σοφοκλέους κι από την άλλη το ξανασκέφτονται, τα παίρνουν στο ...κράνος κι αρχίζουν τις φοβέρες στο Σημίτη: «Ρε κύριε πρόεδρέ μας, πάνω από το κεφάλι μας, αλλά είσαι και πολύ μαλάκας αδερφέ μας... Σε ψηφίζουμε, σε χειροκροτούμε [θέμε δεν θέμε] γιατί πολύ σου αρέσει, υποχωρούμε στους εκβιασμούς σου [κάθε φορά], σε έχουμε αναδείξει [ποιον: εσένα!] σε αρχηγό και μάλιστα ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟ, αλλά ως εδώ και μη παρέκει! Μαζέψου και μη βάζεις χέρι και χαλάς τις «δουλειές» μας, γιατί ...δεν μας ξέρεις καλά εμάς... Δεν τόχουμε πολύ να σου σκαρώσουμε καμιά νέα οργάνωση, (το ΠΑΚ[ΟΥΤΑΛΑ] π.χ.), και ξαναβγούμε στην παρανομία και να κατεβάσουμε το λαό στους δρόμους ενάντια στην νέα «ποθενεσχεσκρατία» που κυβερνά τη χώρα. Άντε! και πολύ αέρα σου έχουμε δώσει...»

ΚΑΙ «ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ» ΙΕΡΑΡΧΩΝ...

Πληροφορήθηκε όλα τα παραπάνω και ο αρ-

ΟΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΕΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΝ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

(ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ 9 ΙΟΥΛΙΟΥ ΕΩΣ ΤΙΣ 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ)

Το ζήτημα της «ανάπλασης» της πλατείας Εξαρχείων καθώς και οι πρώτες αντιδράσεις –αυθόρμητες και οργανωμένες– είναι λίγο - πολύ γνωστά πράγματα. Εκείνο που ίσως δεν είναι τόσο πολύ γνωστό –ιδιαίτερα στους συντρόφους εκτός κέντρου– είναι οι κουβέντες και οι πρακτικές που συζητιούνται και εφαρμόζονται μέχρι σήμερα με αφορμή τα έργα (κάποιοι τα χαρακτηρίζουν σαν την «σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι»).

Την Τετάρτη 9 Ιουλίου έγινε η πρώτη απόπειρα να στηθεί λαϊκή συνέλευση κατοίκων και θαμώνων της ευρύτερης περιοχής της πλατείας Εξαρχείων, στον λόφο του Στρέφη. Στην κατά κάποιο τρόπο διερευνητική κουβέντα που έγινε αναλύθηκε αρκετά το οικονομικό κομμάτι που αφορά και τη συγκεκριμένη πλατεία (φράγκα που πέφτουν στον/στους εργολάβους άλλα και μετέπειτα πλήρη εμπορευματοποίησή της πλατείας). Έγιναν αρκετές αναφορές στην ιδιαιτερότητα που έχει το να επιτευχθεί η καταστολή στην συγκεκριμένη περιοχή, ιδιαίτερα εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων το 2004. Το σημαντικότερο, κατά την γνώμη μας, είναι ότι εκφράστηκε η αγωνία πως ακόμη και αυτή η πλατεία Εξαρχείων σχεδιάζεται να μετατραπεί σε ένα απλό πέρασμα προς την κατανάλωση, από ένα ζωντανό χώρο επικοινωνίας, συνεύρεσης και δράσης. Έτσι χωρίς ιδιαίτερο κόπο η 1η Συνέλευση αποφάσισε να δείξει την έμπρακτη αντίθεση της με τους εν λόγω σχεδιασμούς καλώντας κατοίκους και θαμώνες των Εξαρχείων στην 2η Συνέλευση μέσα στην α μετά τον Β΄ Παγκόσμιο εξουσιαστικό πόλεμο καθώς και ταινία μικρού μήκους με θέμα τους μετανάστες. Η εκδήλωση έκλεισε με μουσική μέχρι αργά. Στο χώρο της πλατείας στήθηκαν πανό ενάντια στην ανάπλαση και την Ολυμπιάδα καθώς και υπέρ της αυτοοργάνωσης των δημόσιων χώρων.

Στους συγκεντρωμένους και στους περαστικούς μοιράστηκε αρκετό έντυπο υλικό ενάντια στις αναπλάσεις και την Ολυμπιάδα, για τους συλληφθέντες της Θεσσαλονίκης, και της ΑΕΚ, για τους 700 ρομ, κ.α.

Στις 23-7-2003 το πρωί ΥΠΕΧΩΔΕ, εργολάβοι και ασφαλίτες σε αγαστή συνεργασία ξεκίνησαν πάλι τα έργα στην Πλατεία με την παρουσία των πληρωμένων ένστολων δολοφόνων (Μ.Α.Τ.). Το ίδιο απόγευμα κυκλοφόρησε αφίσα με τίτλο «ΕΞΑΡΧΙΩΤΕΣ ΞΥΠΝΑΤΕ!!! ΜΠΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΟΙ ΟΧΤΡΟΙ!!!!» με την υπογραφή κάτοικοι και θαμώνες της Πλατείας Εξαρχείων. Η συγκέντρωση που έγινε μέσα στην πλατεία είχε λίγο κόσμο και δεν υπήρχε δυνατότητα για δυναμική παρέμβαση. Αποφασίστηκε όμως να πάει κόσμος την επόμενη μέρα στο ΥΠΕΧΩΔΕ για να διαμαρτυρηθεί. Πράγματι την επόμενη μέρα έγινε συνάντηση στο ΥΠΕΧΩΔΕ και επιτεύχθηκε αναστολή των εργασιών για μια εβδομάδα. Την ίδια περίπου ώρα που κάποιοι κάτοικοι ήταν στο ΥΠΕΧΩΔΕ, κάποιοι άλλοι στην πλατεία σταμάτησαν με τα σώματά τους την μπετονιέρα.

Την Δευτέρα 28-7 και αφού τις προηγούμενες μέρες είχαν μοιραστεί εκατοντάδες προκηρύξεις πραγματοποιήθηκε νέα συνέλευση κατοίκων στο λόφο του Στρέφη. Ακούστηκαν διάφορες ιδέες για το πώς μπορούμε να αναστείλουμε τα έργα για το κρίσιμο διάστημα του Αυγούστου και αποφασί- του ΥΠΕΧΩΔΕ, αναγκάζοντας τους τελευταίους να αναστείλουν τις εργασίες και να φέρουν νέα μελέτη στις αρχές Σεπτέμβρη. Την ίδια μέρα κυκλοφόρησε ΚΑΒΟΥΡΟ-ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ από τρεις συλλόγους - σφραγίδα οι οποίοι δήλωναν υπέρ της ανάπλασης και μάλιστα στα γρήγορα. Για την ιστορία σε μια από τις πρώτες συνελεύσεις στο Στρέφη είχαν παρουσιαστεί 2 άτομα από τους παραπάνω συλλόγους και είχαν ψιλόσυμφωνήσει με τις θέσεις της ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΚΑΤΟΙΚΩΝ, κατά της ανάπλασης.

Τελευταία μέρα του Ιούλη, οι εργολάβοι αρχίζουν να τα μαζεύουν και να φεύγουν σιγά- σιγά. Το απόγευμα συγκεντρώνονται γύρω στους 200 κατοίκους - θαμώνες της πλατείας και ξεκινούν πορεία προς το ΥΠΕΧΩΔΕ (Χ.Τρικούπη και Αλεξάνδρας) και μετά πάλι πίσω στην πλατεία. Κατά την διάρκεια της πορείας ακούστηκαν διάφορα ευρηματικά συνθήματα όπως «ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΩΝΙΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΜΟΙΡΙΑ - ΟΧΙ ΤΕΤΟΙΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ», «ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΟΛΩΝΑΚΙ ΝΑ ΠΙΝΕΤΕ ESPRESSO ΣΤΟ ΚΑΝΑΠΕΔΑΚΙ», «ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΖΟΥΝΕ ΣΤΑ ΜΠΕΤΑ», «ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ - ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ», «ΑΝΑΠΛΑΣΗ - ΤΣΙΜΕΝΤΟ - ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ - ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ», «ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΕΧΟΥΝ ΙΣΤΟΡΙΑ - ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ», «ΤΟ ΠΕΜΠΤΟ ΕΧΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΤΕ ΤΟΥ ΔΕΝ ΤΟ ΕΣΩΣΕ ΜΙΑ ΔΙΜΟΙΡΙΑ» (φωνάχτηκε καθώς η πορεία πέρναγε από το Α.Τ. Εξαρχείων), «ΕΞΩ Ο ΚΑΒΟΥΡΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ» (φωνάχτηκε στην αρχή καθώς πέρναγε από τον Κάβουρα).

Την Δευτέρα 4 Αυγούστου μαζευτήκαμε γύρω στα 20 άτομα στην πλατεία και κάναμε καθαρισμό του χώρου, ενώ αποφασίστηκε την επομένη να ξαναμαζευτούμε για να κάνουμε κάποιες άλλες εργασίες....

Θεωρούμε πολύ θετικό ότι όλες οι κινήσεις ενάντια στην ανάπλαση της Πλατείας κατάφεραν την αναστολή των εργασιών και την ακύρωση του 1ου σχεδίου - εκτρώματος

τες, τους εξέλεξε ο ...κυρίαρχος λαός.

Κάποιοι άλλοι έχουν διαφορετικό τροπάρι... Αυτοί ασκούν πιέσεις να επεκταθεί ο έλεγχος του «πόθεν έσχες» και στα άλλα κόμματα της αντιπολίτευσης, και φυσικά υπάρχουν μεταξύ τους διαφωνίες και καυγαδάκια: «Για να σας δείξω το «έχειν» μου, να μου δείξετε πρώτα εσείς το δικό σας, κύριε συνάδελφε», «Όχι κύριε συνάδελφε, παρακαλώ, πρώτος να μου δείξετε το δικό σας «έχειν»...

Πάντως γενικά έχει πέσει συναγερμός στο «ΟΛΟΙΜΑΖΙΠΑΣΟΚ»: Από τη μια μεριά προσπαθούν να κρύψουν τις επιδόσεις τους μέσα και έξω από τη Σοφοκλέους κι από την άλλη το ξανασκέφτονται, τα παίρνουν στο ...κράνος κι αρχίζουν τις φοβερές στο Σημίτη: «Ρε κύριε πρόεδρέ μας, πάνω από το κεφάλι μας, αλλά είσαι και πολύ μαλάκας αδερφέ μας... Σε ψηφίζουμε, σε χειροκροτούμε [θέμε δεν θέμε] γιατί πολύ σου αρέσει, υποχωρούμε στους εκβιασμούς σου [κάθε φορά], σε έχουμε αναδείξει [ποιον; εσένα!] σε αρχηγό και μάλιστα ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟ, αλλά ως εδώ και μη παρέκει! Μαζέψου και μη βάζεις χέρι και χαλάς τις «δουλειές» μας, γιατί ...δεν μας ξέρεις καλά εμάς... Δεν τόχουμε πολύ να σου σκαρώσουμε καμιά νέα οργάνωση, (το ΠΑΚ[ΟΥΤΑΛΑ] π.χ.), και ξαναβγούμε στην παρανομία και να κατεβάσουμε το λαό στους δρόμους ενάντια στην νέα «ποθενεσχεσκρατία» που κυβερνά τη χώρα. Άντε! και πολύ αέρα σου έχουμε δώσει...»

ΚΑΙ «ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ» ΙΕΡΑΡΧΩΝ...

Πληροφορήθηκε όλα τα παραπάνω και ο αρχι... Χριστόδουλος, ο οποίος πολύ ανησυχεί τώρα τελευταία για το κύρος της Ιεραρχίας μετά τις αποκαλύψεις περιουσιακών στοιχείων «αγίων» μητροπολιτών που ανέρχονται σε δις και «έκατσε και σκέφτηκε»*:

«Βρε καλά και άγια πράττει αυτός ο τρισκατάρατος [θε μου σχώρα με] ο ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΣ και καθόρισε «ειδικό ελεγκτικό όργανο» που θα ελέγχει το πόθεν έσχες των δικών του. Το «ειδικό όργανο», τι θα κάνει, όργανο είναι: θα βγάλει αγνούς και αμώμους τους βουλευτάς. Κι αν κάποιος απ' αυτούς μετά από λίγο καιρό πιαστεί στα πράσα την ώρα που χώνει την μπουκιά στο στόμα, ποιος θα φταίει; Το ειδικό ελεγκτικό όργανο που δεν έκανε καλά τη δουλειά του [και δεν ανακάλυψε την ...«μεμονωμένη» περίπτωση]. Αυτό θα τιμωρηθεί, ενώ το κόμμα θα είναι και πάλι αγνό και αειπάρθενο.

Έτσι θα πράξω κι εγώ να ησυχάσω... Γιατί μια ο ένας άγιος με τις βίλες του, μια ο άλλος ο της αττικής Παντελεήμονας ο τρισκατάρα-

δεν είναι τόσο πολύ γνωστό –ιδιαίτερα στους συντρόφους εκτός κέντρου– είναι οι κουβέντες και οι πρακτικές που συζητιούνται και εφαρμόζονται μέχρι σήμερα με αφορμή τα έργα (κάποιοι τα χαρακτηρίζουν σαν την «σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι»).

Την Τετάρτη 9 Ιουλίου έγινε η πρώτη απόπειρα να στηθεί λαϊκή συνέλευση κατοίκων και θαμώνων της ευρύτερης περιοχής της πλατείας Εξαρχείων, στον λόφο του Στρέφη. Στην κατά κάποιο τρόπο διερευνητική κουβέντα που έγινε αναλύθηκε αρκετά το οικονομικό κομμάτι που αφορά και τη συγκεκριμένη πλατεία (φράγκα που πέφτουν στον/στους εργολάβους άλλα και μετέπειτα πλήρη εμπορευματοποίηση της πλατείας). Έγιναν αρκετές αναφορές στην ιδιαιτερότητα που έχει το να επιτευχθεί η καταστολή στην συγκεκριμένη περιοχή, ιδιαίτερα εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων το 2004. Το σημαντικότερο, κατά την γνώμη μας, είναι ότι εκφράστηκε η αγωνία πως ακόμη και αυτή η πλατεία Εξαρχείων σχεδιάζεται να μετατραπεί σε ένα απλό πέρασμα προς την κατανάλωση, από ένα ζωντανό χώρο επικοινωνίας, συνεύρεσης και δράσης. Έτσι χωρίς ιδιαίτερο κόπο η 1η Συνέλευση αποφάσισε να δείξει την έμπρακτη αντίθεση της με τους εν λόγω σχεδιασμούς καλώντας κατοίκους και θαμώνες των Εξαρχείων στην 2η Συνέλευση μέσα στην

πλατεία, αυτή τη φορά, με δυναμικές (καταστροφή στύλων, κάγκελων κ.τ.λ.) και συμβολικές (φύτεμα δέντρων) ενέργειες.

Πράγματι, στις 16 Ιουλίου επικυρώθηκαν οι αποφάσεις της 1ης Συνέλευσης και αρχίσε η άμεση δράση. Παράλληλα αποφασίστηκε η περιφρούρηση της πλατείας με στόχο την αποτροπή συνέχισης των έργων (κάτι το οποίο έγινε τις μέρες που ακολούθησαν).

Στις 18 του ίδιου μήνα, μια πρωτοβουλία συντρόφων μαζί με το «καραβάνι» (σύντροφοι από Γερμανία, Σουηδία, Ισπανία...) έστησαν εκδηλώσεις μέσα στην πλατεία δείχνοντας μερικές μόνο από τις χρήσεις που μπορεί να αποκτήσει ένας ουσιαστικά ελεύ-

στικούς μοιράστηκε αρκετό έντυπο υλικό ενάντια στις αναπλάσεις και την Ολυμπιάδα, για τους συλληφθέντες της Θεσσαλονίκης, και της ΑΕΚ, για τους 700 ρομ, κ.α.

Στις 23-7-2003 το πρωί ΥΠΕΧΩΔΕ, εργολάβοι και ασφαλίτες σε αγαστή συνεργασία ξεκίνησαν πάλι τα έργα στην Πλατεία με την παρουσία των πληρωμένων ένστολων δολοφόνων (Μ.Α.Τ.). Το ίδιο απόγευμα κυκλοφόρησε αφίσα με τίτλο «ΕΞΑΡΧΙΩΤΕΣ ΞΥΠΝΑΤΕ!!! ΜΠΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΟΙ ΟΧΤΡΟΙ!!!!» με την υπογραφή κάτοικοι και θαμώνες της Πλατείας Εξαρχείων. Η συγκέντρωση που έγινε μέσα στην πλατεία είχε λίγο κόσμο και δεν υπήρχε δυνατότητα για δυναμική παρέμβαση. Αποφασίστηκε όμως να πάει κόσμος την επόμενη μέρα στο ΥΠΕΧΩΔΕ για να διαμαρτυρηθεί. Πράγματι την επόμενη μέρα έγινε συνάντηση στο ΥΠΕΧΩΔΕ και επιτεύχθηκε αναστολή των εργασιών για μια εβδομάδα. Την ίδια περίπου ώρα που κάποιοι κάτοικοι ήταν στο ΥΠΕΧΩΔΕ, κάποιοι άλλοι στην πλατεία σταμάτησαν με τα σώματά τους την μπετονιέρα.

Την Δευτέρα 28-7 και αφού τις προηγούμενες μέρες είχαν μοιραστεί εκατοντάδες προκηρύξεις πραγματοποιήθηκε νέα συνέλευση κατοίκων στο λόφο του Στρέφη. Ακούστηκαν διάφορες ιδέες για το πώς μπορούμε να αναστείλουμε τα έργα για το κρίσιμο διάστημα του Αυγούστου και αποφασί-

στηκε την επόμενη μέρα να δοθεί συνέντευξη τύπου μέσα στην πλατεία - η κίνηση αυτή ήταν πρωτοβουλία κάποιων κατοίκων-, την Τετάρτη να γίνει και πάλι διαμαρτυρία στο ΥΠΕΧΩΔΕ και την Πέμπτη να γίνει συγκέντρωση και πορεία από την πλατεία στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Κάποιοι από τους συμμετέχοντες πρότειναν μετά την λήξη της συνέλευσης να ακολουθήσει πορεία προς την πλατεία, όπως και έγινε. Κατά την διάρκεια της πορείας ακούστηκαν συνθήματα όπως «ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ», «ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ», συνθήματα ενάντια στην ανάπλαση και την Ολυμπιάδα. Όταν ο κόσμος άρχισε να κατεβαίνει την Στουρνάρη και να μπαίνει μέσα στην πλα-

πλατείας και ξεκίνουν πορεία προς το ΥΠΕΧΩΔΕ (Χ.Τρικούπη και Αλεξάνδρας) και μετά πάλι πίσω στην πλατεία. Κατά την διάρκεια της πορείας ακούστηκαν διάφορα ευρηματικά συνθήματα όπως «ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΩΝΙΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΜΟΙΡΙΑ - ΟΧΙ ΤΕΤΟΙΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ», «ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΟΛΩΝΑΚΙ ΝΑ ΠΙΝΕΤΕ ESPRESSO ΣΤΟ ΚΑΝΑΠΕΔΑΚΙ», «ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΖΟΥΝΕ ΣΤΑ ΜΠΕΤΑ», «ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ - ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ», «ΑΝΑΠΛΑΣΗ - ΤΣΙΜΕΝΤΟ - ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ - ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ», «ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΕΧΟΥΝ ΙΣΤΟΡΙΑ - ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ», «ΤΟ ΠΕΜΠΤΟ ΕΧΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΤΕ ΤΟΥ ΔΕΝ ΤΟ ΕΣΩΣΕ ΜΙΑ ΔΙΜΟΙΡΙΑ» (φωνάχτηκε καθώς η πορεία πέρναγε από το Α.Τ. Εξαρχείων), «ΕΞΩ Ο ΚΑΒΟΥΡΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ» (φωνάχτηκε στην αρχή καθώς πέρναγε από τον Κάβουρα).

Την Δευτέρα 4 Αυγούστου μαζευτήκαμε γύρω στα 20 άτομα στην πλατεία και κάναμε καθαρισμό του χώρου, ενώ αποφασίστηκε την επομένη να ξαναμαζευτούμε για να κάνουμε κάποιες άλλες εργασίες....

Θεωρούμε πολύ θετικό ότι όλες οι κινήσεις ενάντια στην ανάπλαση της Πλατείας κατάφεραν την αναστολή των εργασιών και την ακύρωση του 1ου σχεδίου - εκτρώματος

ανάπλασης των Εξαρχείων. Ωστόσο οι δυνατότητες των κατοίκων και των θαμώνων καθώς και όλου αυτού του κόσμου που δραστηριοποιείται κοινωνικά στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων δεν εξαντλούνται στην επίτευξη ενός «στόχου» που ακούει στο όνομα «πιο ανθρώπινη ανάπλαση».

Η πρόταση που ήδη έχει λεχτεί στις συνελεύσεις των κατοίκων και αφορά την οικειοποίηση και την αυτό-οργάνωση της πλατείας από τους κατοίκους-θαμώνες αξίζει ιδιαίτερης προσοχής: Αξίζει να διατηρήσουμε τον χώρο ακόμα περισσότερο ανοιχτό στην επικοινωνία, συνεύρεση, χαρά, παιχνίδι, ψυχαγωγία... ΕΜΕΙΣ και όχι οι μιζαδόροι και οι εργολάβοι. Υπάρχει η δυνατότητα

ζει [ποιον, εσένα!] σε αρχηγό και μάλιστα Α-ΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟ, αλλά ως εδώ και μη παρέκει! Μαζέψου και μη βάζεις χέρι και χαλάς τις «δουλειές» μας, γιατί ...δεν μας ξέρεις καλά εμάς... Δεν τόχουμε πολύ να σου σκαρώσουμε καμιά νέα οργάνωση, (το ΠΑΚ[ΟΥΤΑΛΑ] π.χ.), και ξαναβγούμε στην παρανομία και να κατεβάσουμε το λαό στους δρόμους ενάντια στην νέα «ποθενεσχεσκρατία» που κυβερνά τη χώρα. Άντε! και πολύ αέρα σου έχουμε δώσει...»

ΚΑΙ «ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ» ΙΕΡΑΡΧΩΝ...

Πληροφορήθηκε όλα τα παραπάνω και ο αρχι... Χριστόδουλος, ο οποίος πολύ ανησυχεί τώρα τελευταία για το κύρος της Ιεραρχίας μετά τις αποκαλύψεις περιουσιακών στοιχείων «αγίων» μητροπολιτών που ανέρχονται σε δις και «έκατσε και σκέφτηκε»*:

«Βρε καλά και άγια πράττει αυτός ο τρισκατάρατος [θε μου σχώρα με] ο ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΣ και καθόρισε «ειδικό ελεγκτικό όργανο» που θα ελέγξει το πόθεν έσχες των δικών του. Το «ειδικό όργανο», τι θα κάνει, όργανο είναι: θα βγάλει αγνούς και αμώμους τους βουλευτάς. Κι αν κάποιος απ' αυτούς μετά από λίγο καιρό πιαστεί στα πράσα την ώρα που χώνει την μπουκιά στο στόμα, ποιος θα φταίει; Το ειδικό ελεγκτικό όργανο που δεν έκανε καλά τη δουλειά του [και δεν ανακάλυψε την ...«μεμονωμένη» περίπτωση]. Αυτό θα τιμωρηθεί, ενώ το κόμμα θα είναι και πάλι αγνό και αειπάρθενο.

Έτσι θα πράξω κι εγώ να ησυχάσω... Γιατί μια ο ένας άγιος με τις βίλες του, μια ο άλλος ο της αττικής Παντελεήμονας ο τρισκατάρατος [θε μου σχώρα με], μια τρίτος άγιος που αφήνει μετά θάνατο στους συγγενείς του δις... την απο-ξεφτίλισαν [θε μου σχώρα με] την Εκκλησία οι συνάδελφοι ιεράρχες... Μα τι το μαζεύουν καλόγεροι άνθρωποι τόσο «έχειν»; Που το χαλούν; Σε άμφια; Σε στολίδια; Στα μπουζούκια ή μήπως στις ελεημοσύνες [θε μου σχώρα με]. ...Μωρέ θα διατάξω αμέσως, να καταρτιστεί κανονισμός που θα προβλέπει τη λεπτομερή καταγραφή του πόθεν έσχες του κάθε μεγαλόσχημου για να ησυχάσω ο άγιος... Αμήν...»

* Το γνωστό «έκατσα και σκέφτηκα», που το κοροϊδεύουν μερικοί-μερικοί, είναι απόλυτα ...σοφόν διότι, του καθισμένου ο εγκέφαλος ...αιματώνεται καλύτερα...

μας, είναι ότι εκφράστηκε η αγωνία πως ακόμη και αυτή η πλατεία Εξαρχείων σχεδιάζεται να μετατραπεί σε ένα απλό πέρασμα προς την κατανάλωση, από ένα ζωντανό χώρο επικοινωνίας, συνεύρεσης και δράσης. Έτσι χωρίς ιδιαίτερο κόπο η 1η Συνέλευση αποφάσισε να δείξει την έμπρακτη αντίθεση της με τους εν λόγω σχεδιασμούς καλώντας κατοίκους και θαμώνες των Εξαρχείων στην 2η Συνέλευση μέσα στην

πλατεία, αυτή τη φορά, με δυναμικές (καταστροφή στύλων, κάγκελων κ.τ.λ.) και συμβολικές (φύτεμα δέντρων) ενέργειες.

Πράγματι, στις 16 Ιουλίου επικυρώθηκαν οι αποφάσεις της 1ης Συνέλευσης και άρχισε η άμεση δράση. Παράλληλα αποφασίστηκε η περιφρούρηση της πλατείας με στόχο την αποτροπή συνέχισης των έργων (κάτι το οποίο έγινε τις μέρες που ακολούθησαν).

Στις 18 του ίδιου μήνα, μια πρωτοβουλία συντρόφων μαζί με το «καραβάνι» (σύντροφοι από Γερμανία, Σουηδία, Ισπανία...) έστησαν εκδηλώσεις μέσα στην πλατεία δείχνοντας μερικές μόνο από τις χρήσεις που μπορεί να αποκτήσει ένας ουσιαστικά ελεύθερος χώρος, μέσα από την αυτοοργάνωση και την αυτοδιαχείριση. Από νωρίς στήθηκε κουζίνα χωρίς χρηματικό αντίτιμο, μουσική με τραγούδια του Νικόλα Άσιμου και παρουσιάστηκε κουκλοθέατρο με θέμα την «ανάπλαση» από την κακιά μάγισσα Γιάννα, έγινε ποδηλατοπορεία στους δρόμους και τα στενά των Εξαρχείων κατά τη διάρκεια της οποίας φωνάχτηκαν συνθήματα όπως «ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΜΙΖΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΟΛΕΜΑ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ», πετάχτηκαν τρυκάκια με συνθήματα για την οικειοποίηση των ελεύθερων χώρων και ενάντια στις αναπλάσεις και την Ολυμπιάδα. Αργότερα προβλήθηκε ντοκιμαντέρ με θέμα τις καταλήψεις στέγης στην Αγγλί-

ρα που κάποιοι κάτοικοι ήταν στο ΥΠΕΧΩΔΕ, κάποιοι άλλοι στην πλατεία σταμάτησαν με τα σώματά τους την μπετονιέρα.

Την Δευτέρα 28-7 και αφού τις προηγούμενες μέρες είχαν μοιραστεί εκατοντάδες προκηρύξεις πραγματοποιήθηκε νέα συνέλευση κατοίκων στο λόφο του Στρέφη. Ακούστηκαν διάφορες ιδέες για το πώς μπορούμε να αναστείλουμε τα έργα για το κρίσιμο διάστημα του Αυγούστου και αποφασί-

στηκε την επόμενη μέρα να δοθεί συνέντευξη τύπου μέσα στην πλατεία - η κίνηση αυτή ήταν πρωτοβουλία κάποιων κατοίκων-, την Τετάρτη να γίνει και πάλι διαμαρτυρία στο ΥΠΕΧΩΔΕ και την Πέμπτη να γίνει συγκέντρωση και πορεία από την πλατεία στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Κάποιοι από τους συμμετέχοντες πρότειναν μετά την λήξη της συνέλευσης να ακολουθήσει πορεία προς την πλατεία, όπως και έγινε. Κατά την διάρκεια της πορείας ακούστηκαν συνθήματα όπως «ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ», «ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ», συνθήματα ενάντια στην ανάπλαση και την Ολυμπιάδα. Όταν ο κόσμος άρχισε να κατεβαίνει την Στουρνάρη και να μπαίνει μέσα στην πλατεία ξηλώνοντας για άλλη μια φορά τις λαμαρίνες της περίφραξης, οι μπάτσοι αιφνιδιάστηκαν και οπισθοχώρησαν. Οι συγκεντρωμένοι έκαναν δολιοφθορές στα υλικά (τσιμέντο, λαμαρίνες κ.τ.λ.) και αποχώρησαν συντεταγμένα χωρίς απώλειες.

Την Τρίτη 29 Ιουλίου δόθηκε συνέντευξη τύπου μέσα στην πλατεία από μέλη της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΚΑΤΟΙΚΩΝ και το θέμα δημοσιοποιήθηκε σε αρκετές εφημερίδες. Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης εμφανίστηκε ο εργολάβος όπου αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι, σύμφωνα με τα αρχικά σχέδια, στην πλατεία θα κυριαρχούσε το μπετόν.

Την επόμενη μέρα κάτοικοι των Εξαρχείων συναντήθηκαν με τους «υπεύθυνους»

περνάγε από τον Κάβουρα).

Την Δευτέρα 4 Αυγούστου μαζευτήκαμε γύρω στα 20 άτομα στην πλατεία και κάναμε καθαρισμό του χώρου, ενώ αποφασίστηκε την επομένη να ξαναμαζευτούμε για να κάνουμε κάποιες άλλες εργασίες....

Θεωρούμε πολύ θετικό ότι όλες οι κινήσεις ενάντια στην ανάπλαση της Πλατείας κατάφεραν την αναστολή των εργασιών και την ακύρωση του 1ου σχεδίου - εκτρώματος

ανάπλασης των Εξαρχείων. Ωστόσο οι δυνατότητες των κατοίκων και των θαμώνων καθώς και όλου αυτού του κόσμου που δραστηριοποιείται κοινωνικά στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων δεν εξαντλούνται στην επίτευξη ενός «στόχου» που ακούει στο όνομα «πιο ανθρώπινη ανάπλαση».

Η πρόταση που ήδη έχει λεχτεί στις συνελεύσεις των κατοίκων και αφορά την οικειοποίηση και την αυτό-οργάνωση της πλατειάς από τους κατοίκους-θαμώνες αξίζει ιδιαίτερης προσοχής: Αξίζει να διατηρήσουμε τον χώρο ακόμα περισσότερο ανοιχτό στην επικοινωνία, συνεύρεση, χαρά, παιχνίδι, ψυχαγωγία... ΕΜΕΙΣ και όχι οι μιζαδόροι και οι εργολάβοι. Υπάρχει η δυνατότητα να φυτέψουμε και 20 και 30 δέντρα, να φτιάξουμε 10-15 παγκάκια, ακόμη και κούνιες για τα πιτσιρίκια. Υπάρχει δυνατότητα να γίνεται καθαρισμός του χώρου...Υπάρχει δυνατότητα η πλατεία, ν' αποκτήσει ζωή αλλάζοντας βέβαια και η σχέση που έχουμε –ή είχαμε– με αυτόν τον χώρο, ο οποίος θα αναπτύσσεται και θα εξελίσσεται μαζί με όλους εμάς.

Κωπηλάτες της Ουτοπίας

